

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4117 *Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDIX

Títol preliminar.

Article 1. Objecte.

Article 2. Economia sostenible.

Article 3. Principis.

Títol I. Millora de l'entorn econòmic.

Capítol I. Millora de la qualitat de la regulació.

Article 4. Principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives de les administracions públiques.

Article 5. Instruments de les administracions públiques per a la millora de la regulació.

Article 6. Adaptació de la regulació vigent als principis de sostenibilitat i bona regulació.

Article 7. Transparència i seguiment de la millora regulatòria.

Capítol II. Organismes reguladors.

Secció 1a. Disposicions generals sobre els organismes reguladors.

Article 8. Naturalesa jurídica i règim de funcionament dels organismes reguladors.

Article 9. Relació amb les entitats públiques i privades, i independència funcional.

Secció 2a. De l'objecte dels organismes reguladors.

Article 10. Objecte de l'actuació dels organismes reguladors.

Secció 3a. Dels òrgans de direcció dels organismes reguladors.

Article 11. Organització dels organismes reguladors.

Article 12. El consell i el seu president.

Article 13. Nomenament i mandat dels membres del consell.

Article 14. El president de l'organisme regulador.

Article 15. Funcions i incompatibilitats dels membres del consell.

Article 16. Causes de cessament en l'exercici del càrrec.

Secció 4a. Del personal dels organismes reguladors.

Article 17. Personal directiu.

Article 18. Personal no directiu.

Article 19. Obligació d'informar i garanties per a l'actuació.

Secció 5a. De la transparència i la responsabilitat social dels organismes reguladors.

Article 20. Publicitat de les actuacions dels organismes reguladors.

Article 21. Control parlamentari.

Article 22. Impugnació de les decisions dels organismes reguladors.

Secció 6a. Dels mecanismes de col·laboració i cooperació dels organismes reguladors.

Article 23. Cooperació interinstitucional.

Article 24. Cooperació entre els organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

Secció 7a. Normes relatives a l'establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència, així com per al seu endeutament.

Article 25. Establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 26. Endeutament.

Capítol III. Mercats financers.

Secció 1a. Transparència i govern corporatiu.

Article 27. Principis de bon govern corporatiu i gestió adequada del risc en relació amb les remuneracions dels executius.

Article 28. Millora de la supervisió financera.

Article 29. Responsabilitat en el crèdit i protecció dels usuaris de serveis financers.

Secció 2a. Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Article 30. Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Secció 3a. Mecanismes de protecció dels clients de serveis financers.

Article 31. Protecció de clients de serveis financers a través dels serveis de reclamacions dels supervisors financers.

Capítol IV. Sostenibilitat financera del sector públic.

Article 32. Sostenibilitat pressupostària de les administracions públiques.

Article 33. Cooperació amb altres administracions públiques.

Article 34. Pla d'austeritat de l'Administració General de l'Estat.

Article 35. Sostenibilitat en la gestió de les empreses públiques.

Article 36. Incompliment per part de les entitats locals de l'obligació de remetre informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos a l'Administració General de l'Estat.

Capítol V. Contractació pública i col·laboració publicoprivada.

Article 37. Impuls a l'eficiència en la contractació pública i finançament de la col·laboració publicoprivada.

Article 38. Foment de la contractació pública d'activitats innovadores.

Capítol VI. Responsabilitat social de les empreses.

Article 39. Promoció de la responsabilitat social de les empreses.

Títol II. Competitivitat.

Capítol I. Simplificació administrativa.

Secció 1a. De l'ampliació de l'àmbit del silenci positiu.

Article 40. Ampliació de l'àmbit del silenci positiu.

Secció 2a. Dels supòsits de llicències locals d'activitat.

Article 41. Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Article 42. Reforma del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Capítol II. Simplificació en el règim de tributació.

Article 43. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Article 44. Simplificació de les obligacions formals dels grups fiscals en l'impost sobre societats.

Article 45. Adaptació de la normativa tributària a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Capítol III. De l'activitat cadastral.

Article 46. Principis rectors de l'activitat cadastral.

Capítol IV. Telecomunicacions i societat de la informació.

Article 47. Utilització de les noves tecnologies a la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz.

Article 48. Ampliació de les bandes de freqüència en què es pot efectuar la transferència de títols habilitadors o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric.

Article 49. Xarxes de telecomunicació d'accés ultraràpid.

Article 50. Reducció de la taxa general d'operadors de telecomunicacions.

Article 51. Reorganització de l'espectre radioelèctric a la banda de freqüències 790-862 MHz.

Article 52. Inclusió, com a part integrant del servei universal, d'una connexió que permeti comunicacions de dades de banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon.

Capítol V. Ciència i innovació.

Secció 1a. Transferència de resultats en l'activitat investigadora.

Article 53. Àmbit d'aplicació.

Article 54. Titularitat i caràcter patrimonial dels resultats de l'activitat investigadora i del dret a sol·licitar els títols corresponents de propietat industrial i intel·lectual per a la seva protecció.

Article 55. Aplicació del dret privat a les transmissions a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora.

Article 56. Cooperació dels agents públics d'execució amb el sector privat a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica.

Secció 2a. Promoció dels drets de propietat industrial.

Article 57. Difusió de la propietat industrial.

Article 58. Modificació de la quantia de les taxes.

Article 59. Mesures per incrementar l'eficàcia i agilitar la concessió de drets de la propietat industrial.

Secció 3a. Formació, recerca i transferència de resultats en el sistema universitari.

Article 60. Objectius en matèria universitària.

Article 61. Formació universitària i economia sostenible.

Article 62. Competitivitat universitària.

Article 63. Agregacions estratègiques en campus universitaris.

Article 64. Recerca i transferència del coneixement.

Secció 4a. Fiscalitat de les activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.

Article 65. Millora de les deduccions en l'impost sobre societats per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica i per al foment de les tecnologies de la informació.

Capítol VI. Internacionalització.

Article 66. Internacionalització de les empreses.

Article 67. Incorporació de noves línies directrius a la política d'internacionalització.

Article 68. Instruments del sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització.

Article 69. Creació d'un mecanisme d'avaluació i control del sistema de suport financer a la internacionalització.

Article 70. Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.

Article 71. Impuls de la xarxa espanyola de convenis per evitar la doble imposició.

Capítol VII. Formació professional.

Article 72. Objectius en matèria de formació professional.

Article 73. La qualitat en la formació professional.

Article 74. Participació dels interlocutors socials.

Article 75. Col·laboració amb les empreses privades.

Article 76. Instal·lacions i equipaments docents.

Títol III. Sostenibilitat mediambiental.

Capítol I. Model energètic sostenible.

Article 77. Principis de la política energètica.

Article 78. Objectius nacionals en matèria d'estalvi i eficiència energètica i energies renovables.

Article 79. Planificació energètica indicativa.

Article 80. Planificació energètica vinculant.

Article 81. Cooperació entre administracions públiques.

Article 82. Foment de la recerca, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit d'energies renovables i l'estalvi i l'eficiència energètica.

Article 83. Transparència i informació als consumidors.

Article 84. Simplificació de procediments administratius.

Article 85. Estalvi energètic de les administracions públiques.

Article 86. Seguiment i avaluació.

Article 87. Inversió del factor d'esgotament en el règim de la mineria.

Capítol II. Reducció d'emissions.

Article 88. Objectiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.

- Article 89. Capacitat d'absorció dels embornals ambientals espanyols.
- Article 90. Compensació d'emissions.
- Article 91. Constitució d'un Fons per a la compra de crèdits de carboni.
- Article 92. Increment de la deducció per inversions mediambientals.

Capítol III. Transport i mobilitat sostenible.

Secció 1a. Regulació del transport.

- Article 93. Principis de la regulació del sector del transport.
- Article 94. Promoció de la competència i classificació dels mercats de transport.
- Article 95. Serveis de transport d'interès públic.
- Article 96. Autonomia de gestió.

Secció 2a. Planificació i gestió eficient de les infraestructures i dels serveis del transport.

Article 97. Objectius i prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport.

Article 98. Sistema d'informació sobre la xarxa estatal d'infraestructures del transport i d'anàlisi i avaluació de la demanda dels serveis de transport.

Secció 3a. Mobilitat sostenible.

- Article 99. Principis en matèria de mobilitat sostenible.
- Article 100. Objectius de la política de mobilitat sostenible.
- Article 101. Els plans de mobilitat sostenible.
- Article 102. Foment dels plans de mobilitat sostenible.
- Article 103. Elaboració dels plans de transport en empreses.
- Article 104. Modernització tecnològica i ús eficient dels mitjans de transport.
- Article 105. Promoció del transport per carretera net per part dels poders adjudicadors.
- Article 106. Adquisició per part dels poders adjudicadors de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients.

Capítol IV. Rehabilitació i habitatge.

- Article 107. Fins comuns de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.
- Article 108. Informació al servei de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.
- Article 109. Rehabilitació i renovació per a la sostenibilitat del medi urbà.
- Article 110. Actuacions de renovació i rehabilitació urbanes.
- Article 111. Obres i instal·lacions necessàries per a la millora de la qualitat i sostenibilitat del medi urbà.

Títol IV. Instruments per a l'aplicació i avaluació de la Llei d'economia sostenible.

- Article 112. El Fons d'economia sostenible.
- Article 113. Coordinació administrativa en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la Llei.
- Article 114. Informe del Govern sobre el desenvolupament de l'economia sostenible.

Disposició addicional primera. Responsabilitat per incompliment de normes de dret comunitari.

Disposició addicional segona. Accés a la informació del Registre nacional de títols universitaris, Registre nacional de títols acadèmics i professionals no universitaris i registres nacionals i autonòmics de certificats de professionalitat.

Disposició addicional tercera. Classificació dels mercats de transport

Disposició addicional quarta. Actualització del Pla estratègic d'infraestructures i transports.

Disposició addicional cinquena. Centres de formació professional i campus d'excel·lència internacional.

Disposició addicional sisena. Metodologia per al càlcul dels costos d'utilització durant la vida útil dels vehicles que preveu l'article 106 d'aquesta Llei.

Disposició addicional setena. Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Disposició addicional vuitena. Avaluació de la normativa existent sobre llicències locals d'activitat.

Disposició addicional novena. Adaptació de la composició del nombre de membres del Consell dels Organismes Reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional desena. Impuls dels sectors productius vinculats amb ciència i innovació i més gran capacitat d'internacionalització.

Disposició addicional onzena. Règim aplicable als sistemes de concert i conveni.

Disposició addicional dotzena. Modificació de la compensació equitativa per còpia privada.

Disposició addicional tretzena. Règim especial de les telecomunicacions a les Canàries.

Disposició addicional catorzena. Desenvolupament de l'Estratègia integral per a la Comunitat Autònoma de Canàries.

Disposició addicional quinzena. Modificació de la disposició addicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Disposició addicional setzena. Modificació de la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència.

Disposició addicional dissetena. Impuls a la implantació de la societat de la informació.

Disposició addicional divuitena. Millora de l'activitat econòmica d'internacionalització o recerca.

Disposició addicional dinovena. Projecte de llei de mobilitat sostenible.

Disposició addicional vintena. Informe del Govern sobre inclusió de l'IVA en procediments de contractació pública.

Disposició transitòria primera. Adaptació de les agències de subscripció.

Disposició transitòria segona. Norma provisional sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per exercir com a agència de subscripció.

Disposició transitòria tercera. Adaptació dels comercialitzadors de plans de pensions individuals i dels contractes de comercialització.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels recursos propis de les entitats gestores de fons de pensions.

Disposició transitòria cinquena. Procediment de presentació de reclamacions davant el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició transitòria sisena. Cancel·lació d'assentaments en el Registre Mercantil referits a fets no subjectes a inscripció relacionats amb els fons de pensions i remissió telemàtica de sol·licituds i comunicacions.

Disposició transitòria setena. Contractes administratius adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. Reserva per a inversions a les Canàries.

Disposició transitòria novena. Fons de reserva obligatori de cooperatives de crèdit transformades.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Títol competencial.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Disposició final quarta. Organisme regulador del sector de transport.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.

Disposició final setena. Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

Disposició final desena. Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició final onzena. Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

Disposició final dotzena. Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.

Disposició final tretzena. Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final catorzena. Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final quinzena. Règim fiscal dels organismes públics que es transformin en agències estatals.

Disposició final setzena. Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Disposició final dissetena. Reforma de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Disposició final divuitena. Modificació del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.

Disposició final dinovena. Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.

Disposició final vintena. Modificació de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.

Disposició final vint-i-unena. Energies renovables.

Disposició final vint-i-dosena. Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

Disposició final vint-i-tresena. Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

Disposició final vint-i-quatrena. Modificació de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Disposició final vint-i-cinquena. Modificació del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.

Disposició final vint-i-sisena. Estudi sobre mesures de simplificació i agilitació de constitució d'empreses contingudes en aquesta Llei.

Disposició final vint-i-setena. Adaptació de la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari als canvis duts a terme a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011.

Disposició final vint-i-vuitena. Adaptació de la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari als canvis duts a terme a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost

sobre el valor afegit, per la Llei 2/2010, d'1 de març, per la qual es transposen determinades directives en l'àmbit de la imposició indirecta i es modifica la Llei de l'impost sobre la renda de no residents per adaptar-la a la normativa comunitària.

Disposició final vint-i-novena. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Disposició final trentena. Concepte de rehabilitació als efectes de la materialització de la Reserva per a inversions a les Canàries.

Disposició final trenta-unena. Desplegament reglamentari sobre difusió d'informació en política d'inversió de fons de pensions

Disposició final trenta-dosena. Autorització per elaborar un text refós en matèria de contractació pública.

Disposició final trenta-tresena. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Disposició final trenta-quatrena. Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

Disposició final trenta-cinquena. Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Disposició final trenta-sisena. Modificació de la Llei 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal.

Disposició final trenta-setena. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final trenta-vuitena. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Disposició final trenta-novena. Modificació de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

Disposició final quarantena. Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final quaranta-unena. Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.

Disposició final quaranta-dosena. Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, i de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

Disposició final quaranta-tresena. Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic; el Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, i la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per a la protecció de la propietat intel·lectual en l'àmbit de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició final quaranta-quatrena. Modificació del Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.

Disposició final quaranta-cinquena. Accés de la tecnologia fotovoltaica a les línies de liquiditat de l'ICO.

Disposició final quaranta-sisena. Modificació del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

Disposició final quaranta-setena. Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

Disposició final quaranta-vuitena. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Disposició final quaranta-novena. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Disposició final cinquantesena. Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final cinquanta-unena. Autorització al Govern per a l'aprovació del procediment bàsic de certificació energètica en edificis existents.

Disposició final cinquanta-dosena. Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

Disposició final cinquanta-tresena. Modificació de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010.

Disposició final cinquanta-quatrena. Modificació del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.

Disposició final cinquanta-cinquena. Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Disposició final cinquanta-sisena. Modificació de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició final cinquanta-setena. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final cinquanta-vuitena. Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició final cinquanta-novena. Desplegament normatiu.

Disposició final seixantena. Entrada en vigor.

Annex a la disposició addicional sisena. Dades per al càlcul dels costos d'utilització dels vehicles de transport per carretera durant la seva vida útil.

PREÀMBUL

I

La crisi financera i econòmica internacional, la més greu en moltes dècades, també ha afectat amb intensitat l'economia espanyola i ha interromput el llarg període de creixement continu que ha experimentat durant tres lustres.

Al nostre país, la crisi ha tingut l'efecte singular de precipitar amb una brusquedat inusitada l'ajust del sector de la construcció que s'havia iniciat el 2007. Com a conseqüència d'això, i que aquest és un sector molt intensiu en mà d'obra, s'ha produït un fort augment de la desocupació en un lapse molt curt de temps.

De conformitat amb les pautes adoptades pel grup de països de l'anomenat G-20 i amb les decisions de la Unió Europea, el Govern ha impulsat, en primer terme, un conjunt d'accions adreçades a reforçar el nostre sistema financer i a contenir la caiguda accentuada de l'activitat, per pal·liar-ne les conseqüències tant en l'àmbit econòmic com en el social. Aquest conjunt d'accions ha integrat el Pla espanyol per a l'estímul de l'economia i l'ocupació, el Pla E, que ha comportat un esforç fiscal molt considerable.

Paral·lelament, l'Executiu ha elaborat una Estratègia de recuperació de l'economia espanyola que recolza en la convicció, reafirmada per la mateixa incidència de la crisi al nostre país, que és necessari accelerar la renovació del model productiu que es va posar en marxa el 2004.

Aquest nou pas en la modernització de l'economia espanyola respon al repte de reforçar els elements més sòlids i estables del nostre model productiu. Amb això es pot reduir l'excessiva dependència d'uns pocs sectors sotmesos a la conjuntura i, en canvi, s'impulsen al màxim les possibilitats obertes per l'avanç de noves activitats que ofereixen més estabilitat en el seu desenvolupament, especialment quant a la generació i el manteniment de l'ocupació i que, per aquesta mateixa raó, exigeixen una qualificació superior en els seus treballadors. Activitats, a més, en què les empreses espanyoles s'han implicat amb força i ja han arribat a ocupar posicions de lideratge internacional. Aquesta és l'economia sostenible que la present Llei vol impulsar.

L'Estratègia per a una economia sostenible, aprovada pel Consell de Ministres el novembre de 2009, articula, així, un programa de reformes ambiciós i exigent, que aprofundeix en la direcció d'algunes de les opcions estratègiques adoptades des de la legislatura anterior, com la prioritat atorgada a l'increment en la inversió en recerca, desenvolupament i innovació, o al foment de les activitats relacionades amb les energies

netes i l'estalvi energètic; o ja en aquesta legislatura, dins del mateix Pla E, a la transposició rigorosa de la Directiva de serveis.

L'Estratègia inclou un elenc variat d'iniciatives legislatives, reglamentàries i administratives, així com la promoció de reformes en àmbits específics de l'economia espanyola com el laboral o el de la Comissió del Pacte de Toledo. Totes pretenen servir a un nou creixement, a un creixement equilibrat, durador: sostenible. Sostenible en tres sentits: econòmicament, és a dir, cada vegada més sòlid, assentat en la millora de la competitivitat, en la innovació i en la formació; mediambientalment, que faci de la imprescindible gestió racional dels mitjans naturals també una oportunitat per impulsar noves activitats i nous llocs de treball; i sostenible socialment, com a promotor i garant de la igualtat d'oportunitats i de la cohesió social.

La present Llei d'economia sostenible és una de les peces més importants de l'Estratègia, ja que aborda, transversalment i amb abast estructural, molts dels canvis que, amb rang de llei, són necessaris per incentivar i accelerar el desenvolupament d'una economia més competitiva, més innovadora, capaç tant de renovar els sectors productius tradicionals com d'obrir-se decididament a les noves activitats que demanen ocupacions estables i de qualitat.

La Llei s'estructura en un títol preliminar, on es defineix l'objecte, el concepte d'economia sostenible i els principis resultants de l'actuació dels poders públics, i en quatre títols que contenen el conjunt de reformes d'impuls de la sostenibilitat de l'economia espanyola. El primer d'aquests títols se centra en la millora de l'entorn econòmic, el qual s'entén com les actuacions del sector públic que determinen el context de desenvolupament de l'economia; el títol II introdueix una sèrie de novetats directament vinculades amb l'impuls de la competitivitat del model econòmic espanyol, que eliminen obstacles administratius i tributaris i actuen específicament sobre tres eixos de millora de la competitivitat de les empreses espanyoles: el desenvolupament de la societat de la informació, un nou marc de relació amb el sistema d'R+D+i i una important reforma del sistema de formació professional, que es porta a terme mitjançant aquesta Llei i una llei orgànica complementària, que efectua les modificacions de caràcter orgànic necessàries a les disposicions vigents. El títol III conté una sèrie de reformes que, des de la sostenibilitat mediambiental, incideixen en els àmbits centrals del model econòmic: la sostenibilitat del model energètic, la reducció d'emissions, el transport i la mobilitat sostenible i, especialment rellevant en el cas espanyol, l'impuls del sector de l'habitatge des de la perspectiva de la rehabilitació. Queden al marge del contingut de la Llei les reformes corresponents a la sostenibilitat social, essencialment en matèria d'ocupació i de seguretat social, ja que les exigències específiques d'acord en aquests àmbits, en el marc del diàleg social i del Pacte de Toledo, respectivament, aconsellen tramitar les propostes en textos i procediments diferenciats. El títol IV, finalment, conté els instruments per a l'aplicació i l'avaluació de la Llei d'economia sostenible. La Llei té vint disposicions addicionals, nou de transitòries, seixanta de finals i una disposició derogatòria.

II

El títol preliminar defineix l'objecte de la Llei i el concepte d'economia sostenible, i recull una sèrie de principis d'acció dels poders públics que estan en la base de la seva acció sobre el model de creixement econòmic i el seu desenvolupament, tant mitjançant l'obligació d'impulsar determinades finalitats en l'actuació pròpia i dels particulars, des de l'estalvi i l'eficiència energètica, la promoció de les energies netes i la seva R+D+i a la racionalització de la construcció residencial, com mitjançant deures de manteniment d'un entorn públic eficient per al desenvolupament econòmic, a la qual cosa apunten clarament els principis de millora de la competitivitat o d'estabilitat de les finances públiques.

III

El títol I concentra les reformes en el sector públic que s'orienten a garantir un entorn econòmic eficient i de suport a la competitivitat de l'economia espanyola. En coherència amb aquesta finalitat general, el títol adopta reformes que es projecten sobre l'actuació de

totes les administracions públiques, en exercici de les competències estatals sobre procediment administratiu comú i sobre ordenació general de l'economia.

Així, el capítol I, relatiu a la millora de la qualitat de la regulació, recull els principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i els instruments per a la millora regulatòria, amb una atenció especial a la transparència i l'avaluació prèvia i posterior d'aquestes iniciatives i la formalització d'instruments amb aquest fi: els nous informes periòdics sobre les actuacions de millora regulatòria i el treball del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Serveis.

El capítol II aborda la reforma dels organismes reguladors i introdueix per primera vegada en el nostre ordenament un marc horitzontal, comú a tots, que assumeix les seves característiques d'independència, davant del Govern i davant del sector corresponent, i la seva actuació d'acord amb principis d'eficiència i transparència. Així, es redueix el nombre de membres dels consells amb la finalitat de millorar la governança de les institucions i s'estableixen mecanismes nous de rendició de comptes, a través de la compareixença del ministre proponent i dels candidats a president i a consellers de l'organisme regulador davant el Parlament i de l'elaboració d'un informe econòmic sectorial i un pla d'actuació de l'organisme. La mateixa Llei determina el seu àmbit d'aplicació a la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i la Comissió Nacional del Sector Postal, i declara aplicables bona part dels seus preceptes a la Comissió Nacional de la Competència. Queden per ara fora d'aquest marc comú els organismes vinculats a l'àmbit financer, que s'han d'adequar a les regles resultants del procés de discussió sobre el seu règim que actualment es desenvolupa en l'àmbit internacional i europeu.

El capítol III inclou les mesures de reforma del mercat financer, en la línia que estableixen els acords internacionals d'increment de la transparència i millora del govern corporatiu, amb la modificació corresponent de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, perquè les societats cotitzades posin a disposició dels accionistes un informe sobre remuneracions que ha d'aprovar la junta general, i de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer, que ha de permetre al Banc d'Espanya exigir a les entitats de crèdit polítiques de remuneració coherents amb una gestió del risc prudent i eficaç. Com a mecanismes de protecció dels usuaris de serveis financers i amb la finalitat d'assegurar la pràctica d'un crèdit responsable, les entitats de crèdit han d'avaluar la solvència del prestatari i, alhora, augmentar la informació proporcionada sobre els productes financers i bancaris que se li ofereixen.

El compliment d'aquestes mesures destinades a incrementar la transparència de les entitats que operen en els mercats financers pot suposar el tractament de dades de caràcter personal. A més de garantir el compliment en matèria de protecció de dades per part de la intervenció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si s'escau, del Banc d'Espanya en aquesta publicació, cal assenyalar que aquestes iniciatives s'impulsen seguint, d'una banda, la Recomanació de la Comissió Europea que complementa les recomanacions 2004/913/CE i 2005/162/CE en el que afecta el sistema de remuneració dels consellers de les empreses que cotitzen en la borsa, publicada el 30 d'abril de 2009; i, de l'altra, les conclusions de fòrums econòmics internacionals com el G-20.

A la secció 2a del capítol III s'inclouen mesures de reforma dels mercats d'assegurances i fons de pensions per millorar la tutela dels drets dels assegurats i fomentar el desenvolupament de l'activitat econòmica en aquest sector mitjançant la transparència en la mediació d'assegurances i reassegurances, simplificar i agilitar els tràmits i augmentar la protecció dels estalviadors i els prenedors d'assegurances; per a això, es modifiquen la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, i el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

A la secció 3a del capítol III es desenvolupen els mecanismes de protecció dels clients de serveis financers permetent l'actuació dels serveis de reclamacions dels supervisors

financers mitjançant la modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

El capítol IV introdueix principis d'actuació, regles i mecanismes de sanció i avaluació que permetin contribuir a l'assoliment de la sostenibilitat financera del sector públic, com a element de suport a la solidesa del model productiu que, després dels efectes de la crisi, necessita un impuls especial. Aquestes mesures inclouen l'aplicació, per part de les administracions públiques, de polítiques de racionalització i contenció de la despesa, d'acord amb els objectius d'estabilitat pressupostària. En el marc del Consell de Política Fiscal i Financera i de la Comissió Nacional de l'Administració Local, l'Administració General de l'Estat ha d'informar les comunitats autònomes i les entitats locals de les mesures adoptades. La Llei regula un instrument específic de rellevància especial en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, el Pla d'austeritat, que ha de permetre mantenir l'equilibri pressupostari d'acord amb la normativa d'estabilitat pressupostària, i que pot portar en última instància a la racionalització de les estructures de l'Administració General de l'Estat i el sector públic empresarial.

La Llei conté un instrument específic d'assegurament de la informació i transparència en matèria de disciplina pressupostària de les entitats locals, com a element fonamental per a la coordinació de les hisendes públiques en el respecte ple a la seva autonomia, ja que s'habilita el Ministeri d'Economia i Hisenda perquè, sota determinades condicions, retengui l'import dels lliuraments mensuals a compte de la participació en els tributs de l'Estat que li correspongui, quan les entitats locals incompleixin l'obligació de remetre la liquidació dels seus pressupostos respectius de cada any, i a aquest efecte es modifica el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

En el capítol V s'impulsa l'eficiència en la contractació pública i la col·laboració publicoprivada, com a elements fonamentals de relació entre l'Administració pública i el teixit empresarial i, a la vegada, com a àmbits en els quals s'ha de reforçar la vinculació a paràmetres de sostenibilitat econòmica. L'adopció d'aquestes mesures comporta la reforma de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, modificada a la disposició final setzena. En especial, es modifica completament la normativa dels projectes modificats d'obres, d'acord amb les pràctiques recomanades per la Unió Europea, i tenint en compte, especialment, la postura manifestada per la Comissió sobre modificacions no previstes en els documents de licitació i sobre el caràcter d'alteració substancial de les que excedeixin en més d'un 10 per cent el preu inicial del contracte. Així mateix, s'estableix una transparència més gran de la informació en la contractació pública, es fomenta la realització de contractes de recerca i desenvolupament i s'impulsa la participació de petites i mitjanes empreses en la contractació pública. A més, se centralitza l'accés a la informació contractual en una plataforma electrònica en què s'ha de difondre tota la informació relativa a les licitacions convocades pel sector públic estatal. Així mateix, se simplifiquen els tràmits administratius en els processos de contractació i es disminueix el cost que implica per als empresaris participar en procediments d'adjudicació de contractes públics. S'estableixen regles específiques per a la denominada «contractació precomercial», considerada per la Comissió Europea com un instrument imprescindible per impulsar la innovació i proporcionar serveis públics de qualitat i sostenibles, i es permet més implicació de la contractació pública en la implementació de la política de recerca, desenvolupament i innovació. Finalment, s'inclouen certes previsions que completen el règim jurídic de les fórmules contractuals i institucionals de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, per potenciar aquestes figures i facilitar que el sector públic les faci servir, alhora que es regulen els termes en què els adjudicataris d'aquests contractes poden concórrer als mercats de capitals per obtenir finançament per executar-los.

El capítol VI es dedica a la promoció de la responsabilitat social de les empreses amb la introducció de l'adopció d'un conjunt d'indicadors per a l'autoavaluació en aquesta matèria que ha de facilitar, especialment a les petites i mitjanes empreses, el desenvolupament d'aquest àmbit empresarial.

IV

El títol II recull les reformes que porta a terme la Llei amb la finalitat d'incidir directament en la millora de la competitivitat del teixit econòmic espanyol. D'aquesta manera, la Llei d'economia sostenible continua l'esforç de remoció d'obstacles administratius iniciat amb les normes de transposició de la Directiva de serveis, però, a més, assumeix la necessitat d'incidir en altres aspectes que en l'actualitat són negatius per a la situació de la nostra economia o que són susceptibles de simplificació i agilitació.

Juntament amb aquesta perspectiva agilitadora, la Llei pretén reforçar tres eixos fonamentals en la competitivitat dels agents econòmics espanyols: el desenvolupament de la societat de la informació, la vinculació amb les actuacions d'R+D+i i la formació dels nostres treballadors, amb una atenció especial al sistema de formació professional.

El capítol I introdueix mesures de simplificació administrativa en dos àmbits. En primer lloc, a la secció 1a del capítol I s'estableix l'obligació, per al Govern i les comunitats autònomes, d'impulsar reformes normatives per ampliar l'àmbit d'aplicació del silenci administratiu positiu. A la secció 2a es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases de règim local, per restringir la possibilitat d'exigir llicències a les activitats en què concorrin raons imperioses d'interès general, vinculades amb la protecció de la salut o seguretat públiques, el medi ambient o el patrimoni historicoartístic. S'habiliten les hisendes locals, a través de la reforma del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, perquè cobrin taxes per les activitats de verificació per a les activitats no subjectes a autorització o control previ, i es preveu a la disposició addicional vuitena un procediment de clarificació de la situació resultant quant a les llicències exigibles després de la reforma.

El capítol II del títol II se centra en la simplificació del règim de tributació. Es porta a terme la incorporació de la figura del treballador autònom econòmicament dependent a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. Aquesta definició permet ampliar l'àmbit de la reducció del rendiment net d'activitats econòmiques. Per als grups fiscals s'incorpora la simplificació en la comunicació de les seves variacions. Finalment, per impulsar els mitjans telemàtics en les relacions amb l'Administració tributària, se substitueixen determinades obligacions de publicació de les administracions tributàries en butlletins oficials per la possibilitat de publicació en seu electrònica.

El capítol III aborda la reforma de l'activitat cadastral amb la millora de la seva coordinació amb el Registre de la Propietat Immobiliària i l'agilitació de la tramitació, tot això mitjançant la modificació del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març. Es redueixen així les càrregues administratives que suporten els ciutadans, mitjançant el reforç en la col·laboració que presten al Cadastre els notaris i registradors de la propietat, ja que s'amplien els supòsits en què la informació que comuniquen supleix l'obligació de presentar declaració i s'incorpora la possibilitat de millorar, després de la intervenció notarial, la conciliació entre la base de dades cadastral i la realitat física immobiliària. I, a més, es posa a disposició de la societat la cartografia digital cadastral mitjançant accés telemàtic i de forma gratuïta, almenys a través de la seu electrònica del Cadastre i del Geoportal de la Infraestructura de Dades Espacials d'Espanya.

L'impuls a la societat de la informació s'aborda en el capítol IV prenent en consideració el caràcter transversal d'aquest àmbit sobre tots els elements del nostre model productiu i la seva modernització. Es regula la utilització de les noves tecnologies a la banda de freqüències de 900 MHz i es permet l'ús d'aquesta banda, no només pels tradicionals sistemes GSM, sinó també pels sistemes UMTS. S'habilita més espai a l'espectre radioelèctric per prestar serveis de comunicacions electròniques aprofitant l'alliberament de la banda de freqüències de 790-862 MHz. Al mateix temps s'avança en l'ampliació de les bandes de freqüència en què es pot efectuar la transferència de títols habilitadors o la cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric, per donar un nou impuls al mercat secundari de l'espectre. Es redueix la taxa que els operadors de telecomunicacions han de

satisfer d'acord amb la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, fins a l'1 per mil. Finalment, s'introdueix com a element integrant del servei universal la connexió a banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon, proveïda a través de qualsevol tecnologia. Les condicions de prestació del servei de connexió de banda ampla a la xarxa pública s'han d'establir mitjançant un reial decret.

El capítol V incorpora mesures d'impuls a l'activitat investigadora i a la innovació, i molt especialment a la seva vinculació amb l'activitat empresarial. La secció 1a del capítol V es dedica a la transferència dels resultats de l'activitat investigadora facilitant que els centres de recerca puguin transferir coneixements al sector privat i fomentant la cooperació dels agents públics i privats a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica. D'altra banda, a la secció 2a d'aquest capítol, s'impulsa l'articulació de mecanismes que permetin una tramitació preferent de les sol·licituds de patents relatives als objectius de sostenibilitat a què es refereix la Llei, i s'estableix una reducció del 18 per cent en tres anys de diverses taxes en matèria de propietat industrial. La secció 3a, finalment, afavoreix la recerca universitària establint al mateix temps mesures que facilitin la transferència dels seus resultats al sector productiu. Fiscalment, s'incrementa la deducció en l'impost sobre societats, del 8 al 12 per cent, de les activitats d'innovació tecnològica.

La importància de l'actuació de les empreses espanyoles en l'àmbit internacional ha portat a recollir en el capítol VI noves línies directrius de la política d'internacionalització, que han de guiar el suport públic i la gestió de la política d'internacionalització de l'empresa, i que a la vegada defineixen les operacions d'interès especial per a la política econòmica i comercial. S'incorporen així elements com la imatge de marca, la transferència de tecnologia o impacte de l'activitat de l'empresa en el medi ambient, que completen el concepte tradicional d'exportació.

El capítol VII introdueix reformes importants en el sistema de formació professional. Els aspectes de caràcter orgànic d'aquesta reforma es porten a terme a través d'una llei orgànica complementària de la present Llei d'economia sostenible. L'objectiu és facilitar l'adequació de l'oferta formativa a les demandes del sistema productiu, ampliar l'oferta de formació professional, avançar en la integració de la formació professional en el conjunt del sistema educatiu i reforçar la cooperació de les administracions educatives.

En concret, les iniciatives que s'aproven mitjançant la llei orgànica complementària permeten agilitar l'actualització del Catàleg nacional de qualificacions professionals i dels mòduls dels títols de formació professional i dels certificats de professionalitat i introdueixen la possibilitat de crear cursos d'especialització i una plataforma d'educació a distància per a tot l'Estat. D'altra banda, s'adopten els canvis normatius necessaris per fomentar la mobilitat entre la formació professional i el batxillerat, així com entre la formació professional i la universitat.

Finalment, a través d'aquesta Llei, es fomenta una oferta integrada de formació professional, com també la participació dels interlocutors socials i una col·laboració més àmplia amb les empreses privades.

V

El títol III de la Llei recull disposicions relatives a diferents àmbits de la sostenibilitat ambiental, des de la qual s'aborden algunes reformes globals dels sectors afectats. Aquests àmbits són el model energètic, la reducció d'emissions, el transport i la mobilitat sostenible i, especialment per la seva importància en el model econòmic espanyol, la rehabilitació i l'habitatge.

El capítol I, dedicat a sostenibilitat del model energètic, recull els grans principis aplicables en la matèria, és a dir, la garantia de la seguretat del subministrament, l'eficiència econòmica i el respecte al medi ambient, així com els objectius nacionals per al 2020 sobre estalvi i eficiència energètica i sobre utilització d'energies renovables, coherents amb els establerts a la Unió Europea i dels quals deriva un model energètic que, mitjançant els instruments de planificació que preveu la mateixa Llei, busca augmentar la participació de les energies renovables, reforçar la previsibilitat i l'eficiència de les decisions de política energètica i especialment del marc d'incentius i reduir la participació de les energies amb

un potencial d'emissions de CO₂ més gran. D'altra banda, s'impulsa la cooperació entre administracions públiques, en el marc de la Conferència Sectorial d'Energia, i es fomenta la recerca, el desenvolupament i la innovació en matèria d'energies renovables i estalvi i eficiència energètica, amb atenció especialment a noves obligacions per a les administracions públiques. S'adopten mesures perquè la informació arribi als usuaris i que aquests puguin conèixer els costos del model de subministrament energètic i la seva composició.

El capítol II atribueix al Govern la tasca d'impulsar les actuacions necessàries perquè el nostre país compleixi la seva part de l'objectiu assumit per la Unió Europea sobre reducció de gasos d'efecte hivernacle. Amb aquest fi, s'impulsa l'increment en la capacitat d'absorció per embornals ambientals, en particular, els vinculats a l'ús forestal, la compensació voluntària d'emissions de CO₂, en sectors que les han de reduir i no estan subjectes al comerç de drets d'emissió i, també, la constitució d'un fons públic per adquirir crèdits de carboni, obtinguts per empreses espanyoles i per impulsar-ne l'activitat en sectors associats a la lluita contra el canvi climàtic, i a més es millora el règim fiscal de deducció de les despeses efectuades en inversions destinades a la protecció del medi ambient.

El capítol III impulsa decididament la transformació del sector del transport per incrementar-ne l'eficiència econòmica i mediambiental i la competitivitat. La secció 1a estableix els principis aplicables a la regulació del transport, com són la garantia dels drets dels operadors i usuaris, la promoció de la competència, la gestió eficient i el foment dels mitjans de transport de menys cost ambiental i energètic; i preveu portar a terme una classificació periòdica dels mercats de transport, per avaluar-ne el grau de competència i proposar mesures que la promoguin, cosa que concreta la disposició addicional tercera exigint una avaluació del grau de competència existent en cada un dels mercats i la proposta de mesures per augmentar la competència. És objecte de definició el concepte de serveis de transport d'interès públic susceptibles de ser subvencionats; i es modifica, mitjançant la disposició final vint-i-dosena, la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, pel que fa als serveis públics de transport regular interurbà de viatgers per carretera, per escurçar el termini màxim de durada de les concessions i promoure una competència més gran en els concursos per adjudicar les línies.

Per la seva banda, la secció 2a aborda mesures relatives a la planificació i gestió eficient de les infraestructures i serveis del transport, i incorpora com a objectius la promoció de la competitivitat, la cohesió territorial i la mobilitat sostenible i les prioritats de la planificació estatal en la matèria, que se centren especialment en el desenvolupament del transport ferroviari.

La secció 3a s'ocupa de la mobilitat sostenible. Són principis d'aquesta política el foment dels mitjans de transport de menys cost social, ambiental i energètic, la participació de la societat en la presa de decisions que afectin la mobilitat i el compliment dels tractats internacionals relatius a la preservació del clima i la qualitat ambiental. La consideració d'aquests principis s'ha de realitzar en els plans de mobilitat sostenible, que la Llei regula quant a la seva naturalesa, possible àmbit territorial (autonòmic, supramunicipal o municipal), contingut mínim, vigència i actualització, i supedita la concessió de subvencions estatals al transport públic urbà o metropolità a la posada en marxa d'aquests plans. S'avança també en el foment de la mobilitat sostenible a les empreses donant rang legal a la previsió de plans de transport. En matèria de promoció del transport per carretera net per part dels poders adjudicadors, es transposa la Directiva 2007/46/CE, de 5 de setembre, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes components i unitats tècniques independents destinats a aquests vehicles que siguin executats pels poders adjudicadors i pels operadors que executin obligacions de servei públic.

Les previsions de la Llei en aquesta matèria obliguen a actualitzar el Pla estratègic d'infraestructures i transports, per a la qual cosa la disposició addicional quarta fixa el termini d'un any.

D'altra banda, la disposició final quarta preveu la creació d'un organisme regulador del sector de transport que integri les funcions atribuïdes al Comitè de Regulació Ferroviària i la regulació de la resta de modalitats de transport. El Govern ha de trametre al Parlament un projecte de llei a aquest efecte quan ho aconsellin les condicions de competència en els mercats de transport i, en particular, els avanços en el procés de liberalització del sector ferroviari. Mentrestant, la disposició final vint-i-tresena modifica la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, per donar més independència al Comitè de Regulació Ferroviària, dotar-lo de més competències i establir que les seves resolucions posen fi a la via administrativa, per tal de reforçar, d'aquesta manera, el paper d'aquest òrgan regulador en l'impuls de la competència en el mercat del transport ferroviari.

El capítol IV es dedica a impulsar la recuperació del sector de l'habitatge mitjançant una sèrie de reformes centrades en l'impuls a la rehabilitació i la renovació urbanes. Juntament amb el nou marc normatiu d'impuls de les actuacions de rehabilitació i renovació, la Llei preveu que l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seves competències pròpies i en col·laboració amb les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, impulsi les accions de rehabilitació i renovació de la ciutat i els altres nuclis existents i la coordinació de les mesures, els fons, les ajudes i els beneficis, inclosos els que preveuen programes comunitaris, destinats a aquests objectius. Així mateix, per tal d'assegurar l'obtenció, l'actualització permanent i l'explotació de la informació necessària per al desenvolupament de les polítiques i les accions anteriors, les administracions públiques poden establir un sistema informatiu general coordinat.

VI

El títol IV de la Llei estableix els instruments necessaris per a la seva aplicació i avaluació. Com a instrument financer es recull el Fons d'economia sostenible, la finalitat del qual és donar suport als particulars en el desenvolupament dels principis i objectius que conté la Llei. Es preveuen igualment instruments de coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, així com amb les entitats locals, en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la Llei. Aquestes administracions han d'intercanviar informació sobre les actuacions portades a terme en l'exercici de les seves competències. Igualment, s'introdueixen mecanismes de participació dels interlocutors socials en les tasques d'avaluació i seguiment i, especialment, en l'informe que, almenys cada dos anys, ha d'aprovar el Govern sobre el desenvolupament de l'economia sostenible, que ha d'incorporar les recomanacions d'actuació per al període següent.

VII

La disposició addicional primera regula la responsabilitat per incompliment de les normes de dret comunitari generalitzant la regulació ja present en part de la normativa sectorial. La disposició final tercera flexibilitza les condicions que obliguen a comunicar les operacions de concentració econòmica a la Comissió Nacional de la Competència, elimina càrregues administratives i facilita els processos de concentració empresarial.

Les disposicions transitòries primera a cinquena detallen el règim d'adaptació aplicables a les mesures de reforma dels mercats financers recollides en el capítol III del títol I i en les disposicions finals cinquena a catorzena.

La disposició final primera estableix que la Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola i detalla els títols competencials específics de diversos preceptes.

Finalment, en virtut de la disposició final seixantena, la Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de la modificació introduïda a l'article 60.3 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que entra en vigor per a totes les pòlisses d'assegurança subscrietes o renovades a partir de l'1 de gener de 2013.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte introduir en l'ordenament jurídic les reformes estructurals necessàries per crear condicions que afavoreixin un desenvolupament econòmic sostenible.

Article 2. *Economia sostenible.*

Als efectes de la present Llei, s'entén per economia sostenible un patró de creixement que concilli el desenvolupament econòmic, social i ambiental en una economia productiva i competitiva, que afavoreixi l'ocupació de qualitat, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social, i que garanteixi el respecte ambiental i l'ús racional dels recursos naturals, de manera que permeti satisfer les necessitats de les generacions presents sense comprometre les possibilitats de les generacions futures per atendre les seves pròpies necessitats.

Article 3. *Principis.*

L'acció dels poders públics en els seus respectius àmbits de competència per impulsar la sostenibilitat de l'economia espanyola, en els termes que defineix l'article anterior, s'ha de guiar pels principis següents:

1. Millora de la competitivitat.—Les administracions públiques han d'impulsar l'increment de la competitivitat de les empreses, mitjançant marcs reguladors que afavoreixin la competència i l'eficiència en els mercats de béns i serveis, facilitin l'assignació dels recursos productius i la millora de la productivitat, en particular a través de la formació, la recerca, la innovació i l'ús de noves tecnologies, i incrementin la capacitat per competir en els mercats internacionals.

2. Estabilitat de les finances públiques.—Les administracions públiques han de garantir l'estabilitat en el temps de les seves finances per contribuir a un desenvolupament millor de l'activitat econòmica i al funcionament adequat de l'Estat.

3. Racionalització de les administracions públiques.—Les administracions públiques han d'adoptar mesures de simplificació i sostenibilitat de l'estructura administrativa i d'accés directe dels ciutadans als serveis i prestacions públiques i garantir una actuació ètica, eficaç, eficient i transparent.

4. Foment de la capacitat innovadora de les empreses.—Les administracions públiques han de desenvolupar una política de suport a la recerca i a la innovació que afavoreixi tant les empreses i indústries innovadores com la renovació dels sectors tradicionals, amb la finalitat d'augmentar la competitivitat.

5. Estalvi i eficiència energètica.—L'estalvi i l'eficiència energètica han de contribuir a la sostenibilitat propiciant la reducció de costos, atenuant la dependència energètica i preservant els recursos naturals.

6. Promoció de les energies netes, reducció d'emissions i tractament eficaç de residus.—Les administracions públiques han d'adoptar polítiques energètiques i ambientals que compatibilitzin el desenvolupament econòmic amb la minimització del cost social de les emissions i dels residus produïts i els seus tractaments.

7. Racionalització de la construcció residencial.—Les administracions públiques han d'adoptar polítiques que afavoreixin la racionalització de la construcció residencial per tal de conciliar l'atenció a les necessitats de la població, la rehabilitació dels habitatges i dels nuclis urbans, la protecció al medi ambient i l'ús racional dels recursos econòmics.

8. Extensió i millora de la qualitat de l'educació i impuls de la formació contínua.—Les administracions públiques han d'afavorir l'extensió i la millora de l'educació i de la formació contínua, com a instruments per a la millora de la cohesió social i el desenvolupament personal dels ciutadans.

9. Enfortiment i garantia de l'Estat social.—Les administracions públiques, en nom de la cohesió social, han de conciliar l'avanç paral·lel i harmonitzat del progrés econòmic amb la millora de les prestacions socials i la sostenibilitat del seu finançament.

TÍTOL I

Millora de l'entorn econòmic

CAPÍTOL I

Millora de la qualitat de la regulació

Article 4. *Principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives de les administracions públiques.*

1. En l'exercici de la iniciativa normativa, el conjunt de les administracions públiques ha d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia. En la iniciativa normativa ha de quedar suficientment justificada l'adequació als principis esmentats.

2. En virtut del principi de necessitat, la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interès general.

3. En virtut del principi de proporcionalitat, la iniciativa normativa que es proposi ha de ser l'instrument més adequat per garantir la consecució de l'objectiu que es persegueix, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives i menys distorsionadors que permetin obtenir el mateix resultat.

4. A fi de garantir el principi de seguretat jurídica, les facultats d'iniciativa normativa s'han d'exercir de manera coherent amb la resta de l'ordenament per generar un marc normatiu estable i predictable, i crear un entorn de certesa que faciliti l'actuació dels ciutadans i les empreses i l'adopció de les seves decisions econòmiques.

5. En aplicació del principi de transparència, els objectius de la regulació i la seva justificació han de ser definits clarament.

6. Per garantir el principi d'accessibilitat, s'han d'establir els mecanismes de consulta amb els agents implicats que estimulin la seva participació activa en el procés d'elaboració normativa, així com instruments d'accés senzill i universal a la regulació vigent.

7. El principi de simplicitat exigeix que tota iniciativa normativa atengui la consecució d'un marc normatiu senzill, clar i poc dispers, que faciliti el seu coneixement i la seva comprensió.

8. En aplicació del principi d'eficàcia, la iniciativa normativa ha de partir d'una identificació clara dels fins perseguits, i ha d'establir uns objectius directes i evitar càrregues innecessàries i accessòries per aconseguir aquests objectius finals.

9. En tot cas, els poders públics han de procurar mantenir un marc normatiu estable, transparent i com més simplificat millor, fàcilment accessible pels ciutadans i agents econòmics, per possibilitar el coneixement ràpid i senzill de la normativa vigent que sigui aplicable i sense més càrregues administratives per als ciutadans i les empreses que les estrictament necessàries per satisfer l'interès general.

Article 5. *Instruments de les administracions públiques per a la millora de la regulació.*

Per contribuir a l'objectiu de millora de la qualitat regulatòria i a l'aplicació dels principis de sostenibilitat i bona regulació, les administracions públiques:

1. Han d'impulsar els instruments d'anàlisi prèvia d'iniciatives normatives per garantir que es tinguin en compte els efectes de tot tipus que aquestes produeixin, amb l'objectiu de no generar als ciutadans i a les empreses costos innecessaris o desproporcionats, en relació amb l'objectiu d'interès general que es pretengui assolir.

2. Han de prestar la màxima atenció al procés de consulta pública en l'elaboració dels seus projectes normatius per justificar entre altres els principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i fomentar la participació dels interessats en les iniciatives normatives, amb l'objectiu de millorar la qualitat de la norma. A aquest efecte s'han de posar a disposició dels interessats tots els canals de comunicació necessaris,

especialment a través de mitjans telemàtics, i així mateix aportar la informació adequada per a la millor comprensió i valoració dels efectes esperats de les iniciatives normatives.

3. Han de promoure el desenvolupament de procediments d'avaluació «a posteriori» de la seva actuació normativa disposant l'establiment dels sistemes d'informació, seguiment i avaluació corresponents.

Article 6. Adaptació de la regulació vigent als principis de sostenibilitat i bona regulació.

1. Les administracions públiques han de revisar periòdicament la seva normativa vigent per adaptar-la als principis de bona regulació i als objectius de sostenibilitat que consten en aquesta Llei.

2. Als efectes del que preveu el present capítol, en el marc de la Conferència Sectorial d'Administració Pública, s'han d'acordar i impulsar criteris per promoure l'aplicació dels principis de bona regulació.

3. Igualment, les administracions públiques, en el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Serveis, han de cooperar per promocionar l'anàlisi econòmica de la regulació i, en particular, evitar la introducció de restriccions injustificades o desproporcionades al funcionament dels mercats i impulsar iniciatives de reforma en aquest àmbit.

Article 7. Transparència i seguiment de la millora regulatòria.

1. Amb la periodicitat que s'acordi en la Conferència Sectorial d'Administració Pública, l'Administració General de l'Estat i les administracions autonòmiques han de publicar un informe sobre les actuacions de millora regulatòria que hagin dut a terme, incloent-hi una referència als avenços en el programa de reducció de càrregues, així com el programa de treball en matèria de millora regulatòria per al període següent.

2. En el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Serveis s'ha d'aprovar, amb la periodicitat que s'acordi, un informe de les seves actuacions, que pot contenir propostes per millorar el funcionament dels mercats.

CAPÍTOL II

Organismes reguladors

Secció 1a Disposicions generals sobre els organismes reguladors

Article 8. Naturalesa jurídica i règim de funcionament dels organismes reguladors.

1. Als efectes del que preveu aquest capítol, tenen la consideració d'organisme regulador les actuals Comissió Nacional d'Energia, Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i Comissió Nacional del Sector Postal.

2. No obstant això, són aplicables a la Comissió Nacional de la Competència l'apartat 2 de l'article 9, els apartats 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9 de l'article 12, l'article 13, els apartats 1, 3 i 4 de l'article 15, l'article 16, l'article 19, l'apartat 3 de l'article 20, l'article 21 i l'article 24 de la present Llei. El director d'Investigació de la Comissió Nacional de la Competència, atesa la seva condició d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, està sotmès al règim que estableix l'article 15.3.

3. Els organismes reguladors estan dotats de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. Actuen en l'exercici de la seva activitat i per al compliment dels seus fins amb autonomia orgànica i funcional, plena independència de les administracions públiques i dels agents del mercat. Així mateix estan sotmesos al control parlamentari i judicial.

4. Els organismes reguladors es regeixen per les normes del present capítol, per la seva legislació específica, en el que no resulti afectat per la present Llei, i pels seus estatuts, aprovats mitjançant el real decret corresponent. En el que no prevegin les normes anteriors, es regeixen per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les

administracions públiques i del procediment administratiu comú; per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la disposició addicional desena; per la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i per la resta de l'ordenament jurídic.

Article 9. *Relació amb les entitats públiques i privades, i independència funcional.*

1. Els organismes reguladors actuen en l'exercici de la seva activitat i per al compliment dels seus fins, amb independència de qualsevol interès empresarial o comercial. Les relacions que, en l'exercici de les seves funcions, estableixin amb el Govern i l'Administració General de l'Estat s'han de desenvolupar a través del titular del ministeri competent.

2. En l'exercici de les funcions que els assigna la seva legislació específica, i sense perjudici de la col·laboració amb altres òrgans i de les facultats de direcció política general del Govern exercides a través de la seva capacitat normativa, ni el personal ni els membres dels òrgans rectors dels organismes reguladors o de la Comissió Nacional de la Competència poden sol·licitar o acceptar instruccions de cap entitat pública o privada.

3. Als efectes del que preveu aquesta Llei, la Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es relacionen amb el titular del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç; i la Comissió Nacional del Sector Postal es relaciona amb el titular del Ministeri de Foment.

Secció 2a De l'objecte dels organismes reguladors

Article 10. *Objecte de l'actuació dels organismes reguladors.*

1. Els organismes reguladors tenen com a objecte prioritari de la seva actuació vetllar pel funcionament adequat del sector econòmic regulat per garantir l'efectiva disponibilitat i prestació d'uns serveis competitius i d'alta qualitat en benefici del conjunt del mercat i dels consumidors i usuaris. Amb aquesta finalitat, els organismes reguladors han de preservar i promoure el grau més alt de competència efectiva i transparència en el funcionament dels sectors econòmics regulats, sense perjudici de les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional de la Competència o als òrgans equivalents de les comunitats autònomes amb competències en matèria de defensa de la competència.

2. Per al compliment dels objectius anteriors, els organismes reguladors han d'exercir, segons disposi la seva normativa sectorial, les funcions de supervisió, atorgament, revisió i revocació dels títols corresponents, inspecció, sanció, resolució de conflictes entre operadors, arbitratge en el sector i les altres que els atribueixi la Llei.

Secció 3a Dels òrgans de direcció dels organismes reguladors

Article 11. *Organització dels organismes reguladors.*

Els organismes reguladors exerceixen les seves funcions a través d'un consell. La representació legal de l'organisme correspon al seu president.

Article 12. *El consell i el seu president.*

1. El consell és l'òrgan col·legiat de decisió en relació amb les funcions atribuïdes a l'organisme regulador, sense perjudici de les delegacions que pugui acordar. Entre les seves facultats indelegables hi ha l'aprovació dels pressupostos de l'organisme, i de la seva memòria anual i els seus plans anuals o plurianuals d'actuació en què es defineixen els objectius i les prioritats, així com, si les té atribuïdes, les funcions d'arbitratge i la potestat de dictar instruccions de caràcter general als agents del mercat objecte de regulació o supervisió en cada cas.

2. Són membres del consell el president de l'organisme, que també ho és del consell, i sis consellers.

3. A les reunions del consell hi pot assistir amb veu, però sense vot, el personal directiu, i qualsevol persona del personal no directiu que determini el president, d'acord

amb els criteris generals que a aquest efecte acordi el consell. No poden assistir a les reunions del consell els membres del Govern ni els alts càrrecs de les administracions públiques.

4. Correspon a la presidència del consell l'exercici de les funcions següents:

a) Exercir, en general, les competències que atribueix als presidents dels òrgans col·legiats administratius la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) Convocar el consell per iniciativa pròpia o a petició de com a mínim la meitat dels consellers, i presidir-lo.

c) Establir el criteri de distribució com a ponents, si s'escau, d'assumptes entre els consellers.

5. El consell s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers. L'assistència dels consellers a les reunions del consell és obligatòria, llevat de casos justificats degudament.

6. Els acords s'han d'adoptar per majoria de vots dels assistents. En cas d'empat decideix el vot de qui presideix.

7. En cas de vacant, absència o malaltia del president, el supleix el conseller amb més antiguitat i, a igualtat d'antiguitat, el de més edat.

8. El consell, a proposta del president, ha d'elegir un secretari no conseller, que té veu però no vot, al qual correspon assessorar el consell en dret, informar sobre la legalitat dels assumptes sotmesos a la seva consideració, així com les funcions pròpies de la secretaria dels òrgans col·legiats. El servei jurídic de l'organisme depèn de la secretaria del consell.

9. El consell ha d'aprovar el reglament de funcionament intern del seu organisme, en el qual s'ha de regular l'actuació dels seus òrgans, l'organització del personal, el règim de transparència i de reserva de la informació i, en particular, el funcionament del consell, incloent-hi el règim de convocatòries i sessions, i el procediment intern per a l'elevació d'assumptes per a la seva consideració i adopció. L'aprovació del reglament requereix el vot favorable de com a mínim cinc membres del consell.

Article 13. *Nomenament i mandat dels membres del consell.*

1. El president i els consellers són nomenats pel Govern, mitjançant un reial decret, a proposta del titular del ministeri competent, entre persones de reconegut prestigi i competència professional, prèvia compareixença del ministre i de les persones proposades com a president i consellers davant la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, que ha de versar sobre la capacitat dels candidats. La compareixença del president, a més, s'ha d'estendre al seu projecte d'actuació sobre l'organisme i sobre el sector regulat.

2. El mandat del president i els consellers és de sis anys sense possibilitat de reelecció com a membre del consell. La renovació dels consellers es fa parcialment per fomentar l'estabilitat i la continuïtat del consell.

Article 14. *El president de l'organisme regulador.*

Correspon al president de l'organisme regulador, que també ho és del seu consell:

a) Representar institucionalment l'organisme.
b) Vetllar pel desenvolupament adequat de les actuacions de l'organisme, d'acord amb l'ordenament jurídic.

c) Mantenir el bon ordre i govern de l'organització de l'organisme regulador.

d) Impulsar l'actuació de l'organisme regulador i el compliment de les funcions que tingui encomanades. En particular, la proposta dels plans anuals o plurianuals d'actuació, en què es defineixin els objectius i prioritats.

- e) Exercir funcions de direcció i coordinació en relació amb els directius i la resta del personal de l'organisme regulador, d'acord amb les competències atribuïdes per la seva legislació específica.
- f) Dirigir, coordinar, avaluar i supervisar les diferents unitats de l'organisme regulador, sense perjudici de les funcions del consell.
- g) Donar compte al titular del ministeri competent de les vacants que es produeixin en el consell de l'organisme regulador.
- h) Dirigir l'execució dels pressupostos de l'organisme regulador.
- i) Dirigir la contractació de l'organisme regulador.
- j) Totes les funcions que li delegui el consell.
- k) Efectuar la rendició de comptes de l'organisme regulador.

Article 15. Funcions i incompatibilitats dels membres del consell.

1. El president i els consellers del consell de l'organisme exerceixen la seva funció amb dedicació absoluta.

2. Sense perjudici de la seva funció, si s'escau, com a ponents dels assumptes, en aplicació del que preveu l'article 12.4.c), els consellers no poden assumir individualment funcions executives o de direcció d'àrees concretes de l'organisme, que corresponen al personal directiu a què es refereix l'article 17 de la present Llei.

3. El president i els consellers de l'organisme estan sotmesos al règim d'incompatibilitat d'activitats establert per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat a la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, i en les seves disposicions de desplegament, així com a l'Acord del Consell de Ministres de 18 de febrer de 2005, pel qual s'aprova el Codi de bon govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

4. Durant els dos anys posteriors al seu cessament, el president i els consellers no poden exercir cap activitat professional privada relacionada amb el sector regulat, tant en empreses del sector com per a empreses del sector, en el cas dels organismes reguladors. En el cas de la Comissió Nacional de la Competència, en cessar en el seu càrrec, i durant els dos anys posteriors, el president i els consellers no poden exercir cap activitat relacionada amb l'activitat de la Comissió. En virtut d'aquesta limitació, el president i els consellers dels organismes, en cessar en el seu càrrec per renúncia, expiració del terme del mandat o incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions, tenen dret a percebre, a partir del mes següent a aquell en què es produeixi el cessament i durant un termini igual al que hagin ocupat el càrrec, amb el límit màxim de dos anys, una compensació econòmica mensual igual a la dotzena part del vuitanta per cent del total de retribucions assignades al càrrec respectiu en el pressupost en vigor durant el termini indicat.

Article 16. Causes de cessament en l'exercici del càrrec.

El president i els consellers cessen en el càrrec:

- a) Per renúncia.
- b) Per expiració del terme del mandat.
- c) Per incompatibilitat sobtevinguda.
- d) Per haver estat condemnat per delictes dolós.
- e) Per incapacitat permanent.
- f) Mitjançant separació acordada pel Govern per incompliment greu dels deures del càrrec o l'incompliment de les obligacions sobre incompatibilitats, conflictes d'interès, i del deure de reserva. La separació l'acorda el Govern, amb independència del règim sancionador que, si s'escau, pugui correspondre, amb la instrucció prèvia d'un expedient pel titular del ministeri competent.

Secció 4a Del personal dels organismes reguladors

Article 17. Personal directiu.

1. Els organismes reguladors s'organitzen en àrees de responsabilitat, sigui quina sigui la denominació, al capdavant de les quals es designa el personal directiu.

2. Correspon al personal directiu la direcció, organització, impuls i compliment de les funcions encomanades a l'àrea al capdavant de la qual es troba, d'acord amb les instruccions que emanen del consell i del president de l'organisme.

3. El personal directiu és nomenat pel consell de l'organisme regulador a proposta del seu president. La selecció s'efectua mitjançant convocatòria pública i amb procediments basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, d'acord amb el que preveu l'article 13.2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Aquest personal ha de col·laborar amb els membres del consell per a un desenvolupament millor de les seves funcions.

Article 18. Personal no directiu.

1. El personal no directiu dels organismes reguladors ha d'exercir les seves funcions amb objectivitat i aplicant criteris exclusivament professionals.

2. Els organismes reguladors han de dissenyar una carrera professional del personal no directiu que afavoreixi la dedicació, la superació i la formació continuades.

3. La selecció del personal no directiu s'efectua mitjançant convocatòria pública i amb procediments basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, d'acord amb el que preveu l'article 55 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. El personal no directiu ha de col·laborar amb els membres del consell i amb el personal directiu per a un desenvolupament millor de les seves funcions.

Article 19. Obligació d'informar i garanties per a l'actuació.

1. El president, els consellers, directius i empleats que hagin prestat els seus serveis professionals en entitats del mercat regulat respecte o els seus representants, i respecte a aquestes entitats tinguin dret, sigui quina sigui la denominació, a reserva o recuperació de les relacions professionals, a indemnitzacions o a qualssevol avantatges de contingut patrimonial, han de notificar aquesta circumstància a l'òrgan rector de l'organisme en què prestin serveis, el qual els ha de fer públics, en el cas dels membres del consell.

2. En aplicació dels principis d'independència i objectivitat, els organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència han de garantir que els seus empleats disposin en les seves actuacions i en els procediments en què intervinguin de regles objectives, predeterminades i que delimitin adequadament les responsabilitats que els incumbeixen.

Secció 5a De la transparència i la responsabilitat social dels organismes reguladors

Article 20. Publicitat de les actuacions dels organismes reguladors.

1. L'organisme regulador ha de fer públiques totes les disposicions, resolucions, acords i informes que es dictin en aplicació de les lleis que els regulen, preservant, en tot cas, els aspectes que afectin la confidencialitat a la qual tenen dret les empreses i, en particular:

- a) L'organització i les funcions de l'organisme regulador, inclosos els «curriculum vitae» dels membres del consell.
- b) Relació dels acords adoptats en les reunions del consell.
- c) Els informes en què es basen les decisions del consell.
- d) La memòria anual d'activitats que inclogui els comptes anuals, la situació organitzativa i la informació relativa al personal i les activitats realitzades per l'organisme, amb els objectius perseguits i els resultats aconseguits, que ha d'enviar a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.

e) L'informe econòmic sectorial, de caràcter anual, en què s'ha d'analitzar la situació competitiva del sector, l'actuació del sector públic i les perspectives d'evolució del sector. En aquest informe s'han d'incloure les observacions i els suggeriments de l'organisme regulador sobre l'evolució del mercat, així com les seves propostes de reforma regulatòria, destinades a reforçar el grau de competència efectiva en el sector. L'informe s'ha d'enviar a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.

f) El pla d'actuació de l'organisme per a l'any següent, incloent-hi les línies bàsiques de la seva actuació en aquest any, amb els objectius i les prioritats corresponents. Aquest pla d'actuacions també s'ha d'enviar a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.

g) Les reunions de l'organisme regulador amb empreses del sector, amb la Comissió Nacional de la Competència i amb altres organismes reguladors.

h) La preparació i tramitació de les normes d'aprovació de les quals els correspongui, així com, si s'escau, de les propostes normatives que hagin de formular.

2. Les disposicions, resolucions, acords, informes i la memòria anual d'activitats i el pla d'actuació s'han de fer públics per mitjans electrònics, una vegada notificats als interessats, després de resoldre, si s'escau, sobre els aspectes confidencials o merament preparatoris del seu contingut i prèvia dissociació de les dades de caràcter personal a què es refereixen l'article 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i l'article 24.2 de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.

3. Cada tres anys, els organismes han de presentar una avaluació dels seus plans d'actuació i els resultats obtinguts per poder valorar l'impacte de l'organisme en el sector i el grau de compliment de les resolucions dictades. Aquestes avaluacions també s'han d'enviar a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.

Article 21. *Control parlamentari.*

1. Els presidents dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència han de comparèixer amb periodicitat almenys anual davant la Comissió corresponent del Congrés dels Diputats per exposar les línies bàsiques de la seva actuació i els seus plans i prioritats per al futur.

2. Les compareixences anuals s'han de basar en les memòries anuals d'activitats i els plans d'actuació dels organismes i serveixen per a l'examen anual dels organismes per part de la Corts Generals.

3. Sense perjudici de la seva compareixença anual, el president ha de comparèixer davant la comissió corresponent del Congrés o del Senat, a petició d'aquestes en els termes establerts en els seus reglaments respectius.

4. Cada tres anys hi ha d'haver una compareixença especial per debatre l'avaluació dels plans d'actuació i els resultats obtinguts pels organismes.

Article 22. *Impugnació de les decisions dels organismes reguladors.*

Els actes i les resolucions de l'organisme regulador dictats en l'exercici de les seves funcions públiques posen fi a la via administrativa i poden ser objecte de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes establerts a la seva Llei reguladora.

Secció 6a *Dels mecanismes de col·laboració i cooperació dels organismes reguladors*

Article 23. *Cooperació interinstitucional.*

Amb la finalitat d'ampliar el coneixement dels seus sectors corresponents i millorar les seves capacitats de decisió, així com contribuir activament al perfeccionament del mercat únic europeu i el sistema econòmic internacional, els organismes reguladors han de fomentar el contacte, la col·laboració i la coordinació regular i periòdica amb els organismes

reguladors dels estats membres de la Unió Europea, de la Comissió Europea i d'altres estats.

Article 24. Cooperació entre els organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

1. Els organismes reguladors han de cooperar entre ells i amb la Comissió Nacional de la Competència en l'exercici de les seves funcions en els assumptes d'interès comú, respectant en tot cas les competències atribuïdes a cada un d'aquests.

2. Els presidents de tots els organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència s'han de reunir, amb una periodicitat almenys anual, per analitzar l'evolució dels mercats en els seus sectors respectius, intercanviar experiències en relació amb les mesures de regulació i supervisió aplicades i compartir tot el que contribueixi a un millor coneixement dels mercats i unes preses de decisions més eficaces en l'àmbit de les seves competències respectives. Les reunions previstes en el paràgraf anterior s'han de convocar de forma rotatòria, començant pel president de l'organisme amb més antiguitat. El president de l'organisme convocant ha d'elaborar l'ordre del dia i procurar la documentació pertinent, sempre prèvia consulta amb els altres presidents. Les conclusions de la reunió les han de fer públiques els organismes participants.

3. Els organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència han d'acordar i establir els protocols d'actuació necessaris per facilitar el compliment del que preveu l'article 17 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Secció 7a Normes relatives a l'establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència, així com per al seu endeutament

Article 25. Establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

1. La Llei de pressupostos generals de l'Estat ha d'establir anualment:

a) El percentatge de la taxa general d'operadors, que preveu l'annex I, sobre taxes en matèria de telecomunicacions, de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

b) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs líquids, de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

c) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector elèctric, de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

d) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs gasosos, de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

e) La quota de la taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració de l'article 23 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, s'ha de tenir en compte el que estableixen els articles 7 i 19 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Article 26. Endeutament.

Els organismes que preveu l'apartat 1 de l'article 8 d'aquesta Llei i la Comissió Nacional de la Competència requereixen autorització legal per emetre deute o contraure crèdit. No obstant això, poden concertar operacions de crèdit per atendre desfasaments temporals

de tresoreria, sempre que es concertin i es cancel·lin dins el mateix exercici pressupostari, amb el límit del 5 per cent del seu pressupost.

CAPÍTOL III

Mercats financers

Secció 1a Transparència i govern corporatiu

Article 27. *Principis de bon govern corporatiu i gestió adequada del risc en relació amb les remuneracions dels executius.*

En aplicació dels principis de bon govern corporatiu emanats dels acords i organismes internacionals, i amb la finalitat de reforçar la seva solvència i assegurar una gestió adequada dels riscos de les entitats per part dels seus directius:

a) Les societats cotitzades han d'incrementar la transparència en relació amb la remuneració dels seus consellers i alts directius, així com sobre les seves polítiques de retribucions, en els termes que preveu l'article 61 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

b) Addicionalment, les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió han d'augmentar la transparència en les seves polítiques de remuneració, i la seva coherència amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva, en els termes que preveuen els articles 61 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i 10 ter de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

Article 28. *Millora de la supervisió financera.*

Les autoritats financeres han d'incorporar a l'exercici de les seves facultats d'inspecció i sanció els principis, les normes i els criteris de qualitat incorporats a les disposicions finals cinquena, setena, vuitena, novena i desena d'aquesta Llei.

Article 29. *Responsabilitat en el crèdit i protecció dels usuaris de serveis financers.*

1. Les entitats de crèdit, abans que se signi el contracte de crèdit o préstec, han d'avaluar la solvència del potencial prestatari, sobre la base d'una informació suficient. A aquest efecte, la informació pot incloure la facilitada pel sol·licitant, així com la resultant de la consulta de fitxers automatitzats de dades, d'acord amb la legislació vigent, especialment en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Per a l'avaluació de la solvència del potencial prestatari s'han de tenir en compte les normes específiques sobre gestió de riscos i control intern que són aplicables a les entitats de crèdit segons la seva legislació específica.

Addicionalment, d'acord amb les normes dictades en desplegament de la lletra a) de l'apartat següent, les entitats de crèdit han de portar a terme pràctiques per a la concessió responsable de préstecs i crèdits als consumidors. Aquestes pràctiques s'han de recollir en un document escrit del qual s'ha de donar compte en una nota de la memòria anual d'activitats de l'entitat.

Les obligacions establertes en el paràgraf anterior s'entenen sense perjudici de les fixades a la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari, i la seva normativa de desplegament.

Igualment, d'acord amb el que preveu la legislació vigent, les entitats han de facilitar als consumidors, de manera accessible i, en especial, a través de la informació precontractual oportuna, les explicacions adequades perquè puguin avaluar si tots els productes bancaris que els ofereixen, en particular els dipòsits a termini i els crèdits o préstecs hipotecaris o personals, s'ajusten als seus interessos, necessitats i a la seva situació financera, fent especial referència a les característiques essencials d'aquests productes i els efectes

específics que puguin tenir sobre el consumidor, en especial les conseqüències en cas d'impagament.

2. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda perquè, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi les normes necessàries per garantir el nivell adequat de protecció dels usuaris de serveis financers en les seves relacions amb les entitats de crèdit, incloent-hi, en tot cas, les mesures relacionades amb la transparència de les condicions financeres dels préstecs i crèdits hipotecaris i del crèdit al consum. Aquestes normes tenen la condició de normes d'ordenació i disciplina i, sense perjudici del que disposa l'article 48.2 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, poden tenir el contingut següent:

a) Normes dirigides a promoure les pràctiques de concessió responsable de préstecs o crèdits, incloent-hi pràctiques que afavoreixin:

1r. Una atenció adequada als ingressos dels consumidors en relació amb els compromisos que adquireixin en rebre un préstec;

2n. La valoració adequada i independent de les garanties immobiliàries que assegurin els préstecs de forma que es prevegin mecanismes que evitin les influències indegudes de la mateixa entitat o de les seves filials;

3r. La consideració de diferents escenaris d'evolució dels tipus en els préstecs a interès variable, les possibilitats de cobertura enfront d'aquestes variacions i tot això tenint a més en compte l'ús o no d'índexs oficials de referència;

4t. L'obtenció i documentació apropiada de dades rellevants del sol·licitant;

5è. La informació precontractual i assistència apropiades per al consumidor;

6è. El respecte de les normes de protecció de dades.

b) Normes sobre la prestació als consumidors de la resta dels serveis bancaris diferents dels d'inversió, especialment respecte a la contractació de dipòsits i a les comunicacions que permetin el seguiment de les operacions realitzades pels clients esmentats.

c) La informació precontractual que s'ha de facilitar als consumidors abans que formalitzin les seves relacions contractuals amb les entitats, incloses les que han de figurar a les pàgines electròniques de l'entitat quan s'ofereixin serveis per aquesta via o per altres de comercialització a distància, tot això per assegurar que aquella reflecteixi de forma explícita i amb la claredat necessària els elements més rellevants dels productes contractats.

El que preveu aquest article s'ha d'entendre sense perjudici de la llibertat de contractació que, en els seus aspectes substantius i amb les limitacions que puguin emanar d'altres disposicions legals, hagi de presidir les relacions entre les entitats de crèdit i la seva clientela.

Secció 2a Mercats d'assegurances i fons de pensions

Article 30. Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Les administracions competents han de vetllar per l'aplicació d'una regulació més transparent i eficaç dels mercats d'assegurances i fons de pensions, que asseguri el compliment de les finalitats següents:

a) Més transparència i eficiència en la gestió de les entitats asseguradores, en els termes que estableix el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en la redacció derivada de la disposició final catorzena de la present Llei.

b) La simplificació i agilitació dels tràmits i procediments administratius d'autorització i registre dels fons de pensions, de conformitat amb el que indica el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció derivada de la disposició final tretzena de la present Llei.

c) La racionalització en l'assignació de recursos propis exigibles a les entitats gestores de fons de pensions, millorant-ne l'eficiència i mantenint un nivell suficient i adequat a la seva activitat, en els termes que preveu el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció derivada de la disposició final tretzena de la present Llei.

d) La protecció dels estalviadors i els prenedors d'assegurances i els altres usuaris dels serveis prestats per les entitats asseguradores, així com el reforçament de la seguretat jurídica en la comercialització dels plans de pensions, d'acord amb el que preveuen el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, tots dos en la redacció derivada de les disposicions finals tretzena i catorzena de la present Llei.

e) Més desenvolupament i transparència en la mediació d'assegurances i reassegurances, d'acord amb la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, en els termes de la disposició final dotzena de la present Llei.

Secció 3a Mecanismes de protecció dels clients de serveis financers

Article 31. Protecció de clients de serveis financers a través dels serveis de reclamacions dels supervisors financers.

Els serveis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han d'exercir les seves facultats en matèria de protecció als usuaris de serveis financers en els termes que preveu l'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

CAPÍTOL IV

Sostenibilitat financera del sector públic

Article 32. Sostenibilitat pressupostària de les administracions públiques.

1. Totes les administracions públiques han de contribuir a l'assoliment de la sostenibilitat pressupostària de les finances públiques, entesa com la capacitat per finançar els compromisos de despesa presents i futurs.

2. Per garantir la sostenibilitat pressupostària, les administracions públiques han d'aplicar una política de racionalització i contenció de la despesa i s'han d'adequar als principis d'estabilitat pressupostària, transparència, plurianualitat i eficàcia, en els termes definits a la normativa d'estabilitat pressupostària.

3. Les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació de les administracions públiques han de valorar les seves repercussions i efectes, de manera que es garanteixi la sostenibilitat pressupostària.

4. Tota despesa s'ha d'avaluar atenent els principis d'eficiència i simplificació dels serveis prestats, i s'ha d'incentivar la productivitat del sector públic. En especial, l'Estat ha de promoure la col·laboració entre les administracions públiques per millorar l'eficiència en la prestació de serveis públics.

Article 33. Cooperació amb altres administracions públiques.

1. En el si del Consell de Política Fiscal i Financera i de la Comissió Nacional d'Administració Local, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'informar les comunitats autònomes i les entitats locals, respectivament, de les mesures adoptades en compliment del que preveu aquest capítol en l'exercici immediatament anterior.

2. Igualment, el Govern ha d'impulsar l'adopció d'acords dels òrgans esmentats de cooperació i les actuacions de les administracions corresponents amb la finalitat d'adoptar

mesures de racionalització i contenció de la despesa pública en les seves àrees respectives de competència, en especial en el marc dels plans economicofinancers de reequilibri que preveu la normativa d'estabilitat pressupostària.

Article 34. Pla d'austeritat de l'Administració General de l'Estat.

1. La política de racionalització i contenció de la despesa pública de l'Administració General de l'Estat s'ha d'instrumentar a través d'un Pla d'austeritat de l'Administració General de l'Estat que permeti, d'una banda, mantenir l'equilibri pressupostari al llarg del cicle econòmic d'acord amb els principis de la normativa d'estabilitat pressupostària, les previsions del dret comunitari i els compromisos del Pacte d'estabilitat i creixement en l'àmbit de la Unió Europea; i, d'una altra, adaptar els programes de despesa de l'Administració General de l'Estat als recursos pressupostaris disponibles a mitjà i llarg termini, de manera que es garanteixi la sostenibilitat pressupostària.

2. El Pla d'austeritat comporta la revisió i l'anàlisi de tots els programes i les polítiques de despesa i, així mateix, la racionalització de les estructures de l'Administració General de l'Estat i del sector públic empresarial estatal, amb l'objectiu d'adequar l'estructura i organització als principis d'eficiència i economia en la programació i execució de la despesa pública i de garantir la sostenibilitat pressupostària a mitjà i llarg termini.

3. Anualment, el Govern ha de donar compte a les Corts Generals del progrés en la implantació del Pla d'austeritat de l'Administració General de l'Estat.

Article 35. Sostenibilitat en la gestió de les empreses públiques.

1. Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials adscrites a l'Administració General de l'Estat han d'adaptar la seva gestió als principis enunciats d'aquesta Llei.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'adaptar els seus plans estratègics per tal de:

a) Presentar anualment informes de govern corporatiu, així com memòries de sostenibilitat d'acord amb estàndards comunament acceptats, amb especial atenció a la igualtat efectiva entre dones i homes i a la plena integració de les persones amb discapacitat.

b) Revisar els seus processos de producció de béns i serveis aplicant criteris de gestió mediambiental orientats al compliment de les normes del sistema comunitari de gestió i auditoria mediambiental.

c) Afavorir l'adopció de principis i pràctiques de responsabilitat social empresarial per part dels seus proveïdors, en particular relatives a la promoció de la integració de la dona, de la igualtat efectiva entre dones i homes i de la plena integració de les persones amb discapacitat, amb especial atenció al compliment del que preveu l'article 38.1 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids.

d) Incloure en els seus processos de contractació, quan la naturalesa dels contractes ho permeti, i sempre que siguin compatibles amb el dret comunitari i s'indiquin en l'anunci de licitació i el plec o en el contracte, condicions d'execució referents al nivell d'emissió de gasos d'efecte hivernacle i de manteniment o millora dels valors mediambientals que poden resultar afectats per l'execució del contracte. Així mateix, en els criteris d'adjudicació dels contractes, quan el seu objecte ho permeti, i aquestes condicions hi estiguin directament vinculades, s'ha de valorar l'estalvi i l'ús eficient de l'aigua i de l'energia i dels materials, el cost ambiental del cicle de la vida, els procediments i mètodes de producció ecològics, la generació i gestió de residus o l'ús de materials reciclats i reutilitzats o de materials ecològics.

e) Optimitzar el consum energètic de les seves seves i instal·lacions establint contractes de serveis energètics que permetin reduir el consum d'energia, retribuïnt a l'empresa contractista amb estalvis obtinguts en la factura energètica.

f) Identificar línies d'actuació associades a processos de recerca, desenvolupament i innovació relacionades amb les activitats de l'objecte social o estatutari de l'entitat,

orientades a obtenir tecnologia no existent en el mercat susceptible de contribuir a millorar els seus processos productius.

g) Proposar i, si s'escau, establir, en el marc de la negociació col·lectiva, mecanismes que facilitin la mobilitat dels treballadors en l'àmbit del sector públic empresarial de l'Estat, així com establir un sistema de formació orientat a la qualificació i adaptació dels treballadors a les noves tecnologies i a la cultura de la sostenibilitat.

3. Els departaments o organismes als quals s'adscriguin els grups empresarials públics han d'elaborar, tenint en compte el contingut dels plans estratègics de les empreses, un pla de sostenibilitat del grup on s'estableixin les mesures de suport, reforç i coordinació complementàries de les iniciatives de les empreses i es defineixin els mecanismes per al seguiment i control dels objectius de sostenibilitat assumits pel grup.

Article 36. Incompliment per part de les entitats locals de l'obligació de remetre la informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos a l'Administració General de l'Estat.

1. En el supòsit que les entitats locals incompleixin l'obligació de remetre al Ministeri d'Economia i Hisenda tota la informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos respectius de cada exercici, d'acord amb el que estableix l'article 193.5 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals ha de retenir a partir del mes de setembre de l'exercici següent al que correspongui aquella liquidació, i fins que es produeixi la remissió esmentada, l'import dels lliuraments mensuals a compte de la participació en els tributs de l'Estat que els correspongui. A aquests efectes, és objecte de retenció la quantia resultant, una vegada practicats, si s'escau, els reintegraments i les devolucions dels avançaments que regulen les lleis de pressupostos generals de l'Estat, així com les retencions a les quals es refereix la disposició addicional quarta del text refós esmentat.

2. En el supòsit que les entitats locals justifiquin raonadament la impossibilitat material de donar compliment a l'obligació esmentada en l'apartat anterior, la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals ha de suspendre pel temps que determini, d'acord amb aquelles al·legacions, la retenció de fons a la qual es refereix l'apartat esmentat, prèvia sol·licitud del ple de l'entitat local afectada.

3. Quan es remeti aquesta informació a la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals, aquesta ha de reprendre el pagament dels lliuraments a compte, a partir del que correspongui al mes següent al de la recepció, així com el de les quantitats retingudes amb anterioritat. La remissió es pot realitzar fent servir el procediment de transmissió electrònica, d'acord amb la norma de la Llei de pressupostos generals de l'Estat que reguli la informació a subministrar per les corporacions locals.

4. Fins que es dugi a terme el pagament esmentat en l'apartat anterior, les quantitats retingudes poden romandre ingressades en els comptes de creditors no pressupostaris habilitats en la Direcció General del Tresor i Política Financera, esmentats en les normes de gestió pressupostària de determinats crèdits a favor de les entitats locals, que contenen les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

CAPÍTOL V

Contractació pública i col·laboració publicoprivada

Article 37. Impuls a l'eficiència en la contractació pública i finançament de la col·laboració publicoprivada.

1. Els ens, organismes i entitats del sector públic han de vetllar per l'eficiència i el manteniment dels termes acordats en l'execució dels processos de contractació pública, han d'afavorir l'agilitació de tràmits, han de valorar la innovació i la incorporació d'alta

tecnologia com a aspectes positius en els procediments de contractació pública i han de promoure la participació de la petita i mitjana empresa i l'accés sense cost a la informació, en els termes que preveu la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, modificada per la disposició final setzena de la present Llei.

2. El finançament dels col·laboradors privats en els contractes de col·laboració publicoprivada no institucionalitzats, en els supòsits en què per raó de l'objecte tinguin naturalesa de concessió d'obra pública, s'ha de portar a terme en les condicions i termes que preveu la normativa reguladora de finançament de la concessió pública.

3. La regulació del finançament dels adjudicataris de contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat es regeix per les normes següents:

a) Quan es determini el règim de remuneració del contractista, amb l'abast que preveu l'article 120, lletres d), e) i f), de la Llei de contractes del sector públic, es poden establir previsions sobre les garanties que conforme al que preveuen les disposicions reguladores del finançament privat de les concessions d'obres públiques pot obtenir el contractista per captar el finançament necessari per a l'execució de contracte.

b) El contracte ha de preveure un règim de notificació per part del contractista de les operacions financeres que concerta per al finançament del contracte.

En cas que escaigui la resolució del contracte, l'òrgan de contractació, abans d'acordar-la, ha de donar audiència als creditors per si de cas aquests ofereixen subrogar-se en el compliment del contracte, directament o a través d'una entitat participada, en condicions que es considerin compatibles amb el seu bon fi, sempre que reuneixin els requisits exigits a l'adjudicatari.

c) Quan l'execució del contracte comporti costos d'inversió inicials i es prevegi que les obres o equipaments que es generin s'hagin d'incorporar al patrimoni de l'entitat contractant en concloure's o resoldre's el contracte, es pot establir que, quan escaigui la resolució del contracte, l'entitat contractant pugui posar a disposició dels creditors una quantitat no superior al 80 per cent del cost real de les inversions realment executades detraient aquesta quantitat de la liquidació del contracte.

4. La regulació del finançament de la col·laboració entre el sector públic i el sector privat sota fórmules institucionals es regeix per les normes següents:

Sense perjudici de la possibilitat de fer servir mitjans de finançament com ara emissió d'obligacions, emprèstits o crèdits participatius, les societats d'economia mixta constituïdes per a l'execució d'un contracte públic en el marc d'una col·laboració publicoprivada de caràcter institucional a què es refereix la disposició addicional trenta-cinquena de la Llei de contractes del sector públic poden:

a) Acudir a ampliacions de capital, sempre que la seva nova estructura no modifiqui les condicions essencials de l'adjudicació, llevat que hagi estat prevista en el contracte.

b) Titulitzar els drets de cobrament que tinguin davant de l'entitat adjudicadora del contracte l'execució del qual se li encomani, prèvia autorització de l'òrgan de contractació, complint els requisits que preveu la normativa sobre mercat de valors.

Article 38. *Foment de la contractació pública d'activitats innovadores.*

El Consell de Ministres, mitjançant acord, ha de fixar dins dels pressupostos de cada departament ministerial i de cada organisme públic vinculat amb l'Administració General de l'Estat o que en depengui, les quanties necessàriament destinades al finançament de contractes als quals fa referència l'article 4.1.r) de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. Una part d'aquestes quanties es pot reservar a petites i mitjanes empreses innovadores.

CAPÍTOL VI

Responsabilitat social de les empreses

Article 39. *Promoció de la responsabilitat social de les empreses.*

1. Amb l'objectiu d'incentivar les empreses, organitzacions i institucions públiques o privades, especialment les petites i mitjanes, i les empreses individuals, perquè incorporin o desenvolupin polítiques de responsabilitat social, les administracions públiques han de mantenir una política de promoció de la responsabilitat social, difonent el seu coneixement i les millors pràctiques existents i estimulant l'estudi i l'anàlisi sobre els efectes en matèria de competitivitat empresarial de les polítiques de responsabilitat social.

En particular, el Govern ha de posar a la seva disposició un conjunt de característiques i indicadors per a la seva autoavaluació en matèria de responsabilitat social, així com models o referències d'informe, tot això d'acord amb els estàndards internacionals en la matèria.

2. El conjunt de característiques, indicadors i models de referència a què es refereix l'apartat anterior ha d'atendre especialment els objectius de transparència en la gestió, bon govern corporatiu, compromís amb el local i el medi ambient, respecte als drets humans, millora de les relacions laborals, promoció de la integració de la dona, de la igualtat efectiva entre dones i homes, de la igualtat d'oportunitats i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i del consum sostenible, tot això d'acord amb les recomanacions que, en aquest sentit, faci el Consell Estatal de la Responsabilitat Social Empresarial, constituït pel Reial decret 221/2008, de 15 de febrer, pel qual es regula el Consell Estatal de Responsabilitat Social de les Empreses.

3. Les societats anònimes poden fer públics amb caràcter anual les seves polítiques i resultats en matèria de responsabilitat social empresarial a través d'un informe específic basat en els objectius, característiques, indicadors i estàndards internacionals esmentats en els apartats anteriors. En tot cas, en aquest informe específic ha de constar si ha estat verificat per terceres parts o no.

En el cas de societats anònimes de més de 1.000 assalariats, aquest informe anual de responsabilitat social empresarial ha de ser objecte de comunicació al Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial que permeti efectuar un seguiment adequat sobre el grau d'implantació de les polítiques de responsabilitat social empresarial en les grans empreses espanyoles.

Així mateix, qualsevol empresa pot sol·licitar voluntàriament ser reconeguda com a empresa socialment responsable, d'acord amb les condicions que determini el Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial.

4. El Govern ha de facilitar els recursos necessaris perquè el Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial pugui portar a terme plenament les seves funcions.

TÍTOL II

Competitivitat

CAPÍTOL I

Simplificació administrativa

Secció 1a De l'ampliació de l'àmbit del silenci positiu

Article 40. *Ampliació de l'àmbit del silenci positiu.*

1. Amb la finalitat d'agilitar l'actuació de les administracions públiques, el Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre a les Corts Generals un projecte de llei de modificació del sentit del silenci administratiu en els procediments que no es considerin coberts per raons imperioses d'interès general, d'acord

amb el que estableix l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Les comunitats autònomes han d'avaluar igualment l'existència de raons imperioses d'interès general que justifiquin el manteniment dels efectes desestimatoris del silenci administratiu en els procediments administratius regulats per normes anteriors a la redacció de l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, derivada de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. Aquesta avaluació s'ha de portar a terme en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i ha de servir de base per impulsar l'adequació normativa oportuna.

Secció 2a Dels supòsits de llicències locals d'activitat

Article 41. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en els termes següents:

U. S'afegeix un nou article 84. bis amb la redacció següent:

«Article 84 bis.

Sense perjudici del que disposa l'article anterior, amb caràcter general, l'exercici d'activitats no s'ha de sotmetre a l'obtenció de llicència o un altre mitjà de control preventiu. No obstant això, es poden sotmetre a llicència o control preventiu les activitats que afectin la protecció del medi ambient o del patrimoni historicoartístic, la seguretat o la salut públiques, o que impliquin l'ús privatiu i ocupació dels béns de domini públic, sempre que la decisió de submissió estigui justificada i sigui proporcionada. En cas que hi hagi llicències o autoritzacions concurrents entre una entitat local i alguna altra administració, l'entitat local ha de motivar expressament en la justificació de la necessitat de l'autorització o llicència l'interès general concret que es pretén protegir i que aquest no està ja cobert mitjançant una altra autorització existent.»

Dos. S'afegeix un article 84 ter amb la redacció següent:

«Quan l'exercici d'activitats no necessiti autorització habilitadora i prèvia, les entitats locals han d'establir i planificar els procediments de comunicació necessaris, així com els de verificació posterior del compliment dels requisits necessaris perquè les exerceixin els interessats que preveu la legislació sectorial.»

Article 42. *Reforma del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

Es modifica la lletra i) de l'article 20.4 amb el contingut següent:

«i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments, així com per la realització de l'activitat de verificació del compliment dels requisits que estableix la legislació sectorial quan es tracti d'activitats no subjectes a autorització o control previ.»

CAPÍTOL II

Simplificació en el règim de tributació

Article 43. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des d'1 de gener de 2010, es modifica el número 2n de l'article 32.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactat en els termes següents:

«2n. Per a l'aplicació de la reducció que preveu aquest apartat és necessari el compliment dels requisits que s'estableixin per reglament, i en particular els següents:

a) El rendiment net de l'activitat econòmica s'ha de determinar d'acord amb el mètode d'estimació directa. No obstant això, si es determina d'acord amb la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, la reducció ha de ser incompatible amb el que preveu la regla 4a de l'article 30.2 d'aquesta Llei.

b) La totalitat dels seus lliuraments de béns o prestacions de serveis s'han d'efectuar a una única persona, física o jurídica, no vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, o que el contribuent tingui la consideració de treballador autònom econòmicament dependent conforme al que disposa el capítol III del títol II de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, i el client del qual depengui econòmicament no sigui una entitat vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

c) El conjunt de despeses deduïbles corresponents a totes les seves activitats econòmiques no pot excedir el 30 per cent dels seus rendiments íntegres declarats.

d) S'han de complir durant el període impositiu totes les obligacions formals i d'informació, control i verificació que es determinin per reglament.

e) Que no percebin rendiments del treball en el període impositiu.

f) Que almenys el 70 per cent dels ingressos del període impositiu estiguin subjectes a retenció o ingrés a compte.»

Article 44. *Simplificació de les obligacions formals dels grups fiscals en l'impost sobre societats.*

U. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica l'apartat 6 de l'article 70 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«6. La societat dominant ha de comunicar els acords esmentats a l'apartat 1 d'aquest article a l'Administració tributària amb anterioritat a l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim.

Així mateix, quan es produeixin variacions en la composició del grup fiscal, la societat dominant ho ha de comunicar a l'Administració tributària, amb la identificació de les societats que s'hi han integrat i les que n'han estat excloses. Aquesta comunicació s'ha de dur a terme en la declaració del primer pagament fraccionat al qual afecti la nova composició.»

Dos. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'afegeix una disposició transitòria trenta-dosena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dosena. *Comunicació de modificacions en la composició dels grups fiscals.*

En el cas dels grups fiscals que tributin en el règim de consolidació fiscal en el període impositiu que estigui en curs l'1 de gener de 2011, respecte de les modificacions en la composició d'aquest grup produïdes en el període esmentat amb anterioritat a aquesta data, la comunicació a què es refereix l'article 70.6 d'aquesta Llei s'ha de dur a terme en la declaració del primer pagament fraccionat del grup que s'hagi de presentar amb posterioritat a aquesta data. La comunicació de les modificacions produïdes amb posterioritat a aquesta data s'ha de dur a terme en la declaració del primer pagament fraccionat al qual afecti la nova composició.»

Article 45. *Adaptació de la normativa tributària a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.*

Es modifica l'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que queda redactat en els termes següents:

«Article 112. *Notificació per compareixença.*

1. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària i intentada almenys dues vegades al domicili fiscal, o al designat per l'interessat si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, s'han de fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. N'hi ha prou amb un sol intent quan el destinatari consti com a desconegut al domicili o lloc esmentat.

En aquest cas s'ha de citar l'interessat o el seu representant perquè se'ls realitzi la notificació per compareixença per mitjà d'anuncis que s'han de publicar, una sola vegada per a cada interessat, per algun dels mitjans següents:

a) A la seu electrònica de l'organisme corresponent, en les condicions que estableixen els articles 10 i 12 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de publicar per aquest mitjà els anuncis corresponents a les notificacions que hagi d'efectuar, en exercici de les competències que li corresponen en aplicació del sistema tributari estatal i duaner i en la gestió recaptadora dels recursos que té atribuïda o encomanada. Mitjançant ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'han de determinar les condicions, dates de publicació i terminis de permanència dels anuncis a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Les altres administracions tributàries, quan optin per aquest mitjà de publicació, ho han de fer de forma expressa mitjançant disposició normativa del seu òrgan de govern publicada en el butlletí oficial corresponent i en la qual es faci constar la data en què comença a tenir efectes.

b) En el "Butlletí Oficial de l'Estat" o en els butlletins de les comunitats autònomes o de les províncies, segons l'Administració de la qual procedeixi l'acte que es pretén notificar i l'àmbit territorial de l'òrgan que el dicti. La publicació en el butlletí oficial corresponent s'ha d'efectuar els dies cinc i vint de cada mes o, si s'escau, l'immediatament hàbil posterior.

Cada Administració tributària pot convenir amb el butlletí oficial corresponent al seu àmbit territorial de competències que tots els anuncis als quals es refereix el paràgraf anterior, amb independència de quin sigui l'àmbit territorial dels òrgans d'aquesta administració que els dictin, es publiquin exclusivament en el butlletí oficial esmentat. El conveni, que és aplicable a les citacions que s'hagin d'anunciar a partir de la publicació oficial, pot contenir previsions sobre recursos, mitjans adequats per realitzar els anuncis i les seves dates de publicació.

Aquests anuncis es poden exposar, així mateix, a l'oficina de l'Administració tributària corresponent a l'últim domicili fiscal conegut. En cas que l'últim domicili conegut radiqui a l'estranger, l'anunci es pot exposar en el consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

2. En la publicació en la seu electrònica i en els butlletins oficials ha de constar la relació de notificacions pendents amb indicació de l'obligat tributari o el seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent de la seva tramitació i el lloc i termini en què el seu destinatari ha de comparèixer perquè se li efectui la notificació.

En tot cas, la compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació a la seu electrònica o la publicació de l'anunci en el butlletí oficial corresponent. Transcorregut aquest termini sense comparèixer, la notificació s'ha d'entendre produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

3. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits es considerin notificats perquè no ha comparegut l'obligat tributari o el seu representant, se li han de considerar notificades les successives actuacions i diligències del procediment esmentat, i s'ha de mantenir el dret que li assisteix de comparèixer en qualsevol moment del procediment. No obstant això, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats d'acord amb el que estableix aquesta secció.»

CAPÍTOL III

De l'activitat cadastral

Article 46. *Principis rectors de l'activitat cadastral.*

Amb la finalitat d'augmentar la disponibilitat de la informació cadastral per al conjunt de la societat i de donar millor resposta als principis d'eficiència, transparència, seguretat jurídica, qualitat, interoperabilitat i impuls a l'administració electrònica i a la productivitat, que regeixen l'activitat cadastral, i en els termes que estableix el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, en la redacció derivada de la disposició final divuitena de la present Llei:

1. Tenint en compte el principi d'eficiència i d'acord amb l'objectiu d'actualització contínua de la informació cadastral, es redueixen els terminis d'enviament d'informació al Cadastre per part dels notaris i s'amplien els casos de comunicació per part d'aquests fedataris públics i dels registradors de la propietat, i s'incrementen els supòsits en els quals se supleix l'obligació de declarar dels titulars dels immobles.

2. Tenint en compte el principi de transparència, s'amplia la informació cadastral a disposició de la societat, tant cartogràfica com descriptiva dels immobles, i es millora l'accessibilitat per mitjans electrònics amb les limitacions que deriven del règim de protecció de dades.

3. Per al reforç del principi de seguretat jurídica, es generalitza la utilització de la certificació cadastral descriptiva i gràfica, l'ús de la cartografia cadastral i es millora l'operativitat en la utilització de la referència cadastral.

4. A fi d'incrementar la qualitat de la informació cadastral, s'amplia i es millora el procediment de comunicacions i el disseny de nous mecanismes de conciliació de la informació cadastral amb la realitat immobiliària, i a aquest efecte els notaris poden participar en la solució de discrepàncies i rectificació d'errors.

5. En el marc de l'impuls al desenvolupament de l'administració electrònica, els procediments d'accés a la informació cadastral, comunicació i col·laboració entre administracions s'han de dur a terme preferentment a través de mitjans telemàtics.

6. D'acord amb el principi d'impuls a la productivitat, la cartografia digital del Cadastre ha de ser accessible de forma telemàtica i gratuïta almenys a través de la seu electrònica

del Cadastre i del Geoportal de la Infraestructura de Dades Espacials d'Espanya definit a la Llei 14/2010, de 5 de juliol, sobre infraestructures dels serveis d'informació geogràfica d'Espanya.

CAPÍTOL IV

Telecomunicacions i societat de la informació

Article 47. Utilització de les noves tecnologies a la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz.

1. Les bandes de freqüències de 880-915 MHz i 925-960 MHz (banda de 900 MHz) i de 1.710-1.785 MHz i 1.805 MHz-1.880 MHz (banda de 1.800 MHz) es posen a disposició dels sistemes GSM i els sistemes UMTS, així com d'altres sistemes terrestres capaços de prestar serveis de comunicacions electròniques que puguin coexistir amb els sistemes GSM, de conformitat amb el que disposen la Directiva 2009/114/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es modifica la Directiva 87/372/CEE del Consell, relativa a les bandes de freqüència a reservar per a la introducció coordinada de comunicacions mòbils terrestres digitals cel·lulars públiques paneuropees a la Comunitat, i la Decisió de la Comissió de 16 d'octubre de 2009, relativa a l'harmonització de les bandes de freqüències de 900MHz i 1.800MHz per als sistemes terrestres capaços de prestar serveis paneuropeus de comunicacions electròniques a la Comunitat.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, ha de determinar el procediment i les condicions que s'han de complir perquè aquestes bandes de freqüències les puguin utilitzar sistemes terrestres capaços de prestar serveis de comunicacions electròniques que puguin coexistir amb els sistemes GSM. En particular, el reial decret esmentat pot modificar o reconsiderar els drets d'ús privatiu de l'espectre per garantir que l'ús de la banda de 900 MHz per part d'altres tecnologies diferents de la GSM per a la prestació de serveis paneuropeus avançats no dóna lloc a situacions de distorsió de la competència en els mercats afectats, mantenint en tot cas l'equilibri economicofinancer dels títols habilitadors.

3. Els drets d'ús privatiu del domini públic radioelèctric a la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz que, en aplicació del que disposa l'apartat anterior, puguin revertir a l'Estat, s'han d'assignar conforme al que disposa el règim jurídic de les comunicacions electròniques.

Article 48. Ampliació de les bandes de freqüència en què es pot efectuar la transferència de títols habilitadors o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric.

El Govern, mitjançant un reial decret, ha d'aprovar les previsions necessàries per a la introducció de noves bandes de freqüències en què es pot efectuar la transferència de títols habilitadors o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric, en particular les bandes de freqüències de 900 MHz (880-915 MHz i 925-960 MHz), 1.800 MHz (1.710-1.785 MHz i 1.805 MHz-1.880 MHz) i 2.100 MHz (1.900-2.025 MHz i 2.110-2.200 MHz), utilitzades actualment per a la prestació dels serveis de comunicacions mòbils, i la banda de 3,5 GHz (3,4-3,6 GHz), utilitzada per a la prestació de serveis d'accés sense fil.

Article 49. Xarxes de telecomunicació d'accés ultraràpid.

La normativa reguladora de les infraestructures comunes de telecomunicacions als edificis ha de garantir, d'acord amb el principi de neutralitat tecnològica, la disponibilitat dels elements tècnics necessaris perquè els habitatges es puguin connectar a les xarxes de telecomunicacions d'accés ultraràpid, i a nous serveis audiovisuals, de manera que es promogui la competència en el sector i la capacitat d'elecció dels ciutadans en l'accés als serveis.

Article 50. Reducció de la taxa general d'operadors de telecomunicacions.

L'import de la taxa anual que, conforme a l'apartat 1 de l'annex I de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, els operadors han de satisfer amb càrrec a l'any 2010 per la prestació de serveis a tercers, és el resultat d'aplicar el tipus de l'1 per mil a la xifra dels ingressos bruts d'explotació que obtinguin aquells d'acord amb el que estableix l'annex I de la Llei general de telecomunicacions.

Article 51. Reorganització de l'espectre radioelèctric a la banda de freqüències 790-862 MHz.

La banda de freqüències 790-862 MHz es destina principalment per a la prestació de serveis avançats de comunicacions electròniques, en línia amb els usos harmonitzats que acordi la Unió Europea. Aquesta banda ha de quedar lliure per poder ser assignada als seus nous usos abans de l'1 de gener de 2015.

Els costos derivats de la reorganització de l'espectre radioelèctric que és necessari dur a terme per alliberar la banda de freqüències 790 a 862MHz els ha de sufragar l'Administració amb els ingressos obtinguts en les licitacions públiques que es convoquin per assignar espectre radioelèctric.

El Govern ha d'adoptar una proposta d'actuacions en matèria d'espectre radioelèctric, que ha d'incloure la banda de freqüències 790 a 862 MHz, una vegada analitzades les aportacions dels agents del sector i les comunitats autònomes. L'objectiu principal és l'optimització i flexibilització de l'ús de l'espectre i la posada a disposició del sector de tot l'espectre disponible.

Article 52. Inclusió, com a part integrant del servei universal, d'una connexió que permeti comunicacions de dades de banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon.

1. La connexió a la xarxa pública de comunicacions amb capacitat d'accés funcional a Internet, garantida pel servei universal de telecomunicacions, ha de permetre comunicacions de dades en banda ampla a una velocitat en sentit descendent d'1Mbit per segon. Aquesta connexió es pot proveir a través de qualsevol tecnologia.

El Govern, en el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei, mitjançant un reial decret, ha d'establir les condicions d'accés de banda ampla a la xarxa pública i pot actualitzar aquesta velocitat d'acord amb l'evolució social, econòmica i tecnològica, tenint en compte els serveis utilitzats per la majoria dels usuaris.

2. La Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, a proposta dels ministres d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, i amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, ha de garantir el caràcter assequible dels preus dels serveis inclosos dins del servei universal. En particular, pot fixar un preu màxim per a les connexions que permetin comunicacions en banda ampla incloses dins del servei universal.

CAPÍTOL V

Ciència i innovació

Secció 1a Transferència de resultats en l'activitat investigadora

Article 53. Àmbit d'aplicació.

1. Les disposicions d'aquest capítol són aplicables als organismes públics de recerca, les universitats públiques, les fundacions del sector públic estatal, les societats mercantils estatals i altres centres de recerca dependents de l'Administració General de l'Estat.

2. Aquestes disposicions són aplicables als resultats de les activitats de recerca, desenvolupament i innovació dutes a terme, com a conseqüència de l'exercici de les funcions que els són pròpies, pel personal investigador de les entitats esmentades en

l'apartat anterior, sigui quina sigui la naturalesa de la relació jurídica per la qual hi estiguin vinculats.

3. Es consideren objecte de propietat industrial i de propietat intel·lectual els reconeguts com a tals en la legislació vigent sobre això.

Article 54. Titularitat i caràcter patrimonial dels resultats de l'activitat investigadora i del dret a sol·licitar els títols corresponents de propietat industrial i intel·lectual per a la seva protecció.

1. Els resultats de les activitats de recerca, desenvolupament i innovació a les quals es refereix l'article anterior, així com el dret a sol·licitar els títols de propietat industrial adequats per a la seva protecció jurídica pertanyen a les entitats els investigadors de les quals els hagin obtingut en l'exercici de les funcions que els són pròpies.

2. Els drets d'explotació relatius a la propietat intel·lectual corresponen a les entitats en què l'autor hagi desenvolupat una relació de serveis, en els termes i amb l'abast que preveu la legislació sobre propietat intel·lectual.

Article 55. Aplicació del dret privat a les transmissions a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora.

1. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora a què es refereix l'article anterior requereix la declaració prèvia, del titular del ministeri a què estigui adscrita o vinculada l'entitat investigadora, o de l'òrgan competent de la universitat, del fet que el dret no és necessari per a la defensa o millor protecció de l'interès públic.

2. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora, bé es tracti de cessió de la titularitat d'una patent o de concessió de llicències d'explotació sobre aquesta, o de les transmissions i contractes relatius a la propietat intel·lectual, es regeix pel dret privat, en els termes que preveuen aquesta Llei i les disposicions reguladores i estatuts de les entitats a què es refereix l'article 53, i s'han d'aplicar els principis de la legislació del patrimoni de les administracions públiques per resoldre els dubtes i llacunes que es puguin presentar.

3. La transmissió de drets s'ha de portar a terme mitjançant adjudicació directa en els casos següents:

a) Quan els drets es transmetin a una altra administració pública o, en general, a qualsevol persona jurídica de dret públic o privat pertanyent al sector públic. A aquests efectes, s'entén per persona jurídica de dret privat pertanyent al sector públic la societat mercantil en el capital de la qual sigui majoritària la participació directa o indirecta d'una o diverses administracions públiques o persones jurídiques de dret públic.

b) Quan els drets es transmetin a una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública.

c) Quan sigui declarat desert el procediment promogut per a l'alienació o aquest procediment resulti fallit com a conseqüència de l'incompliment de les seves obligacions per part de l'adjudicatari, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des de la celebració. En aquest cas, les condicions de l'alienació no poden ser inferiors a les anunciades prèviament o a aquelles en què s'hagi produït l'adjudicació.

d) Quan la titularitat del dret correspongui a dos o més propietaris i la venda s'efectuï a favor d'un o més copropietaris.

e) Quan la transmissió s'efectuï a favor de qui tingui un dret d'adquisició preferent.

f) Quan la titularitat del dret correspongui a dos o més propietaris i algun d'aquests no pertanyi al sector públic, i el copropietari o copropietaris privats hagin formulat una proposta concreta de condicions de la transmissió. En aquest cas, els copropietaris públics han d'aprovar expressament les condicions proposades, prèvia verificació de la seva raonabilitat.

g) Quan per les peculiaritats del dret, la limitació de la demanda, la urgència resultant d'esdeveniments imprevisibles o la singularitat de l'operació escaigui l'adjudicació directa.

h) Quan sigui procedent per la naturalesa i característiques del dret o de la transmissió, segons la normativa vigent, com en els casos de les llicències de ple dret o de les llicències obligatòries.

4. En supòsits diferents dels enumerats a l'apartat anterior, per a la transmissió s'ha de seguir un procediment basat en la concurrència competitiva d'interessats, en el qual es garanteixi una difusió prèvia adequada del seu objecte i condicions, que es pot realitzar a través de les pàgines institucionals mantingudes a Internet per l'organisme o entitat titular del dret i el departament ministerial del qual depengui o al qual estigui adscrit. En aquest procediment cal assegurar-se, així mateix, el secret de les proposicions i l'adjudicació a la proposició econòmicament més avantatjosa.

5. En tot cas, la transmissió dels drets sobre aquests resultats s'ha de fer amb una contraprestació que correspongui al seu valor de mercat.

6. Quan es transfereixi la titularitat del dret a una entitat privada s'ha de preveure, de la manera que es determini per reglament, la inclusió en el contracte de clàusules de millor fortuna que permetin a les entitats públiques recuperar part de les plusvàlues que s'obtinguin en cas de transmissions successives dels drets o quan, a causa de circumstàncies que no s'hagin tingut en compte en el moment de la taxació, s'apreciï que el valor de transferència de la titularitat del dret és inferior al que hauria resultat si s'haguessin tingut en compte les circumstàncies esmentades.

Article 56. Cooperació dels agents públics d'execució amb el sector privat a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica.

1. Els organismes públics de recerca, les universitats i els altres agents inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol poden participar en el capital de societats mercantils l'objecte social de les quals sigui dur a terme alguna de les activitats següents:

- a) La recerca, el desenvolupament o la innovació.
- b) La realització de proves de concepte.
- c) L'explotació de patents d'invenció i, en general, la cessió i explotació dels drets de la propietat industrial i intel·lectual.
- d) L'ús i l'aprofitament, industrial o comercial, de les innovacions, dels coneixements científics i dels resultats obtinguts i desenvolupats pels agents esmentats.
- e) La prestació de serveis tècnics relacionats amb els seus fins propis.

2. Han de ser objecte d'autorització del Consell de Ministres, d'acord amb el que estableix l'article 169.f) de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, en relació amb les societats a què es refereix l'apartat anterior, els actes i negocis que impliquin que les societats esmentades adquireixin o perdin la condició de societat mercantil estatal, que defineix l'article 166.1.c) de la dita Llei 33/2003.

La participació dels organismes públics de recerca en el capital de les societats mercantils a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article que tinguin un capital que sigui majoritàriament de titularitat privada requereix l'autorització prèvia del Departament Ministerial al qual estiguin adscrits.

Secció 2a Promoció dels drets de propietat industrial

Article 57. Difusió de la propietat industrial.

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de l'organisme autònom Oficina Espanyola de Patents i Marques, ha d'impulsar la difusió i utilització dels drets de propietat industrial com a elements fonamentals de promoció de la competitivitat de les empreses espanyoles en el mercat nacional i internacional.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'adoptar les mesures oportunes per agilitar i simplificar la concessió dels títols de propietat industrial, ha de potenciar la seva

incorporació en plans educatius nacionals i ha de mantenir una política internacional que fomenti la utilització de l'espanyol en els sistemes internacionals de propietat industrial.

Article 58. Modificació de la quantia de les taxes.

1. Les taxes en matèria de propietat industrial s'han de revisar periòdicament mitjançant norma amb rang de llei. En la modificació de les seves quanties s'han de tenir en compte la reducció progressiva de costos a causa de la utilització de mitjans telemàtics de presentació de sol·licituds i dels increments consegüents de la productivitat i l'eficiència en els seus procediments de tramitació. Així mateix, a l'hora de fixar les quanties s'han de tenir en compte les polítiques de suport a la innovació empresarial, especialment, de les PIME. En tot cas, les seves quanties han d'experimentar una reducció global del 18 per cent en el període 2010-2012 respecte a les taxes vigents el 31 de desembre de 2009.

2. En el supòsit de modalitats de propietat industrial regulades en el marc de tractats o acords internacionals dels quals Espanya forma part, l'import de les taxes ha de ser el que resulti del que aquests estableixen.

Article 59. Mesures per incrementar l'eficàcia i agilitar la concessió de drets de la propietat industrial.

1. Per tal d'aconseguir els objectius que indica l'article 57, prèvia consulta a les organitzacions sectorials que promouen la protecció, difusió i defensa de la propietat industrial, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de proposar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les mesures necessàries per incrementar la protecció i eficàcia dels drets de propietat industrial.

2. En l'àmbit de les seves competències, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de promoure i, si s'escau, adoptar mesures a escala nacional i internacional destinades a agilitar la concessió dels drets de propietat industrial, en particular en els sectors clau i actuacions estratègiques que defineixen els instruments de referència per a l'elaboració dels plans de recerca científica i tècnica.

3. Als efectes que preveu l'apartat anterior, a proposta de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, es poden establir els terminis màxims dels diferents tràmits dels procediments de concessió i registre de les diverses modalitats de propietat industrial.

4. Així mateix, a proposta de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, mitjançant ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, es pot disposar la tramitació preferent de sol·licituds de patents i models d'utilitat relatives a tecnologies relacionades amb els objectius de sostenibilitat a què es refereix aquesta Llei.

Secció 3a Formació, recerca i transferència de resultats en el sistema universitari

Article 60. Objectius en matèria universitària.

Amb la finalitat de contribuir als objectius d'aquesta Llei, sense perjudici del que estableixen la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, el sistema universitari ha d'atendre la consecució dels objectius següents:

a) Facilitar, a través de la formació, l'adquisició de les qualificacions demandades pel sistema productiu i el sector públic i l'adaptabilitat davant els canvis econòmics i socials i, en general, la capacitat per afrontar els desafiaments a llarg termini.

b) Promoure la qualitat, competitivitat i internacionalització de les universitats mitjançant l'especialització formativa investigadora, la modernització de les seves infraestructures i la millora en l'eficiència en la seva gestió, amb un compromís reforçat amb l'Espai Europeu d'Educació Superior i l'Espai Europeu de Recerca.

c) Impulsar la productivitat científica, la transferència de coneixement, el desenvolupament tecnològic i la innovació, en totes les branques del saber.

d) Facilitar la governança universitària impulsant mesures que garanteixin l'exercici de les funcions de govern i direcció; la revisió dels procediments interns de direcció i gestió, i la implementació de bones pràctiques, conforme als criteris internacionalment reconeguts de qualitat i eficiència en la gestió.

e) Incrementar la transparència, el control intern de les seves finances i l'equilibri pressupostari, així com l'avaluació externa de les seves activitats.

f) Fomentar la captació de talent, la mobilitat internacional i la col·laboració amb universitats i centres de recerca de referència mundial.

g) Impulsar mesures d'atracció de capital privat nacional i internacional per contribuir al finançament dels objectius de la universitat, especialment a la recerca, transferència del coneixement i a la creació d'empreses innovadores de base tecnològica.

Per a això, les universitats han d'atendre un esforç de modernització, millora de l'eficiència i recerca de la qualitat i de l'excel·lència acadèmica.

Article 61. *Formació universitària i economia sostenible.*

Per garantir la seva aportació a l'economia sostenible, la formació universitària ha de respondre als principis següents:

a) La incorporació en els seus plans d'estudi d'habilitats i destreses orientades a la innovació, el foment de la creativitat, l'emprenedoria i esperit empresarial, integrades en matèries, conceptes, competències transversals, mètodes d'aprenentatge i d'examen, i en tots els nivells de l'educació, singularment el doctorat. Aquests plans d'estudis s'han d'establir en cooperació amb els centres de recerca, la indústria i altres institucions i agents, segons escaigui.

b) La proposta de nous títols i ofertes educatives que preparin els estudiants per a les noves qualificacions que demanden les noves ocupacions, de manera que millorin l'ocupabilitat dels ciutadans en el mercat laboral, així com modernitzar i adaptar els seus ensenyaments a la producció de productes, serveis, plantejaments i mètodes innovadors en l'economia i la societat en sentit més ampli.

c) La promoció de l'adaptabilitat davant els canvis econòmics i socials donant oportunitats completes de formació contínua i d'extensió universitària, especialment les possibilitats d'incrementar la mobilitat en l'aprenentatge a Espanya i a Europa, així com la incorporació efectiva dels titulats universitaris, inclosos els docents, en el mercat laboral, reforçant les connexions entre universitat i empresa, amb especial atenció al foment de capacitats per a la iniciativa empresarial i l'autoocupació.

Article 62. *Competitivitat universitària.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seves competències i en el marc de l'Estratègia Universitat 2015, ha de promoure la competitivitat de les universitats espanyoles i la seva implantació progressiva en l'àmbit internacional, mitjançant la millora de la qualitat de les seves infraestructures i la seva agregació amb altres agents i actors, públics i privats, que operen en la societat del coneixement. Aquestes iniciatives s'han d'articular a través del programa Campus d'excel·lència internacional.

A aquests efectes, s'ha de convocar anualment el programa Campus d'excel·lència internacional, que té els objectius bàsics següents:

a) Promoure l'agregació d'institucions que, compartint un mateix campus, elaborin un projecte estratègic comú.

b) Desenvolupar un entorn acadèmic, científic, emprenedor i innovador, de qualitat, dirigit a obtenir una alta visibilitat internacional.

c) Crear un entorn acadèmic i d'innovació que sigui un veritable entorn de qualitat per a la vida universitària, integrada socialment a un districte urbà o a un territori i amb un nivell alt de prestacions de serveis i de millores energètiques i mediambientals.

2. En el marc d'aquest programa, el Govern, a través del Ministeri d'Educació, ha de prioritzar els projectes que persegueixin les finalitats següents:

a) Generar campus universitaris altament competitius de prestigi internacional reconegut i amb un nivell elevat de diferenciació i especialització, en potenciar les seves fortaleses i activitats més excel·lents.

b) Fomentar campus on hi hagi una millor recerca, transferència de coneixements i especialització. S'han de potenciar la més elevada especialització i diferències dins dels campus.

c) Promoure l'agregació d'institucions que elaborin un projecte estratègic comú i desenvolupin un entorn acadèmic, científic, emprenedor i innovador de qualitat.

d) Millorar les infraestructures universitàries, en general, i les relacionades amb la recerca i innovació, en particular, i promoure'n, a més, l'accessibilitat.

e) Generar un nivell alt de prestacions de serveis públics dirigits a la comunitat universitària, i promoure un nou urbanisme que també tingui en compte millores energètiques, mediambientals, i d'accessibilitat.

f) Concentrar en un mateix espai urbà o periurbà els centres docents, les instal·lacions esportives, els serveis de suport, uns entorns i serveis que fomentin el desenvolupament sostenible mediambiental, social i econòmic, i la residència d'estudiants, professors, investigadors d'instituts de postgrau amb vocació internacional.

g) Potenciar la cooperació al desenvolupament, configurant els campus d'excel·lència internacional com a espais de socialització, de transmissió de valors humans i de garantia de la igualtat d'oportunitats, igualtat de gènere, i la integració plena de les persones amb discapacitat.

h) Incorporar fórmules flexibles d'organització del treball, és a dir, l'assumpció de mesures que permetin conciliar la vida personal, familiar i laboral.

i) Promoure el coneixement sobre la importància de la creativitat i el foment de la innovació per aconseguir i conservar una economia nova basada en la creació de valor.

3. Les inversions derivades de l'execució dels projectes que assenyala l'apartat anterior les pot finançar, totalment o parcialment, l'Administració General de l'Estat, a través de subvencions i préstecs, i fomentant la inversió de les comunitats autònomes i els ajuntaments al territori dels quals radiquin les instal·lacions o equipaments objecte de la inversió.

Article 63. *Agregacions estratègiques en campus universitaris.*

1. Les universitats, com a promotors de campus d'excel·lència internacional, han de promoure acords d'agregació estratègica amb entitats públiques i privades orientats a la formació, la recerca i la innovació.

Aquestes col·laboracions han de fomentar el desenvolupament econòmic sostenible local o territorial, a través de la consolidació d'ecosistemes de coneixement que facilitin l'intercanvi de coneixement i la innovació oberta guiada per l'empresa i basada en la millor recerca universitària.

Es consideren estratègiques les agregacions que tinguin com a objectiu potenciar els sectors (industrials o de serveis) on hi hagi la possibilitat de penetració en el mercat global amb aportació de valor afegit.

2. Les universitats, les administracions públiques i les empreses han de promoure, en el marc dels parcs científics i tecnològics universitaris i dels campus universitaris, interaccions entre la cultura acadèmica i la cultura empresarial l'objectiu fonamental de les quals ha de ser incrementar la riquesa de la seva regió, promoure la cultura emprenedora i la innovació i fomentar la competitivitat de les empreses i les institucions generadores de coneixement instal·lades o associades al parc.

Article 64. *Recerca i transferència del coneixement.*

1. Les universitats han de potenciar les seves funcions de recerca bàsica i aplicada i de transferència del coneixement a la societat per a la millora del benestar i la competitivitat, mitjançant el desenvolupament de projectes i iniciatives en col·laboració amb el sector productiu.

2. La col·laboració entre les universitats i el sector productiu es pot articular mitjançant qualsevol instrument admès per l'ordenament jurídic i, en particular, pot adoptar les modalitats següents:

- a) La constitució d'empreses innovadores de base tecnològica.
- b) La generació de pols d'innovació, mitjançant la concurrència en un mateix espai físic de centres universitaris i d'empreses.
- c) La posada en marxa i la potenciació de programes de valoració i transferència de coneixement.
- d) La formació de consorcis de recerca i transferència del coneixement.
- e) La creació de càtedres empresa basades en la col·laboració en projectes de recerca que permetin que els estudiants universitaris participin i conciliïn la seva activitat investigadora amb la millora de la seva formació.

3. Les universitats poden promoure la creació d'empreses innovadores de base tecnològica, obertes a la participació en el seu capital societari d'un o diversos dels seus investigadors, amb l'objecte de realitzar l'explotació econòmica de resultats de recerca i desenvolupament obtinguts per aquests. Aquestes empreses han de reunir les característiques que preveu l'article 56 d'aquesta Llei.

Secció 4a Fiscalitat de les activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica

Article 65. *Millora de les deduccions en l'impost sobre societats per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica i per al foment de les tecnologies de la informació.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. La lletra c) de l'article 35.2 queda redactada de la manera següent:

«c) Percentatge de deducció.—El 12 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte, sense que siguin aplicables els coeficients que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional desena d'aquesta Llei.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 44 queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions que preveu el present capítol s'han d'efectuar una vegada realitzades les deduccions i bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que conclouen en els 10 anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a les deduccions que preveuen els articles 35 i 36 d'aquesta Llei es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que conclouen en els 15 anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) En les entitats de nova creació.

b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de recursos nous, sense que es consideri com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

L'import de les deduccions que preveu aquest capítol a les quals es refereix aquest apartat, aplicades en el període impositiu, no poden excedir conjuntament el 35 per cent de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions. No obstant això, el límit s'ha d'elevat al 60 per cent quan l'import de la deducció que preveuen els articles 35 i 36, que corresponguin a despeses i inversions efectuats en el mateix període impositiu, excedeixi el 10 per cent de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.»

CAPÍTOL VI

Internacionalització

Article 66. *Internacionalització de les empreses.*

1. És objectiu prioritari de la política comercial espanyola la internacionalització de les empreses i, en especial, de les petites i mitjanes empreses i dels treballadors autònoms. En particular, s'ha de promoure l'accés als mercats internacionals de les empreses el procés d'internacionalització de les quals pugui resultar obstaculitzat per l'existència de barreres que els impedeixen dur a terme la seva activitat de manera regular.

2. La definició de la política d'internacionalització s'ha de dissenyar en col·laboració amb les comunitats autònomes i els organismes representatius del sector privat, prestant especial atenció a la remoció de barreres que impedeixin que les empreses exerceixin la seva activitat de manera regular, i als mercats que es consideri que tenen un potencial elevat, atenent, entre altres factors, la seva elevada renda per càpita, dimensions de mercat, presència reduïda d'empreses espanyoles o el seu caràcter de mercat emergent. Per a aquests mercats s'han de definir plans integrals de desenvolupament de mercat.

Article 67. *Incorporació de noves línies directrius a la política d'internacionalització.*

La política comercial exterior s'ha d'orientar a la internacionalització de l'empresa, d'acord amb les línies directrius següents:

a) S'entén que una operació o projecte és interessant per a la internacionalització quan tingui un impacte positiu en les empreses, bé perquè comporti l'exportació directa de béns i serveis, bé perquè el projecte reuneixi determinades característiques que facin que la seva execució reverteixi en beneficis clars per a les empreses. En especial, s'ha de considerar l'impuls de la marca, la transferència de tecnologia, la contribució del projecte a millorar la productivitat de les inversions a l'exterior, l'adquisició de crèdits de carboni, la fabricació d'equips subministrats per filials espanyoles a països tercers, i la vinculació de l'operació amb contractes de concessió per a la prestació de serveis que comportin la inversió d'empreses espanyoles a l'exterior.

b) El suport públic a la internacionalització de l'economia sostenible s'adreça al foment de la competitivitat i és complementari, però mai substitutiu, de l'activitat del mercat privat.

c) La gestió de la política d'internacionalització de l'empresa i l'economia sostenible es du a terme d'acord amb els principis de transparència, eficiència i optimització en la utilització dels recursos públics.

d) Són operacions d'especial interès per a la política comercial exterior les que, contribuint a la consecució de l'objectiu d'internacionalització de l'economia, es vinculin de manera especial a la lluita contra el canvi climàtic.

Article 68. *Instrumentes del sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització.*

1. El sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització l'integren el conjunt d'instruments de suport financer a la internacionalització. Entre altres, formen part del sistema:

- a) l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat, en les seves diferents modalitats;
- b) el conveni d'ajust recíproc d'interessos;
- c) els fons de foment a la inversió espanyola a l'exterior de la Compañía Española de Financiación del Desarrollo, COFIDES, SA, i
- d) el Fons per a la internacionalització de l'empresa gestionat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç Exterior.

2. Així mateix, s'han d'integrar en aquest sistema tots els instruments oficials de suport financer oficial a la internacionalització que es puguin crear en el futur, sempre que així es determini en la seva norma de creació. De la mateixa manera, es poden revisar o modificar els instruments existents.

Article 69. *Creació d'un mecanisme d'avaluació i control del sistema de suport financer a la internacionalització.*

Amb l'objecte de mantenir la qualitat i l'eficàcia del sistema espanyol de suport a la internacionalització, per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, s'ha de regular un mecanisme d'avaluació anual dels instruments que l'integren. El resultat de l'avaluació s'ha de fer públic i servir de base per proposar les modificacions necessàries en la normativa aplicable a aquest sistema.

Article 70. *Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.*

S'afegeix una disposició addicional segona amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Garanties en operacions de finançament directe.*

1. En les operacions de finançament directe en què el mateix Estat espanyol assumeix la totalitat del risc de contrapartida és necessari que els deutors aportin garantia sobirana. Tanmateix, de conformitat amb l'informe preceptiu de CESCE sobre la qualitat de les garanties, en operacions de préstec se'n poden admetre altres de no sobiranes que suposin una capacitat de pagament suficient dels deutors esmentats. Aquestes garanties les ha d'analitzar cas per cas CESCE i en cap cas han de suposar una rebaixa sobre la qualitat del risc sobirà.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç i previ informe de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a la instrumentació dels esquemes de garanties no sobiranes assenyalats.»

Article 71. *Impuls de la xarxa espanyola de convenis per evitar la doble imposició.*

Amb la finalitat d'afavorir la internacionalització de l'economia espanyola, garantir la seguretat jurídica de les inversions transfrontereres i lluitar contra el frau fiscal, Espanya ha de reforçar la seva xarxa de convenis per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal, i d'acords per a l'intercanvi d'informació en matèria tributària.

CAPÍTOL VII

Formació professional

Article 72. *Objectius en matèria de formació professional.*

En l'àmbit de la formació professional, sense perjudici del que preveuen la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i la Llei 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, aquesta Llei persegueix els objectius següents:

- a) Facilitar l'adequació constant de l'oferta formativa a les competències professionals demandades pel sistema productiu i la societat, mitjançant un sistema d'àgil actualització i adaptació del Catàleg nacional de les qualificacions professionals i dels títols de formació professional i certificats de professionalitat.
- b) Ampliar l'oferta integrada de formació professional del sistema educatiu i per a l'ocupació, mitjançant un aprofitament millor dels recursos.
- c) Regular i facilitar la mobilitat entre la formació professional i la resta dels ensenyaments del sistema educatiu.
- d) Reforçar la cooperació de les administracions educatives i laborals amb els interlocutors socials en el disseny i l'execució de les accions formatives.
- e) Fomentar i impulsar el paper de la formació professional en els camps de la innovació i la iniciativa emprenedora.
- f) Flexibilitzar les ofertes de formació professional per facilitar a les persones adultes la seva incorporació als diferents ensenyaments, i afavorir la conciliació de l'aprenentatge amb altres activitats i responsabilitats.
- g) Garantir la qualitat de la formació professional, d'acord amb les directrius europees en matèria de qualitat, amb la finalitat d'aconseguir nivells alts d'excel·lència. Així mateix, garantir l'avaluació i el seguiment d'aquests ensenyaments.
- h) Millorar la qualificació dels ciutadans mitjançant l'aplicació del procediment d'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatges no formals i l'oferta de la formació complementària necessària per obtenir un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.
- i) Promoure l'accessibilitat dels serveis públics d'informació i orientació professional als ciutadans, independentment de la seva condició social i professional i de la seva ubicació geogràfica, coordinant els serveis actualment existents i desenvolupant noves eines telemàtiques.
- j) Implementar mesures que facilitin la reincorporació al sistema educatiu dels joves que l'han abandonat de manera prematura.
- k) Establir un sistema d'avaluació i qualitat externa per garantir l'adequació permanent del sistema de formació professional a les necessitats, així com a la seva eficàcia i eficiència en el seu impacte en el sistema productiu.

Article 73. *La qualitat en la formació professional.*

1. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir una xarxa d'assegurament de qualitat en coherència i resposta a la Xarxa Europea. Aquesta xarxa ha de coordinar les accions i mesures de planificació, desenvolupament i avaluació establertes per millorar el sistema de formació professional.
2. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'incentivar l'esforç dels centres per a la millora dels nivells de qualitat com a contribució a l'excel·lència en l'àmbit de la formació professional.
3. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha de promoure plans de formació específics per al professorat i formadors de formació professional de les diferents famílies professionals, comptant amb la Xarxa de Centres de Referència Nacional.

4. Les administracions educatives i laborals han de promoure la col·laboració amb les empreses dels diferents sectors productius per potenciar la innovació, la transferència de coneixement i l'especialització en matèria de formació professional.

5. Les administracions educatives i laborals han de potenciar la iniciativa innovadora en aspectes didàctics, tecnològics i d'orientació i inserció professional mitjançant el desenvolupament d'iniciatives de recerca, desenvolupament i innovació.

6. El Govern ha d'establir el nou Marc nacional de qualificacions, en relació amb el Marc europeu, per afavorir i incrementar la mobilitat dels estudiants i dels treballadors.

7. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha de dur a terme les actuacions necessàries per incrementar la participació d'estudiants, treballadors, professorat i formadors en programes de mobilitat nacional i internacional.

Article 74. *Participació dels interlocutors socials.*

1. Les administracions educatives i laborals en cada comunitat autònoma han de promoure la participació de tots els agents implicats amb la finalitat d'adequar l'oferta de formació professional a les necessitats de la societat i de l'economia a l'àmbit territorial corresponent, sense perjudici dels àmbits vigents de participació autonòmic i sectorial.

2. Per a això, han de regular mecanismes i òrgans de participació, en els quals han d'estar adequadament representats els interlocutors socials. Aquests mecanismes i òrgans s'han d'encarregar almenys de:

a) Efectuar un seguiment de les activitats dels centres que facin aquesta oferta integrada, assegurant la qualitat i el rendiment dels serveis.

b) Detectar les necessitats de formació generals i específiques de les empreses i dels treballadors locals, tant dels assalariats com dels autònoms.

c) Traslladar a les administracions educatives i laborals competents les necessitats de formació, als efectes d'incloure-les en la programació de l'oferta formativa als àmbits territorials corresponents.

Article 75. *Col·laboració amb les empreses.*

1. Les administracions educatives i laborals han de promoure la col·laboració amb les empreses i entitats empresarials i de professionals autònoms i, en particular, amb les relacionades amb els sectors emergents, en creixement i innovadors.

2. Aquesta col·laboració té les finalitats següents:

a) La realització del mòdul de formació en centres de treball, del mòdul de formació pràctica establert en els certificats de professionalitat, les pràctiques en empreses que es duen a terme en els programes de qualificació professional inicial, així com les pràctiques professionals de caràcter no laboral corresponents a les accions de formació professional per a l'ocupació.

b) La impartició de mòduls professionals inclosos en títols de formació professional o mòduls formatius inclosos en certificats de professionalitat a les instal·lacions de les empreses per garantir que la formació es realitzi amb els equipaments més actuals.

c) La utilització per part de les empreses de les instal·lacions i l'equipament dels centres, sempre que no interfereixin amb el desenvolupament d'activitats docents i formatives.

d) L'actualització professional dels treballadors i del professorat. Aquesta formació pot incloure estades temporals dels professors en les empreses tant per a la formació dels seus treballadors com per a l'actualització del professorat.

e) La validació d'accions de formació dutes a terme en les empreses, amb els requisits d'impartició i tipus de prova que regulin les administracions educatives i laborals, per facilitar als seus treballadors l'obtenció d'un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.

f) El desenvolupament conjunt de projectes d'innovació.

3. La col·laboració s'ha de formalitzar mitjançant la fórmula que determinin les administracions en l'àmbit de les seves competències.

4. Els centres de formació professional i les empreses dels diferents sectors productius poden promoure projectes estratègics comuns, desenvolupant per a això entorns acadèmics i professionals dirigits al desenvolupament d'un model econòmic sostenible basat en el coneixement, la millora de la innovació, el foment de la iniciativa emprenedora i el respecte mediambiental.

Les accions derivades de la posada en marxa d'aquests projectes les poden finançar totalment o parcialment les empreses que hi estiguin relacionades.

Perquè un projecte sigui susceptible de ser considerat projecte estratègic comú l'ha d'haver aprovat prèviament l'administració educativa o laboral competent.

Article 76. Instal·lacions i equipaments docents.

Les inversions dirigides a la construcció, a l'adquisició i a l'adaptació de mesures d'accessibilitat física i sensorial a totes les instal·lacions i equipaments destinats als centres públics de formació professional es poden finançar, totalment o parcialment, amb fons procedents de:

- a) Les administracions educatives.
- b) Les administracions laborals.
- c) Els ajuntaments al terme municipal dels quals radiquin les empreses potencialment beneficiàries de la formació que s'hagi d'impartir amb aquests mitjans i instal·lacions. A aquests efectes, es poden establir convenis de col·laboració amb les administracions educatives.
- d) Empreses privades, en els termes que acordin amb les respectives administracions educatives o laborals, que poden preveure la utilització compartida de les instal·lacions i l'equipament per a fins docents i empresarials.

TÍTOL III

Sostenibilitat mediambiental

CAPÍTOL I

Model energètic sostenible

Article 77. Principis de la política energètica.

1. La política energètica està orientada a garantir la seguretat del subministrament, l'eficiència econòmica i la sostenibilitat mediambiental. En especial, el model de consum i de generació i distribució d'energia ha de ser compatible amb la normativa i els objectius comunitaris i amb els esforços internacionals en la lluita contra el canvi climàtic.

2. Amb aquest efecte, aquesta Llei fixa objectius nacionals d'estalvi energètic i participació de les energies renovables, estableix el marc procedimental per a l'elaboració d'una planificació integral del model energètic, fixa les bases per a l'elaboració dels plans d'estalvi i eficiència energètica i desenvolupa les condicions adequades per a l'existència d'un mercat energètic competitiu.

3. Amb aquesta finalitat, el Govern ha d'impulsar la diversificació de les fonts de subministrament d'energia, el desenvolupament eficient de les infraestructures i xarxes intel·ligents, la transparència i competència dels mercats energètics, la suficiència de les retribucions, la incorporació creixent de les energies renovables i les polítiques d'estalvi i eficiència.

Article 78. Objectius nacionals en matèria d'estalvi i eficiència energètica i energies renovables.

1. S'estableix un objectiu nacional mínim de participació de les energies renovables en el consum d'energia final brut del 20 per cent el 2020. Aquest objectiu s'ha d'assolir amb una quota d'energia procedent d'energies renovables a tots els tipus de transport el 2020 que sigui com a mínim equivalent al 10 per cent del consum final d'energia del sector de transport.

2. De la mateixa manera, s'han d'adoptar les estratègies i les mesures necessàries per aconseguir un objectiu general de reducció de la demanda d'energia primària, sobre l'escenari tendencial en absència de polítiques actives d'estalvi i eficiència energètica, coherent amb l'objectiu establert per a la Unió Europea del 20 per cent el 2020 i amb els objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

3. Els objectius anteriors han d'orientar el disseny i l'aprovació de les polítiques públiques i, en especial, els incentius públics al desenvolupament de les diverses fonts d'energia i a l'adopció de mesures d'eficiència energètica.

4. Amb aquest efecte, el Govern ha d'aprovar plans nacionals d'estalvi i eficiència energètica i plans d'energies renovables, que han de preveure mesures d'orientació i foment de l'oferta i el consum energètic que facin possible el compliment dels objectius assenyalats i que permetin la possibilitat efectiva de desenvolupament de les energies renovables a totes les comunitats autònomes.

Article 79. Planificació energètica indicativa.

1. El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, previ informe de la Conferència Sectorial d'Energia i després del procés corresponent d'informació pública, ha d'aprovar un document de planificació, que ha d'establir un model de generació i distribució d'energia d'acord amb els principis que recull l'article 77 i amb els objectius establerts.

2. La planificació ha de recollir amb caràcter indicatiu diversos escenaris sobre l'evolució futura de la demanda energètica, sobre els recursos necessaris per satisfer-la, sobre les necessitats de nova potència i, en general, previsions útils per a la presa de decisions d'inversió de la iniciativa privada i per a les decisions de política energètica, amb el foment d'un equilibri adequat entre l'eficiència del sistema, la seguretat de subministrament i la protecció del medi ambient.

3. Aquesta planificació i les actuacions posteriors d'ordenació del sistema energètic s'han d'orientar a la consecució, sota diferents escenaris de demanda, dels objectius següents per a l'any 2020:

a) Optimitzar la participació de les energies renovables en el cistell de generació energètica i, en particular en l'elèctrica.

b) Reduir la participació de les energies amb més gran potencial d'emissions de CO₂ en el cistell de generació energètica i, en particular, en l'elèctrica.

c) Determinar els nivells de participació de l'energia nuclear en el cistell de generació energètica, d'acord amb el calendari d'operació de les centrals existents i amb les renovacions que, sol·licitades pels titulars de les centrals, en el marc de la legislació vigent, si s'escau, corresponguin, tenint en compte les decisions del Consell de Seguretat Nuclear sobre els requisits de seguretat nuclear i protecció radiològica, l'evolució de la demanda, el desenvolupament de noves tecnologies, la seguretat del subministrament elèctric, els costos de generació elèctrica i les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i atenint-se en tot cas al marc de referència que estableix la normativa europea vigent.

d) La participació de les diferents tecnologies en el llarg termini ha de tendir a reflectir la seva competitivitat relativa, entenent per aquesta una mesura que inclogui els costos i beneficis de cadascuna de les tecnologies que abasti, entre els costos, els relatius a tota la cadena de generació, inclosos els costos mediambientals i els intergeneracionals, i,

entre els beneficis, l'aportació a la seguretat del subministrament energètic, incloent-hi les contribucions en termes d'autosuficiència, gestionabilitat i predictibilitat de les fonts.

4. D'acord amb aquesta planificació, la legislació ha d'ordenar els incentius públics necessaris per satisfer els objectius que fixa l'apartat anterior, d'acord amb els principis següents:

a) Garantia d'un retorn adequat de les inversions en les tecnologies del règim especial, que incentivi un volum d'instal·lació compatible amb els objectius que estableixen els plans d'energies.

b) Consideració de les corbes d'aprenentatge de les diferents tecnologies fins assolir el punt de competitivitat amb el cost del consum de l'energia, amb la finalitat de fomentar els canvis tecnològics que millorin l'estabilitat de l'aportació d'energia de les energies renovables al sistema elèctric.

c) Progressiva internalització dels costos que assumeix el sistema energètic per tal de garantir la suficiència i estabilitat en el subministrament, fomentant, a més, la substitució de tecnologies que, per la seva baixa eficiència econòmica, tècnica o mediambiental, siguin obsoletes, sempre que això suposi un estalvi general del sistema.

d) Priorització en la incorporació d'instal·lacions que incorporin innovacions tecnològiques o de gestió, que optimitzin l'eficiència de la producció, el transport i la distribució, contribuint al consum local de l'electricitat a través de l'increment de la generació distribuïda, que aportin més gestionabilitat als sistemes energètics i que redueixin les emissions de gasos d'efecte hivernacle, amb l'anàlisi en particular del seu ritme d'incorporació en el temps.

e) En tots els casos s'ha de complir que els objectius s'assoleixin tenint en compte els principis d'eficiència econòmica entre les diferents alternatives i de sostenibilitat econòmica de les mesures que s'adoptin.

5. Anualment, el Govern ha de presentar a les Corts Generals un informe de seguiment del compliment de les mesures establertes en el document de planificació. Aquest informe ha d'incorporar la informació sobre la seva aplicació, que han de subministrar les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències.

6. Tenint en compte les singularitats dels sistemes energètics insulars i extrapeninsulars, en la planificació indicativa s'ha de tenir en compte la planificació duta a terme en aquestes comunitats i ciutats autònomes.

Article 80. *Planificació energètica vinculant.*

1. La planificació vinculant que estableixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, s'ha d'efectuar sota criteris que contribueixin a desenvolupar un sistema energètic segur, eficient, sostenible econòmicament i respectuós amb el medi ambient.

2. La planificació vinculant s'ha de dur a terme de conformitat amb el que preveu l'article anterior i s'ha de tenir en compte en la resta d'instruments de planificació.

3. Els documents de planificació els ha d'aprovar el Consell de Ministres, després del procediment corresponent d'audiència pública, i s'han de remetre posteriorment a les Corts Generals.

Article 81. *Cooperació entre administracions públiques.*

1. La Conferència Sectorial d'Energia és l'òrgan de coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de preparació, desenvolupament i aplicació de la planificació estatal sobre energia.

2. A aquest efecte, la Conferència ha de conèixer necessàriament de les actuacions següents:

a) Preparació i formulació dels plans nacionals i, si s'escau, dels plans de les comunitats autònomes, en els àmbits de l'estalvi, l'eficiència energètica i les energies renovables.

- b) Coordinació, gestió i seguiment de l'aplicació per part de les comunitats autònomes de la política energètica que defineixen la normativa estatal i els plans corresponents.
- c) Intercanvi d'informació i estadístiques energètiques.
- d) Formulació, finançament i gestió de projectes i actuacions concretes.

3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han d'establir marcs de cooperació i coordinació amb les administracions locals per tal d'assolir els objectius fixats i per implementar els corresponents plans, mesures i actuacions en l'àmbit local.

Article 82. Foment de la recerca, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit d'energies renovables i l'estalvi i l'eficiència energètica.

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar les activitats de recerca científica, desenvolupament tecnològic i innovació que siguin interessants en el camp de les energies renovables i de l'estalvi i l'eficiència energètica, potenciant el desenvolupament de les tecnologies que utilitzin fonts netes i puguin contribuir a la reducció d'emissions, entre altres les de captura i emmagatzematge o carbó net. Igualment han de fomentar el desenvolupament de les tecnologies que incorporin més gestionabilitat, innovació i eficiència al sistema, en particular, les que utilitzin fonts d'energia primària renovable.

2. El Govern, en col·laboració amb les administracions autonòmiques i locals, ha d'aprovar programes i prendre les mesures necessàries per afavorir el desenvolupament de xarxes de transport i distribució intel·ligents i microxarxes integrades que millorin i facilitin la gestió del sistema, la gestió activa de la demanda, la implantació de fonts d'energia distribuïda, la implantació del vehicle elèctric i híbrid recarregable, la millora de la qualitat i continuïtat del servei i la millora de l'eficiència de les pròpies xarxes, incorporant, preferentment, energia d'origen renovable o de sistemes de cogeneració d'alta eficiència i dotant els sistemes de transport i distribució elèctrica dels equips elèctrics i electrònics i de les solucions d'automatització, telecontrol, informació i comunicació que contribueixin a la implantació progressiva d'intel·ligència de xarxa. Tot això amb l'objectiu de disminuir les pèrdues en transport i distribució elèctrica, millorar la garantia, estabilitat i rendiment del sistema elèctric i incrementar l'aportació tèrmica d'origen renovable.

Article 83. Transparència i informació als consumidors.

1. El Govern ha d'establir els instruments necessaris per assegurar que els usuaris disposen de la informació sobre els costos del model de subministrament energètic, la seva composició, el seu origen i el seu impacte ambiental.

2. Igualment, les administracions públiques s'han d'assegurar que els consumidors disposin d'informació completa, clara i comprensible sobre el consum d'energia i l'impacte mediambiental dels productes i equips que utilitzin energia que adquireixen, de manera que puguin incorporar aquests elements a les seves decisions de consum.

3. Els certificats d'eficiència energètica per a edificis existents s'han d'obtenir d'acord amb el procediment bàsic que s'estableixi per reglament perquè siguin posats a disposició dels compradors o usuaris d'aquests edificis quan es vinguin o es lloguin.

Article 84. Simplificació de procediments administratius.

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'eliminar les barreres tècniques, administratives i de mercat per al desenvolupament de les energies renovables i la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètica, i han de mantenir la conservació del medi natural en els termes que preveu la legislació vigent.

2. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha d'elaborar un catàleg dels procediments i tràmits a seguir per a la implantació d'instal·lacions d'aprofitament de l'energia d'origen renovable i cogeneració d'alta eficiència, amb l'objecte que serveixi de guia a les administracions competents per elaborar-los, així com orientar els promotors d'aquest tipus d'instal·lacions.

3. Els tràmits i les exigències que preveuen els procediments a seguir han de ser adequats a les diferents tecnologies, mides i usos, i han de tenir en consideració terminis abreujats de resposta, amb taxes i gravàmens reduïts i uniformes.

Article 85. *Estalvi energètic de les administracions públiques.*

1. Totes les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències respectives, han d'incorporar els principis d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de fonts d'energia renovables entre els principis generals de la seva actuació i en els seus procediments de contractació.

2. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics vinculats dependents, les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, les societats mercantils estatals que defineix la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques, les fundacions del sector públic estatal que defineix la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, i les altres entitats de dret vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics, han d'establir programes específics d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de fonts d'energia renovables que, amb caràcter general, anticipin el compliment dels objectius generals fixats amb l'horitzó 2020, de manera que, d'acord amb el Pla d'estalvi i eficiència energètica, s'assoleixi el 2016 l'objectiu previst d'un estalvi energètic del 20 per cent respecte a l'escenari tendencial en absència de mesures. Dins d'aquests programes, s'han d'establir els requeriments mínims de qualificació energètica que ha de complir l'adquisició de béns i drets etiquetats energèticament, i la qualificació mínima dels edificis i vehicles que integren el patrimoni de les administracions públiques.

Article 86. *Seguiment i avaluació.*

Per a l'adequat seguiment i avaluació del compliment dels objectius de la present Llei, a més dels informes periòdics de seguiment dels diferents plans i programes, cada quatre anys s'ha de dur a terme una avaluació dels diferents instruments de planificació inclosos en aquesta Llei:

- a) La planificació indicativa del model de generació d'energia.
- b) La planificació vinculant de les infraestructures i xarxes d'energia.
- c) Els plans d'energies renovables.
- d) Els plans nacionals i programes d'estalvi i eficiència energètica.

Article 87. *Inversió del factor d'esgotament en el règim de la mineria.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la lletra f) de l'article 99 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactada de la manera següent:

«f) Actuacions compreses en els plans de restauració que preveu el Reial decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus de les indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.»

CAPÍTOL II

Reducció d'emissions

Article 88. *Objectiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.*

El Govern ha d'impulsar les mesures necessàries per al compliment dels compromisos i esforços que corresponguin a Espanya en el marc de la distribució que s'acordi en la Unió Europea, per tal d'assolir l'objectiu de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle l'any 2020.

Article 89. *Capacitat d'absorció dels embornals ambientals espanyols.*

1. Les administracions públiques, en el marc del Consell Nacional del Clima i la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, han d'adoptar les accions oportunes per incentivar la participació dels propietaris públics i privats i el sector forestal en l'augment de la capacitat de captació de CO₂ dels embornals ambientals espanyols. Amb la finalitat de conèixer i determinar el carboni absorbit per les activitats d'ús de la terra, canvi d'ús de la terra i silvicultura a Espanya, el Govern, en col·laboració amb la resta d'administracions públiques, ha de dissenyar i desenvolupar un sistema d'informació àgil, exhaustiu, precís i eficaç que s'ha d'actualitzar periòdicament i ha de tenir caràcter públic i accessible.

2. Especialment, les administracions públiques han de promoure l'augment i la millora d'embornals ambientals vinculats a l'ús forestal sostenible, que s'han d'avaluar, entre altres fonts, a partir de l'Inventari forestal nacional. Per a això s'han de fomentar accions que donin valor tant a les produccions immediates, com a les externalitats positives que les àrees forestals produeixen i, en especial, les següents:

- a) La planificació i ordenació forestal a través dels plans i projectes de gestió forestal sostenible.
- b) L'agrupació de propietaris forestals per al desenvolupament d'explotacions forestals com a unitats de gestió planificada sostenible.
- c) La producció i comercialització de productes forestals procedents d'explotacions nacionals amb certificat de gestió forestal sostenible, així com productes derivats amb certificació en el seu procés productiu nacional.
- d) La conservació i millora de la variabilitat genètica dels recursos forestals.
- e) La prevenció dels incendis forestals i altres danys, com ara plagues, tempestes, riudes i altres, i el seu impacte sobre el patrimoni natural i la biodiversitat.
- f) Les iniciatives i els projectes dirigits a prevenir danys als boscos, especialment d'incendis forestals, que agrupin agents econòmics i socials, habitants de zones rurals, propietaris, empreses i organismes públics.
- g) El desenvolupament i la utilització de noves tecnologies per a la prevenció i lluita contra els danys als boscos, especialment els incendis forestals.
- h) L'ús de la biomassa forestal en el marc de la generació d'energia de fonts d'origen renovable.

3. Així mateix, les administracions públiques han de promoure mesures específiques per reduir les emissions procedents dels sistemes agrícoles a través del foment de pràctiques agrícoles, ecològiques i sostenibles, entre altres.

Article 90. *Compensació d'emissions.*

1. Les empreses i persones físiques que així ho vulguin poden compensar les seves emissions de CO₂ a través d'inversions en increment i manteniment de masses forestals, programes agraris de reducció del CO₂ i altres programes que estableixi l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, previ informe del Consell Assessor de Medi Ambient i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, ha d'establir els criteris de compensació, verificació i obligacions de manteniment i informació associades, així com les inversions que s'han de considerar als efectes de compensació.

3. Aquesta compensació no és vàlida als efectes del compliment de l'obligació de lliurament anual de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el marc del règim de comerç de drets d'emissió.

No obstant això, aquesta compensació es pot tenir en compte als efectes del que disposen els articles 70 i 103 de la Llei 30/2007, de 30 de desembre, de contractes del sector públic.

Article 91. *Constitució d'un Fons per a la compra de crèdits de carboni.*

1. Es crea un Fons de caràcter públic, adscrit a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic, amb l'objecte de generar activitat econòmica baixa en carboni i contribuir al compliment dels objectius sobre reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya mitjançant actuacions d'àmbit nacional.

2. El Fons es dedica a l'adquisició de crèdits de carboni, en especial els derivats de projectes realitzats o promoguts per empreses en el marc dels mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto en els termes establerts per reglament, amb la finalitat d'incentivar la participació de les empreses espanyoles en aquests mecanismes. El Fons es destina de manera preferent a projectes d'eficiència energètica, energies renovables i gestió de residus i els que representin un component elevat de transferència de tecnologia al país on es portin a terme. Per a la certificació de les reduccions d'emissions dels projectes cal atènyer-se a les normes internacionals que les regulin, en funció de la seva naturalesa.

3. El Fons pot condicionar l'adquisició dels crèdits esmentats a la realització per part de les empreses d'inversions en sectors no subjectes al comerç de drets d'emissió.

4. Els crèdits de carboni adquirits pel Fons es constitueixen en actius de l'Estat i es poden alienar, en particular, si són innecessaris per atendre els compromisos de reducció d'Espanya en el marc del Protocol de Kyoto, de manera que es permet l'autofinançament del Fons.

5. El règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control d'aquest Fons és el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, per als fons que no tenen personalitat jurídica la dotació dels quals s'efectua majoritàriament des dels pressupostos generals de l'Estat, esmentats a l'article 2.2 de la dita Llei.

6. No estan subjectes a la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, les operacions d'adquisició de crèdits de carboni.

7. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de controlar el Fons per a l'adquisició de crèdits de carboni a través de l'auditoria pública, en els termes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

8. L'administració del Fons la porta a terme un òrgan col·legiat presidit per la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic, la composició i el funcionament del qual s'han d'establir per reglament. En tot cas, hi participa un representant de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i de l'Advocacia de l'Estat. Aquest òrgan és responsable d'aprovar els comptes del Fons. El Fons també té un òrgan de caràcter executiu que, entre altres funcions, és responsable de la gestió de la comptabilitat del Fons, d'acord amb la normativa aplicable i de la formulació dels seus comptes amb periodicitat anual.

9. El Fons està dotat amb les aportacions que anualment es consignin en els pressupostos generals de l'Estat. Es poden atendre amb càrrec a les dotacions del Fons les despeses que ocasioni la seva gestió.

Article 92. *Increment de la deducció per inversions mediambientals.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. L'apartat 1 de l'article 39 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les inversions realitzades en béns de l'actiu material destinades a la protecció del medi ambient consistents en instal·lacions que evitin la contaminació atmosfèrica o acústica procedent d'instal·lacions industrials, o contra la contaminació d'aigües superficials, subterrànies i marines, o per a la reducció, recuperació o tractament de residus industrials propis, sempre que s'estigui complint la normativa

vigent en aquests àmbits d'actuació, però es realitzin per millorar les exigències que estableix la normativa esmentada, donen dret a practicar una deducció en la quota íntegra del 8 per cent de les inversions que estiguin incloses en programes, convenis o acords amb l'Administració competent en matèria mediambiental, la qual ha d'expedir la certificació de la convalidació de la inversió.»

Dos. L'apartat 1 de la disposició addicional desena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions que regulen els articles 36, els apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, els apartats 2 i 3 de l'article 39 i els articles 40 i 43 d'aquesta Llei es determinen multiplicant els percentatges de deducció que estableixen els articles esmentats pel coeficient següent:

0.8, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0.6, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0.4, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0.2, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

El percentatge de deducció que resulti s'ha d'arrodonir en la unitat superior.»

Tres. L'apartat 1 de la disposició transitòria vint-i-unena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions que estableixen els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, apartats 2 i 3 de l'article 39, articles 40 i 43 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2011, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2010. Aquests requisits són igualment aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.»

Quatre. L'apartat 2 de la disposició derogatòria segona de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, queda redactat de la manera següent:

«2. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2011 queden derogats els articles 36, 37, els apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, els apartats 2 i 3 de l'article 39 i els articles 40 i 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

CAPÍTOL III

Transport i mobilitat sostenible

Secció 1a Regulació del transport

Article 93. *Principis de la regulació del sector del transport.*

La regulació de les activitats de transport per part de les administracions públiques ha d'atendre els principis següents:

- a) La garantia dels drets dels operadors i usuaris, en especial els drets d'igualtat en l'accés als mercats de transport, participació, queixa i reclamació.
- b) La promoció de les condicions que propiciïn la competència.
- c) La gestió eficient per part dels operadors i de les administracions públiques.

d) La coherència entre els nivells d'inversió i qualitat de servei i les necessitats i preferències dels usuaris.

e) El foment dels mitjans de transport de menys cost ambiental i energètic i de la intermodalitat.

Article 94. *Promoció de la competència i classificació dels mercats de transport.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del ministre de Foment, i previ informe de la Comissió Nacional de la Competència i de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, sense perjudici de les competències que en aquesta matèria tinguin assignades les comunitats autònomes, ha de classificar els mercats de transport espanyols, d'acord amb la metodologia europea i espanyola. En l'anàlisi esmentada s'ha de tenir en compte, en particular, el potencial de substitució entre les diferents modalitats de transport amb vista a establir la possibilitat que siguin prestades en competència.

Aquesta classificació, que no té valor normatiu, ha de servir de guia perquè les autoritats competents puguin desenvolupar i adaptar el marc regulador del sector del transport als principis que conté l'article 93 d'aquesta Llei, i en particular, el seu apartat b).

La classificació ha de ser objecte de revisió transcorregut un termini de cinc anys.

Les successives classificacions dels mercats i els informes corresponents de la Comissió Nacional de la Competència s'han de publicar, respectivament, en la pàgina web del Ministeri de Foment i de la Comissió esmentada.

2. La proposta del ministre de Foment ha de contenir, a més de la definició dels mercats, l'avaluació del grau de competència efectivament existent en cadascun dels mercats i les mesures tendents a promoure-hi la competència, d'acord amb l'article anterior i en el marc comunitari i de la legislació espanyola de defensa de la competència.

Els mercats de transport es classifiquen d'acord amb algun dels models següents de competència intramodal:

a) Mercats amb accés lliure, als quals es pot accedir lliurement només amb el compliment dels requisits que preveu la legislació vigent.

b) Mercats amb accés restringit, en exclusivitat o en concurrència amb un nombre limitat d'operadors. Correspon al Ministeri de Foment establir el procediment i les condicions de concurrència competitiva per accedir a aquests mercats.

c) Mercats on no és possible la competència, reservats a un operador en exclusiva.

3. La classificació dels mercats de transport ha d'abastar, almenys:

a) El transport de mercaderies i de viatgers.

b) Les formes de transport terrestre per carretera i ferroviari, marítim i aeri.

c) Tota la cadena de valor del transport, inclosos l'explotació de la infraestructura de carreteres, ferrocarril, ports i aeroports, els serveis lligats a la infraestructura, i la provisió de transport.

Article 95. *Serveis de transport d'interès públic.*

1. Són serveis d'interès públic els que les empreses operadores no prestarien si tinguessin en compte exclusivament el seu propi interès comercial i que siguin necessaris per assegurar el servei de transport, a través de qualsevol modalitat de transport, entre diferents localitats o per garantir-ne la prestació en condicions raonablement acceptables de freqüència, preu, qualitat o universalitat.

2. Només es poden atorgar subvencions quan es prestin serveis d'interès públic com a compensació per l'assumpció d'obligacions de servei públic. Quan escaigui, les subvencions s'han d'atorgar en règim de concurrència competitiva. Les subvencions han d'anar estrictament vinculades a la prestació del servei d'interès públic en el mercat geogràfic que sigui deficitari, i s'han d'impedir les subvencions encreuades entre mercats que poden alterar les condicions de competència.

3. Correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre de Foment, i amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, la

declaració d'obligacions de servei públic en serveis de transport d'interès públic de competència estatal. Correspon al ministre de Foment establir les condicions de prestació del servei esmentat i de les compensacions econòmiques que escaiguin, que han de ser suficients per cobrir els costos del servei i obtenir un benefici raonable.

Quan els serveis d'interès públic es prestin en mercats amb l'accés restringit, la quantia final de la compensació s'ha de definir mitjançant procediments de licitació pública transparents, equitatius i no discriminatoris en els quals s'ha de ponderar degudament l'oferta que sol·liciti una compensació menys elevada.

4. El ministre de Foment ha d'establir les condicions i les compensacions econòmiques a què es refereix l'apartat anterior amb subjecció als reglaments comunitaris sobre establiment d'obligacions de servei públic en el transport terrestre, el marítim i l'aeri.

Article 96. *Autonomia de gestió.*

En els mercats de transport, les funcions d'operació i regulació han de correspondre a entitats i òrgans diferenciats i funcionalment independents entre si, conforme a la normativa comunitària que sigui aplicable.

Secció 2a Planificació i gestió eficient de les infraestructures i dels serveis del transport

Article 97. *Objectius i prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport.*

1. La planificació estatal de les infraestructures del transport ha de respondre als objectius següents:

a) La promoció de la competitivitat de l'economia, a través de la reducció de costos associada a les infraestructures de gran capacitat, els accessos ferroviaris i viaris que facilitin la intermodalitat i mitjançant les connexions i els enllaços transfronterers de la xarxa estatal d'infraestructures del transport.

b) La cohesió social i territorial, mitjançant la disponibilitat d'una xarxa estatal d'infraestructures econòmicament sostenible, adequada a la demanda en termes de capacitat, qualitat i seguretat, i coherent amb la millora de l'eficiència i la productivitat de l'economia, sense perjudici d'una particular atenció a les necessitats específiques dels territoris insulars i fragmentats que no estan inclosos a la xarxa estatal, tant de carreteres com de ferrocarrils.

c) La mobilitat sostenible i segura en termes econòmics i mediambientals, a través de projectes l'execució dels quals produeixi una reducció efectiva de les emissions contaminants i altres danys al medi ambient, que contribueixin al compliment dels compromisos internacionals en aquesta matèria. S'han d'impulsar, així mateix, projectes relatius a les formes de transport més sostenibles i eficients, en particular, els referits al transport ferroviari de mercaderies i, dins de cadascuna de les modalitats de transport, els dirigits a la incorporació de la innovació tecnològica i a la millora de l'eficiència energètica del transport que es dugui a terme en la modalitat respectiva.

d) Potenciar la dimensió europea i internacional.

e) Impulsar el transport de mercaderies per ferrocarril establint com a objectiu aproximar-se al nivell dels països del nostre entorn.

2. Són prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport les següents:

a) Adaptar les línies de la xarxa bàsica per al transport de mercaderies per ferrocarril, per fer possible la circulació de trens de mercaderies de més de 750 metres de longitud.

b) Adaptar a les condicions d'eficiència i qualitat comunitàries les línies de la xarxa ferroviària d'interès general incloses als corredors de mercaderies que integrin la xarxa ferroviària europea per a un transport de mercaderies competitiu, així com de totes les

altres que presentin possibilitats clares de desenvolupament per al transport de mercaderies.

c) Potenciar les connexions viàries i ferroviàries amb els ports d'interès general en funció del seu impacte econòmic potencial, de les disfuncionalitats existents i els costos d'oportunitat.

d) Impulsar la creació i millora dels apartadors i centres de canvi modal i activitats logístiques que propiciïn la reducció dels costos d'operació del transport, la millora de la intermodalitat i l'eficiència en el consum energètic.

e) Introduir les millores que permetin la connexió de la xarxa ferroviària d'alta velocitat amb la xarxa ferroviària convencional.

f) Afavorir el desenvolupament de les infraestructures del transport ferroviari metropolità i de plataformes reservades a autobusos i a vehicles d'alta ocupació, així com d'estacions d'autobusos i intercanviadors intermodals i plataformes d'aparcament d'enllaç.

g) Impulsar el desenvolupament de les infraestructures ferroviàries per a la millora progressiva de la connexió amb les infraestructures internacionals d'ample estàndard.

3. Per a l'adequada prioritització de les inversions en infraestructures de transport, als projectes de les obres s'hi ha d'adjuntar, a més de la documentació i dels estudis que requereixi la legislació que sigui aplicable a la seva contractació i execució, una memòria en la qual s'avaluï el compliment dels objectius i prioritats que estableixen els apartats anteriors i s'analitzi el cost i el benefici que en termes econòmics i socials comporta la seva execució.

Per reglament, s'han d'establir l'abast de les ajudes, l'objecte i abast de les indemnitzacions i el subjecte passiu que ha d'assumir la càrrega econòmica.

Article 98. Sistema d'informació sobre la xarxa estatal d'infraestructures del transport i d'anàlisi i avaluació de la demanda dels serveis de transport.

1. El Ministeri de Foment ha de desenvolupar un sistema d'informació integrat sobre capacitat, ús i oferta de la xarxa estatal d'infraestructures del transport, que s'ha de mantenir permanentment actualitzat, i ha de ser d'accés electrònic, universal i gratuït. El sistema ha de permetre la difusió d'informació sobre l'oferta de serveis logístics i de transport disponible, a sol·licitud dels oferents.

2. Per a l'exercici de les competències d'informació, anàlisi i proposta en l'àmbit dels serveis de transport que competeixen al Ministeri de Foment, els operadors del transport, i les administracions públiques, en el marc de la col·laboració interadministrativa, estan obligats a subministrar la informació que per reglament es determini.

Secció 3a Mobilitat sostenible

Article 99. Principis en matèria de mobilitat sostenible.

En l'àmbit de les seves competències, les administracions públiques han de promoure polítiques de mobilitat sostenible, que respectin els principis següents:

a) El dret dels ciutadans a l'accés als béns i serveis en unes condicions de mobilitat adequades, accessibles i segures, i amb el mínim impacte ambiental i social possible.

b) La participació de la societat en la presa de decisions que afectin la mobilitat de les persones i de les mercaderies.

c) El compliment dels tractats internacionals vigents a Espanya relatius a la preservació del clima i la qualitat ambiental, pel que fa a la mobilitat i l'adequació a les polítiques comunitàries en aquesta matèria.

d) L'establiment de nous serveis de transport s'ha de supeditar a l'existència d'un volum de demanda d'acord amb els costos d'inversió i manteniment, tenint en compte, en tot cas, l'existència de modalitats alternatives que tinguin la deguda qualitat, preu, seguretat, així com els resultats de la seva avaluació ambiental.

Article 100. *Objectius de la política de mobilitat sostenible.*

Les administracions públiques, en el desenvolupament de la seva política d'impuls de la mobilitat sostenible, han de perseguir els objectius següents:

1. Contribuir a la millora del medi ambient urbà i la salut i seguretat dels ciutadans i a l'eficiència de l'economia gràcies a un ús més racional dels recursos naturals.
2. Integar les polítiques de desenvolupament urbà, econòmic, i de mobilitat de manera que es minimitzin els desplaçaments habituals i facilitar l'accessibilitat eficaç, eficient i segura als serveis bàsics amb l'impacte ambiental mínim.
3. Promoure la disminució del consum d'energia i la millora de l'eficiència energètica, per a la qual cosa s'han de tenir en compte polítiques de gestió de la demanda.
4. Fomentar els mitjans de transport que tinguin menys cost social, econòmic, ambiental i energètic, tant per a persones com per a mercaderies, així com l'ús del transport públic i el transport col·lectiu i altres modalitats no motoritzades.
5. Fomentar la modalitat i intermodalitat dels diferents mitjans de transport, considerant el conjunt de xarxes i formes de transport que facilitin el desenvolupament de modalitats alternatives al vehicle privat.

Article 101. *Els plans de mobilitat sostenible.*

1. Els plans de mobilitat sostenible són un conjunt d'actuacions que tenen com a objectiu la implantació de formes de desplaçament més sostenibles a l'àmbit geogràfic que correspongui, prioritzen la reducció del transport individual en benefici dels sistemes col·lectius i d'altres modalitats no motoritzades de transports i desenvolupen els que facin compatibles creixement econòmic, cohesió social, seguretat viària i defensa del medi ambient, amb garantia, d'aquesta manera, d'una millor qualitat de vida per als ciutadans. Aquests plans han de donar cabuda a solucions i iniciatives innovadores, que redueixin eficaçment l'impacte mediambiental de la mobilitat, al cost menys elevat possible.

2. Els plans de mobilitat poden tenir un àmbit territorial autonòmic, supramunicipal o municipal. Es poden adoptar plans de mobilitat sostenible d'àmbit supramunicipal quan així ho acordin els municipis que comparteixin un esquema de mobilitat interdependent.

A aquest efecte, tenen aquesta condició els plans de mobilitat sostenible que hagin pogut aprovar els municipis i les agrupacions de municipis amb una població de més de 100.000 habitants, en el marc dels plans i programes per al compliment i la millora dels objectius de qualitat de l'aire que preveu l'article 16.4 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.

3. Els plans de mobilitat sostenible autonòmics, supramunicipals o locals han d'ajustar el seu contingut al que estableix la normativa que sigui aplicable, així com als principis que recull la present Llei i al que disposen els instruments de planificació que els afectin i, en especial, als relatius a infraestructures, transports, estalvi i eficiència energètica, així com a l'Estratègia espanyola de mobilitat sostenible.

4. El contingut dels plans de mobilitat sostenible ha d'incloure, com a mínim, el diagnòstic de la situació, els objectius a aconseguir, les mesures a adoptar, els mecanismes de finançament oportuns i els procediments per al seu seguiment, avaluació i revisió i una anàlisi dels costos i beneficis econòmics, socials i ambientals. El que s'exposa és igualment exigible al contingut d'aquests plans quant a la seguretat viària.

5. En l'elaboració i revisió dels plans de mobilitat sostenible a què es refereix aquest article, s'ha de garantir la participació pública segons el que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, que regula els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Article 102. *Foment dels plans de mobilitat sostenible.*

A partir de l'1 de gener de 2012, la concessió de qualsevol ajuda o subvenció a les administracions autonòmiques o entitats locals inclosa a la Llei de pressupostos generals de l'Estat i destinada al transport públic urbà o metropolità s'ha de condicionar al fet que

l'entitat beneficiària disposi del corresponent pla de mobilitat sostenible, i a la seva coherència amb l'Estratègia espanyola de mobilitat sostenible.

Article 103. Elaboració dels plans de transport en empreses.

1. Les administracions competents han de fomentar igualment el desenvolupament de plans de transport d'empreses, amb vista a reduir l'ús de l'automòbil i promoure modalitats menys contaminants en els desplaçaments dels treballadors. Aquests plans de transport s'han de tractar en el marc del diàleg social, i han de tenir caràcter voluntari per a les empreses.

2. Amb aquest fi, s'ha de prestar especial atenció als centres de treball de titularitat pública o privada les característiques dels quals així ho aconsellin per dimensió de la plantilla, activitat, processos o ubicació. Les administracions competents poden impulsar l'adopció de plans mancomunats, per a empreses que comparteixin un mateix centre o edifici o que exerceixin la seva activitat en un mateix parc o recinte equivalent, així com la designació d'un coordinador de mobilitat en empreses amb més de 400 treballadors, per facilitar l'aplicació i el seguiment del pla de transport adoptat, si s'escau.

3. Els plans de transport en empreses han de respectar les previsions dels plans de mobilitat sostenible que s'hagin aprovat al seu àmbit territorial.

Article 104. Modernització tecnològica i ús eficient dels mitjans de transport.

Les iniciatives públiques estatals d'eficiència i estalvi energètic han de perseguir, entre altres, la consecució dels objectius següents:

a) La millora de l'eficiència energètica de les flotes de transport i la posada en marxa de plans de formació i avaluació en la seva gestió eficient.

b) La potenciació de l'ús de noves tecnologies en la gestió de flotes amb criteris d'eficiència energètica.

c) El desenvolupament de sistemes de certificació energètica d'empreses de transport que acreditin que disposen d'instruments de gestió de flotes i polítiques de formació en eficiència energètica per als seus tècnics, gestors de flota i conductors.

d) La renovació de la flota de vehicles de transport col·lectiu de passatgers i de mercaderies mitjançant la incorporació de vehicles energèticament més eficients.

e) El desenvolupament de programes de formació i informació sobre etiquetatge d'eficiència energètica dels vehicles i sistemes de vigilància sobre l'etiquetatge.

f) El foment de l'ús del vehicle elèctric i híbrid, així com la dotació d'aplicacions i instal·lacions d'energies renovables lligades a aquests vehicles.

g) Foment de la utilització d'envasos i embalatges sostenibles, que redueixin la petjada de carboni del transport.

Article 105. Promoció del transport per carretera net per part dels poders adjudicadors.

1. Les normes per a la compra de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients de l'article 106 i la disposició addicional sisena d'aquesta Llei són aplicables a les compres de vehicles de transport per carretera de les categories M1, M2, M3, N1, N2 i N3, tal com es defineixen a la Directiva, 2007/46/CE, de 5 de setembre, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes, components i unitats tècniques independents destinats a aquests vehicles, que realitzin:

a) Els poders adjudicadors que defineix l'article 3.3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, i les entitats contractants que defineix l'article 3 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

b) Els operadors que executin obligacions de servei públic en el marc d'un contracte de servei públic en el sentit del Reglament (CE) núm. 1370/2007, de 23 d'octubre, del Parlament Europeu i del Consell, sobre els serveis públics de transport de viatgers per

ferrocarril i carretera, quan el valor estimat del contracte sigui igual o superior al que estableix per als contractes de subministrament l'article 16 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 2 de la Directiva 2009/33/CE, de 23 d'abril, queden exclosos de l'aplicació de les normes per a la compra de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients, sempre que no estiguin subjectes a homologació de tipus o homologació individual al territori espanyol, els vehicles següents:

- a) Vehicles dissenyats i fabricats per fer-los servir principalment en obres, pedreres, instal·lacions portuàries o aeroportuàries;
- b) vehicles dissenyats i fabricats perquè els faci servir l'exèrcit, protecció civil, serveis de bombers i forces responsables del manteniment de l'ordre públic, i
- c) màquines mòbils.

Article 106. Adquisició per part dels poders adjudicadors de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients.

1. Les entitats a què es refereix l'article anterior, en les seves adquisicions de vehicles de transport per carretera que realitzin a partir del 4 de desembre de 2010, han de tenir en compte l'impacte energètic i el mediambiental de la utilització durant la vida útil del vehicle, d'acord amb l'apartat 2, i han d'aplicar una de les opcions que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

2. L'impacte energètic i l'impacte mediambiental de la utilització que s'han de tenir en compte han d'incloure almenys el següent:

- a) El consum d'energia;
- b) les emissions de CO₂, i
- c) les emissions de NO_x, NMHC i partícules.

3. Els requisits dels apartats 1 i 2 s'han de complir d'acord amb una de les opcions següents:

a) Establint especificacions tècniques per al comportament energètic i ecològic en la documentació relativa a la compra de vehicles de transport per carretera per a cada un dels impactes considerats, així com per a qualsevol altre impacte mediambiental addicional, o

b) incloent-hi l'impacte energètic i el mediambiental en la decisió de compra, de manera que:

1r. En els casos en què es porti a terme un procediment de contractació pública, s'han de tenir en compte aquests impactes com a criteris d'adjudicació.

2n. En els casos en què aquests impactes es quantifiquin per incloure'ls en la decisió de compra, s'ha de fer servir la metodologia que preveu la disposició addicional setena.

CAPÍTOL IV

Rehabilitació i habitatge

Article 107. Fins comuns de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Els poders públics, d'acord amb els principis de cohesió territorial i social, eficiència energètica i complexitat funcional, han de formular i dur a terme les polítiques de la seva competència respectiva al servei d'un medi urbà sostenible que:

a) Possibiliti l'ús residencial en habitatges que siguin el domicili habitual en un context urbà segur, salubre i adequat, lliure de sorolls i altres immissions contaminants que excedeixin els límits legalment permesos en cada moment i proveït de l'equipament, els

serveis, els materials i productes que eliminin o, en tot cas, minimitzin, per aplicació de la millor tecnologia disponible en el mercat a preu raonable, les emissions contaminants, el consum d'aigua, energia i la producció de residus, i en millorin la gestió.

b) Millori la qualitat ambiental i la funcionalitat de les dotacions, infraestructures i espais públics al servei de tots els ciutadans.

c) Fomenti uns serveis generals, inclosos els que assegurin l'accés universal a les noves tecnologies, més eficients econòmicament i ambientalment en la gestió de l'aigua, l'energia i els residus.

d) Afavoreixi, perquè disposa de les infraestructures, dotacions i serveis necessaris, la localització d'activitats de contingut econòmic generadores d'ocupació estable i sostenibles mediambientalment, especialment les que facilitin el desenvolupament de la recerca científica i de noves tecnologies.

e) Garanteixi l'accés equitatiu dels ciutadans a les dotacions i els serveis i la seva mobilitat, i potenciï a aquest efecte els mitjans de transport, especialment els d'ús públic, més eficients energèticament i menys contaminants.

f) Integri al teixit urbà tots els usos que siguin compatibles amb la funció residencial, i contribueixi a l'equilibri de ciutats i nuclis residencials; i per això s'ha d'afavorir l'aproximació de serveis i dotacions a la comunitat resident, i d'evitar desplaçaments innecessaris.

g) Fomenti l'ús de materials, productes i tecnologies netes que redueixin les emissions contaminants del sector de la construcció.

Article 108. Informació al servei de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Per tal d'assegurar l'obtenció, actualització permanent i explotació de la informació necessària per al desenvolupament de les polítiques i les accions a què es refereixen els dos articles anteriors, l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les administracions locals, ha de definir i promoure l'aplicació dels criteris i principis bàsics que possibilitin, des de la coordinació i complementació amb les administracions competents en la matèria, la formació i actualització permanent d'un sistema informatiu general i integrat, que compregui, almenys, els instruments següents:

a) Censos de construccions, edificis, habitatges i locals desocupats i dels que necessitin una millora o rehabilitació.

b) Mapes d'àmbits urbans obsolets, desfavorits o en dificultats, que necessitin programes o plans de rehabilitació o actuacions de renovació i rehabilitació urbana.

c) Un sistema públic general i integrat d'informació sobre sòl i urbanisme, que preveu la disposició addicional primera de la Llei del sòl, a través del qual els ciutadans han de tenir dret a obtenir per mitjans electrònics tota la informació urbanística provinent de les diferents administracions respecte a l'ordenació del territori que porten a terme.

Article 109. Rehabilitació i renovació per a la sostenibilitat del medi urbà.

L'Administració General de l'Estat ha d'afavorir, en l'àmbit de les seves competències i en col·laboració amb les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, les accions de rehabilitació i renovació de la ciutat i els altres nuclis residencials existents que reuneixin les condicions següents:

a) Tinguin per objectiu la qualificació, revitalització i, en general, posada en valor de les trames i els teixits corresponents, així com, si s'escau i complementàriament, de la seva extensió raonable a l'àmbit de la perifèria immediata, d'acord amb criteris de compacitat i proximitat física i funcional i aprofitament racional d'infraestructures, dotacions i serveis i amb garantia en tot cas d'un marc urbà coherent.

b) S'articulin preferentment en plans, programes o instruments integrals que, ateses les variables pertinents de naturalesa, ambiental, econòmica i social en àmbits urbans obsolets, desfavorits, degradats o que pateixin problemes de naturalesa anàloga

determinats a aquest efecte, combinin les mesures de creació o millora de l'espai urbà amb les de reequipament en dotacions i serveis i en garanteixin la coherència i eficàcia.

c) Contribueixin, quan tinguin caràcter aïllat, a l'objectiu a què es refereix la lletra anterior i a un marc urbà coherent, on s'abordi la millora i el reforç de dotacions i serveis i es considerin totes les variables de naturalesa socioeconòmica que són inherents al procés rehabilitador.

Article 110. *Actuacions de renovació i rehabilitació urbanes.*

1. Les actuacions de renovació i rehabilitació urbana suposen la reforma de la urbanització o de les dotacions i la rehabilitació d'edificis, especialment els d'ús residencial, amb alguna, diverses o totes les finalitats que preveu l'article 107 en àmbits urbans on es donin processos d'obsolescència o degradació del teixit urbà i del patrimoni arquitectònic o d'un o de l'altre, especialment quan una part significativa de la població resident en aquests àmbits estigui en dificultats específiques per raó de l'edat, la discapacitat, l'ocupació, la insuficiència de l'ingrés mitjà o altres causes anàlogues.

2. Les actuacions de renovació i rehabilitació urbana tenen la consideració d'actuacions de transformació urbanística, de conformitat amb el que preveu l'article 14.1 del text refós de la Llei de sòl, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juliol, i és aplicable el règim legal que estableix el dit text a les actuacions d'urbanització o de dotació, segons quin sigui l'objecte.

3. Els usuaris d'habitatges o locals, per qualsevol títol, en edificis on es duguin a terme obres de rehabilitació en elements o serveis comuns que els impedeixin l'ús d'uns o dels altres, tenen dret al real·lotjament en un altre habitatge o a l'ús d'un altre local que estigui disponible al mateix edifici o a edificis adjacents o pròxims. En cas que no se li pugui proporcionar el real·lotjament corresponent, té dret a una compensació econòmica que cobreixi el dany causat.

4. Els programes, plans i altres instruments ordinadors de la rehabilitació de construccions i edificis, a més d'incloure'ls en plans d'ordenació urbanística, es poden aprovar de manera independent pels procediments d'aprovació de les normes reglamentàries i tenen en tot cas, respecte de les construccions i edificis afectats per aquests, els mateixos efectes que els plans d'ordenació urbanística. Quan els programes, plans o altres instruments de rehabilitació afectin immobles declarats d'interès cultural o subjectes a qualsevol altre règim de protecció han de ser objecte d'informe favorable per part de l'òrgan competent per a la gestió del règim de protecció aplicable.

5. L'administració o administracions actuants, els consorcis que hagin constituït o les entitats o societats que els gestionin poden convenir els termes i les condicions de la execució amb els propietaris d'edificis, pisos o locals, les comunitats de propietaris i agrupacions de comunitats de propietaris. Els convenis poden incloure les ajudes públiques previstes.

En els supòsits en què es donin les condicions necessàries a aquest efecte, per a edificis concrets i també mitjançant conveni, es pot establir l'execució privada de la rehabilitació per part d'empreses que, individualment o agrupades i substituint la propietat de l'immoble, assumeixin la realització a càrrec seu de la totalitat de les obres a canvi de la cessió d'una part determinada de l'edifici rehabilitat.

6. Totes les administracions públiques han de cooperar per assegurar l'execució efectiva de les actuacions de renovació i rehabilitació urbana, especialment l'aplicació coordinada de les mesures, els fons, les ajudes i els beneficis, inclosos els que preveuen programes comunitaris, que siguin aplicables per raó dels objectius perseguits.

Article 111. *Obres i instal·lacions necessàries per a la millora de la qualitat i sostenibilitat del medi urbà.*

1. L'administració competent pot ordenar, de la manera, els termes i terminis que estableixi la legislació aplicable, la realització d'obres de millora fins a l'import màxim del deure legal, a més de per motius turístics i culturals que recull la legislació aplicable, en el supòsit que la construcció o l'edifici de què es tracti quedi afectat per un programa, pla o

qualsevol altre instrument legal de rehabilitació d'habitatges aprovat i en vigor, i es refereixin a obres que serveixin per garantir els drets reconeguts per llei a les persones, especialment les que pateixin alguna discapacitat, o que estiguin imposades per normes legals sobrevingudes per raons de seguretat, adequació d'instal·lacions i serveis mínims, reducció d'emissions e immissions contaminants de qualsevol tipus i les necessàries per reduir els consums d'aigua i energia.

L'aprovació dels programes, plans i instruments i l'ordre d'execució de les obres, a què al·ludeix el paràgraf anterior, comporten la declaració de la utilitat pública o, si s'escau, l'interès social, als efectes de l'expropiació forçosa dels béns i drets necessaris per a la seva execució.

2. Les obres a què es refereix l'apartat anterior tenen, als efectes de la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre propietat horitzontal, el caràcter de necessàries que han de ser obligatòriament pagades pels propietaris de la corresponent comunitat o agrupació de comunitats, i no els són aplicables les regles de l'article 17 de la Llei esmentada, i l'acord de la junta corresponent s'ha de limitar a la distribució de la derrama pertinent i la determinació dels termes del seu abonament.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable quan la unitat familiar a la qual pertanyi algun dels propietaris que formen part de la comunitat tingui ingressos anuals inferiors a 2,5 vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM), excepte en cas que les subvencions o ajudes públiques a les quals aquesta unitat familiar pugui tenir accés impedeixin que el cost anual repercutit de les obres que l'afectin, privatives o als elements comuns, superi el 33 per cent dels seus ingressos anuals.

3. La conformitat o autorització administratives del projecte tècnic de qualssevol de les obres de millora a què es refereix l'apartat primer o, si s'escau, la seva ordre administrativa d'execució, determina l'afecció real directa i immediata, per determinació legal, de les finques que constitueixen elements privatis de règims de propietat horitzontal o de complex immobiliari, sigui quin sigui el propietari, al compliment del deure de pagar les obres. L'afecció real s'ha de fer constar en el Registre de la Propietat mitjançant una nota al marge de la inscripció de domini, amb constància expressa del caràcter de garantia real i amb el mateix règim de preferència i prioritat establert per a l'afecció real al pagament de quotes d'urbanització en les actuacions de transformació urbanística.

4. L'ocupació d'elements comuns de l'edifici o el complex immobiliari privat per obres i instal·lacions de rehabilitació a què es refereix aquest article no requereix el consentiment ni dels propietaris que integren la comunitat corresponent o d'aquesta última en el primer cas, ni de les comunitats que integren l'agrupació de les comunitats en el cas del complex immobiliari.

5. L'ocupació de les parts de pisos o locals d'edificis destinats predominantment a ús d'habitatge i constituïts en règim de propietat horitzontal que sigui indispensable per a la instal·lació de serveis comuns que, sent legalment exigibles, estiguin previstos en plans, programes o instruments de rehabilitació i, en tot cas, el d'ascensor, es declara necessària per a la seva expropiació en benefici de la corresponent comunitat de propietaris o agrupació de comunitats de propietaris, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Sigui inviable tècnicament o econòmicament qualsevol altra solució.
- b) Quedi garantit el respecte de la superfície mínima i els estàndards exigits per a locals, habitatges i espais comuns dels edificis.

6. L'ocupació de les superfícies d'espais lliures o de domini públic, que sigui indispensable per a la instal·lació de serveis comuns que, sent legalment exigibles, estiguin previstos en plans, programes o instruments de rehabilitació i, en tot cas, el d'ascensor, es declara causa suficient per a la seva desclassificació i, si s'escau, desafectació i alienació posterior a la comunitat o agrupació de comunitats de propietaris corresponent, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Sigui inviable tècnicament o econòmicament qualsevol altra solució.

b) Quedi garantit el respecte de la superfície mínima i els estàndards exigits per a espais lliures i dotacions públiques, així com la funcionalitat del domini públic, en els casos en què es tracti de l'ocupació de qualsevol dels espais esmentats.

L'ocupació de sòl per les instal·lacions de l'ascensor, com ara vestíbuls, replans i accés a habitatges derivats de la instal·lació, així com del subsòl i vol corresponents, objecte de la desclassificació com a espai lliure i, si s'escau, desafectació del domini públic a què es refereix el paràgraf anterior, no és computable en cap cas a efectes del volum edificable ni de distàncies mínimes a contigus, altres edificacions o la via pública.

TÍTOL IV

Instruments per a l'aplicació i avaluació de la Llei d'economia sostenible

Article 112. *El Fons d'economia sostenible.*

1. El Fons d'economia sostenible va ser creat per Acord del Consell de Ministres el 4 de desembre de 2009, i durant la vigència és l'instrument financer de l'Estat per al suport als particulars en el desenvolupament dels principis i objectius que conté aquesta Llei.

2. La ministra d'Economia i Hisenda ha de presentar a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics un informe trimestral sobre l'evolució de les línies de crèdit vinculades a les finalitats d'aquesta Llei, i especialment sobre el Fons d'economia sostenible.

Article 113. *Coordinació administrativa en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la Llei.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de presentar almenys cada dos anys als òrgans de cooperació amb les comunitats autònomes en els sectors afectats per aquesta Llei, i a la Comissió Nacional de l'Administració Local, un informe sobre l'evolució de les previsions de la present Llei que afecten el seu àmbit d'actuació.

2. Igualment, les comunitats autònomes han de presentar a aquests òrgans de cooperació, en ocasió de l'informe que preveu l'apartat anterior, la informació sobre les seves actuacions en aplicació de la present Llei dutes a terme en l'exercici de les seves competències.

3. En especial, els òrgans esmentats en l'apartat primer han d'avaluar en aquests informes el desenvolupament dels instruments de cooperació entre comunitats autònomes i entre l'Estat i les comunitats autònomes que facilitin la coordinació progressiva dels procediments i de la coherència dels requisits que incideixen en l'activitat econòmica al conjunt d'Espanya i promoguin la millora en el funcionament coordinat de les diferents administracions públiques.

Article 114. *Informe del Govern sobre el desenvolupament de l'economia sostenible.*

1. El Govern, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar almenys cada dos anys un informe sobre l'aplicació d'aquesta Llei i les disposicions i mesures de desplegament de la Llei adoptades en el període precedent.

2. L'informe ha d'incorporar les recomanacions d'actuació per al període següent, amb la finalitat de garantir la millor aplicació dels principis que conté aquesta Llei i s'ha de remetre al Congrés dels Diputats, així com als interlocutors socials perquè pugui ser objecte de valoració en el marc del diàleg social.

Disposició addicional primera. *Responsabilitat per incompliment de normes de dret comunitari.*

1. Les administracions públiques i qualsevol altres entitats integrants del sector públic que, en l'exercici de les seves competències, incompleixin obligacions derivades de normes del dret de la Unió Europea, donant lloc al fet que el Regne d'Espanya sigui

sancionat per les institucions europees, han d'assumir, en la part que els sigui imputable, les responsabilitats que es meritin d'aquest incompliment, de conformitat amb el que preveuen aquesta disposició i les de caràcter reglamentari que es dictin en el seu desplegament i execució.

2. El Consell de Ministres, prèvia audiència de les administracions o entitats afectades, és l'òrgan competent per declarar la responsabilitat per aquest incompliment i acordar, si s'escau, la compensació del deute esmentat amb les quantitats que hagi de transferir l'Estat a l'administració o entitat responsable per qualsevol concepte, pressupostari i no pressupostari. En la resolució que s'adopti s'han de tenir en compte els fets i fonaments que conté la resolució de les institucions europees, s'han de recollir els criteris d'imputació tinguts en compte per declarar la responsabilitat, i s'ha d'acordar l'extinció total o parcial del deute. Aquest acord s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. S'habilita el Govern perquè desplegui per reglament el que estableix la present disposició, i reguli les especialitats que siguin aplicables a les diferents administracions públiques i entitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició.

Disposició addicional segona. Accés a la informació del Registre nacional de títols universitaris, Registre nacional de títols acadèmics i professionals no universitaris i registres nacionals i autonòmics de certificats de professionalitat.

1. Les administracions públiques, en les condicions que s'estableixin per reglament, poden accedir a la informació que conté el Registre nacional de titulats universitaris oficials i el Registre nacional de títols acadèmics i professionals no universitaris, gestionats pel Ministeri d'Educació, així com el Registre general de certificats de professionalitat i acreditacions parcials acumulables i el Registre estatal d'unitats de competència acreditades, gestionades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, i els registres autonòmics equivalents, quan tramitin procediments en els quals sigui necessari acreditar la titulació oficial o la qualificació professional del sol·licitant i únicament han d'utilitzar la informació amb aquest fi, tot això amb ple respecte a la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal. De manera específica, queden autoritzats per accedir a aquesta informació:

a) Els col·legis professionals per a la tramitació d'expedients de col·legiació dels seus professionals.

b) Les administracions públiques per a la tramitació dels processos selectius de personal funcionari o laboral, així com en l'aplicació del procediment d'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatge no formals i l'oferta de la formació complementària necessària per obtenir un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.

2. L'accés a aquesta informació s'ha de dur a terme preferentment a través de procediments telemàtics, mitjançant la transmissió de les dades necessàries als òrgans competents per tramitar el procediment. La transmissió de dades s'ha d'efectuar a sol·licitud de l'òrgan o entitat tramitadora en la qual s'han d'identificar les dades requerides i els seus titulars, així com la finalitat per a la qual es requereixen. En la sol·licitud s'ha de fer constar que es disposa del consentiment exprés dels titulars afectats, llevat que el consentiment no sigui necessari.

De la petició i recepció de les dades n'ha de deixar constància en l'expedient l'òrgan o organisme receptor. Als efectes que els òrgans de fiscalització i control puguin verificar l'origen i l'autenticitat de les dades, s'han d'habilitar mecanismes perquè aquests òrgans puguin accedir a les dades transmeses.

Disposició addicional tercera. Classificació dels mercats de transport.

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri de Foment ha d'elaborar la proposta de classificació dels mercats a què es refereix l'article 94.

Disposició addicional quarta. *Actualització del Pla estratègic d'infraestructures i transports.*

1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de portar a terme una actualització del Pla estratègic d'infraestructures i transports, amb objecte d'adaptar-lo als objectius i les prioritats que estableix aquesta Llei, i especialment els seus articles 97, 99 i 100. L'actualització ha de tenir en compte les necessitats específiques dels territoris insulars i fragmentats, que no estan inclosos a la xarxa estatal, tant de carreteres com de ferrocarrils.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el Pla de transport intermodal de mercaderies que preveu el PEIT, que determini l'adequada ubicació i dimensionament dels centres intermodals, tant públics com privats, en funció de les necessitats de la demanda, així com el seu sistema de finançament i gestió.

3. El Govern ha d'impulsar les autopistes del mar com a modalitat alternativa i complementària quant al transport terrestre de mercaderies.

Disposició addicional cinquena. *Centres de formació professional i campus d'excel·lència internacional.*

El Govern ha d'adoptar les mesures adequades per promoure la participació dels centres de formació professional, en el marc dels projectes de campus d'excel·lència internacional, per afavorir una coordinació més gran entre els dos nivells educatius i una millor relació amb el sector productiu de referència. Les entitats locals poden participar en el finançament d'aquestes iniciatives en els termes que estableixin els contractes o convenis de col·laboració que subscriuin amb les universitats i les administracions educatives.

Disposició addicional sisena. *Metodologia per al càlcul dels costos d'utilització durant la vida útil dels vehicles que preveu l'article 106 d'aquesta Llei.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 3, lletra b), número segon, de l'article 106 d'aquesta Llei, els costos d'utilització durant la vida útil del consum d'energia, de les emissions de CO₂ i de les emissions contaminants enumerades en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei, que estiguin lligats a l'explotació dels vehicles objecte de compra, s'han de quantificar econòmicament i calcular d'acord amb la metodologia que indiquen les lletres següents:

a) El cost del consum d'energia derivat de la utilització d'un vehicle durant la seva vida útil s'ha de calcular d'acord amb la metodologia següent:

1r. El consum per quilòmetre d'un vehicle, determinat segons el que disposa l'apartat següent, s'ha de calcular en unitats de consum d'energia per quilòmetre, tant si el càlcul es fa directament, tal com passa en el cas dels vehicles elèctrics, com si no es fa directament. Quan el consum de carburant s'indiqui en unitats diferents, s'ha de convertir en consum d'energia per quilòmetre fent servir els factors de conversió que figuren en el quadre 1 de l'annex d'aquesta Llei, on s'indica el contingut energètic dels diferents combustibles.

2n. S'ha de fer servir un únic valor monetari per unitat d'energia. Aquest valor únic ha de ser igual al cost per unitat d'energia de la gasolina o del gasoil (segons quin sigui més baix) abans d'impostos, quan es fan servir com a combustibles de transport.

3r. El cost del consum d'energia derivat de la utilització d'un vehicle durant la seva vida útil s'ha de calcular multiplicant el quilometratge total, en cas que sigui necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, pel consum d'energia per quilòmetre, de conformitat amb el número primer de la present lletra, i pel cost per unitat d'energia, de conformitat amb el número segon d'aquesta lletra.

b) El cost de les emissions de CO₂ derivat de la utilització d'un vehicle durant la seva vida útil s'ha de calcular multiplicant el quilometratge total, en cas que sigui

necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, per les emissions de CO₂ en quilograms per quilòmetre, de conformitat amb l'apartat 2, i pel cost per quilogram pres de l'escala que figura en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei.

c) El cost de les emissions contaminants, que figura en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei, derivat de la utilització d'un vehicle durant la seva vida útil, s'ha de calcular sumant, durant la vida útil del vehicle, els costos relacionats amb la seva utilització corresponents a emissions de NOx, NMHC i les partícules. El cost de cada substància contaminant durant la vida útil d'un vehicle relacionat amb la seva utilització s'ha de calcular multiplicant el quilometratge total, en cas que sigui necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, per les emissions en grams per quilòmetre, de conformitat amb l'apartat 2, i pel cost respectiu per gram. El cost de referència és el dels valors mitjans comunitaris que figuren en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei.

Els poders adjudicadors, les entitats adjudicatòries i els operadors a què es refereix l'article 3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, poden aplicar costos superiors, sempre que aquests costos no excedeixin els corresponents valors que figuren en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei multiplicats per dos.

2. El consum de combustible, les emissions de CO₂ i les emissions contaminants per quilòmetre derivats de l'explotació d'un vehicle que figuren en el quadre 2 de l'annex d'aquesta Llei s'han de determinar a partir d'uns procediments de prova normalitzats a escala comunitària, si es tracta de vehicles per als quals estan previstos aquests procediments en la normativa d'homologació de la Comunitat. Respecte dels vehicles no coberts per aquests procediments de prova normalitzats a escala comunitària, la comparabilitat entre les diferents ofertes s'ha de fer possible utilitzant procediments de prova generalment reconeguts, o resultats de proves realitzades per l'autoritat o informació facilitada pel fabricant.

3. El quilometratge d'un vehicle durant la seva vida útil, si no s'especifica una altra cosa, s'ha de prendre del quadre 3 de l'annex d'aquesta Llei.

Disposició addicional setena. Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

U. S'addiciona un nou apartat 5 a la disposició final tercera de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, que queda redactat en els termes següents:

«5. Les comunitats autònomes i les entitats integrades en l'Administració Local en què no es puguin exercir a partir del 31 de desembre de 2009 els drets reconeguts a l'article 6 de la present Llei, en relació amb la totalitat dels procediments i les actuacions de la seva competència, han d'aprovar i fer públics els programes i calendaris de treball necessaris per a això, atenent les previsions pressupostàries respectives, amb menció particularitzada de les fases en què els ciutadans poden exigir els diversos drets.

Els anteriors programes es poden referir a una pluralitat de municipis quan s'hagin d'executar en aplicació dels supòsits de col·laboració que preveu l'apartat anterior.»

Dos. Els programes esmentats a l'apartat anterior han de ser objecte d'aprovació i publicació en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició addicional vuitena. Avaluació de la normativa existent sobre llicències locals d'activitat.

1. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'avaluar l'existència de raons incloses en el nou article 84 bis de la Llei de bases de règim

local en les previsions existents sobre llicències locals d'activitat. D'acord amb els resultats d'aquesta avaluació, el Govern ha de presentar en el mateix termini un projecte de llei de modificació de les normes en què no concorrin les raons esmentades, amb l'eliminació de l'exigència corresponent de llicència, sense perjudici de la seva substitució per altres formes de verificació i control administratiu. Les comunitats autònomes i les entitats locals, en un termini de dotze mesos després de l'entrada en vigor de la present llei i en l'àmbit de les seves competències, han d'adaptar igualment la seva normativa al que preveu l'article esmentat de la llei de bases de règim local.

2. Els municipis han d'adoptar un acord que doni publicitat als procediments en els que, d'acord amb el que preveu l'article 84.bis de la llei de bases de règim local, subsisteix el règim de submissió a la llicència local d'activitat, mantenint la dita relació adequada a la normativa vigent en cada moment.

Disposició addicional novena. *Adaptació de la composició del nombre de membres del Consell dels Organismes Reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Amb la finalitat d'adaptar la composició del nombre de membres del Consell dels Organismes Reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència al que disposa l'article 12 de la present llei, en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor, el Govern ha d'acordar, mitjançant un reial decret, el cessament dels membres dels actuals consells dels organismes, el mandat dels quals hagi expirat en el moment de l'entrada en vigor del reial decret esmentat.

2. La designació de nous presidents dels organismes ha de tenir lloc a partir del moment en què expiri el mandat dels actuals presidents, i la de nous consellers, a partir del moment en què el nombre de consellers el mandat dels quals no hagi expirat sigui inferior a sis.

3. No obstant el que disposa l'article 13.2 de la present llei, i a fi de garantir la renovació parcial dels consells, sempre que quedin vacants o en funcions cinc de les vocalies dels consellers diferents del president, o més de cinc, el mandat d'almenys dos dels consellers nomenats per cobrir-les ha de durar excepcionalment tres anys. Els consellers que hagin de cessar transcorregut el termini de tres anys des del nomenament s'han de determinar mitjançant sorteig, que s'ha d'efectuar en la primera reunió del Consell que se celebri després del nomenament dels seus nous membres.

4. A l'entrada en vigor d'aquesta llei, els vicepresidents dels organismes han de continuar en el seu càrrec fins a l'expiració del mandat, moment en el qual el càrrec de vicepresident en cada organisme ha de quedar suprimit.

Disposició addicional desena. *Impuls dels sectors productius vinculats amb ciència i innovació i més gran capacitat d'internacionalització.*

El Govern, en el marc del Pla integral de política industrial 2020 i els seus programes de desenvolupament, així com en les modificacions del Pla, ha d'adoptar, en col·laboració amb les administracions públiques competents en cada cas i tenint en compte les aportacions del diàleg social reforçat, les mesures necessàries per impulsar els sectors productius més vinculats amb el desenvolupament de les activitats de ciència i innovació i els de més gran capacitat d'internacionalització, d'acord amb el que preveuen els capítols V i VI del títol II d'aquesta llei, tenint en compte en particular l'automoció, la biotecnologia, l'agroalimentació, les tecnologies sanitàries i farmacèutiques, les TIC i els continguts digitals, la química, els sectors relacionats amb la protecció mediambiental, incloses les energies renovables i l'eficiència energètica, el sector aeroespacial i la màquina eina.

Disposició addicional onzena. *Règim aplicable als sistemes de concert i conveni.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta llei s'ha de portar a terme, segons el que estableix l'article 64 de la llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra, conforme al que disposa el Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.

2. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc del que disposa aquesta Llei s'ha d'entendre sense perjudici del que disposa la Llei del concert econòmic.

Disposició addicional dotzena. *Modificació de la compensació equitativa per còpia privada.*

El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei, mitjançant un reial decret i amb plena conformitat al marc normatiu i jurisprudencial de la Unió Europea, ha de modificar la regulació de la compensació equitativa per còpia privada.

Disposició addicional tretzena. *Règim especial de les telecomunicacions a les Canàries.*

Sense perjudici del que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, tenint en compte les circumstàncies especials de llunyania, insularitat i dispersió de la població que concorren a les Canàries com a regió ultraperifèrica, així com la importància que les telecomunicacions tenen per propiciar un desenvolupament econòmic sostenible, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'analitzar anualment els sobre costos i les circumstàncies específiques, tant en l'àmbit insular com pel que fa a la interconnexió de les illes entre si i amb l'exterior, amb objecte d'analitzar si hi ha un entorn de competència efectiva, així com possibles desviacions en el comportament de les ofertes de serveis a les Canàries en relació amb la resta del territori nacional, i proposar, si s'escau, les mesures específiques que sigui convenient que adoptin les diferents autoritats de reglamentació en els seus àmbits respectius de competència.

Disposició addicional catorzena. *Desenvolupament de l'Estratègia integral per a la Comunitat Autònoma de Canàries.*

1. En l'aplicació de la present Llei, el Govern ha de prestar atenció a les característiques específiques que concorren en la Comunitat Autònoma de Canàries com a regió ultraperifèrica, per raó de la seva llunyania, insularitat i dispersió de la població. Els objectius que conté la present Llei han d'informar les actuacions del Govern i l'Administració General de l'Estat a les Canàries, i especialment les que, en el marc de l'Estratègia integral per a la Comunitat, aprovada pel Consell de Ministres de 9 d'octubre de 2009, es refereixen a la política d'internacionalització de l'economia canària, energies renovables, infraestructures terrestres, aeroportuàries i portuàries, subvencions al transport de mercaderies amb origen o destinació a les Canàries, foment del turisme i contribució al desenvolupament dels sectors industrials i de les telecomunicacions a les Canàries.

2. En particular, el Govern ha de tenir en compte els aspectes següents:

a) El desenvolupament de vincles comercials i econòmics entre Espanya i els països d'Àfrica Occidental, amb impuls de l'actuació reforçada dels serveis comercials a l'exterior, així com del desenvolupament de les iniciatives d'internacionalització de l'economia canària que es projectin en aquest àmbit geogràfic com a conseqüència de la situació geogràfica especial de les Canàries.

b) L'atenció, en la planificació energètica, a les condicions específiques de les Canàries i a les necessitats que preveu el Pla energètic de la Comunitat en matèria d'energies renovables.

Per a això, s'han d'establir quotes especials de potència per a energies renovables a les Canàries atenent criteris tècnics i econòmics, quan siguin competitives amb les tecnologies convencionals a cadascun dels subsistemes del SEIE de les Canàries. Així mateix, s'han de revisar les necessitats de tecnologies de suport a la generació renovable, amb l'objectiu d'assegurar l'estabilitat del sistema elèctric canari, de conformitat amb el que estableix la normativa reguladora dels SEIE.

c) L'impuls del turisme a les Canàries mitjançant el Pla de promoció exterior de les Canàries (2010-2012) que ha de tenir en compte el foment d'inversions per a la modernització i rehabilitació d'infraestructures turístiques a les Canàries.

Així mateix, ha de portar a terme les actuacions que calguin amb l'objecte d'agilitar la tramitació de visats als països europeus no comunitaris.

d) L'impuls de la liberalització del trànsit aeri amb origen i destinació als aeroports canaris i la garantia que en la fixació de les tarifes aeroportuàries es considerin les necessitats de millora de la connectivitat i competitivitat de l'economia de les Canàries.

En especial, amb l'objecte d'incrementar la connectivitat de les Canàries, la Direcció General d'Aviació Civil ha d'analitzar de manera individualitzada les sol·licituds i els projectes operatius de les companyies aèries de països tercers per operar 5as llibertats des de les Canàries i cap a les Canàries, i es poden atorgar aquest tipus de concessions quan es confirmi que les propostes presentades són viables i contribueixen a l'establiment d'operacions i enllaços beneficiosos per a Espanya i les Illes Canàries.

e) L'increment de manera gradual de les subvencions al transport de mercaderies fins assolir el 70%, durant el període 2010-2012.

f) El desenvolupament del programa de reindustrialització per a les Canàries en el període 2010-2014.

Disposició addicional quinzena. *Modificació de la disposició addicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

1. Es modifica l'apartat 9.Primer.f) de la disposició addicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«f) Normes de gestió: mitjançant ordre ministerial s'ha d'aprovar el model d'autoliquidació i els mitjans per fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa corresponent a la recaptació del penúltim mes anterior s'ha d'ingressar mitjançant autoliquidació que ha d'efectuar el subjecte passiu substituït del contribuent abans del dia 10 de cada mes o, si s'escau, del dia hàbil immediatament posterior.

No obstant això, quan es tracti de subjectes passius substituïts del contribuent en els quals concorrin les circumstàncies a què es refereix l'apartat 3.1 de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, l'ingrés de les taxes meritades durant cadascun dels trimestres naturals de l'any s'ha de fer efectiu, respectivament, abans del dia 10 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer o, si s'escau, del dia hàbil immediatament posterior.

La recaptació de la taxa s'ha de fer efectiva a través de les entitats de dipòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptadora a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

Aquesta taxa s'ha d'integrar a tots els efectes en l'estructura de peatges que estableix la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i les seves disposicions de desplegament.»

2. Es modifica l'apartat 9.Quart de la disposició addicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«Quart. Taxa per la prestació de serveis de gestió de residus radioactius generats en altres instal·lacions.

a) Fet imposable: constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis de gestió dels residus radioactius generats en qualssevol altres instal·lacions no compreses en el fet imposable de les taxes que preveuen els punts anteriors. Aquestes instal·lacions es classifiquen en:

Instal·lacions radioactives: són les instal·lacions que tenen una autorització de funcionament com a instal·lació radioactiva, concedida de conformitat amb el

que preveu el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, i posteriorment modificat pel Reial decret 35/2008, de 18 de gener. D'ara endavant es designen amb les sigles IR.

Altres instal·lacions: als efectes d'aquest apartat, són considerades com a tals les persones físiques o jurídiques que, sent o podent ser generadores de residus radioactius, no tenen una autorització de les esmentades en el paràgraf anterior. Al seu torn, entre aquestes es distingeixen:

Persones físiques o jurídiques que tinguin autorització concedida per la Direcció General de Política Energètica i Mines per transferir els materials a ENRESA en qualitat de residus radioactius. D'ara endavant es denominen amb les sigles IT.

Persones jurídiques que estiguin adscrites al Protocol de col·laboració sobre la vigilància radiològica dels materials metàl·lics, de data 2 de novembre de 1999, o que en siguin subscriptores, d'ara endavant es denominen IP.

Persones físiques o jurídiques no incloses en els paràgrafs anteriors, que siguin responsables de materials que hagin de ser gestionats com a residus radioactius. D'ara endavant es denominen IG.

b) Base imposable: la base imposable de la taxa la constitueix la quantitat o unitat de residus lliurats per a la seva gestió, mesurada en la unitat corresponent aplicable d'entre les compreses en la lletra e) següent, d'acord amb la naturalesa i instal·lació de procedència del residu i expressada amb dos decimals, arrodonint els restants al segon decimal inferior.

En cas que el residu lliurat pugui estar comprès en més d'una categoria o no estigui expressament comprès en alguna categoria de la taula esmentada, la base imposable de la taxa s'ha de determinar atenent el tipus de residu que, per la seva naturalesa, sigui equivalent d'entre els que recull la taula esmentada.

c) Meritació de la taxa: la taxa es merita en el moment de la retirada per ENRESA dels residus.

d) Subjectes passius: són subjectes passius de la taxa els titulars de les instal·lacions o les persones físiques o jurídiques a les quals es refereix la lletra a) anterior.

e) Tipus de gravamen i quota: la quota tributària a ingressar és la resultant de multiplicar la base imposable pels tipus de gravamen següents per a cada classe de residus:

Classe de residu	Descripció	Tipus de gravamen (€/unitat)	Instal·lació de procedència
<i>Sòlids</i>			
S01.	Residus sòlids compactables (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S02.	Residus no compactables (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S03.	Cadàvers d'animals. Residus biològics (bosses de 25 litres).	270,76	IR, IT
S04.	Agulles hipodèrmiques en contenidors rígids (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S05.	Sòlids especials:		
S051.	Residus amb Ir-192 com a component actiu (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S052.	Sals d'urani o tori (bosses de 25 litres).	195,82	IR, IT
<i>Mixtos</i>			
M01.	Residus mixtos compostos per líquids orgànics més els vials (contenidors de 25 l)	225,51	IR, IT
M02.	Plaques i similars amb líquids o gels (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
<i>Líquids</i>			
L01.	Residus líquids orgànics (contenidors de 25 litres).	229,53	IR, IT
L02.	Residus líquids aquosos (contenidors de 25 litres).	195,20	IR, IT

Classe de residu	Descripció	Tipus de gravamen (€/unitat)	Instal·lació de procedència	
<i>Fonts</i>				
F01.	Fonts encapsulades amb una activitat que no sobrepassi els límits, establerts per l'ADR per a paquets del tipus A i el conjunt de la font amb el seu contenidor d'origen o amb l'equip en què està instal·lada no superi els 20 litres:			
F011.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60.	310,07	IR, IT	
F012.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode comprès entre el del Co-60 i el del Cs-137 inclòs aquest.	310,07	IR, IT	
F013.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137.	310,07	IR, IT	
F014.	Les fonts F01 amb isòtop en estat gasós, la qual és sotmesa a raig d'aire controlat.	310,07	IR, IT	
F02.	Fonts encapsulades amb una activitat que no sobrepassi els límits establerts per l'ADR per a paquets del tipus A i el conjunt de la font amb el seu contenidor d'origen o amb l'equip en què està instal·lada sigui superior a 20 l i inferior o igual a 80 l.			
F021.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60.	575,85	IR, IT	
F022.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode comprès entre el del Co-60 i el Cs-137, inclòs aquest.	575,85	IR, IT	
F023.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137.	575,85	IR, IT	
F05.	Fonts encapsulades que sobrepassin els límits d'activitat expressats per als tipus F01 i F02 i/o el seu volum sigui superior a 80 litres:			
F051.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60. (La font sobrepassa el límit d'activitat i el de volum).	27.000,00	IR	
F051X.	Les fonts F051, considerant el desmuntatge del capçal (amb la font F051) de l'equip on treballa el capçal esmentat.	39.600,00	IR	
F052.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode comprès entre el de Co-60 i el Cs-137, inclòs aquest. (La font sobrepassa el límit d'activitat però no supera el de volum).	2.400,00	IR, IT	
F053.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137 (la font sobrepassa el límit d'activitat però no supera el de volum).	2.400,00	IR, IT	
PMM.	Residus previstos en el Protocol de vigilància radiològica dels materials metàl·lics.			
PMMD.	Deteccions: cas de bidó de 220 litres o fracció de procedència estrangera o que, tot i que siguin de procedència nacional, els residus no puguin ser allotjats en un únic bidó de 220 litres. (Bidó de 220 l o fracció).	2.470,11	IP	
PMMI1.	Incidents: cas de generació de residus inferior a 200 m ³ (metre cúbic).	2.253,80	IP	
PMMI2.	Incidents: cas de generació de residus igual o superior a 200 m ³ (per m ³ i des del primer).	11.227,80	IP	
GEN1.	Tipus genèric de residu no previst en els tipus de residu anteriors. La quota (€) resulta de l'aplicació de la fórmula que s'indica a continuació, adequada a la categoria del residu (RBMA o RBBA) i al volum del residu (V en m ³) que correspon gestionar.			
RBMA (residu d'activitat baixa i mitjana)	V ≤ 2 m ³ 2 m ³ < V ≤ 20 m ³ 20 m ³ < V ≤ 200 m ³ V > 200 m ³	1.500 + 4.020 x V 9.540 + 4.170 x (V-2) 4.230 x V 846.000 + 20.310 x (V-200)	(1) (1) (1) (1)	IG
RBBA (residu d'activitat molt baixa)	V ≤ 2 m ³ 2 m ³ < V ≤ 20 m ³ 20 m ³ < V ≤ 200 m ³ V > 200 m ³	1.500 + 500 x V 2.500 + 650 x (V-2) 710 x V 142.000 + 2.710 x (V-200)	(1) (1) (1) (1)	IG

(1) El tipus de gravamen corresponent, segons els casos, és el resultat de l'aplicació de la fórmula que figura en la columna «Descripció».

f) Normes de gestió: mitjançant ordre ministerial s'ha d'aprovar el model d'autoliquidació i els mitjans per fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa s'ha d'ingressar en el termini dels seixanta dies naturals següents a aquell en què hagi tingut lloc la retirada dels residus de les instal·lacions per part d'ENRESA.

La recaptació de la taxa s'ha de fer efectiva a través de les entitats de dipòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptadora a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.»

3. S'afegeix un punt cinquè a l'apartat 9 de la disposició adicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, amb el text següent:

«Cinquè. Sobre les quanties que siguin exigibles per les taxes a què es refereix aquest apartat 9, s'ha d'aplicar l'impost sobre el valor afegit que grava la prestació dels serveis objecte de gravamen en els termes que estableix la legislació vigent.

Els tipus de gravamen i elements tributaris per a la determinació de la quota d'aquestes taxes els pot revisar el Govern mitjançant un reial decret, sobre la base d'una memòria economicofinancera actualitzada del cost de les activitats corresponents que preveu el Pla general de residus radioactius.»

Disposició adicional setzena. *Modificació de la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència:

U. S'afegeix una nova disposició adicional, que passa a ser l'adicional primera, amb el tenor següent:

«Disposició adicional primera.

1. Fins a l'aprovació d'una llei reguladora dels contractes de distribució, el règim jurídic del contracte d'agència que preveu la present Llei s'ha d'aplicar als contractes de distribució de vehicles automòbils i industrials, pels quals una persona natural o jurídica, denominada distribuïdor, s'obliga, davant d'una altra, el proveïdor, de manera continuada o estable i a canvi d'una remuneració, a promoure actes o operacions de comerç d'aquests productes per compte i en nom del seu principal, com a comerciant independent, assumint el risc i ventura d'aquestes operacions.

2. Si no hi ha llei expressament aplicable, les diferents modalitats de contractes de distribució de vehicles automòbils i industrials, sigui quina sigui la denominació, s'han de regir pel que disposa la present Llei, els preceptes de la qual tenen caràcter imperatiu.

3. És nul tot pacte en contra pel qual el proveïdor es reservi la facultat de modificar unilateralment el contingut essencial d'aquests contractes i, en particular, la gamma completa de productes i serveis contractuals, el pla de negoci del distribuïdor, les inversions i el termini d'amortització, la remuneració fixa i variable, els preus dels productes i serveis, les condicions generals de venda i garantia postvenda, les directrius comercials i els criteris de selecció dels distribuïdors.

4. El distribuïdor només està obligat a efectuar les inversions específiques que siguin necessàries per a l'execució del contracte que figurin expressament detallades, de forma individualitzada, en el contracte o les seves modificacions, i únicament en cas que s'estableixi per a cada una de les inversions el període en el qual es consideri que queden amortitzades.

A aquests efectes, s'han de considerar inversions específiques les que no es puguin aprofitar de manera real i efectiva per a usos diferents de l'execució del contracte de distribució.

5. Quan el proveïdor exigeixi al distribuïdor una compra mínima de productes contractuals perquè té un estoc calculat en funció dels objectius comercials, el

distribuïdor li pot tornar els productes subministrats i no demanats per clients una vegada transcorrin seixanta dies des de l'adquisició. En aquest cas, el proveïdor està obligat a recomprar al distribuïdor els productes tornats en les mateixes condicions en què es van comprar.

6. En cas d'extinció del contracte, ja sigui per venciment del seu termini o per qualsevol altra causa, el distribuïdor té dret a percebre les quantitats següents en concepte de compensació o indemnització pels conceptes que s'indiquen:

a) L'import corresponent al valor de les inversions específiques pendent d'amortització en el moment de l'extinció del contracte.

b) Una indemnització per clientela que en cap cas pot ser inferior a l'import mitjà anual de les vendes efectuades pel proveïdor al distribuïdor durant els últims cinc anys de vigència del contracte, o durant tot el període de vigència del contracte si aquest ha estat inferior.

c) Les indemnitzacions del personal laboral del qual hagi hagut de prescindir el distribuïdor per l'extinció del contracte.

d) Així mateix, en qualsevol cas d'extinció del contracte, el proveïdor està obligat a adquirir del distribuïdor totes les mercaderies que estiguin en poder d'aquest últim, al mateix preu pel qual s'haurien venut.

Les compensacions anteriors s'estableixen sense perjudici del dret d'indemnització a favor de la part corresponent pels danys i perjudicis ocasionats pels incompliments contractuals en què hagi pogut incórrer l'altra part, i és nul qualsevol pacte en contra.

7. El proveïdor no pot negar el seu consentiment a la cessió total o parcial del contracte de distribució de vehicles automòbils i industrials si l'empresa cessionària es compromet per escrit a mantenir l'organització, estructura i recursos que l'empresari cedent mantenia afectes a l'activitat de distribució.

8. La competència per al coneixement de les accions derivades del contracte de distribució comercial de vehicles automòbils i industrials correspon al jutge del domicili del distribuïdor, i és nul qualsevol pacte en sentit diferent.»

Dos. L'actual disposició addicional passa a ser la disposició addicional segona.

Disposició addicional dissetena. *Impuls a la implantació de la societat de la informació.*

El Govern es compromet a accelerar la implantació de la societat de la informació amb la finalitat de contribuir al creixement econòmic, maximitzant el potencial de les TIC per a la creació d'ocupació, la sostenibilitat i la inclusió social. Per a això ha de portar a terme una sèrie d'actuacions dirigides a aconseguir els objectius següents:

1. Millorar la velocitat, qualitat i capacitat de les xarxes de telecomunicacions, així com estendre la cobertura de les xarxes troncales d'alta capacitat a zones rurals.

2. Continuar impulsant els projectes d'èxit com la implantació del DNI electrònic o la dotació de centres escolars.

3. Donar suport a programes d'innovació lligats a la societat de la informació que permetin seguir avançant en la millora de la competitivitat.

4. Consolidar la cohesió social i territorial en l'àmbit de la societat de la informació amb atenció especial a la dispersió, al medi rural, a les zones de muntanya, a la insularitat i als sectors amb risc d'exclusió.

5. Fomentar l'ús de la part de l'espectre radioelèctric reservada per a usos comuns o de radioaficionats.

Disposició addicional divuitena. *Millora de l'activitat econòmica d'internacionalització o recerca.*

El Govern, en el termini de tres mesos, ha d'adoptar les mesures necessàries per millorar el sistema de concessió de visats relacionats amb l'activitat econòmica

d'internacionalització o de recerca, amb la finalitat d'agilitar i millorar els procediments corresponents que facilitin la concessió de visats temporals vinculats a aquestes activitats econòmiques d'acord amb la legislació comunitària.

Disposició addicional dinovena. *Projecte de Llei de mobilitat sostenible.*

En el termini de sis mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern ha de presentar a les Corts Generals un Projecte de Llei de mobilitat sostenible que ha d'establir les bases per fomentar l'accessibilitat i la mobilitat sostenible, reforçar la seguretat del tràfic de persones i mercaderies i reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Disposició addicional vintena. *Informe del Govern sobre inclusió de l'IVA en procediments de contractació pública.*

El Govern ha d'elaborar un informe en un termini de tres mesos en el qual analitzi la possibilitat, en el marc de la normativa comunitària, d'incloure en el preu dels procediments de contractació pública l'IVA quan intervinguin licitadors exempts de l'impost, en particular entitats del tercer sector, tenint en compte el principi d'adjudicació dels serveis a l'oferta econòmicament més avantatjosa per a l'Administració Pública, així com els altres principis que han de regir la contractació pública.

Disposició transitòria primera. *Adaptació de les agències de subscripció.*

Les agències de subscripció que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin comunicat els seus poders a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions conforme a la disposició addicional tercera de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, s'han d'adaptar al que disposa l'article 86.bis del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, segons la redacció que en fa aquesta Llei, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor.

Transcorregut el termini que preveu el paràgraf anterior, els qui no hagin acreditat que s'han adaptat a aquesta Llei d'acord amb el que preveu aquesta disposició transitòria no poden exercir les activitats d'agència de subscripció d'assegurances privades.

Disposició transitòria segona. *Norma provisional sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per exercir com a agència de subscripció.*

Mentre el Ministeri d'Economia i Hisenda no fixi normes sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per exercir com a agència de subscripció, l'assegurança de responsabilitat civil professional que cobreixi tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu o una altra garantia financera, per a les responsabilitats que puguin sorgir per negligència professional, ha de ser d'almenys un milió i mig d'euros per sinistre i, en suma, dos milions d'euros per a tots els sinistres corresponents a un determinat any.

Les quanties que estableix el paràgraf anterior s'han d'actualitzar amb efectes de l'1 de gener de 2015 i cada 5 anys des d'aquesta data, per tenir en compte l'evolució de l'índex europeu de preus de consum publicat per Eurostat. A aquests efectes, per facilitar el seu coneixement i aplicació, s'han de fer públiques aquestes actualitzacions per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació dels comercialitzadors de plans de pensions individuals i dels contractes de comercialització.*

Les persones i entitats que estiguin duent a terme tasques de comercialització de plans de pensions individuals, així com els acords de comercialització formalitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'adaptar al que disposa l'article 26 bis del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció que en fa la disposició final tretzena d'aquesta Llei, en el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor. Així mateix, dins d'aquest termini les entitats gestores de fons de pensions han de comunicar a la Direcció

General d'Assegurances i Fons de Pensions les entitats o persones amb les quals hagin establert els acords esmentats de comercialització.

Transcorregut el dit termini de dotze mesos sense que s'hagi fet l'adaptació, les entitats o persones que estiguin realitzant tasques de comercialització han de cessar en aquesta activitat, mentre no s'efectuï l'adaptació d'aquelles i dels acords corresponents, si s'escau.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori dels recursos propis de les entitats gestores de fons de pensions.*

Les entitats gestores de fons de pensions autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei disposen d'un termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor per assolir les quanties mínimes de recursos propis addicionals exigides en funció dels fons gestionats, conforme al que disposa l'article 20 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció que en fa la disposició final tretzena de la present Llei.

Disposició transitòria cinquena. *Procediment de presentació de reclamacions davant el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

Fins a l'aprovació de les disposicions reglamentàries a les quals es refereix l'article 30.2 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, en la redacció que en fa la disposició final onzena d'aquesta Llei, s'ha de continuar aplicant el procediment que preveuen els articles 7 a 15 del Reial decret 303/2004, de 20 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels comissionats per a la defensa del client de serveis financers.

Disposició transitòria sisena. *Cancel·lació d'assentaments en el Registre Mercantil referits a fets no subjectes a inscripció relacionats amb els fons de pensions i remissió telemàtica de sol·licituds i comunicacions.*

A partir de l'entrada en vigor de la present Llei, els registradors mercantils han de cancel·lar d'ofici els assentaments efectuats en el Registre Mercantil relatius a actes i circumstàncies diferents dels que preveu el número 1 de l'article 11 bis del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció que en fa la disposició final tretzena de la present Llei.

El que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 11 bis en relació amb la remissió per mitjans telemàtics i amb signatura electrònica de sol·licituds, certificacions, documents i comunicacions, és aplicable transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Contractes administratius adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Els contractes administratius que regula la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, que s'hagin adjudicat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei, es regeixen quant als seus efectes, compliment i extinció, inclosa la seva durada i règim de pròrrogues, per la normativa anterior.

Disposició transitòria vuitena. *Reserva per a inversions a les Canàries.*

La materialització de les dotacions a la reserva per a inversions procedents de beneficis de períodes impositius iniciats a partir d'1 de gener de 2007 s'han de regular per les disposicions que estableix l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, segons la redacció que en fa el

Reial decret llei 12/2006, de 29 de desembre, amb les modificacions introduïdes per aquesta llei.

Disposició transitòria novena. *Fons de reserva obligatori de cooperatives de crèdit transformades.*

U. Els saldos del Fons de reserva obligatori de les cooperatives de crèdit que s'hagin transformat en una altra entitat de crèdit d'acord amb el que preveu l'article des de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, i als que s'hagi donat la destinació que preveu l'article 75, per remissió de l'article 69.6, tots dos de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, es poden integrar en el capital social de l'entitat resultant de la transformació durant l'exercici 2011.

Dos. En el període impositiu en el qual es produeixi aquest reintegrament, s'ha d'integrar en la base imposable de l'entitat de crèdit transformada la part d'aquest que es correspongui amb el Fons de reserva obligatori que ha minorat la base imposable de la cooperativa de crèdit en els períodes impositius anteriors a la transformació.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa la present llei i, en particular, les següents:

- a) Els articles 22 a 28 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.
- b) El Reial decret 303/2004, de 20 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels comissionats per a la defensa del client de serveis financers.
- c) La disposició addicional tercera de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.
- d) L'apartat 5 de l'article 23 del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Caràcter de legislació bàsica. La present llei constitueix legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica» i, en conseqüència, és aplicable de manera general a totes les administracions públiques i organismes i entitats que en depenen.

Així mateix, tenen caràcter bàsic, a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de «les bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances», el capítol III del títol I, les disposicions transitòries primera, quarta i cinquena i les disposicions finals cinquena a catorzena.

Els capítols I i V del títol I, articles 40, 41, 42, l'apartat 5 de l'article 111, la disposició addicional setena i la disposició addicional vuitena, tenen caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, llevat dels preceptes que es refereixin exclusivament a la regulació del règim estatutari, règim jurídic i funcionament d'òrgans estatals.

El capítol VII del títol II, pel que fa a la formació professional del sistema educatiu, s'empara en l'article 149.1.30a de la Constitució, sobre «regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria».

El títol III, llevat de les seccions 1a i 2a del capítol III i el capítol IV, s'incardina en l'article 149.1 apartats 23a i 25a, en matèria de «legislació bàsica sobre protecció del medi ambient» i «bases del règim miner i energètic», respectivament.

2. No obstant això, no tenen caràcter bàsic els preceptes següents:

a) Els continguts de la Llei que fan referència a l'organització i el funcionament d'òrgans de l'Estat o d'òrgans adscrits a l'Administració General de l'Estat: articles 8 a 24, tots dos inclusivament; 34, 35, 113 i 114.

b) Els articles 27, apartats 2 i 4 de l'article 111, apartats 2 i 4 de l'article 110 i les disposicions transitòries segona i tercera, s'incardinen en l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució que atribueixen a l'Estat la competència en matèria de «legislació mercantil» i «legislació civil», respectivament.

c) El capítol VII del títol II, pel que fa a la formació professional per a l'ocupació, s'incardina en l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació laboral».

d) La secció 2a del capítol V del títol II, que s'incardina en l'article 149.1.9a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació sobre propietat intel·lectual i industrial».

e) Els articles 66, 67, 68, 69, 70 i 71, que s'incardinen en l'article 149.1.10a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «comerç exterior».

f) Els articles 43, 44, 45, 46, 87, 92 i la disposició addicional primera, que s'incardinen en l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de «Hisenda general i deute de l'Estat».

g) Les seccions 1a i 3a del capítol V del títol II, que s'incardinen en l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de «foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica».

h) El capítol IV del títol II, que s'incardina en l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «telecomunicacions».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives.*

Es fa una nova redacció de la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 93 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, que queda de la manera següent:

«2. Per al compliment del seu objecte, les cooperatives agràries poden dur a terme, entre altres, les activitats següents:

d) Qualsevol altres activitats que siguin necessàries o convenientes o que facilitin la millora econòmica, tècnica, laboral o ecològica de la cooperativa o de les explotacions dels socis, entre altres, la prestació de serveis per part de la cooperativa i amb el seu propi personal que consisteixi en dur a terme tasques agràries o altres d'anàlogues en aquestes explotacions i a favor dels seus socis.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.*

Es modifica l'article 8.1 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«1. El procediment de control que preveu la present Llei s'ha d'aplicar a les concentracions econòmiques quan es doni almenys una de les dues circumstàncies següents:

a) Que com a conseqüència de la concentració s'adquireixi o s'incrementi una quota igual o superior al 30 per cent del mercat rellevant de producte o servei en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'aquest.

Queden exemptes del procediment de control totes les concentracions econòmiques en què, fins i tot complint el que estableix aquesta lletra a), el volum de negocis global a Espanya de la societat adquirida o dels actius adquirits en l'últim exercici comptable no superi la quantitat de 10 milions d'euros, sempre que les

partícpis no tinguin una quota individual o conjunta igual o superior al 50 per cent en qualsevol dels mercats afectats, en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'aquest.

b) Que el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels partícpis superi en l'últim exercici comptable la quantitat de 240 milions d'euros, sempre que almenys dos dels partícpis realitzin individualment a Espanya un volum de negocis superior a 60 milions d'euros.»

Disposició final quarta. *Organisme regulador del sector de transport.*

El Govern, quan així ho aconsellin les condicions de competència en els mercats de transport, i, en particular, els avenços en el procés de liberalització del sector ferroviari, ha de remetre al Parlament un projecte de llei de creació d'un organisme regulador del sector de transport, que integri les funcions atribuïdes al Comitè de Regulació Ferroviària i la regulació de la resta de modalitats de transport.

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

U. Queda derogada la lletra c) de l'article 23.

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 35.1 amb la redacció següent:

«En la memòria dels emissors les accions dels quals estiguin admeses a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea, s'ha d'informar sobre les operacions dels administradors i dels membres del consell de control d'una societat anònima europea domiciliada a Espanya que hagi optat pel sistema dual, o de la persona que actuï per compte d'aquests, realitzades amb l'emissor esmentat o amb un emissor del mateix grup durant l'exercici al quals es refereixen els comptes anuals, quan les operacions siguin alienes al tràfic ordinari de la societat o que no es duguin a terme en condicions normals de mercat.»

Tres. S'afegeix un nou capítol VI al títol IV amb el contingut següent:

«CAPÍTOL VI

De l'informe anual de govern corporatiu

Article 61 bis. *De l'informe anual de govern corporatiu.*

1. Les societats anònimes cotitzades han de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu.

2. L'informe anual de govern corporatiu ha de ser objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'hi ha d'adjuntar una còpia del document en què consti. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de remetre una còpia de l'informe comunicat a les autoritats respectives de supervisió quan es tracti de societats cotitzades que estiguin dins del seu àmbit de competències.

3. L'informe ha de ser objecte de publicació com a fet rellevant.

4. El contingut i l'estructura de l'informe de govern corporatiu l'ha de determinar el ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Aquest informe ha d'oferir una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de la societat i del seu funcionament en la pràctica. En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu ha de ser el següent:

a) Estructura de propietat de la societat, que ha d'incloure:

1r. informació relativa als accionistes amb participacions significatives, amb indicació dels percentatges de participació i de les relacions d'índole familiar, comercial, contractual o societària que hi hagi, així com de la seva representació en el consell;

2n. informació de les participacions accionarials dels membres del consell d'administració que han de comunicar a la societat, i de l'existència dels pactes parasocials comunicats a la mateixa societat i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i, si s'escau, dipositats en el Registre Mercantil;

3r. informació dels valors que no es negociïn en un mercat regulat comunitari, amb indicació, si s'escau, de les diferents classes d'accions i, per a cada classe d'accions, els drets i obligacions que confereixi, així com el percentatge del capital social que representi l'autocartera de la societat i les seves variacions significatives;

4t. informació relativa a les normes aplicables a la modificació dels estatuts de la societat.

b) Qualsevol restricció a la transmissibilitat de valors i qualsevol restricció al dret de vot.

c) Estructura de l'administració de la societat, que ha d'incloure:

1r. informació relativa a la composició, regles d'organització i funcionament del consell d'administració i de les seves comissions;

2n. identitat i remuneració dels seus membres, funcions i càrrecs dins de la societat, les seves relacions amb accionistes amb participacions significatives, amb indicació de l'existència de consellers encreuats o vinculats i els procediments de selecció, remoció o reelecció;

3r. informació dels poders dels membres del consell d'administració i, en particular, els relatius a la possibilitat d'emetre o recomprar accions;

4t. informació dels acords significatius que hagi establert la societat i que entrin en vigor, siguin modificats o conclouguin en cas de canvi de control de la societat arran d'una oferta pública d'adquisició, i els seus efectes, excepte quan la divulgació sigui seriosament perjudicial per a la societat. Aquesta excepció no s'ha d'aplicar quan la societat estigui obligada legalment a donar publicitat a aquesta informació;

5è. informació dels acords entre la societat i els seus càrrecs d'administració i direcció o empleats que disposin indemnitzacions quan aquests dimiteixen o siguin acomiadats de forma improcedent o si la relació laboral arriba a la fi amb motiu d'una oferta pública d'adquisició.

d) Operacions vinculades de la societat amb els seus accionistes i els seus administradors i càrrecs directius i operacions intragrup.

e) Sistemes de control del risc.

f) Funcionament de la junta general, amb informació relativa al desenvolupament de les reunions que celebri.

g) Grau de seguiment de les recomanacions de govern corporatiu, o, si s'escau, l'explicació de la falta de seguiment de les recomanacions esmentades.

h) Una descripció de les característiques principals dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió de la informació financera.

5. Sense perjudici de les sancions que escaigui imposar per la falta de remissió de la documentació o de l'informe de govern corporatiu, o l'existència d'omissions o dades enganyoses o errònies, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors el seguiment de les regles de govern corporatiu, i a aquest efecte pot sol·licitar tota la informació que necessiti sobre això, així com fer pública la informació que consideri rellevant sobre el seu grau efectiu de compliment.

6. Quan la societat cotitzada sigui una societat anònima europea domiciliada a Espanya que hagi optat pel sistema dual, juntament amb l'informe anual de govern corporatiu elaborat per la direcció, s'ha d'adjuntar un informe elaborat pel consell de control sobre l'exercici de les seves funcions.

7. La informació inclosa a l'informe anual de govern corporatiu sobre la composició del consell d'administració, les seves comissions delegades i la qualificació dels seus consellers, s'ha d'elaborar d'acord amb les definicions que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Aquestes definicions s'han de referir, entre altres, a la categoria de conseller executiu, conseller dominical i conseller independent. Per a la definició de la categoria de conseller independent s'ha de tenir en compte, entre altres qüestions, que les persones siguin designades, si s'escau, a proposta d'una comissió de nomenaments, sobre la base de les seves condicions personals i professionals, i que puguin exercir les seves funcions sense estar condicionades per relacions amb la societat, els seus accionistes significatius o els seus directius.

El ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de determinar les condicions que ha de complir un conseller per ser qualificat d'independent, així com els supòsits en què aquest conseller no pot ser qualificat com a tal. A aquests efectes, es poden tenir en compte, entre d'altres, els casos següents d'exclusió: haver estat empleats o consellers executius de societats del grup; ser soci de l'auditor extern o responsable de l'informe d'auditoria o haver-ne estat i ser cònjuges, persones lligades per anàloga relació d'afectivitat, o parents fins a segon grau d'un conseller executiu o alt directiu de la societat.

Article 61 ter. *De l'informe anual sobre remuneracions dels consellers.*

1. Juntament amb l'informe anual de govern corporatiu, el consell de les societats anònimes cotitzades ha d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels seus consellers, que ha d'incloure informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, així com, si s'escau, la prevista per a anys futurs. També ha d'incloure un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers.

2. L'informe anual sobre les remuneracions dels consellers, la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers, s'ha de difondre i sotmetre a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'ordre del dia, en la junta general ordinària d'accionistes.

3. Les caixes d'estalvis han d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control, que ha d'incloure informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de l'entitat aprovada pel consell per a l'any en curs, així com, si s'escau, la prevista per a anys futurs. També ha d'incloure un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers i membres de la comissió de control.

4. L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració, la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers, s'ha de difondre i sotmetre a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'ordre del dia, en l'assemblea general.

5. El ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de determinar el contingut i l'estructura de l'informe de remuneracions que pot contenir informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments elegits per al seu disseny, així com el paper exercit, si s'escau, per la comissió de retribucions.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 70 bis queda modificat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de fer pública, tan aviat com sigui possible i almenys amb periodicitat anual, degudament integrada en un sol document denominat informació sobre solvència, informació concreta sobre les dades de la seva situació financera i activitat en què el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb vista a avaluar els riscos als quals s'enfronten, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació amb vista al compliment de les exigències mínimes de recursos propis que preveu aquesta Llei.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar la informació mínima que ha de ser objecte de publicació d'acord amb el paràgraf anterior. En tot cas, les entitats poden ometre les informacions que no tinguin importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que considerin reservades o confidencials; també poden determinar el mitjà, lloc i forma de divulgació del document esmentat.

També s'ha de publicar la informació següent relativa a les pràctiques i polítiques de remuneració dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com de les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, per a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguin tenir impacte en els seus perfils de risc:

a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per determinar la política de remuneració.

b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial els que tinguin caràcter variable o prevegin el lliurament d'accions o drets sobre aquestes.

c) Informació de la relació entre remuneració, funcions exercides, el seu desenvolupament i els riscos de l'entitat.

A aquests mateixos efectes, els grups i les entitats han d'adoptar una política formal per al compliment d'aquests requisits de divulgació i per a la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la seva divulgació, i han de disposar de procediments que els permetin avaluar l'adequació d'aquesta política.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir als grups i les entitats als quals es refereix aquest apartat que limitin les remuneracions variables quan siguin incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 70 bis queda redactat de la manera següent:

«3. S'exceptua de les obligacions que preveu aquest article els grups o empreses de serveis d'inversió individuals controlats per altres empreses de serveis d'inversió o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que entre aquestes hi hagi una empresa de serveis d'inversió important, tant si és d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup hagi comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com si és amb el criteri d'aquesta última tenint en compte la seva activitat a Espanya o la seva importància relativa dins del grup.»

Sis. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 81.2, amb la redacció següent:

«Les prohibicions que estableix aquest apartat també s'apliquen als administradors i els membres del consell de control d'una societat anònima europea domiciliada a Espanya que hagi optat pel sistema dual en relació amb qualsevol operació sobre valors de la mateixa societat o de les societats filials, associades o vinculades, sobre les quals tinguin, per raó del seu càrrec, informació privilegiada o reservada, així com suggerir-ne la realització a qualsevol persona mentre aquesta informació no es doni a conèixer públicament.»

Set. Es fa una nova redacció de les lletres a), b) i g) de l'article 84.1 amb el tenor literal següent:

«a) Les societats rectores dels mercats secundaris oficials, les entitats rectores dels sistemes multilaterals de negociació i les societats que administrin sistemes de registre, compensació i liquidació de valors que es creïn a l'empara del que preveu la present Llei. En queda exclòs el Banc d'Espanya.

b) La Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, la Societat de Borses i les societats que tinguin la titularitat de la totalitat de les accions o d'una participació que atribueixi el control, directe o indirecte, de les entitats que preveu la lletra anterior.»

«g) Els qui, tot i que estiguin inclosos en les lletres precedents, tinguin la condició de membre d'algun mercat secundari oficial o dels sistemes de compensació i liquidació de les seves operacions.»

Vuit. S'afegeix una nova lletra c bis) a l'article 84.2 amb el tenor literal següent:

«c bis) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva quant a la prestació de serveis inversió.»

Nou. L'article 85.2 queda redactat de la manera següent:

«2. De la manera i amb les limitacions que estableix l'ordenament jurídic, les facultats de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors han d'incloure almenys les potestats següents:

- a) Accedir a qualsevol document sota qualsevol forma i rebre'n una còpia;
- b) requerir de qualsevol persona la remissió d'informació en el termini que raonablement fixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si és necessari, citar una persona i prendre-li declaració per tal d'obtenir informació;
- c) realitzar inspeccions amb presència física en qualsevol oficina o dependència;
- d) requerir els registres telefònics i de tràfic de dades de què disposin;
- e) requerir el cessament de tota pràctica que sigui contrària a les disposicions que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament;
- f) sol·licitar l'embargament o la congelació d'actius;
- g) exigir la prohibició temporal per exercir activitat professional;
- h) sol·licitar als auditors de les empreses de serveis d'inversió i de les entitats de l'article 84.1.a) i b) qualsevol informació que hagin obtingut en l'exercici de la seva funció;
- i) adoptar qualsevol tipus de mesura per assegurar-se que les persones i entitats sotmeses a la seva supervisió compleixen les normes i disposicions aplicables, o els requeriments d'esmena o correcció realitzats, i poden exigir a aquestes persones i entitats, amb aquesta finalitat, l'aportació d'informes d'experts independents, auditors o dels seus òrgans de control intern o compliment normatiu;
- j) acordar la suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que les persones físiques o jurídiques puguin fer en el mercat de valors;

- k) acordar la suspensió o exclusió de la negociació d'un instrument financer, ja sigui en un mercat secundari oficial o en un sistema multilateral de negociació;
- l) remetre assumptes per al seu processament penal;
- m) autoritzar auditors o experts perquè portin a terme verificacions o investigacions, d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'apartat 4 de l'article 91;
- n) en l'exercici de la funció de comprovació de la informació periòdica a què es refereix l'article 35.4 d'aquesta Llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot:

1r. Sol·licitar dels auditors de comptes dels emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea, mitjançant un requeriment escrit, totes les informacions o documents que siguin necessaris, de conformitat amb el que estableix la Llei 19/1988, d'11 de juliol, d'auditoria de comptes.

La revelació per part dels auditors de comptes de les informacions requerides per la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'acord amb el que disposa aquest article no constitueix incompliment del deure de secret.

2n. Exigir als emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea la publicació d'informacions addicionals, conciliacions, correccions o, si s'escau, reformulacions de la informació periòdica.

Les mesures a què es refereixen les lletres e), g), i), j) i k) es poden adoptar com a mesura cautelar en el transcurs d'un expedient sancionador o com a mesura al marge de l'exercici de la potestat sancionadora, sempre que sigui necessari per la protecció eficaç dels inversors o el correcte funcionament dels mercats, i s'han de mantenir mentre romangui la causa que les hagi motivat.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot fer pública qualsevol mesura adoptada, com a conseqüència de l'incompliment de les normes aplicables, llevat que la divulgació pugui posar en greu risc els mercats de valors o causar un perjudici desproporcionat a les persones afectades.

Quan les mesures que preveuen les lletres e), g), j) i n) s'exerceixin sobre entitats subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya, ja sigui amb caràcter cautelar en un procediment sancionador, ja sigui al marge de l'exercici de la potestat sancionadora, s'han de notificar amb caràcter previ a l'organisme esmentat.

Així mateix, quan es tracti de les mesures que preveu la lletra f) és preceptiu l'informe previ de l'organisme esmentat.»

Deu. L'apartat 3 de l'article 85 queda redactat de la manera següent:

«3. En virtut del que disposa l'apartat anterior, les persones físiques i jurídiques enumerades a l'article 84 estan obligades a posar a disposició de la Comissió tots els llibres, registres i documents, sigui quin sigui el suport, que la Comissió consideri necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe, incloses les converses telefòniques d'indole comercial que s'hagin enregistrat amb el consentiment previ del client o inversor.

Les persones físiques estan obligades a comparèixer davant citacions de la Comissió per a la presa de declaració.

En la mesura que sigui necessari perquè la Comissió exercici eficaçment les seves funcions de supervisió i inspecció, les persones o entitats que prestin qualsevol tipus de servei professional a les persones compreses en els paràgrafs anteriors estan obligades a facilitar totes les dades i informacions que els siguin requerits per la Comissió, de conformitat amb el que disposa, si s'escau, la normativa específica que reguli la seva professió o activitat.

A aquests efectes, l'accés a les informacions i dades requerides per la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i supervisió està emparada per l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les dades a què s'hagi

accedit només s'han de fer servir per a l'exercici de les potestats esmentades en els termes que preveu aquesta Llei.

Els òrgans i organismes de qualsevol administració pública; les cambres i corporacions, col·legis, consells de col·legis i associacions professionals; les altres entitats públiques, incloses les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social i els qui, en general, exerceixen funcions públiques, estan obligats a col·laborar i subministrar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors totes les dades, documents, registres, informes i antecedents que siguin necessaris perquè la Comissió Nacional del Mercat de Valors exerceixi les funcions que recull l'article 13 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el suport, a través dels requeriments concrets i en el termini indicat, i a prestar-li el concurs, l'auxili i la protecció per a l'exercici de les seves funcions.

Així mateix, les actuacions de comprovació i investigació, inclosa la presa de declaració, es poden dur a terme, a elecció dels serveis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

- a) A qualsevol despatx, oficina o dependència de l'entitat o persona inspeccionada o del seu representant.
- b) Als mateixos locals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o d'altres organismes de l'administració.

Quan les actuacions de comprovació i investigació es duguin a terme als llocs que assenyala la lletra a), anterior, s'ha d'observar la jornada laboral dels mateixos llocs, sense perjudici que es pugui actuar de comú acord en altres hores i dies.»

Onze. S'afegeix un apartat 6 a l'article 85 amb la redacció següent:

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'exercici de les facultats de supervisió i inspecció que preveu aquesta Llei, pot comunicar i requerir, a les entitats que preveuen els articles 64, 65, 84.1.a) i b), i 84.2.a), per mitjans electrònics, les informacions i mesures que recullen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament. Les entitats esmentades tenen obligació d'habilitar, en el termini que es fixi per a això, els mitjans tècnics requerits per la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a l'eficàcia dels seus sistemes de notificació electrònica, de conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

El sistema de notificació electrònica, que ha de respectar els principis i les garanties de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i de l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, ha de permetre acreditar la data i hora en què es produeixi la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació, així com l'accés al seu contingut, moment a partir del qual la notificació s'ha d'entendre realitzada a tots els efectes legals. Quan, tot i que hi hagi constància de la posada a disposició de l'acte objecte de notificació, transcorrin deu dies naturals sense que s'accedeixi al seu contingut, s'ha de considerar que la notificació ha estat rebutjada amb els efectes que preveu l'article 59.4 de la Llei 30/1992.»

Dotze. S'afegeix un apartat 7 a l'article 85 amb la redacció següent:

«7. Els fets que constati en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció el personal de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, degudament autoritzat pel seu Consell d'acord amb el Reglament de règim interior, tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos respectius puguin assenyalar o aportar les persones o entitats interessades.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 86 queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre I del Codi de comerç, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la

Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè, previ informe de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, estableixi i modifiqui en relació amb les entitats esmentades en l'apartat anterior les normes comptables i els models a què s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els referits al compliment dels coeficients que s'estableixin, i disposi la freqüència i el detall amb què les dades corresponents s'han de subministrar a la Comissió o que les mateixes entitats han de fer públiques amb caràcter general. Aquesta facultat només té les restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les diverses categories. Així mateix, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda, i amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè reguli els registres, bases de dades internes o estadístiques i els documents que han de portar les entitats enumerades a l'article 84.1 d'aquesta Llei, així com, en relació amb les seves operacions de mercat de valors, les altres entitats que preveu l'article 65.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 87.bis queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, quan una empresa de serveis d'inversió no compleixi les exigències que, tot i estar incloses en aquesta Llei o en la seva normativa de desplegament, determinin requeriments mínims de recursos propis o requereixin una estructura organitzativa o mecanismes i procediments de control intern, comptables o de valoració adequats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar, entre d'altres, les mesures següents:

a) Obligar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha fer, almenys, sempre que aprecii deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de serveis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, inclosos en especial els esmentats a l'article 70.3 de la present Llei, o sempre que determini, d'acord amb el que preveu l'article 87 bis.1.c), que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el dit precepte no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En els dos casos, la mesura s'ha d'adoptar quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que reforcin o modifiquin els procediments de control intern, comptables o de valoració, els mecanismes o les estratègies adoptats per al compliment d'aquestes exigències organitzatives o de recursos.

c) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé de repartiment de dividendes o d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació als efectes de les exigències de recursos propis, bé de reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de serveis d'inversió. El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas escaiguin d'acord amb els preceptes que estableix aquesta Llei.»

Quinze. S'afegeix una lletra ll) a l'article 90.4, amb el tenor literal següent:

«ll) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors faciliti a les autoritats supervidores espanyoles en matèria energètica i a les autoritats supervidores del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica i que sigui necessàries per al compliment de les seves funcions de supervisió dels mercats esmentats. A aquests efectes, s'han de tenir en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb altres autoritats. La informació

comunicada només es pot divulgar mitjançant consentiment exprés de la Comissió.»

Setze. L'article 95 queda redactat de la manera següent:

«Les persones físiques i entitats a les quals siguin aplicables els preceptes de la present Llei, així com els qui tinguin de fet o de dret càrrecs d'administració o direcció d'aquestes últimes, que infringeixin normes d'ordenació o disciplina del mercat de valors incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa aquest capítol.

Exerceixen càrrecs d'administració o direcció en les entitats a què es refereix el paràgraf anterior, als efectes del que disposa aquest capítol, els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals i assimilats, entenent-se per tals les persones que, de fet o de dret, exerceixin en l'entitat funcions d'alta direcció.

Qui exerceixi en l'entitat càrrecs d'administració o direcció és responsable de les infraccions molt greus o greus quan aquestes siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

No obstant el que assenyala el paràgraf anterior, són considerats responsables de les infraccions molt greus o greus comeses per les entitats els qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, excepte en els casos següents:

1. Quan els qui formin part d'òrgans col·legiats d'administració no hagin assistit per causa justificada a les reunions corresponents o hagin votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o acords que hagin donat lloc a les infraccions.

2. Quan aquestes infraccions siguin exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions similars a l'entitat.

Es consideren normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors les lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats incloses a l'article 84.1 d'aquesta Llei o a l'activitat relacionada amb el mercat de valors de les persones o entitats a què es refereix l'apartat 2 del mateix article i que aquestes han d'observar obligatòriament. Entre aquestes disposicions administratives s'han de considerar incloses les disposicions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que preveu l'article 15 d'aquesta Llei.»

Disset. L'article 97.1 queda redactat de la manera següent:

«1. La competència per a la incoació, instrucció i sanció en els procediments sancionadors a què es refereix aquest capítol s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) La incoació i instrucció d'expedients correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La incoació d'expedients, quan afecti empreses de serveis d'inversió autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, s'ha de comunicar a les seves autoritats supervisores, a fi que, sense perjudici de les mesures cautelars i sancions que escaiguin d'acord amb la present Llei, adoptin les que considerin apropiades perquè cessi l'actuació infractora o se n'eviti la reiteració en el futur.

b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, llevat de la de revocació de l'autorització, que l'ha d'imposar el Consell de Ministres.

Quan l'entitat infractora sigui una entitat de crèdit espanyola o una sucursal d'una entitat de crèdit d'un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, ha de ser preceptiu, per a la imposició de la sanció corresponent per infraccions greus o molt greus, l'informe del Banc d'Espanya.»

Divuit. El primer paràgraf de l'article 98.1 queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria de procediment sancionador, és aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats que recullen els articles 21 a 24 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.»

Dinou. L'article 98.3 queda redactat de la manera següent:

«3. La imposició de les sancions s'ha de fer constar en el registre administratiu corresponent a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguin executives, s'han de fer constar, a més, si s'escau, en el Registre Mercantil.»

Vint. Les lletres a), c), l bis), m), ñ), p), u), z bis), z ter) de l'article 99 queden redactades de la manera següent i s'afegeixen sis noves lletres c bis), c ter), c quater), e quinquies), z quinquies) i z sexies):

«a) L'exercici, no merament ocasional o aïllat, per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) o per part de les societats gestores dels fons de garantia d'inversions d'activitats sense autorització o, en general, alienes al seu objecte social.

c) L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) de les normes reguladores dels mercats o sistemes esmentats, inclosos els seus reglaments corresponents, o de les normes reguladores de les seves pròpies activitats.

c bis) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b), en el termini que estableixen les normes o atorgat per aquesta, de tots els documents, dades o informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposen la Llei i les seves normes de desplegament, o que la Comissió esmentada requereixi en l'exercici de les seves funcions, quan per la rellevància de la informació o de la demora en què s'hagi incorregut, s'hagi dificultat greument l'apreciació sobre la seva situació o activitat, així com la remissió d'informació incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan en aquests casos la incorrecció sigui rellevant.

c ter) L'incompliment per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) de les obligacions relacionades, en cada cas, amb l'autorització, aprovació o no-oposició als seus estatuts, reglaments, o amb qualssevol altra matèria sotmesa al règim anterior, prevista en aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

c quater) L'incompliment per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) de les exigències d'estructura de capital o nivell de recursos propis que els siguin aplicables, segons el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, així com l'incompliment de les excepcions o limitacions que sobre els seus preus, tarifes o comissions a aplicar els imposi la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

e quinquies) La manca d'adopció per part d'una empresa de serveis d'inversió o grup consolidable, en el termini i condicions fixades a l'efecte per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de les mesures per aquesta requerides de reforçament o modificació dels seus procediments de control intern, comptables o de valoració,

els mecanismes o estratègies per a la tinença d'una estructura organitzativa o de recursos adequats, quan amb això es posi en risc la seva solvència o viabilitat.

l bis) La manca de remissió per part de les empreses de serveis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents que se li hagin de remetre d'acord amb aquesta Llei i les seves normes de desplegament, o que la Comissió esmentada requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la seva remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en el qual s'integri.

m) L'incompliment per part de les entitats a les quals es refereixen els articles 35 i 86 d'aquesta Llei de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals i informes de gestió individuals i consolidats a la revisió que defineix l'article 35.1 per part de l'auditor de comptes; l'incompliment de les obligacions de remissió de la informació regulada que preveu l'article 35, quan hi hagi un interès d'ocultació o negligència greu, atenent la rellevància de la comunicació no realitzada i a la demora en què s'hagi incorregut, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la informació financera regulada amb dades inexactes o no veraces, o d'informació enganyosa o que ometi aspectes o dades rellevants.

ñ) L'incompliment per part dels emissors de valors de l'obligació que estableix l'article 82, quan d'això s'hagi posat en greu risc la transparència i integritat del mercat, l'incompliment dels requeriments de la Comissió Nacional del Mercat de Valors formulats en virtut de l'article 89, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de dades inexactes o no veraces, o l'aportació a aquesta d'informació enganyosa o que ometi aspectes o dades rellevants.

p) La inobservança del deure d'informació que preveuen els articles 35 bis, 53, 53 bis i 83 bis.4 d'aquesta Llei quan hi hagi un interès d'ocultació o negligència greu, atenent la rellevància de la comunicació no realitzada i la demora en què s'hagi incorregut.

u) L'adquisició d'una participació significativa de control incomplint el que preveuen els articles 31.6, 44 bis.3 i 69 d'aquesta Llei; així com que el titular d'una participació significativa incorri en el supòsit de fet que preveu l'article 69.11 de la llei.

z bis) La falta de mesures o polítiques de gestió de conflictes d'interès o la manca d'aplicació, no ocasional o aïllada, per part dels qui prestin serveis d'inversió o, si s'escau, per part dels grups o conglomerats financers en els quals s'integrin les empreses de serveis d'inversió, així com l'incompliment de les obligacions que preveuen els articles 79, 79 bis d'aquesta Llei o la falta de registre de contractes que regula l'article 79 ter.

z ter) La falta de polítiques de gestió i execució d'ordres de clients, així com la manca d'aplicació, o la seva aplicació sense haver obtingut el consentiment previ de clients, quan en aquests casos ho sigui de manera no ocasional o aïllada.

z quinquies) L'incompliment de les mesures cautelars aplicades al marge de l'exercici de la potestat sancionadora acordades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, en especial, les que preveuen les lletres e), g), i), j) i k) de l'article 85.2 d'aquesta Llei.

z sexies) L'absència d'un departament o servei d'atenció al client.»

Vint-i-u. Les lletres a), b), j), k) i t) de l'article 100 queden redactades de la manera següent i s'afegeixen tres noves lletres ll bis), z quater) i z quinquies):

«a) El nomenament per part de les entitats enumerades en l'article 84.1.a), b) i f) d'administradors o directors generals i assimilats, sense l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, quan escaigui, de la comunitat autònoma amb competències en matèria de mercats d'àmbit autonòmic.

b) La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu a què es refereix l'article 116 d'aquesta Llei, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses; l'incompliment de les obligacions que estableixen els articles 113, 114 i 115 d'aquesta Llei; i el fet que les entitats emissores de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials no tinguin un comitè d'auditoria, en els termes que estableix la disposició addicional divuitena d'aquesta Llei.

j) La falta de comunicació d'informacions als organismes rectors dels mercats secundaris oficials o sistemes multilaterals de negociació, en els casos en què aquesta comunicació sigui preceptiva d'acord amb aquesta Llei, així com l'incompliment de les obligacions de difusió i disposició pública d'informació que contenen els articles 35 i 35 bis, quan no constitueixin infraccions molt greus conforme a l'article anterior.

k) L'adquisició d'una participació com la que descriu l'article 69.3 sense haver-la comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, l'incompliment de les obligacions que estableix l'article 69 bis, així com l'augment o reducció d'una participació significativa, que incompleix el que preveuen els articles 31.6, 44 bis.3 i 69.9 d'aquesta Llei.

l) La col·locació d'emissions a les quals es refereix l'article 30 bis.1 d'aquesta Llei sense complir el requisit d'intervenció d'entitat autoritzada que preveu el dit precepte, sense atènyer-se a les condicions bàsiques que s'ha fet publicitat o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que induïxin a engany en l'activitat publicitària esmentada, quan, en tots aquests supòsits, la quantia de l'emissió o el nombre d'inversors afectats no siguin significatius.

t) La inobservança ocasional o aïllada per part dels qui prestin serveis d'inversió de les obligacions, regles i limitacions que preveuen l'article 70 ter. 2 i 3, o els articles 70 quater, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinquies i 79 sexies.

z quater) La superació per part de les empreses de serveis d'inversió dels límits previstos en els grans riscos, quan aquests no s'hagin produït de manera sobreenvenida sinó per accions o decisions adoptades per la mateixa entitat.

z quinquies) El mal funcionament del departament o servei d'atenció al client.»

Vint-i-dos L'article 101 queda redactat de la manera següent:

«1. Constitueixen infraccions lleus de les entitats i persones a què es refereix l'article 95 les infraccions de preceptes que s'hagin d'observar obligatòriament compresos en les normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors, que no constitueixin infracció greu o molt greu conforme al que disposen els dos articles anteriors.

2. En particular, i entre altres, són infraccions lleus:

a) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini que estableixen les normes o atorgat per aquesta, de tots els documents, dades o informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposa aquesta Llei o requereixi en l'exercici de les seves funcions, així com faltar en deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, inclòs el fet de no comparèixer davant una citació per a la presa de declaració, quan aquestes conductes no constitueixin una infracció greu o molt greu, d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

b) L'incompliment singular en el marc d'una relació de clientela de les normes de conductes que preveu el capítol I del títol VII d'aquesta Llei.»

Vint-i-tres. S'afegeix un nou article 101 bis amb el tenor literal següent:

«Article 101 bis.

Les infraccions molt greus i greus prescriuen als cinc anys i les lleus, als dos anys.

El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què la infracció ha estat comesa. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput ha de ser la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consumi.

La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini de prescripció es reprèn si l'expedient sancionador roman paralitzat durant tres mesos per causa no imputable a aquells contra els qui es dirigeixi.»

Vint-i-quatre. La lletra h de l'article 102 queda redactada de la manera següent:

«h) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les que preveu l'article 84.1 i 84.2.b) i e) per un termini no superior a deu anys.»

Vint-i-cinc. S'afegeix un nou article 106 ter amb el tenor literal següent:

«1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus s'han de determinar sobre la base dels criteris que recull l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els següents:

- a) La naturalesa i entitat de la infracció.
- b) La gravetat del perill ocasionat o del perjudici causat.
- c) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o omissions que constitueixen la infracció.
- d) La importància de l'entitat corresponent, mesurada en funció de l'import total del seu balanç.
- e) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- f) La circumstància d'haver substanciat la infracció per iniciativa pròpia.
- g) La reparació dels danys o perjudicis causats.
- h) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que aquesta hagi aportat elements o dades rellevants per a l'aclariment dels fets investigats.

En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir el nivell legalment exigít.

La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que l'afectin, atenent les sancions fermes que se li hagin imposat, durant els últims cinc anys.

2. Per determinar la sanció aplicable entre les que preveuen els articles 105 i 106 d'aquesta Llei, s'han de prendre en consideració, a més, les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat en els fets que es doni en l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, en la mateixa entitat o en una altra entitat, en relació amb les normes d'ordenació i disciplina, prenent en consideració a aquest efecte les sancions fermes que se li hagin imposat durant els últims cinc anys.
- c) El caràcter de la representació que tingui l'interessat.»

Vint-i-sis. El paràgraf segon de l'article 107 queda redactat en els termes següents:

«És aplicable a les entitats enumerades a l'article 84.1.a), b), c), d), e) i f) el que disposen per a les entitats de crèdit l'article 17 i el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. La competència per

acordar les mesures d'intervenció o substitució corresponen a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Les resolucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que posin fi al procediment són susceptibles de recurs d'alçada davant el ministre d'Economia i Hisenda.»

Vint-i-set. S'afegeix un nou article 107 bis amb la redacció següent:

«Article 107 bis.

En el cas de conductes tipificades com a infraccions lleus d'acord amb el que preveu l'apartat 2.b) de l'article 101, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de la incoació de l'expedient sancionador pot, amb la motivació que la conducta no afecta de manera significativa els interessos públics protegits per aquesta Llei, requerir al presumpte responsable perquè en un termini de 30 dies:

1. Adopti les mesures oportunes per evitar la continuïtat o reiteració de la conducta.
2. Indemnitzi, si n'hi ha, pels perjudicis patrimonials causats amb la seva conducta, els inversors quan siguin identificables, i
3. Justifiqui el compliment complet del que preveuen els dos apartats anteriors.

El requeriment degudament notificat interromp el termini de prescripció de la infracció, i aquest termini es torna a iniciar l'endemà del venciment del termini que estableix el mateix requeriment.

El compliment i l'acreditació del que s'exigeix en el requeriment ho ha de valorar la Comissió Nacional del Mercat de Valors als efectes de considerar totalment satisfets els objectius de la supervisió.»

Vint-i-vuit. Queda derogat l'article 114.2 i 3.

Vint-i-nou. Queden derogats els articles 116 i 116 bis.

Trenta. S'afegeix una nova disposició addicional vintena, amb la redacció següent:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent a Espanya, als efectes del que preveu el Reglament 1060/2009/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.»

Trenta-u. S'afegeix una disposició final tercera, amb la redacció següent:

«Disposició final tercera.

Els requisits d'informació sobre el control intern que preveuen l'article 61 bis.4, lletra h), i la disposició addicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades, lletra i), són exigibles a partir dels exercicis econòmics que comencin l'1 de gener de 2011 i el seu contingut s'ha d'incloure en l'informe anual de govern corporatiu que es publiqui en relació amb els exercicis esmentats.»

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.

S'afegeix una nova lletra i) a l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, amb el tenor literal següent:

«i) Una descripció de les principals característiques dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió d'informació financera regulada.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 25 queda redactat en els termes següents:

«3. Les operacions de transformació estan subjectes als requisits següents:

a) Autorització administrativa prèvia de la CNMV d'acord amb el procediment que preveu l'article 10 d'aquesta Llei.

b) Acreditació, en el moment de la transformació, del fet que es reuneixen les condicions específiques fixades per a la classe d'IIC resultant.

c) Reforma dels estatuts socials o del reglament de gestió, amb constància de l'operació en el registre de la CNMV corresponent i, si es tracta de societats, prèviament en el Registre Mercantil.

d) Quan es tracti de societats, l'acord de transformació s'ha de publicar en la pàgina web de la societat o de la seva societat gestora o, si no, en dos diaris de gran circulació a la província respectiva. El registrador mercantil ha de remetre, d'ofici, de forma telemàtica i sense cap cost addicional, l'acord inscrit per a la publicació en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil". Quan es tracti de fons, l'acord de transformació s'ha de comunicar als partícips perquè, si s'escau, exerceixin els drets de separació que els corresponguin.

e) Presentació a la CNMV de l'auditoria dels estats financers que hagin servit per acordar la transformació, tancats en data no anterior a tres mesos des de l'adopció de l'acord de transformació.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 26 queda redactat en els termes següents:

«4. En el cas de fons d'inversió, el procediment de fusió s'ha d'iniciar amb l'acord previ de la societat gestora o, si s'escau, de les societats gestores, i del dipositari o, si s'escau, dels dipositaris, de les institucions que pretenguin fusionar-se, el qual, juntament amb el projecte de fusió, s'ha de presentar davant la CNMV perquè l'autoritzi. L'autorització del procés de fusió té la consideració de fet rellevant i ha de ser objecte de publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en dos diaris d'àmbit nacional o en la pàgina web de les seves gestores respectives. Així mateix, l'autorització ha de ser objecte de comunicació als partícips de tots els fons afectats, juntament amb el projecte de fusió, en els 10 dies següents a la notificació.

Transcorregut el termini d'un mes des de la data dels anuncis o des de la remissió de la notificació individualitzada, si aquesta és posterior, la societat gestora o, si s'escau, les societats gestores, i el dipositari o, si s'escau, els dipositaris, dels fons han d'executar la fusió mitjançant l'atorgament del document contractual corresponent i la seva inscripció en el registre corresponent de la CNMV. L'equació de bescanvi s'ha de determinar sobre la base dels valors liquidatius i nombre de participacions en circulació al tancament del dia anterior al de l'atorgament de l'escriptura o, si aquella no es produeix, al de l'atorgament del document contractual. Els estats financers que s'incorporin a l'escriptura o, si s'escau, al document contractual, els ha d'aprovar una persona degudament facultada de la societat gestora i del dipositari.»

Tres. L'article 69 queda redactat en els termes següents:

«Article 69. *Subjectes.*

1. Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció d'aquesta Llei:
 - a) Les IIC que preveu l'article 2.1 d'aquesta Llei.
 - b) Les SGIIIC espanyoles que preveu el títol IV d'aquesta Llei i els seus agents, i aquesta competència s'estén a qualsevol oficina o centre dins o fora del territori espanyol.
 - c) Els dipositaris d'IIC.
 - d) Els qui efectuin operacions pròpies de qualsevol dels subjectes anteriors i, en general, les restants persones físiques i jurídiques en el que puguin resultar afectades per les normes d'aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries, en particular als efectes de comprovar si infringeixen les reserves d'activitat i denominació que preveu l'article 14.

2. En el cas de persones jurídiques, les facultats que corresponen a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, es poden exercir sobre els qui ocupin càrrecs d'administració, direcció o assimilats a aquests.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 70:

«Article 70. *Facultats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

1. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la supervisió i inspecció de les persones físiques i entitats que preveu l'article 69 i la vigilància del compliment de les seves obligacions.
2. Les disposicions que contenen els articles 85 i 90 de la Llei del mercat de valors són aplicables a les funcions de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre les persones i entitats subjectes a l'àmbit d'aquesta Llei.
3. La supervisió i la inspecció que preveu el present article pot versar, entre altres, sobre la situació legal, tècnica, economicofinancera, de control intern, comptable o de valoració, així com sobre les condicions en què exerceixen la seva activitat, ja sigui amb caràcter general o referides a qüestions concretes.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 77:

«Article 77. *Responsabilitat.*

Les persones físiques o jurídiques que preveu l'article 69, així com els qui hi exerceixen càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa el present títol, sense perjudici de la responsabilitat penal que, si s'escau, correspongui.

Exerceixen càrrecs d'administració o direcció en les persones jurídiques a les quals es refereix el paràgraf anterior i als efectes del que disposa aquest títol els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals o assimilats, entenent-se per tals les persones que, de fet o de dret, exerceixen funcions d'alta direcció a l'entitat.»

Sis. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Infraccions molt greus.*

Constitueixen infraccions molt greus de les persones físiques i jurídiques a les quals es refereix l'article 69 d'aquesta Llei els actes o omissions següents:

- a) L'omissió o falsedat en la comptabilitat i en la informació que s'ha de facilitar o publicar de conformitat amb aquesta Llei i les normes de desplegament, així com

qualsevol incompliment de les obligacions de remissió de la informació periòdica quan hi hagi un interès d'ocultació o negligència greu atenent la rellevància de la comunicació no realitzada i la demora en què s'hagi incorregut.

De la mateixa manera, constitueix una infracció molt greu el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la informació financera regulada amb dades inexactes o no veraces, o d'informació enganyosa o que ometi aspectes o dades, quan en aquests casos la incorrecció sigui rellevant. La rellevància de la incorrecció s'ha de determinar tenint en compte, entre altres, els criteris següents: que es puguin conèixer públicament les circumstàncies que permeten influir en l'apreciació del valor del patrimoni i en les perspectives de la institució, en particular els riscos inherents que comporta, i que es pugui conèixer si la institució compleix o no amb la normativa aplicable.

Constitueix, així mateix, una infracció molt greu la falta de remissió o la remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents se li hagin de remetre o que aquesta requereixi en l'exercici de les seves funcions quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o, si s'escau, de la situació patrimonial de les IIC gestionades.

b) La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats legalment o dels permesos pel fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtui l'objecte de la IIC, perjudiqui greument els interessos dels accionistes o partícips, o es tracti d'incompliment reiterat.

c) L'incompliment de l'obligació de sotmetre a auditoria els comptes.

d) La realització d'operacions de préstec borsari o de valors, així com la pignoració d'actius, amb infracció de les cauteles que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei o el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

e) L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, o de les condicions que estableixen el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtui l'objecte de la IIC o perjudiqui greument els interessos dels accionistes, partícips i tercers, o es tracti d'un incompliment reiterat.

f) La compravenda de les pròpies accions en les societats de capital variable i l'emissió, reemborsament o traspàs d'accions o de participacions amb incompliment dels límits i les condicions imposats per aquesta Llei, les seves disposicions complementàries i els estatuts i reglaments de gestió de les institucions, quan això perjudiqui greument els interessos dels accionistes, partícips o es tracti d'un incompliment reiterat.

g) L'incompliment de la reserva d'activitat que preveuen els articles 14 i 40 d'aquesta Llei, la realització per part de les SGIC o per part de qualsevol persona física o jurídica d'activitats per a les quals no estiguin autoritzades, així com la manca d'observança d'una societat gestora o dels seus agents de les regles que s'estableixin a l'emparedat de l'article 40.3 d'aquesta Llei.

h) La resistència o negativa a la inspecció que estableix l'article 70.

i) La realització d'operacions d'inversió amb incompliment dels principis que estableix l'article 23 o en contravenció de les condicions que estableixen el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

j) La realització sense autorització de les operacions que preveuen els articles 25, 26 i 27, o amb incompliment dels requisits establerts.

k) L'incompliment dels terminis de permanència de les inversions que es fixin per reglament d'acord amb el que preveuen el 36.3 d'aquesta Llei o el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

l) L'incompliment per part de les societats gestores que actuïn en el marc d'aquesta Llei de les obligacions en matèria de valoració d'immobles que s'estableixin en desplegament del que preceptua l'article 36 d'aquesta Llei.

m) La comercialització d'accions o participacions d'IIC no inscrites en el registre corresponent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

n) L'incompliment per part de les societats gestores de les funcions i obligacions que preveu l'article 46, sempre que comportin un perjudici greu per als partícips o accionistes d'una IIC.

ñ) L'incompliment per part dels dipositaris de les funcions i obligacions que preveuen els articles 60 i 62 d'aquesta Llei, sempre que comportin un perjudici greu per als partícips o accionistes d'una IIC.

o) La falta de procediments als quals es refereix l'article 43.1.j) d'aquesta Llei o la presentació per part de les societats d'inversió o les societats gestores de deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat, o quan es perjudiqui greument o posin en risc els interessos de partícips o accionistes.

p) El manteniment per part de les SGIIC durant un període de sis mesos d'uns recursos propis inferiors als exigits per la normativa.

q) L'absència d'un departament d'atenció al client en els termes que preveu l'article 48.

r) La realització d'operacions vinculades amb incompliment dels requisits que estableixen l'article 67.3, 67.4 i 67.5 d'aquesta Llei i les normes de desplegament, quan siguin exigibles, sempre que perjudiquin greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.

s) L'incompliment de les normes de separació del dipositari i la societat encarregada de la gestió de la IIC, establertes a l'article 68 d'aquesta Llei i a les normes de desplegament, sempre que es perjudiqui greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.

t) La comissió d'infraccions greus quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió s'hagi imposat a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

u) La realització d'actuacions o operacions prohibides per normes reguladores del règim d'IIC o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

v) L'incompliment del que disposa l'article 28 bis d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament, quan això perjudiqui greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.

w) L'obtenció de l'autorització en virtut de declaracions falses, omissions o per un altre mitjà irregular, o l'incompliment de les condicions presentades per obtenir l'autorització, quan en aquest últim cas es produeixi un perjudici greu per als interessos de partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.

x) La delegació de les funcions de les SGIIC amb incompliment de les condicions imposades per aquesta Llei i altres normes de desplegament, quan es perjudiqui greument els interessos de partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada o quan disminueixi la capacitat de control intern o de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

y) L'incompliment de les mesures cautelars o aplicades al marge de l'exercici de la potestat sancionadora acordades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

z) L'incompliment dels compromisos assumits per les SGIIC o societats d'inversió per solucionar les deficiències detectades en l'àmbit de la supervisió i inspecció, quan això perjudiqui greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.

z bis) L'excés en els límits a les obligacions davant de tercers que es fixin per reglament o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, quan això perjudiqui greument els interessos dels accionistes o partícips.

z ter) La valoració dels actius propietat de les IIC apartant-se del que estableix la normativa, quan això perjudiqui greument els interessos dels partícips o accionistes, es tracti d'una conducta reiterada o tingui impacte substancial en el valor liquidatiu de la IIC.

z quater) L'adquisició d'una participació significativa de control incomplint el que preveu l'article 45 d'aquesta Llei, així com que el titular d'una participació significativa incorri en el supòsit de fet que preveuen l'article 45.10 d'aquesta Llei i les normes que el despleguin.»

Set. L'article 81 queda redactat en els termes següents:

«Article 81. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

a) L'incompliment de l'obligació de posada a disposició als socis, partícips i públic de la informació que s'hagi de rendir d'acord amb el que disposen l'article 18 d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

b) La gestió de la comptabilitat d'acord amb criteris diferents dels establerts legalment, quan això desvirtui la imatge patrimonial de l'entitat o la IIC afectada, així com l'incompliment de les normes sobre formulació de comptes o sobre la manera en què s'hagin de portar els llibres i registres oficials, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

c) L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

d) L'excés d'inversió sobre els límits que s'estableixin per reglament a l'empara de l'article 30 i sobre els que s'estableixin a l'empara del que disposen els articles 35 i 36, quan la infracció no s'hagi de qualificar de lleu.

e) L'excés en les limitacions a les obligacions davant de tercers que es fixin per reglament o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

f) El càrrec de comissions per serveis que no hagin estat efectivament prestats a la institució, el cobrament de les comissions no previstes o amb incompliment dels límits i les condicions que imposen l'article 8 d'aquesta Llei, les seves normes de desplegament, estatuts o reglaments de les institucions.

g) L'incompliment per part de les societats gestores de les funcions i obligacions que preveu l'article 46, quan no s'hagi de qualificar de falta molt greu.

h) L'incompliment per part del dipositari de les funcions i obligacions que preveuen els articles 60 i 62 d'aquesta Llei, quan no s'hagi de qualificar de falta molt greu.

i) El cessament o disminució d'una participació significativa incomplint el que preveu l'article 45.8.

i bis) L'adquisició d'una participació com la que descriuen l'article 45.1 d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament, sense haver-la comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com l'augment o reducció d'una participació significativa incomplint el que preveuen l'article 45.3 i 45.8 d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament i la falta de comunicació periòdica de l'estructura accionarial.

i ter) L'adquisició d'una participació com la descrita a l'article 45.2 d'aquesta Llei.

j) La manca d'observança del que disposa l'article 11.2.c), tercer incís, d'aquesta Llei.

k) La comissió d'infraccions lleus quan durant els dos anys anteriors a la comissió s'hagi imposat a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

l) La realització d'actuacions o operacions prohibides per normes reguladores del règim d'IIC o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, quan tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

m) La presentació per part de les societats d'inversió o les SGIIC de deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern

o de valoració, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada que hagi transcorregut el termini concedit a aquest efecte per esmenar-les per part de les autoritats competents i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu.

n) La delegació de les funcions de la SGIIC amb incompliment de les condicions imposades per aquesta Llei i les normes de desplegament, quan no s'hagi de qualificar de molt greu.

ñ) L'incompliment de les obligacions d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i de les condicions per retornar al compliment que estableixin les normes de desplegament que es dictin a l'empara de l'article 43.1.e) d'aquesta Llei, quan una SGIIC presenti un nivell de recursos propis inferiors al mínim exigible.

o) La realització d'operacions vinculades amb l'incompliment dels requisits que estableixen l'article 67.3, 67.4 i 67.5 d'aquesta Llei i les normes de desplegament, quan siguin exigibles i no s'hagin de qualificar d'infracció molt greu.

p) L'incompliment de les normes de separació del dipositar i la societat gestora o societat d'inversió, que estableixen l'article 68 d'aquesta Llei i les normes de desplegament, quan no s'hagi de qualificar de molt greu.

q) La realització de publicitat amb incompliment del que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

r) L'incompliment de les condicions presentades per a l'obtenció de l'autorització, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

s) L'incorrecte funcionament del departament d'atenció al client.

t) La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats per la normativa aplicable o dels permesos pel fullet, els estatuts, o el reglament de la IIC, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

u) La compravenda de les pròpies accions en les societats de capital variable i l'emissió, reemborsament o traspàs d'accions o participacions amb incompliment dels límits i les condicions imposats per aquesta Llei i les seves normes de desplegament i els estatuts i reglaments de gestió de les institucions, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

v) La valoració dels actius propietat de les IIC apartant-se del que estableix la normativa, quan no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

w) L'efectiva administració o direcció de les persones jurídiques ressenyades a l'article 69 d'aquesta Llei per persones que no hi exerceixin de dret un càrrec de la naturalesa esmentada.

x) La realització, amb caràcter ocasional o aïllat, per part de les SGIIC o societats d'inversió d'activitats per a les quals no estan autoritzades.

y) L'ús indegut de les denominacions a les quals es refereixen els articles 14 i 40.7 d'aquesta Llei i les normes de desplegament.

z) L'incompliment dels compromisos assumits per la SGIIC o societats d'inversió per solucionar les deficiències detectades en l'àmbit de la supervisió i inspecció, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

z bis) L'incompliment del que disposa l'article 28 bis d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament, quan s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.»

Vuit. L'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Infraccions lleus.*

1. Són infraccions lleus:

a) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini que estableixen les normes o atorgat per aquesta, de tots els documents, dades o informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament o que requereixi en l'exercici de les seves funcions, així com faltar en deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió, inclosa la manca de compareixença davant una citació per a la

presa de declaració, quan aquestes conductes no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

b) La demora en la publicació o remissió de la informació que, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, s'ha de difondre entre els socis, partícips i públic en general, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.

c) L'excés d'inversió sobre els límits que s'estableixin per reglament i en normes de desplegament a l'empara de l'article 30 i sobre els que s'estableixin a l'empara del que disposen els articles 35 i 36, sempre que l'excés tingui caràcter transitori i no excedeixi el 20 per cent dels límits legals.

Quan l'excés es refereixi als coeficients que estableixen els articles 35 i 36 d'aquesta Llei i les normes de desplegament, s'ha de considerar que un excés és transitori quan es donin les tres circumstàncies següents:

1r. que l'excés no es prolongui durant més de cinc dies hàbils en un període de rendició d'informació dels que estableixi el desplegament reglamentari d'aquesta Llei,

2n. que l'excés no es produeixi més d'una vegada en el mateix període,

3r. que aquesta situació no es reiteri en més de dos períodes en un exercici.

Quan es refereixi als coeficients que s'estableixin a l'empara del que disposa l'article 30, s'ha de considerar que un excés és transitori si no es prolonga més de sis mesos en un període d'un any.

d) L'incompliment singular en el marc d'una relació de clientela de les normes de conducta que preveuen el capítol I del títol VII de la Llei del mercat de valors i les seves normes de desplegament.

e) Els incompliments que preveu l'article 81. c), d), e), f), g), l), t), u) i v) de la Llei que per la seva singularitat i escassa transcendència no s'hagin de qualificar de greus.

f) Constitueix, així mateix, una infracció lleu qualsevol incompliment de la present Llei i les seves normes de desplegament que no constitueixi una infracció greu o molt greu conforme al que disposen els apartats anteriors.»

Nou. L'apartat 3 de l'article 83 queda redactat de la manera següent:

«3. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini de prescripció es reprèn si l'expedient sancionador roman paralitzat durant sis mesos per una causa no imputable a aquells contra els quals es dirigeixi.»

Deu. L'article 88 queda redactat de la manera següent:

«Article 88. *Criteris per a la determinació de les sancions.*

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus o lleus s'han de determinar sobre la base dels criteris que recull l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els següents:

a) La naturalesa i entitat de la infracció.

b) La gravetat del perill ocasionat o del perjudici causat.

c) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o omissions que constitueixen la infracció.

d) La importància de la IIC corresponent, mesurada en funció de l'import total del patrimoni o del capital.

e) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.

f) La circumstància d'haver esmenat la infracció per iniciativa pròpia.

g) En cas d'incompliment dels requisits que exigeix el títol II, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir els nivells legalment exigits.

h) La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que l'afecti, atenent les sancions fermes que se li hagin imposat, durant els últims cinc anys.

i) La reparació dels danys o perjudicis causats.

j) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que aquesta hagi aportat elements o dades rellevants per aclarir els fets investigats.

2. Per determinar la sanció aplicable d'entre les que preveuen els articles 85.2 i 3 i 86.2 i 3 d'aquesta Llei, s'han de prendre en consideració, a més, les circumstàncies següents:

a) El grau de responsabilitat en els fets que concorrin en l'interessat.

b) La conducta anterior de l'interessat, a la mateixa entitat o en una altra entitat, en relació amb les normes d'ordenació i disciplina, prenent en consideració a aquestes les sancions fermes que se li hagin imposat durant els últims cinc anys.

c) El caràcter de la representació que tingui l'interessat.»

Onze. S'afegeix un nou article 88 bis amb la redacció següent:

«En el cas de conductes tipificades com a infraccions lleus d'acord amb el que preveu l'article 82.d) i e) d'aquesta Llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de la incoació d'un expedient sancionador, amb el motiu que la conducta no afecta de manera significativa els interessos públics protegits per aquesta Llei, pot requerir al presumpte responsable perquè en un termini de 30 dies:

1. Adopti les mesures oportunes per evitar la continuïtat o reiteració de la conducta.

2. Indemnitzi, si n'hi ha, pels perjudicis patrimonials causats amb la seva conducta, els inversors quan siguin identificables, i

3. Justifiqui el compliment complet del que preveuen els apartats anteriors.

El requeriment degudament notificat interromp el termini de prescripció de la infracció, i es torna a iniciar l'endemà del venciment del termini que estableix el mateix requeriment.

El compliment i l'acreditació del que exigeix el requeriment ho ha de valorar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, als efectes de considerar totalment satisfets els objectius de la supervisió.»

Dotze. Les lletres c) i d) de l'article 92 queden redactades de la manera següent:

«c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, llevat de la imposició de sanció de revocació d'autorització, que correspon al Consell de Ministres.

d) Quan una entitat infractora sigui una entitat de crèdit, o una sucursal d'una entitat de crèdit d'un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, per a la imposició de la sanció corresponent per infraccions greus o molt greus, és preceptiu l'informe previ del Banc d'Espanya.

El termini per tramitar el procediment sancionador queda suspès pel temps que hi hagi entre la sol·licitud de l'informe al Banc d'Espanya i la seva recepció.»

Tretze. L'article 93 queda redactat de la manera següent:

«En matèria de procediment sancionador, són aplicables la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment

administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats que recullen els articles 20 a 24, 26 i 27 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.»

Catorze. S'afegeix una disposició transitòria setena, amb la redacció següent:

«La publicació en un diari o en diversos diaris de la substitució o canvi de control de la societat gestora, així com de les operacions de dissolució, liquidació, transformació, fusió, escissió i traspàs de la IIC que regula el capítol V del títol II d'aquesta Llei, o de la convocatòria de les juntes generals d'accionistes, quan sigui exigida per una disposició de rang legal o reglamentari, es pot substituir per la publicació en la web de la seva societat gestora o, si s'escau, en la de la societat d'inversió, a més de publicar-se el fet rellevant corresponent, que s'ha d'incloure en l'informe periòdic immediat per tal d'informar-ne els partícips o accionistes.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores.*

La Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores, queda modificada de la manera següent:

U. El paràgraf segon de l'article 49.2 queda redactat de la manera següent:

«Exerceixen càrrecs d'administració o direcció en les entitats a què es refereix el paràgraf anterior, als efectes del que disposa aquest títol, els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals i assimilats, entenent-se per tals les persones que exerceixin funcions d'alta direcció en l'entitat sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de comissions executives o consellers delegats d'aquest.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«3. Les actuacions de comprovació es poden dur a terme, a elecció dels serveis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'entitat inspeccionada o del seu representant.
- b) En els propis locals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 50 amb el tenor literal següent:

«7. Són aplicables a les funcions de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre les entitats subjectes a l'àmbit d'aquesta Llei les disposicions que conté l'article 70 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria de procediment sancionador, són aplicables la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu sancionador, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats que recullen els articles 15, 19 a 25, i 27 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.»

Cinc. S'afegeix una nova lletra i) a l'article 52.1 amb el tenor literal següent:

«i) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de tots els documents o informacions que se li hagin de remetre, o que aquella requereixi en

l'exercici de les seves funcions, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o, si s'escau, de la situació patrimonial de les entitats gestionades.»

Sis. Se suprimeix la lletra h) de l'article 52.2, i s'atribueixen noves lletres a les anteriors lletres i) i j):

«h) Incomplir les normes de conducta quan no constitueixin infraccions molt greus.

i) Les infraccions lleus quan, durant els dos anys anteriors a la comissió, l'infractor hagi estat objecte de sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.»

Set. L'article 53.6 queda redactat en els termes següents:

«6. Amb l'objecte de graduar les sancions establertes cal atènyer-se, amb les especialitats necessàries, als criteris que recull l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com als que conté l'article 88 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.»

Vuit. S'afegeix un nou article 55 amb el tenor literal següent:

«Article 55. *Altres disposicions.*

En matèria de prescripció d'infraccions i sancions, de possible exempció de responsabilitat administrativa, d'imposició de multes coercitives i d'executivitat de les sancions que s'imposin conforme a aquesta Llei, és aplicable el que disposen, respectivament, els articles 83, 90 i 94 de la Llei 35/2003 de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 10 bis queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, tant si són acords com estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per donar compliment a la normativa de solvència que contenen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin. Aquesta revisió ha d'incloure les polítiques i pràctiques de remuneració a què es refereix l'apartat 1 bis de l'article 30 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

b) Avaluar els riscos a què estan exposats o a què en poden estar.

c) A partir de la revisió i avaluació esmentades en les lletres precedents, determinar si els sistemes que figuren en la lletra a i els fons propis mantinguts garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels seus riscos.

d) Exigir a cada entitat de crèdit que tingui normes de govern que incloguin polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva per donar compliment a la normativa que s'estableixi per reglament.

e) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i els grups supervisats, amb indicació dels criteris, pràctiques o procediments, que considera adequats per afavorir una avaluació adequada dels riscos a què estan exposats o a què en puguin estar, així com el millor compliment de les normes d'ordenació i disciplina dels

subjectes supervisats. Aquestes guies poden incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya segueix en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

f) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i grups supervisats, amb indicació dels criteris, pràctiques o procediments, que considera adequats per garantir que les pràctiques de remuneració deriven en uns incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una gestió adequada del risc. Aquestes guies poden incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya segueix en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

Amb aquesta finalitat, el Banc d'Espanya pot fer seves, i transmetre-les com a tals a les entitats i els grups, les guies que, sobre les qüestions esmentades, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Les anàlisis i avaluacions esmentades en les lletres a) i b) anteriors s'han d'actualitzar amb periodicitat, almenys, anual.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 10 ter queda redactat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables han de fer pública, tan aviat com sigui viable, almenys amb periodicitat anual i degudament integrada en un sol document denominat informació amb rellevància prudencial, informació concreta sobre les dades de la seva situació financera i activitat en les quals el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb la finalitat d'avaluar els riscos als quals s'enfronten, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació amb l'objecte de donar compliment a les exigències mínimes de recursos propis que preveu aquesta Llei.

També s'ha de publicar la informació següent relativa a les pràctiques i polítiques de remuneració de les entitats de crèdit per a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguin tenir impacte en els seus perfils de risc:

a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per determinar la política de remuneració.

b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial els que tinguin caràcter variable o prevegin el lliurament d'accions o drets sobre accions; i

c) Informació respecte a la relació entre remuneració, funcions exercides, el seu desenvolupament i els riscos de l'entitat.

El Banc d'Espanya ha de determinar la informació mínima que ha de ser objecte de publicació d'acord amb els paràgrafs anteriors. En tot cas, les entitats poden ometre les informacions que no tinguin importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que considerin reservades o confidencials; també poden determinar el mitjà, el lloc i la forma de divulgació del document esmentat.

S'exceptua de les obligacions que preveu aquest article els grups o entitats de crèdit individuals controlats per altres entitats de crèdit o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que entre aquestes hi hagi una entitat de crèdit important, tant si és d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup hagi comunicat al Banc d'Espanya, com si és amb el criteri d'aquest últim, tenint en compte la seva activitat a Espanya o la seva importància relativa dins del grup.

A aquests mateixos efectes, els grups i les entitats han d'adoptar una política formal per al compliment d'aquests requisits de divulgació, la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la divulgació, i han de tenir procediments que permetin avaluar l'adequació d'aquesta política.

Les mateixes obligacions de divulgació són exigibles, de forma individual o subconsolidada, a les entitats de crèdit espanyoles o estrangeres constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, filials d'entitats de crèdit espanyoles, en els casos en què el Banc d'Espanya així ho consideri tenint en compte la seva activitat

o importància relativa dins del grup. En cas que l'obligació afecti filials estrangeres, el Banc d'Espanya ha de remetre la resolució corresponent a l'entitat espanyola dominant, que està obligada a adoptar les mesures necessàries per tal de donar-li compliment efectiu.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«3. Amb independència del que preveuen els apartats 1, 4, 5 i 6, i amb la mateixa finalitat que preveu l'apartat 2, el Banc d'Espanya pot adoptar, quan una entitat de crèdit no compleixi les exigències que conté aquest títol, o altres normes d'ordenació i disciplina que determinin requeriments mínims de recursos propis o d'estructura organitzativa o de control intern adequats, entre d'altres, les mesures següents:

a) Obligar les entitats de crèdit i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim.

El Banc d'Espanya ho ha de fer, almenys, sempre que apreciï deficiències greus en l'estructura organitzativa o en els procediments i mecanismes de control intern, inclosos en especial els esmentats a l'article 6.4 de la present Llei, o sempre que determini, d'acord amb el que preveu l'article 10 bis.1.c, que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el dit precepte no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En els dos casos, la mesura s'ha d'adoptar quan el Banc d'Espanya consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcin els procediments, mecanismes i estratègies adoptats per al compliment de les exigències esmentades.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació, als efectes de les exigències de capital, bé de reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les entitats.

e) Requerir a les entitats de crèdit que limitin les remuneracions variables quan siguin incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

U. La lletra e) de l'article 5 queda modificada de la manera següent:

«e) La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empara del número 2 de l'article 28 d'aquesta Llei o a l'empara del número 2 de l'article 29 de la Llei d'economia sostenible.»

Dos. S'afegeix una nova lletra x) a l'article 5, amb el tenor literal següent:

«x) L'absència o mal funcionament dels departaments o serveis d'atenció al client, en aquest últim cas, una vegada que, transcorregut el termini concedit a aquest efecte pel Banc d'Espanya, no s'hagin esmenat les deficiències que aquest hagi detectat.»

Tres. L'article 9 lletra a) queda modificat de la manera següent:

«a) Multa per un import de fins a l'1 per cent dels seus recursos propis o fins a 1.000.000 euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra.»

Quatre. L'article 10 lletra a) queda modificat de la manera següent:

«a) Multa per un import de fins a la meitat per cent dels seus recursos propis, o fins a 500.000 euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra.»

Cinc. L'article 11 lletra b) queda modificat de la manera següent:

«b) Multa per un import de fins a 150.000 euros.»

Sis. La lletra a) de l'article 12.1 queda modificada de la manera següent:

«a) Multa a cadascun d'aquests per un import no superior a 500.000 euros.»

Set. La lletra c) de l'article 13.1 queda modificada de la manera següent:

«c) Multa a cadascun d'aquests per un import no superior a 250.000 euros.»

Vuit. L'article 29.1 queda redactat en els termes següents:

«1. Les persones o entitats que infringeixin el que disposa l'article anterior, així com els seus administradors de fet o de dret o els seus accionistes incorren en la comissió d'una infracció molt greu i han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 500.000 euros. Si, requerides perquè cessin immediatament en l'ús de les denominacions o en la realització de les activitats, les continuen fent servir o les continuen duent a terme han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 1.000.000 euros, que pot ser reiterada en ocasió de requeriments posteriors.»

Nou. L'apartat 1 bis de l'article 30 bis queda redactat de la manera següent:

«1 bis. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seves activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats, juntament amb mecanismes adequats de control intern, incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids i polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva.

Com a part d'aquests procediments de govern i estructura organitzativa, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de respectar els requisits d'organització interna que recull l'article 70 ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb les especificacions que es determinin per reglament.

L'adopció d'aquestes mesures s'entén sense perjudici de la necessitat de definir i aplicar les altres polítiques i procediments d'organització que, en relació específica amb la prestació de serveis d'inversió, siguin exigibles a aquestes entitats en aplicació de la normativa específica del mercat de valors.»

Deu. S'afegeix un nou paràgraf tercer a l'apartat 1 bis de l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«A aquests efectes, l'accés a les informacions i dades requerits pel Banc d'Espanya l'empara l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.»

Onze. S'afegeix un nou apartat 1 ter a l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«1 ter. En els termes que preveu l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els òrgans i organismes de qualsevol administració pública queden subjectes al deure de col·laborar amb el Banc d'Espanya i estan obligats a proporcionar, a requeriment seu i dins de termini, tota classe de dades i informacions de què disposin i que puguin ser necessàries perquè el Banc d'Espanya exerceixi les funcions que li confereix la normativa vigent.»

Dotze. S'afegeix un nou apartat 1 quater a l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«1 quater. El Banc d'Espanya pot comunicar i requerir a les entitats subjectes a les seves facultats de supervisió, inspecció i sanció que preveu aquesta Llei, per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament. Les entitats esmentades tenen obligació de comunicar-se amb el Banc d'Espanya a través dels mitjans tècnics requerits pel Banc d'Espanya per a l'eficàcia dels seus sistemes de comunicació electrònica, en els termes que aquest adopti amb aquest efecte, i els han d'habilitar en el termini que es fixi per a això.»

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.*

L'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Presentació de reclamacions davant el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. Els serveis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han d'atendre les queixes i reclamacions que presentin els usuaris de serveis financers, que estiguin relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts, i que derivin de presumptes incompliments per part de les entitats a què es reclama de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques i usos financers.

Els serveis de reclamacions també han d'atendre les consultes que formulin els usuaris de serveis financers sobre les normes aplicables en matèria de transparència i protecció a la clientela, així com sobre les vies legals existents per a l'exercici dels seus drets.

L'organització i el funcionament dels serveis de reclamacions s'han d'ajustar als principis d'independència, transparència, contradicció, eficàcia, legalitat, llibertat i representació.

Els serveis de reclamacions han de funcionar sota el principi de finestra única, i han de remetre al competent les reclamacions que no siguin competència seva.

Els serveis de reclamacions han d'informar als serveis de supervisió corresponents quan apreciïn indicis d'incompliments greus o reiterats de les normes de transparència i protecció a la clientela o de les bones pràctiques i usos financers per part d'una mateixa entitat.

2. Els serveis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de resoldre les queixes i reclamacions a les quals es refereix l'apartat anterior, mitjançant informes motivats, que en cap cas tenen caràcter d'acte administratiu recurrible.

3. El ministre d'Economia i Hisenda ha de desenvolupar el procediment de presentació de reclamacions davant els serveis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Per a l'admissió i tramitació de reclamacions és imprescindible acreditar que s'han formulat prèviament, per escrit, dirigit al departament o servei d'atenció al client o, si s'escau, al defensor del client de l'entitat contra la qual es reclami. Aquests han d'acusar recepció per escrit de les reclamacions que se'ls presentin i resoldre-les o denegar-les igualment per escrit i motivadament. Així mateix, el reclamant ha d'acreditar que ha transcorregut el termini de dos mesos des de la data de presentació de la reclamació sense que hagi estat resolta o que ha estat denegada l'admissió de la reclamació o desestimada la seva petició.

b) Rebuda la reclamació pel servei de reclamacions competent per raó de la matèria, s'ha de verificar la concurrència de les circumstàncies que preveuen els apartats anteriors i, si es compleixen els requisits necessaris, s'ha d'obrir un expedient per cada reclamació, en què s'han d'incloure totes les actuacions que hi estan relacionades; en cas contrari, s'ha de requerir el reclamant perquè completi la informació en el termini de deu dies, amb l'advertència que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva reclamació.

c) Formulada l'informe corresponent, i si és desfavorable a l'entitat objecte de reclamació, aquesta està obligada a informar el servei de reclamacions competent del fet que ha realitzat la rectificació voluntària en un termini no superior a un mes des de la notificació.

4. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de publicar anualment una memòria dels seus respectius serveis de reclamacions en la qual, almenys, s'han d'incloure el resum estadístic de les consultes i reclamacions ateses i els criteris mantinguts pels serveis esmentats, en relació amb les matèries sobre les quals versen les reclamacions presentades, així com les entitats afectades, amb indicació, si s'escau, del caràcter favorable o desfavorable de l'informe.»

Disposició final dotzena. *Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.*

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 4:

«1. Les entitats asseguradores poden acceptar la cobertura de riscos, sense intervenció d'un mediador d'assegurances privades.

Sense perjudici dels contractes d'agència subscrits d'acord amb aquesta Llei, les entitats asseguradores que compleixin els requisits legalment exigits per operar a Espanya també poden subscriure contractes consistents en la prestació de serveis per a la distribució, sota la seva responsabilitat civil i administrativa, de les seves pòlisses d'assegurança per mitjà de les xarxes de distribució d'agents d'assegurances exclusius d'altres entitats asseguradores, les quals han de garantir que tenen els coneixements necessaris per exercir la seva activitat, en funció de les assegurances en què siguin mediadors.

Aquests contractes els han de presentar les entitats que els subscriuguin a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a la nota d'intervenció en el Registre que preveu l'article 52 d'aquesta Llei, i han d'indicar, almenys, les entitats asseguradores afectades, la composició de la xarxa cedida, l'àmbit, la durada, els rams o contractes d'assegurança o classe d'operacions que comprèn, les obligacions de les parts, els moviments econòmics i financers de les operacions i les mencions que s'han d'incloure en els documents contractuals i publicitaris.

Quan l'entitat asseguradora cedent i l'entitat asseguradora cessionària formin part del mateix grup consolidable d'entitats asseguradores, aquesta circumstància s'ha d'indicar en el contracte de distribució, i s'ha d'incloure la denominació del grup al qual pertanyen en tota la documentació mercantil i publicitat de mediació d'assegurances privades que realitzin els agents d'assegurances exclusius.»

Dos. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Els auxiliars externs dels mediadors d'assegurances.*

1. Els mediadors d'assegurances poden subscriure contractes mercantils amb auxiliars externs que col·laborin amb ells en la distribució de productes d'assegurances actuant per compte dels mediadors i poden dur a terme tasques de captació de la

clientela, així com funcions auxiliars de tramitació administrativa, sense que aquestes operacions impliquin l'assumpció d'obligacions.

Són auxiliars assessors els auxiliars externs que, a més de les activitats esmentades en el paràgraf anterior, prestin per compte del mediador amb qui hagin subscrit un contracte d'auxiliar assessor assistència en la gestió, execució i formalització dels contractes d'assegurança, o en cas de sinistre. L'auxiliar assessor persona física, almenys la meitat de les persones que integrin l'òrgan de direcció dels auxiliars assessors que siguin persones jurídiques, i tots els seus empleats que prestin assistència en la gestió, execució i formalització dels contractes d'assegurança, o en cas de sinistre, han d'acreditar que tenen els coneixements adequats, i no incórrer en cap de les incompatibilitats que estableix l'apartat 5 d'aquest article.

Els mediadors d'assegurances han de comprovar abans de subscriure el contracte amb l'auxiliar assessor el compliment dels requisits que estableix el paràgraf anterior.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir les línies generals i els principis bàsics que han de complir els programes de formació dels auxiliars assessors quant al seu contingut, organització i execució.

2. Els auxiliars externs no tenen la condició de mediadors d'assegurances ni poden assumir funcions que aquesta Llei reserva als mediadors esmentats, i han d'exercir la seva activitat sota la direcció, responsabilitat i règim de capacitat financera del mediador d'assegurances per al qual actuïn.

Els auxiliars assessors s'han d'identificar com a tals i també han d'indicar la identitat del mediador per compte del qual actuïn. En virtut del contracte mercantil amb aquest, la informació que han de proporcionar al prenedor d'assegurances ha de ser tota la que estableix l'article 42 o part d'aquesta, sense que en cap cas el prenedor deixi de rebre aquesta informació completa.

3. Els mediadors d'assegurances han de portar un llibre de registre on han d'anotar les dades personals identificatives dels auxiliars externs, amb indicació de la data d'alta i, si s'escau, la de baixa, que ha de quedar sotmès al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Els auxiliars assessors s'han d'inscriure en el Registre administratiu d'auxiliars assessors. S'hi han de fer constar les dades identificatives, el número de registre, les dates d'alta i de baixa i els mediadors als quals auxiliïn. En el cas de persones jurídiques, a més s'hi han d'indicar els noms de les persones físiques que integrin l'òrgan d'administració.

Les dades que conté el Registre administratiu d'auxiliars assessors han d'estar actualitzades i, per a la inscripció en el registre que preveu l'article 52 d'aquesta Llei, les ha de remetre telemàticament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions cada entitat asseguradora en relació amb els auxiliars assessors dels seus agents exclusius, i cada agent vinculat, i corredor d'assegurances en relació amb els seus respectivament. L'auxiliar assessor no pot iniciar la seva activitat fins que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'hagi inscrit en el Registre esmentat.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de determinar el contingut i la forma en què s'ha de remetre aquesta informació.

5. Un auxiliar extern d'un mediador d'assegurances, persona física o jurídica, no pot col·laborar amb altres mediadors d'assegurances de diferent classe a la d'aquell que el va contractar en primer lloc. A més, si és auxiliar extern d'un agent exclusiu, només pot col·laborar amb altres agents exclusius de la mateixa entitat asseguradora.»

Tres. Es modifica la redacció de l'apartat 4 de l'article 13, en els termes següents:

«4. Els agents d'assegurances exclusius, persones físiques i, almenys, la meitat de les persones que integren la direcció de les societats d'agència

d'assegurances exclusives han de tenir els coneixements necessaris per exercir la seva activitat, en funció de les assegurances en què facin de mediadors. Així mateix, les persones que participin directament en la mediació de les assegurances sota la direcció d'aquells han de tenir els coneixements necessaris per exercir la seva activitat i no han d'incórrer en cap de les causes d'incompatibilitat que preveu l'article 19 d'aquesta Llei.»

Quatre. Es numera com a apartat 1 el vigent article 19 i s'incorporen dos nous apartats 2 i 3 en els termes següents:

«2. Els agents d'assegurances exclusius, persona física o jurídica, no poden ocupar càrrecs d'administració o direcció en societats que exerceixin l'activitat d'agència d'assegurances exclusiva, llevat que s'adoptin els mecanismes necessaris per garantir el respecte al pacte d'exclusivitat que els caracteritza i ho admetin les entitats asseguradores afectades.

3. En les societats d'agència d'assegurances exclusives, les persones que integrin l'òrgan de direcció responsable de la mediació d'assegurances no poden exercir càrrecs de direcció o d'administració en altres societats d'agència exclusiva, en societats d'agència vinculada, en societats de corredoria d'assegurances o en auxiliars externs dels uns o els altres, llevat que s'adoptin els mecanismes necessaris per garantir el respecte al pacte d'exclusivitat i ho admetin les entitats asseguradores afectades.»

Cinc. Es fa una nova redacció dels paràgrafs e), g) i h) de l'article 21.3.

«e) Els agents d'assegurances vinculats han de tenir un programa de formació per als empleats i auxiliars externs.

Així mateix, les entitats asseguradores han d'adoptar les mesures necessàries per a la formació dels seus agents d'assegurances vinculats i de les persones que integrin l'òrgan de direcció que preveu el segon paràgraf de la lletra b) d'aquest apartat en els productes d'assegurança en què aquests són mediadors.

La documentació corresponent als programes de formació ha d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que pot requerir que s'efectuïn les modificacions que siguin necessàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir les línies generals i els principis bàsics que han de complir els programes de formació dels agents d'assegurances vinculats quant al seu contingut, organització i execució.

g) Disposar d'una capacitat financera que en tot moment ha d'assolir el quatre per cent del total de les primes anuals percebudes, en la forma que es determini per reglament, llevat que contractualment s'hagi pactat de manera expressa amb totes i cadascuna de les entitats asseguradores que els imports abonats per la clientela s'han de realitzar directament a través de la domiciliació bancària en comptes oberts a nom d'aquelles, o que, si s'escau, l'agent d'assegurances vinculat ofereixi al prenedor una cobertura immediata lliurant el rebut emès per l'entitat asseguradora, i, en un cas i en l'altre, que les quantitats abonades en concepte d'indemnitzacions les han de lliurar directament les entitats asseguradores als prenedors d'assegurances, assegurats o beneficiaris.

h) Acreditar que totes i cadascuna de les entitats asseguradores amb les quals hagi de subscriure un contracte d'agència d'assegurances assumeixen la responsabilitat civil professional derivada de la seva actuació com a agent d'assegurances vinculat, o que l'agent esmentat té una assegurança de responsabilitat civil professional o qualsevol altra garantia financera que cobreixi a tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu les responsabilitats que puguin sorgir per negligència professional, amb la quantia que es determini per reglament, respecte a l'activitat sobre la qual no hagi obtingut cobertura en virtut del contracte d'agència subscrit.»

Sis. L'apartat 4 de l'article 21 queda redactat així:

«4. La sol·licitud d'inscripció com a agent d'assegurances vinculat s'ha adreçar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'anterior apartat 3. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud és de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud. La inscripció ha d'especificar les entitats asseguradores per a les quals l'agent d'assegurances vinculat pot realitzar l'activitat de mediació d'assegurances. En cap cas es pot produir la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció es denega quan no s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a la concessió.»

Set. A l'article 24 s'afegeix un nou apartat 2, amb la redacció següent, i es renumera l'actual apartat 2, que passa a ser el 3:

«2. Els agents d'assegurances vinculats, persones físiques, no poden ocupar càrrecs d'administració o de direcció en les societats que exerceixin l'activitat d'agència d'assegurances exclusiva o de corredoria d'assegurances o d'auxiliars externs dels uns i dels altres.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 25:

«1. Tenen la consideració d'operadors de banca-assegurances les entitats de crèdit i les societats mercantils controlades o participades per aquestes conforme al que indica l'article 28 d'aquesta Llei que, mitjançant la subscripció d'un contracte d'agència d'assegurances amb una o diverses entitats asseguradores i la inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, duguin a terme l'activitat de mediació d'assegurances com a agent d'assegurances utilitzant les xarxes de distribució de les entitats de crèdit. L'entitat de crèdit només pot posar la seva xarxa de distribució a disposició d'un únic operador de banca-assegurances.

Quan l'activitat de mediació d'assegurances es dugui a terme a través d'una societat mercantil controlada o participada per l'entitat de crèdit o grup d'entitats de crèdit, les relacions amb la societat mercantil esmentada s'han de regular mitjançant un contracte de prestació de serveis consistents en la cessió de la xarxa de distribució de cadascuna d'aquestes entitats de crèdit a l'operador de banca-assegurances per a la mediació dels productes d'assegurança. En aquest contracte les entitats de crèdit han d'assumir l'obligació de formació adequada de les persones que formen part de la xarxa i que participin directament en la mediació de les assegurances per exercir les seves funcions.

Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per xarxa de distribució de l'entitat de crèdit el conjunt de tota la seva estructura de l'organització de mitjans personals, oficines operatives i agents de l'entitat de crèdit, d'acord amb el que preveu la normativa de creació i règim jurídic de les entitats de crèdit. Una vegada cedida a un operador de banca-assegurances, la xarxa de l'entitat de crèdit no es pot fragmentar perquè una part seva participi en la mediació de les assegurances com a xarxa d'un altre operador de banca-assegurances o com a auxiliar extern d'un altre mediador d'assegurances.

L'operador de banca-assegurances en l'exercici de l'activitat de mediació d'assegurances s'ha de sotmetre al règim general dels agents d'assegurances que regula la subsecció 1a i s'ha d'ajustar al que regula, respectivament, la subsecció 2a o la subsecció 3a d'aquesta secció 2a, segons que exerceixi com a operador de banca-assegurances exclusiu o com a operador de banca-assegurances vinculat.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor d'assegurances s'ha de dirigir a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'apartat anterior. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud és de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'inscripció. En cap cas es pot produir la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció s'ha de denegar quan no s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a la concessió.»

Deu. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat així:

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor de reassegurances s'ha de dirigir a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'apartat anterior. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud és de tres mesos a partir de la data d'entrada en qualsevol dels registres del Ministeri d'Economia i Hisenda. En cap cas es pot produir la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció s'ha de denegar quan no s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a la concessió.»

Onze. Es modifica l'article 49, en els termes següents:

«Article 49. *Obligacions comptables i deure d'informació estadisticocomptable.*

1. Una vegada iniciada l'activitat de mediació d'assegurances o de reassegurances, els corredors d'assegurances i els de reassegurances, els agents i operadors de banca-assegurances vinculats han de portar els llibres registres comptables i remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació estadisticocomptable amb el contingut i la periodicitat que es determini per reglament.

2. El ministre d'Economia i Hisenda ha de determinar els supòsits i les condicions en què els mediadors d'assegurances i els corredors de reassegurances a què es refereix l'apartat anterior han de presentar per mitjans telemàtics, davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la documentació i informació que estan obligats a subministrar conforme a la seva normativa específica.»

Dotze. Es modifica la redacció de l'article 52.1:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de portar el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, en el qual s'han d'inscriure, amb caràcter previ a l'inici de les seves activitats, els mediadors d'assegurances, els seus auxiliars assessors i els corredors de reassegurances residents o domiciliats a Espanya sotmesos a aquesta Llei. En el cas de les persones jurídiques, a més, s'hi han d'inscriure els administradors i les persones que formin part de la direcció, responsables de les activitats de mediació.

També s'ha de fer nota d'intervenció dels mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que actuïn en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

En el Registre també s'ha de fer nota d'intervenció dels contractes de distribució a què es refereix l'article 4.1 d'aquesta Llei.

Aquest Registre administratiu ha d'expressar les circumstàncies que es determinin per reglament i l'accés al seu contingut ha de ser general i gratuït.»

Tretze. Es modifica la redacció del paràgraf inicial de l'apartat 1 de l'article 53:

«1. La cancel·lació de la inscripció dels auxiliars assessors, dels mediadors d'assegurances i dels corredors de reassegurances inscrits en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs l'ha d'acordar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan es doni alguna de les causes següents:»

Catorze. Es modifica la redacció de la lletra b) de l'article 53.1, i s'afegeix una nova lletra g):

«b) Quan l'auxiliar assessor, el mediador d'assegurances o el corredor de reassegurances deixi de complir algun dels requisits exigits perquè figure inscrit en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs.

g) Quan el mediador d'assegurances hagi rescindit el contracte amb el seu auxiliar assessor i se'n comuniqui la baixa en el seu registre.»

Quinze. Es modifica la redacció de l'article 54.1.

«1. Les entitats asseguradores, els agents d'assegurances vinculats, els operadors de banca-assegurances vinculats, els corredors d'assegurances i els corredors de reassegurances, així com els mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats a un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, així com els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció de tots aquests, que infringeixin normes sobre mediació en assegurances i reassegurances privades incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen els articles següents.

També són responsables davant de l'Administració les persones que exerceixin, per si mateixes o a través d'una persona interposada, activitats de mediació d'assegurances o de reassegurances, sense complir els requisits legalment exigits o excedint les funcions que preveu aquesta Llei, o aquelles per a les quals aquesta Llei estableixi prohibicions.

Es consideren:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració; i càrrecs de direcció, els seus directors generals, director tècnic o assimilats, entenen-se per tals les persones que exerceixin en la societat de mediació funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

b) Normes sobre mediació d'assegurances i de reassegurances privades, les compreses en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament i, en general, les que figurin en lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a la mediació en assegurances privades i que han d'observar obligatòriament els qui exerceixen aquesta activitat.»

Setze. Es modifica la redacció de la lletra r) de l'article 55.2:

«r) L'actuació de diversos agents d'assegurances exclusius de diferents entitats asseguradores en unes condicions en què el resultat conjunt de les seves actuacions suposi l'exercici de fet d'una activitat que aparegui com a corredoria d'assegurances o agència vinculada.»

Disset. La disposició addicional quarta queda redactada de la manera següent:

«1. Constitueix el fet imposable de la taxa:

a) La inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, de les

persones que exerceixin com a agents d'assegurances o operadors de banca-assegurances, ja siguin exclusius o vinculats, com a corredors d'assegurances, com als seus auxiliars assessors o com a corredors de reassegurances.

b) La inscripció dels càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances o de reassegurances de les persones jurídiques inscrites com a mediadors d'assegurances, els seus auxiliars assessors o corredors de reassegurances que, d'acord amb aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, hi hagin de ser inscrits.

c) La inscripció dels actes relacionats amb els anteriors, sempre que hagin de ser inscrits d'acord amb el que exigeixen normes sobre mediació d'assegurances i de reassegurances privades.

d) L'expedició de certificats relativa a la informació inclosa en el Registre a què es refereix la lletra a).

2. La taxa no és exigible en els supòsits d'inscripcions relatives a la cancel·lació de la inscripció.

3. És subjecte passiu de la taxa la persona física o jurídica a favor de la qual s'efectuï la inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs i la persona física o jurídica sol·licitant d'un certificat del Registre esmentat.

4. La quantia de la taxa és:

a) Per la inscripció d'un agent d'assegurances exclusiu o d'un auxiliar assessor, persona física, una quota fixa d'11 euros.

b) Per la inscripció d'un agent d'assegurances vinculat, d'un corredor d'assegurances o de reassegurances, persones físiques, una quota fixa de 63 euros.

c) Per la inscripció d'una societat d'agència d'assegurances o d'un operador de banca-assegurances, ja siguin exclusius o vinculats, d'una societat de corredoria d'assegurances o de reassegurances o d'un auxiliar assessor persona jurídica, una quota fixa de 147 euros.

d) Una quota fixa d'11 euros per cada alt càrrec per la inscripció de càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances o de reassegurances de les societats d'agència d'assegurances o dels operadors de banca-assegurances, ja siguin exclusius o vinculats, de corredoria d'assegurances o de corredoria de reassegurances, i per la inscripció de càrrecs d'administració i de direcció dels auxiliars assessors.

e) Per la inscripció de qualsevol altre acte inscriptible o per la modificació dels inscrits, una quota fixa d'11 euros per cadascun.

f) Per l'expedició de certificats relatius a la informació inclosa en el Registre esmentat, una quota fixa d'11 euros.

5. La taxa s'ha de meritjar quan es presenti la sol·licitud, que no s'ha de tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

6. L'import de la taxa es pot recaptar mitjançant autoliquidació, de la forma i en els terminis que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

7. La taxa corresponent a la inscripció dels agents d'assegurances exclusius, dels operadors de banca-assegurances exclusius, dels càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances, i dels auxiliars assessors dels anteriors i els seus càrrecs d'administració i direcció l'ha d'autoliquidar l'entitat asseguradora en el registre d'agents de la qual figurin inscrits, en qualitat de substituït del contribuent.

8. L'administració, liquidació i recaptació en període voluntari de la taxa correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La recaptació en període executiu correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, d'acord amb la legislació vigent.

9. Els imports de la taxa es poden actualitzar mitjançant la Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Disposició final tretzena. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica el Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 8 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«8. Els partícips només poden fer efectius els seus drets consolidats en els casos de desocupació de llarga durada o de malaltia greu. Per reglament s'han de determinar aquestes situacions, així com les condicions i els termes en què es poden fer efectius els drets consolidats en aquests supòsits. En tot cas, les quantitats percebudes en aquestes situacions s'han de subjectar al règim fiscal que estableix la Llei per a les prestacions dels plans de pensions.

Els drets consolidats en els plans de pensions del sistema associat i individual es poden mobilitzar a un altre pla o plans de pensions, per decisió unilateral del partípic o per pèrdua de la condició d'associat del promotor en un pla de pensions del sistema associat o per terminació del pla.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans de pensions del sistema individual i associat també es poden mobilitzar a altres plans de pensions a petició del beneficiari, sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació així ho permetin i en les condicions que preveuen les especificacions dels plans de pensions corresponents.

Els drets consolidats dels partícips en els plans de pensions del sistema d'ocupació no es poden mobilitzar a altres plans de pensions, excepte en el supòsit d'extinció de la relació laboral i en les condicions que s'estableixin per reglament, i només si ho preveuen les especificacions del pla, o per terminació del pla de pensions. Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans d'ocupació no es poden mobilitzar, excepte per terminació del pla de pensions.

El partípic o beneficiari d'un pla de pensions que decideixi mobilitzar els seus drets s'ha d'adreçar a l'entitat gestora del fons de destinació, a la qual ha d'ordenar per un mitjà fefaent que dugui a terme les gestions necessàries. L'entitat gestora de destinació ha de comprovar el compliment dels requisits que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament per a la mobilització d'aquests drets, i sol·licitar a la gestora del fons d'origen el traspàs dels drets, amb la indicació, almenys, del pla i fons de pensions de destinació, el seu dipositari i les dades del compte del fons de pensions de destinació al qual s'ha d'efectuar el traspàs. L'entitat gestora d'origen, una vegada realitzades les comprovacions que consideri necessàries, ha d'ordenar la transferència bancària corresponent i remetre a la gestora de destinació tota la informació financera i fiscal necessària per al traspàs.

L'entitat gestora de destinació ha de conservar la documentació derivada de les mobilitzacions entre plans de pensions a disposició de l'entitat gestora d'origen, de les entitats dipositàries dels fons d'origen i de destinació, així com a disposició de les autoritats competents.

Per reglament es poden regular les condicions del procediment i els terminis per tramitar i fer efectives les mobilitzacions de drets dels participis i beneficiaris en els termes necessaris que garanteixin la fiabilitat, transparència i agilitat de les mobilitzacions, així com autoritzar sistemes estandarditzats amb les garanties degudes de seguretat per a la transmissió d'informació entre les entitats intervinents i per a la transferència d'efectiu.

Els drets consolidats del partípic en un pla de pensions no poden ser objecte d'embargament, trava judicial o administrativa, fins al moment en què s'origini el dret a la prestació o en què es facin efectius en els casos de malaltia greu o desocupació de llarga durada.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«5. El sistema financer i actuarial dels plans d'ocupació de qualsevol modalitat i dels plans associats de prestació definida i mixtos l'ha de revisar almenys cada tres anys un actuari independent designat per la comissió de control, amb l'encàrrec exprés i exclusiu de dur a terme la revisió actuarial. Si, com a resultat de la revisió, es planteja la necessitat o conveniència d'introduir variacions en les aportacions i contribucions, en les prestacions previstes, o en altres aspectes amb incidència en el desenvolupament financeroactuarial, s'ha de sotmetre a la comissió de control del pla perquè proposi o acordi el que consideri procedent, de conformitat amb la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 6.

Per reglament s'ha de determinar el contingut i l'abast de la revisió actuarial esmentada, així com les funcions de l'actuari al qual s'encomani la revisió i que necessàriament ha de ser una persona diferent de l'actuari o actuaris que, si s'escau, intervinguin en el desenvolupament ordinari del pla de pensions.»

Tres. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els fons de pensions s'han de constituir, prèvia autorització administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda, en escriptura pública atorgada per les entitats promotora o promotores, gestora, dipositària i s'han d'inscriure en el Registre Mercantil i en el Registre especial administratiu establert a aquest efecte. Els fons de pensions no tenen personalitat jurídica i són administrats i representats de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

2. L'escriptura de constitució del fons de pensions ha de contenir necessàriament els aspectes següents:

a) La denominació o raó social i el domicili de l'entitat o entitats promotores, de la gestora i dipositària, així com la identificació de les persones que actuen en la seva representació en l'atorgament.

b) La denominació del fons, que ha de ser seguida, en tot cas, de l'expressió "fons de pensions".

c) Les normes de funcionament del fons, que han d'especificar, almenys:

1r. L'àmbit d'actuació del fons amb expressió de la seva categoria com a personal o d'ocupació conforme al que preveu l'apartat 7 d'aquest article.

2n. El procediment per a l'elecció i renovació i la durada del mandat dels membres de la comissió de control del fons, així com el seu funcionament.

3r. La política d'inversions dels recursos aportats al fons.

4t. Els criteris d'imputació de resultats, de conformitat amb el que disposen la present Llei i la seva normativa de desplegament.

5è. Els sistemes actuuarials que es poden fer servir en l'execució dels plans de pensions.

6è. La comissió màxima que s'hagi de satisfer a l'entitat gestora.

7è. Les normes de distribució de les despeses de funcionament a què es refereix l'apartat 6 de l'article 14 d'aquesta Llei.

8è. Els requisits per modificar les normes de funcionament i per substituir l'entitat gestora i l'entitat dipositària de conformitat amb el que estableix l'article 23 d'aquesta Llei.

9è. Les normes que hagin de regir la dissolució i liquidació del fons.

10è. Les condicions de mobilització dels comptes de posició dels plans de pensions i els seus criteris de quantificació.

11è. Qualsevol altres continguts mínims que s'estableixin per reglament.

3. Amb caràcter previ a la constitució del fons, el promotor o promotors han de sol·licitar de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'autorització administrativa del projecte, als termes de la qual s'ha d'adequar, si s'escau,

l'escriptura de constitució. L'atorgament de l'autorització en cap cas pot ser un títol que causi la responsabilitat de l'Administració de l'Estat.

4. Dins el termini de tres mesos comptats des de la notificació de l'autorització administrativa prèvia s'ha de formalitzar l'escriptura de constitució del fons i sol·licitar la seva inscripció en el Registre Mercantil, de conformitat amb el que disposa l'article 11 bis d'aquesta Llei. En cas contrari, transcorregut aquest termini, queda sense efecte l'autorització prèvia concedida, llevat de causa degudament justificada. Una vegada inscrit el fons en el Registre Mercantil, el registrador ho ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a la inscripció en el Registre administratiu especial de fons de pensions conforme al procediment que estableix l'article 11 bis.

La inscripció en el Registre administratiu exigeix el compliment previ de tots els requisits de constitució que exigeixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

La inscripció o denegació de la inscripció del fons de pensions en el Registre administratiu s'ha d'efectuar per resolució motivada de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Cap fons de pensions pot integrar plans de pensions amb anterioritat a la seva inscripció en el Registre administratiu.

5. S'han de crear en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el Registre administratiu de fons de pensions i el d'entitats gestores de fons de pensions. Els fons de pensions s'han d'inscriure necessàriament en el Registre administratiu, en el qual s'han de fer constar l'escriptura de constitució i les modificacions posteriors. A més, s'han de fer constar en el Registre administratiu el pla o plans de pensions integrats en el fons de pensions, així com les incidències successives que els afectin.

Les modificacions posteriors de les normes de funcionament del fons de pensions no requereixen autorització administrativa prèvia, si bé, els acords de modificació s'han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i s'hi ha d'adjuntar una certificació dels acords de modificació, i, posteriorment, una vegada atorgada l'escriptura pública corresponent, aquesta s'ha de presentar per a la inscripció en el Registre Mercantil i en el Registre administratiu de fons de pensions de conformitat amb el que preveu l'article 11 bis.

El que estableix el paràgraf anterior és igualment aplicable per al canvi de denominació del fons de pensions i per a la substitució o nova designació d'entitat gestora, dipositària o promotora del fons.

6. Queda reservada la denominació de "fons de pensions", així com les seves sigles, als constituïts conforme a aquest article, sense perjudici dels constituïts conforme a la legislació d'altres estats membres que preveu la secció tercera del capítol X d'aquesta Llei.

7. Els fons de pensions s'han d'enquadrar necessàriament en una de les dues categories següents:

a) Fons de pensions d'ocupació, l'àmbit d'actuació dels quals es limita al desenvolupament de plans de pensions del sistema d'ocupació exclusivament.

b) Fons de pensions personals, l'àmbit d'actuació dels quals es limita al desenvolupament de plans de pensions del sistema associat o individual.

8. Es poden constituir fons de pensions que instrumentin un únic pla de pensions.

9. En relació amb els processos d'inversió desenvolupats, els fons de pensions es poden enquadrar dins de dos tipus:

a) Fons obert, caracteritzat perquè pot canalitzar les inversions d'altres fons de pensions.

b) Fons tancat, que instrumenta exclusivament les inversions del pla o plans de pensions que s'hi integren.

10. En els fons de pensions que integren plans de pensions de prestació definida i en els fons de pensions oberts es pot demanar la constitució d'un patrimoni inicial mínim, segons nivells fixats per reglament, per raó de les garanties exigides per al seu correcte desenvolupament financer.»

Quatre. S'introdueix un nou article 11 bis amb la redacció següent:

«Article 11 bis. *Inscripció dels fons de pensions en el Registre Mercantil i coordinació amb el Registre administratiu de fons de pensions.*

1. En el Registre Mercantil s'ha d'obrir per a cada fons de pensions un full d'inscripció on s'ha d'inscriure:

- a) La constitució del fons de pensions.
- b) Els acords de delegació de facultats de representació del fons.
- c) Els acords de canvi de denominació del fons i de modificació de les seves normes de funcionament.
- d) El cessament, renúncia i substitució de les entitats promotora, gestora i depositària del fons.
- e) Els nomenaments i cessaments dels membres de la comissió de control del fons.
- f) La dissolució i liquidació del fons de pensions.
- g) Les mesures administratives que afectin l'entitat gestora o els seus administradors, el fons o algun dels plans que s'hi integren, o les comissions de control.
- h) En general, els actes i contractes que modifiquin el contingut dels assentaments practicats o la inscripció dels quals estigui prevista per disposicions amb rang de llei.

Les normes de funcionament i els comptes anuals del fons de pensions han de ser objecte de dipòsit en el Registre Mercantil. No s'ha d'efectuar cap assentament posterior al de la lletra a), llevat de les previstes en la lletra g) anterior, mentre no s'estengui al seu marge una nota acreditativa de la inscripció del fons en el Registre administratiu de fons de pensions. Dins dels quatre mesos següents a la data de l'assentament de constitució del fons en el Registre Mercantil, sense que en consti la inscripció en el Registre administratiu o, si s'escau, sense que s'hagi interposat recurs contra la resolució denegatòria, expressa o per silenci, aquell assentament caduca i es pot cancel·lar d'ofici mitjançant una nota marginal.

2. La constitució del fons de pensions, les modificacions de les normes de funcionament, la substitució d'entitat promotora, gestora o depositària, i la dissolució i liquidació del fons, s'han d'inscriure en el Registre Mercantil en virtut d'escriptura pública.

Per als altres actes n'hi ha prou amb certificacions dels acords corresponents expedides per l'òrgan d'administració o apoderat de l'entitat gestora.

En el cas d'escriptures públiques, el notari les ha de remetre de forma telemàtica al Registre Mercantil del domicili social de l'entitat gestora del fons per a la seva inscripció, llevat que alguna de les parts que intervenen en l'atorgament no l'autoritzi per a això. En aquest cas, el notari ha de lliurar una còpia electrònica de l'escriptura pública a l'entitat gestora, la qual l'ha de remetre per mitjans telemàtics amb signatura electrònica al Registre Mercantil per a la seva inscripció.

Quan es tracti de certificacions d'acords, les ha de remetre al Registre Mercantil l'entitat gestora de forma telemàtica amb signatura electrònica.

En les remissions telemàtiques d'escriptures públiques i certificacions a què es refereix aquest apartat s'ha d'adjuntar la documentació addicional que, si s'escau,

s'estableixi per reglament, i s'han d'observar els requisits que preveu la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Per a la inscripció de la constitució del fons s'ha d'incorporar una còpia electrònica de l'escriptura de constitució i els documents dels quals resulti la preceptiva autorització administrativa prèvia, l'obtenció del número d'identificació fiscal, i la certificació negativa de denominació expedida pel Registre Mercantil Central.

El notari autoritzador de l'escriptura de constitució del fons de pensions ha de sol·licitar telemàticament a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'assignació provisional d'un número d'identificació fiscal.

Una vegada inscrit el fons de pensions en el Registre Mercantil, el seu encarregat ha de notificar telemàticament a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària la inscripció del fons. L'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de notificar telemàticament al notari i al registrador mercantil el caràcter definitiu del número d'identificació fiscal.

Així mateix, el notari autoritzador de l'escriptura de constitució o de canvi de denominació del fons ha de sol·licitar telemàticament al Registre Mercantil Central el certificat negatiu de denominació, llevat de petició expressa en contra de les parts intervinents, cas en el qual ho ha de sol·licitar l'entitat gestora de forma telemàtica amb signatura electrònica. Rebuda la sol·licitud, el Registre Mercantil Central ha d'expedir també telemàticament la certificació negativa o, si s'escau, n'ha d'indicar la impossibilitat de l'emissió.

3. Una vegada efectuades les inscripcions corresponents, el registrador mercantil ha de remetre d'ofici a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per mitjà telemàtic una certificació autoritzada amb la seva signatura electrònica, acreditativa dels assentaments efectuats, acompanyada de l'escriptura pública, si s'escau, i de la documentació que s'estableixi per reglament.

Quan es tracti d'acords subjectes a inscripció en el Registre administratiu, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, una vegada rebuda la certificació del Registrador Mercantil, n'ha de fer la inscripció en aquell i ho ha de notificar a l'entitat gestora i al Registre Mercantil.

Mitjançant resolució motivada, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot denegar la inscripció en el Registre administratiu o requerir les entitats perquè esmenin la documentació i els requisits necessaris per a la inscripció.

4. El Col·legi de Registradors ha d'habilitar models estandarditzats de certificacions, accessibles de forma gratuïta per Internet o altres mitjans equivalents de consulta telemàtica, que es puguin fer servir per complir els tràmits anteriorment indicats, aprovats per la Direcció General dels Registres i del Notariat, prèvia consulta amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'acord de dissolució del fons de pensions s'ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i s'ha d'inscriure en el Registre Mercantil i en el Registre administratiu de conformitat amb el que estableix l'article 11.bis d'aquesta Llei. El registrador mercantil ha de remetre d'ofici, de forma telemàtica i sense cap cost addicional, l'acord de dissolució del fons al «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» per a la seva publicació. A més, l'entitat gestora ha de publicar l'acord en la seva pàgina web o, si no, en un dels diaris de més circulació del lloc del domicili social de l'entitat esmentada.

Ultimada la liquidació, després d'haver donat compliment al que preceptua el paràgraf tercer de l'apartat 2 precedent, els liquidadors han de sol·licitar del registrador mercantil i de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la cancel·lació respectiva dels assentaments referents al fons de pensions extingit.»

Sis. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«a) Tenir un capital desemborsat mínim de 600.000 euros.

Adicionalment, els recursos propis s'han d'incrementar en els tants per mil de l'actiu total del fons o els fons gestionats que s'assenyalen a continuació:

El 5 per mil de l'actiu total quan aquest no excedeixi els 60 milions d'euros.

El 3 per mil del que excedeixi de 60 milions fins a 600 milions d'euros

El 2 per mil del que excedeixi de 600 milions fins a 3.000 milions d'euros

L'1 per mil del que excedeixi de 3.000 milions fins a 6.000 milions d'euros

El 0,5 per mil del que excedeixi de 6.000 milions d'euros.

A aquests efectes, s'han de computar com a recursos propis el capital social desemborsat i les reserves que es determinin per reglament.

En cas que el fons o els fons de pensions gestionats inverteixin en fons de pensions oberts, per calcular els recursos propis exigibles s'ha de deduir de l'actiu total dels fons de pensions inversors la part corresponent a les seves inversions en fons de pensions oberts que estiguin al seu torn gestionats per la mateixa entitat gestora. Així mateix, s'han de descomptar de l'actiu total dels fons gestionats els deutes dels promotors dels plans de pensions d'ocupació adscrits.»

Set. S'addiciona un nou apartat 7 a l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«7. Els canvis de denominació, de domicili i dels estatuts de les entitats gestores no requereixen autorització administrativa prèvia, si bé els acords de modificació s'han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i se n'ha d'adjuntar una certificació, i, posteriorment, una vegada atorgada i inscrita en el Registre Mercantil l'escriptura pública corresponent, l'escriptura s'ha de presentar per a la inscripció en el Registre administratiu.

La fusió i escissió d'entitats gestores de fons de pensions requereix l'autorització administrativa prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en l'exercici de les seves funcions de supervisió sobre els requisits i les condicions d'activitat de les entitats gestores de fons de pensions que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, i s'han de complir els requisits i, si s'escau, el procediment per a l'autorització i inscripció de la nova o les noves entitats gestores resultants.

Això s'entén sense perjudici del que disposa la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, en matèria de notificacions i procediments d'autorització de concentracions econòmiques i de les competències que la dita Llei atribueix als òrgans corresponents de defensa de la competència.»

Vuit. Es modifica l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Entitats dipositàries.*

1. La custòdia o dipòsit dels valors mobiliaris i altres actius financers integrats en els fons de pensions correspon a una entitat dipositària establerta a Espanya. Poden ser «entitats dipositàries de fons de pensions» les entitats que reuneixen els requisits següents:

a) Ser entitat de crèdit conforme a la normativa vigent en matèria d'entitats de crèdit.

b) Tenir a Espanya el seu domicili social o una sucursal.

c) Tenir com a activitat autoritzada la recepció de fons del públic en forma de dipòsit, comptes corrents o altres d'anàlegs que comportin l'obligació de restituir-los

i, com a dipositaris de valors negociables i altres actius financers, la custòdia i administració per compte dels seus titulars.

d) Estar inscrita en el Registre especial d'entitats dipositàries de fons de pensions del Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Cada fons de pensions ha de tenir una sola entitat dipositària, sense perjudici de la possibilitat que aquesta entitat dipositària pugui delegar les funcions en una altra entitat en els termes que es determinin per reglament. En cap cas la responsabilitat de l'entitat dipositària ha de resultar afectada en aquest supòsit.

3. Les entitats dipositàries exerceixen la funció de custòdia en els termes que es determinin per reglament tenint en compte la naturalesa dels actius del fons. En especial, per als actius que no siguin susceptibles de ser dipositats, l'entitat dipositària ha de mantenir els certificats o altres documents acreditatius, que justifiquin la posició declarada per la gestora.

La responsabilitat per la funció de custòdia s'estén a la garantia que la titularitat, ple domini i lliure disposició dels valors mobiliaris i altres actius custodiats correspon als fons de pensions de què són titulars.

4. A més de la funció de custòdia, han d'exercir la vigilància de l'entitat gestora davant les entitats promotores, partícips i beneficiaris, i han de verificar que les operacions acordades per les entitats gestores s'ajustin a les disposicions legals i reglamentàries.

En els termes que es determini per reglament, les entitats dipositàries poden sol·licitar de les entitats gestores tota la informació que necessitin per a l'exercici de les seves funcions, i han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les anomalies d'especial rellevància que es puguin posar de manifest a través del control esmentat.

5. Correspon, en tot cas i de manera exclusiva a l'entitat dipositària, la instrumentació dels cobraments i pagaments que puguin derivar per qualsevol concepte del desenvolupament de l'activitat de plans i fons de pensions. A aquest efecte, les entitats dipositàries, juntament amb les gestores, han d'establir els mecanismes i procediments adequats per garantir que en cap cas la realització dels cobraments i pagaments es fa sense el seu consentiment.

A més de la seva intervenció necessària en la liquidació de les operacions sobre instruments financers, l'entitat dipositària pot intervenir en l'execució de les operacions de compravenda quan així ho hagi acordat amb l'entitat gestora.

6. En remuneració dels seus serveis, els dipositaris han de percebre dels fons les retribucions que lliurement pactin amb les entitats gestores, amb la conformitat prèvia de la comissió de control del fons, sense perjudici de les limitacions que es puguin establir per reglament.

7. Ningú pot ser al mateix temps gestor i dipositar d'un fons de pensions, llevat dels supòsits que es prevegin per reglament en desplegament de l'article 23 d'aquesta Llei.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 24, que queden redactats de la manera següent:

«1. Correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda l'ordenació i supervisió administrativa del compliment de les normes de la present Llei, i pot sol·licitar de les entitats gestores i dipositàries, de les entitats o persones en què hagin delegat o externalitzat funcions, dels comercialitzadors de plans de pensions individuals, dels promotors dels plans de pensions, de les comissions de control, dels actuaris, així com dels representants dels fons de pensions d'altres estats membres, tota la informació que sigui necessària per comprovar el compliment correcte de les disposicions legals i reglamentàries.

2. És aplicable a la inspecció d'entitats gestores i de plans i fons de pensions el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores l'article 72 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

A falta de menció expressa en contra en les especificacions dels plans de pensions o en les normes de funcionament dels fons de pensions, totes les actuacions derivades de la inspecció dels plans i fons de pensions, excepte les que es refereixin a les persones físiques, s'han de considerar notificades quan la comunicació s'efectuï davant l'entitat gestora corresponent.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ordenar la inspecció de les entitats dipositàries de fons de pensions per comprovar el correcte compliment de la normativa relativa als plans i fons de pensions. En aquest cas, s'ha d'informar de l'ordre d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual, si s'escau, correspongui el control i supervisió de l'entitat, i se'n pot sol·licitar l'actuació o assistència en els supòsits en què calgui, i també és aplicable el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores el dit article 72 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ordenar la inspecció de les funcions transferides a un tercer, així com les de comercialització de plans de pensions, per comprovar si s'exerceixen de conformitat amb la normativa de plans i fons de pensions. En aquest cas, s'ha d'informar de l'ordre d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual, si s'escau, correspongui el control i supervisió del prestador del servei, i se'n pot sol·licitar l'actuació o assistència en els supòsits en què sigui necessari, i és aplicable el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores el dit article 72 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Deu. S'introdueix un nou article 26 bis, amb la redacció següent:

«Article 26 bis. *Activitat de comercialització de plans de pensions individuals.*

1. L'activitat de comercialització dels plans de pensions del sistema individual la poden dur a terme les següents entitats i persones autoritzades per operar a Espanya:

a) Entitats de crèdit que tinguin com a activitat típica i habitual rebre fons del públic en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues que comportin l'obligació de restituir-los, i els apliquen per compte propi a la concessió de crèdits o operacions de naturalesa anàloga.

- b) Entitats asseguradores.
- c) Empreses de serveis d'inversió.
- d) Societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.
- e) Entitats gestores de fons de pensions.
- f) Agents d'assegurances vinculats.
- g) Operadors de banca-assegurances vinculats.
- h) Corredors d'assegurances.

L'entitat o persona física comercialitzadora de plans de pensions individuals ha de disposar d'una estructura i mitjans humans i materials adequats a l'activitat, garantir la capacitat i formació de les persones que duguin a terme la comercialització per compte del comercialitzador, tenir un reglament de conducta o document anàleg sobre política de comercialització, que assegurï un servei i informació en interès dels partícips i beneficiaris, així com acreditar un sistema de control de l'exercici de l'activitat.

L'acord de comercialització, subscrit pel comercialitzador amb l'entitat gestora, ha de delimitar les competències i obligacions del comercialitzador, incloses, si s'escau, les relatives a la realització d'accions publicitàries, els mitjans i xarxes de

distribució, i les persones o entitats que han d'efectuar l'activitat per compte del comercialitzador.

Les entitats gestores de fons de pensions han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la subscripció dels acords de comercialització de plans individuals.

2. El comercialitzador ha de subministrar informació sobre els plans de pensions i sobre la seva adequació a les característiques i necessitats dels partícips, en els termes que s'estableixin per reglament.

El comercialitzador ha de tramitar les sol·licituds d'aportacions, de mobilització de drets consolidats, de cobrament de prestacions i reemborsament de drets consolidats en els supòsits excepcionals de liquiditat que es produeixin amb posterioritat a la contractació en la qual intervingui.

Qualsevol lliurament o recepció de fons per aportacions, prestacions o supòsits excepcionals de liquiditat s'ha d'efectuar directament entre el partípcip o beneficiari i el fons de pensions, mitjançant, si s'escau, efectes nominatius, ingrés en compte o ordres de transferència a favor del fons de pensions o del partípcip o beneficiari, segons correspongui. La comercialització no implica en cap cas la instrumentació de cobraments i pagaments, els quals s'han d'efectuar a través de l'entitat dipositària del fons de pensions.

Les despeses inherents a la comercialització del pla i les remuneracions o comissions establertes pels serveis de comercialització en cap cas han de ser a càrrec del partípcip o beneficiari ni del pla o fons de pensions corresponent.

3. Tant en el moment de formalització de l'acord de comercialització, com durant tota la seva vigència, l'entitat gestora del fons de pensions ha de vetllar perquè les actuacions de les persones o entitats comercialitzadores s'ajustin al que estableixen l'acord esmentat i la legislació vigent. A aquest efecte, els acords de comercialització han de preveure procediments que permetin comprovar que el comercialitzador compleix les obligacions derivades de l'acord i de les que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament. Per reglament es poden establir condicions específiques a les quals s'hagin d'ajustar els procediments esmentats.

Les persones o entitats comercialitzadores són responsables davant els partícips i beneficiaris de tots els perjudicis que els causin per incompliment de les seves obligacions.

No obstant això, en relació amb els terminis que s'estableixin per reglament per a la mobilització de drets consolidats, abonament de prestacions i reemborsament de drets consolidats en els casos excepcionals de liquiditat, les entitats gestores són responsables dels retards que es produeixin en excés dels terminis previstos per tramitar les sol·licituds dels partícips i beneficiaris i fer-les efectives, sense perjudici de la possibilitat de l'entitat gestora de repetir contra qui hagi causat el retard. A aquests efectes, la presentació d'aquestes sol·licituds en qualsevol establiment del comercialitzador o de la seva xarxa comercial, s'ha de considerar realitzada a l'entitat gestora.

Les reclamacions que formulin els partícips i beneficiaris o els seus causahavents contra comercialitzadors de plans de pensions individuals s'han de sotmetre al defensor del partípcip conforme al que preveu l'apartat 5 de l'article 7 d'aquesta Llei, i s'han d'entendre realitzades al comercialitzador les referències a les entitats gestores i dipositàries o promotors dels plans.

4. El que preveuen els apartats anteriors en relació amb la pràctica de l'activitat de comercialització de plans de pensions també és aplicable a l'entitat gestora quan dugui a terme directament aquesta activitat.

Per reglament es poden desenvolupar els requisits que preveu aquest article per a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions i el contingut dels acords corresponents.»

Onze. Es modifica l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Infraccions administratives.*

1. Les entitats gestores i dipositàries, els promotors de plans de pensions, les persones o entitats a les quals s'hagin transferit funcions, els comercialitzadors de plans de pensions, els actuaris i les entitats en què aquests duguin a terme la seva activitat, els liquidadors, així com els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en les entitats esmentades, els membres de la comissió promotora i els membres de les comissions i subcomissions de control dels plans i fons de pensions, que infringeixin normes d'ordenació i supervisió de plans i fons de pensions, incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa l'article següent.

Es consideren:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració, de les comissions i subcomissions de control i de les comissions promotores, i, càrrecs de direcció, els seus directors generals o assimilats, entenent-se per tals les persones que exerceixin a l'entitat funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de les seves comissions executives o consellers delegats.

b) Normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions, les compreses en la present Llei i en les seves disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figurin en lleis de caràcter general que continguin preceptes específicament referits als plans i fons de pensions o a altres entitats i persones que preveu la present Llei.

2. Les infraccions de normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) L'exercici per part de les entitats gestores d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat, així com l'acceptació dels serveis de comercialització de plans de pensions d'entitats o persones diferents de les enumerades en l'apartat 1 de l'article 26 bis d'aquesta Llei, o l'acceptació d'aquests serveis sense l'acord preceptiu de comercialització.

b) La substitució de les entitats gestores o dipositàries sense ajustar-se al que disposa l'article 23 o sense donar compliment al que preceptua l'apartat 5 de l'article 11 d'aquesta Llei.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia superior al 5 per cent de l'import necessari per garantir el compliment de les obligacions potencials.

En els casos en què la situació que descriu aquesta lletra derivi d'una revisió actuarial, només s'ha de considerar infracció l'incompliment del pla de finançament que s'estableixi, o la seva falta de formulació en el termini que s'estableixi.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 en una quantia superior al 10 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions derivi d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seva realització o bé derivi d'una revisió actuarial, només s'ha de considerar infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'estableixi o la manca de la seva formulació en el termini que s'estableixi.

e) El fet de no tenir la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb anomalies substancials que impedeixin o dificultin notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat gestora o del fons de pensions, així com

l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes conforme a la legislació vigent.

f) El fet de no tenir les bases tècniques exigides pel sistema financer i actuarial dels plans de pensions, així com la falta de la revisió d'aquest sistema financer i actuarial que exigeix l'apartat 5 de l'article 9.

g) La inversió en béns diferents dels autoritzats quan excedeixi el 3 per cent de l'actiu del fons, o la inversió en béns autoritzats en una proporció superior a la que estableixen l'article 16 o disposicions reglamentàries quan l'excés superi el 50 per cent dels límits legals o reglamentaris i no tingui caràcter transitori, així com la realització d'operacions amb incompliment de les condicions generals que imposa l'article 17.

h) Confiar la custòdia o el dipòsit dels valors mobiliaris i altres actius financers a entitats diferents de les que preveu l'article 21.

i) L'incompliment de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions o de les normes de funcionament dels fons de pensions, llevat que tinguin un caràcter merament ocasional o aïllat, així com dur a terme pràctiques abusives que perjudiquin el dret dels promotors, partícips o beneficiaris.

j) L'incompliment de les mesures de control especial adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb l'article 34 d'aquesta Llei.

k) L'incompliment reiterat dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que s'hagin de subministrar a l'entitat gestora, la comissió de control dels plans o fons de pensions, l'entitat dipositària o els actuaris, ja sigui mitjançant la presentació periòdica, ja sigui mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que els dirigeixi aquesta Direcció General en l'exercici de les seves funcions, o la seva manca de veracitat, quan amb això es dificulti l'apreciació de la seva solvència. Als efectes d'aquest paràgraf, s'entén que hi ha falta de remissió quan la remissió no es produeixi dins el termini concedit a aquest efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi hagi un requeriment exprés i per escrit sobre això.

n) L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix partípcip, per damunt del límit financer que preveu l'apartat 3 de l'article 5, llevat que les aportacions corresponguin a la transferència dels drets consolidats per alteració de l'adscripció a un pla de pensions o a les previsions d'un pla de reequilibri formulat conforme al règim transitori aplicable en cada moment.

ñ) L'incompliment del deure d'informació o subministrar informació insuficient, inexacta o inadequada a les comissions de control, partícips, beneficiaris i al públic en general, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, l'incompliment es pugui considerar especialment rellevant.

o) La falsedat en els dictàmens i documents comptables, d'auditoria, actuàrials o d'informació que preveu aquesta Llei.

p) L'incompliment per part dels actuaris o les entitats en què duguin a terme la seva activitat de l'obligació d'efectuar la revisió actuarial d'un pla de pensions o els càlculs o informes actuàrials, contractats en ferm, així com l'elaboració de bases tècniques o la realització de càlculs i informes incomplint les normes actuàrials aplicables als plans de pensions, quan d'aquestes conductes derivi un perjudici important en el desenvolupament o viabilitat del pla o per als interessos dels promotors, partícips o beneficiaris.

q) La prestació de serveis de comercialització de plans de pensions per part de persones o entitats diferents de les enumerades a l'apartat 1 de l'article 26 bis

d'aquesta Llei, o la prestació d'aquests serveis sense l'acord preceptiu de comercialització.

r) La realització d'actes i operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions establertes en disposicions amb rang de llei, o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, llevat que aquestes conductes tinguin caràcter ocasional o aïllat.

4. Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) L'exercici merament ocasional o aïllat per part de les entitats gestores d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat.

b) L'absència de comunicació, quan aquesta sigui preceptiva, de la formalització, modificació i trasllat a un altre fons de pensions dels plans de pensions, de la composició i canvis en els òrgans d'administració de les entitats gestores i en les comissions de control i de la designació d'actuaris per a la revisió de les bases i càlculs actuuarials.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia inferior al 5 per cent de l'import exigible d'acord amb el paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 8.

En els casos en què la situació que descriu aquest paràgraf derivi d'una revisió actuarial, només s'ha de considerar infracció l'incompliment del pla de finançament que s'estableixi, o la seva falta de formulació en el termini que s'estableixi.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 en una quantia superior al 5 per cent, però inferior al 10 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions derivi d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seva realització o bé derivi d'una revisió actuarial, només s'ha de considerar infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'estableixi, o la seva falta de formulació en el termini que s'estableixi.

e) L'incompliment de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions, formulació de balanços i compte de pèrdues i guanys, sempre que no constitueixi una infracció molt greu d'acord amb el paràgraf e) de l'apartat 3 precedent, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers que s'han de comunicar obligatòriament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

f) La materialització en títols valors de les participacions en el fons de pensions, contravenint la prohibició que estableix la l'article 10.

g) La inversió en béns no autoritzats quan no excedeixi el 3 per cent de l'actiu del fons, o la inversió en béns autoritzats en proporció superior a la que estableixen l'article 16 o disposicions reglamentàries, sempre que l'excés superi el 20 per cent però no excedeixi el 50 per cent dels límits legals o reglamentaris i no tingui caràcter transitori.

h) La contractació de l'administració d'actius contravenint les normes que es dictin de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 20.

i) L'incompliment merament ocasional o aïllat de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions o de les normes de funcionament dels fons de pensions, així com l'aplicació incorrecta de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions en perjudici dels partícips o beneficiaris.

j) L'emissió d'obligacions o el recurs al crèdit per part de les entitats gestores.

k) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que se li hagin de subministrar, ja sigui mitjançant la presentació periòdica, ja sigui mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que els dirigeixi aquesta Direcció General en l'exercici de les seves

funcions, així com la seva falta de veracitat, llevat que això suposi la comissió d'una infracció molt greu.

Als efectes d'aquest paràgraf, s'entén que hi ha falta de remissió quan la remissió no es produeixi dins el termini que fixen les normes reguladores de la presentació periòdica o del termini concedit a aquest efecte en formular el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora quan no constitueixi una infracció molt greu.

n) L'aplicació de comissions de gestió o de dipòsit en una quantia superior a l'acordada o als límits fixats per reglament o per les normes de funcionament del fons de pensions.

ñ) L'incompliment del deure d'informació o subministrar informació insuficient, inexacta o inadequada als partícips, beneficiaris o al públic en general, quan no concorrin les circumstàncies a què es refereix el paràgraf ñ) de l'apartat 3 del present article, així com la realització de qualssevol actes o operacions amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i deure d'informació dels plans i fons de pensions.

o) L'incompliment per part de les entitats dipositàries de les obligacions que estableix l'article 21.

p) La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes que es dictin sobre la forma i les condicions de la contractació de plans de pensions amb els partícips, llevat que tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

q) L'incompliment per part dels actuaris o les entitats en què exerceixin la seva activitat de l'obligació d'efectuar la revisió actuarial d'un pla de pensions o els càlculs o informes actuuarials, contractats en ferm, així com l'elaboració de bases tècniques o la realització de càlculs i informes incomplint les normes actuuarials aplicables als plans de pensions o els requisits que estableix l'apartat 5 de l'article 9 d'aquesta Llei, quan no s'hagin de qualificar d'infraccions molt greus.

r) L'incompliment reiterat dels terminis i les condicions que preveu la normativa relatiu a les formes de cobrament i reconeixement del dret a les prestacions, a la mobilització de drets consolidats o al seu reemborsament en els casos excepcionals de liquiditat.

s) Les infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió s'hagin imposat sancions fermes per infraccions lleus reiterades.

t) Incompliment per part de l'entitat gestora de l'obligació que estableix l'apartat 3 de l'article 26 bis de vetllar perquè les actuacions de les persones o entitats comercialitzadores s'ajustin al que estableixen l'acord de comercialització i la legislació vigent, llevat que tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

u) La realització d'actes i operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions que estableixen disposicions reglamentàries, o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, llevat que les conductes tinguin caràcter ocasional o aïllat.

5. Tenen la consideració d'infraccions lleus:

a) El defecte en el càlcul o la insuficiència d'inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 en una quantia inferior al 5 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions derivi d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seva realització o bé derivi d'una revisió actuarial, només s'ha de considerar infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'estableixi, o la seva falta de formulació en el termini que s'estableixi.

b) L'excés d'inversió sobre els coeficients que estableix l'article 16 o disposicions reglamentàries quan tingui caràcter transitori, o quan, tot i no tenir aquest caràcter, no excedeixi el 20 per cent dels límits legals o reglamentaris.

c) En general, l'incompliment de preceptes que s'han d'observar obligatòriament compresos en les normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions que no constitueixin infracció greu o molt greu conforme al que disposen els dos apartats anteriors.

d) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels terminis i les condicions que preveu la normativa relatiu a les formes de cobrament i reconeixement del dret a les prestacions, a la mobilització de drets consolidats o al seu reemborsament en els supòsits excepcionals de liquiditat.»

Dotze. Es modifica l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Sancions administratives.*

1. A les entitats i persones a què es refereix l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, llevat de les esmentades en els apartats 2, 3 i 4 següents, els són aplicables les sancions administratives que preveu l'article 41 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, si bé les de suspensió de l'autorització administrativa efectiva s'han de referir a l'exercici d'activitat com a gestora o dipositària de qualsevol fons de pensions o a l'habilitació per ser promotor de plans de pensions del sistema individual.

2. Els experts actuaris i les entitats en què exerceixen la seva activitat, per les seves actuacions en relació amb els plans i fons de pensions, han de ser sancionats per la comissió d'infraccions molt greus amb una de les sancions següents: prohibició d'emetre els seus dictàmens en la matèria per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc o multa per un import des de 150.253,02 euros fins a 300.506,05 euros. Per la comissió d'infraccions greus s'ha d'imposar als actuaris una de les sancions següents: prohibició d'emetre dictàmens en la matèria en un període de fins a cinc anys o multa per un import des de 30.050,61 euros fins a 150.253,02 euros. Per la comissió d'infraccions lleus s'ha d'imposar a l'actuari la sanció de multa, que pot assolir fins a l'import de 30.050,61 euros. Si l'actuari actua en nom d'una societat, les mateixes sancions són aplicables, a més, a aquesta societat.

3. És aplicable als càrrecs d'administració i direcció de les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, excepte als que exerceixen la seva activitat en entitats comercialitzadores, el règim de responsabilitat que per als càrrecs d'administració o de direcció d'entitats asseguradores regula l'article 42 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, si bé la inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a què es refereix el paràgraf a) del seu apartat 3 ho ha de ser, segons els casos, en qualsevol entitat gestora o dipositària, en qualsevol entitat en la qual els actuaris exerceixen l'activitat, o, finalment, en qualsevol comissió o subcomissió de control dels plans i dels fons de pensions.

Igualment és aplicable el règim de l'article 42 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats promotores de plans de pensions, i als d'entitats en què s'hagin delegat funcions de la gestora o dipositària.

En aquests supòsits, la inhabilitació ha d'estar referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les entitats esmentades per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

4. Són aplicables les sancions administratives que preveuen els articles 56.1, lletres b), c) i d); 56.2, i 56.3 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassurances privades, a les persones o entitats comercialitzadores, si bé la suspensió s'ha de considerar referida a la inhabilitació temporal per a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions.

Així mateix, són aplicables les sancions administratives que preveuen els articles 57.3, lletres b) i c), i 57.4 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats comercialitzadores. En aquests supòsits, la suspensió temporal ha d'estar referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les entitats esmentades per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

Les sancions a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'han d'imposar en els termes que assenyalen els esmentats articles 56 i 57, i és aplicable el que disposen els articles 58, 59 i 60 de la mateixa Llei 26/2006.

5. La inobservança per part del partícip del límit d'aportació que preveu l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés del límit sigui retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, se sanciona amb una multa equivalent al 50 per cent de l'excés, sense perjudici de la retirada immediata d'aquest excés del pla o plans de pensions corresponents. Aquesta sanció s'ha d'imposar, en tot cas, a qui realitzi l'aportació, sigui partícip o no, si bé el partícip queda exonerat quan s'hagi realitzat sense el seu coneixement.

6. Afectes de l'exercici de la potestat sancionadora a què es refereixen aquest article i l'anterior són aplicables les normes que contenen els articles 43 a 47 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Quan l'infractor sigui una entitat de crèdit o una entitat o persona a la qual s'hagin transferit funcions a què es refereix l'apartat 5 de l'article 24, o que realitzi aquestes funcions, o càrrecs d'administració i direcció de les anteriors, per a la imposició de la sanció ha de ser preceptiu l'informe de l'ens o òrgan administratiu al qual correspongui el control i supervisió d'aquestes entitats o persones.

7. Les persones o entitats que exerceixin l'activitat pròpia dels fons de pensions o de les entitats gestores de fons de pensions sense tenir l'autorització administrativa preceptiva o que facin servir les denominacions "pla de pensions", "fons de pensions", "entitat gestora de fons de pensions" o "entitat dipositària de fons de pensions", sense que ho siguin, han de ser sancionades d'acord amb el que disposa l'article 48 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Tretze. Es modifica la disposició addicional segona del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactat de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Termini de resolució de les sol·licituds d'autorització administrativa.*

Les peticions d'autoritzacions administratives i d'inscripció que regula la present Llei s'han de resoldre dins dels tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud. El silenci administratiu té caràcter negatiu, excepte en el cas de la sol·licitud d'autorització administrativa prèvia per a la constitució d'un fons de pensions, en què té caràcter positiu.»

Catorze. S'introdueix una nova disposició addicional sisena al text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Mobilitzacions entre plans de pensions, plans de previsió assegurats i plans de previsió social empresarial que preveu l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos de societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

1. Els drets consolidats en els plans de pensions del sistema individual i associat es poden mobilitzar a un o diversos plans de previsió assegurats o a un pla

de previsió social empresarial, per decisió unilateral del partícip, o per terminació del pla. La mobilització per decisió unilateral pot ser total o parcial.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans de pensions del sistema individual i associat es poden mobilitzar a plans de previsió assegurats a petició del beneficiari, sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació així ho permetin i en les condicions que preveuen les especificacions dels plans de pensions corresponents. Aquesta mobilització pot ser total o parcial.

Els drets consolidats dels partícips en els plans de pensions del sistema d'ocupació no es poden mobilitzar a plans de previsió assegurats o a plans de previsió social empresarial, excepte en el cas d'extinció de la relació laboral i només si ho preveuen les especificacions del pla, o per terminació del pla de pensions.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans d'ocupació no es poden mobilitzar, excepte per terminació del pla de pensions.

2. El prenedor d'un pla de previsió assegurat pot mobilitzar la totalitat o part de la seva provisió matemàtica a un altre o altres plans de previsió assegurats dels quals sigui prenedor, o a un o diversos plans de pensions dels quals sigui partícip, o a un pla de previsió social empresarial en el que tingui la condició d'assegurat, amb els requisits i les condicions que s'estableixin per reglament. Una vegada produïda la contingència, la mobilització és possible sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació així ho permetin i en les condicions que estableixi el pla de previsió assegurat.

3. Els assegurats dels plans de previsió social empresarial poden mobilitzar els seus drets econòmics a altres plans de previsió social empresarial, a plans de previsió assegurats o a plans de pensions en el cas de cessament de la relació laboral i només si ho preveuen les condicions generals, especials o particulars de la pòlissa.

4. El procediment per a les mobilitzacions que preveu l'article 8.8 d'aquesta Llei és aplicable a les mobilitzacions a què es refereixen els apartats anteriors, i es consideren realitzades, segons els casos, a l'entitat asseguradora d'origen o de destinació, o al pla de previsió assegurat o pla de previsió social empresarial d'origen o de destinació, les referències del dit article a l'entitat gestora d'origen o de destinació o al pla o fons de pensions d'origen o de destinació, amb les adaptacions reglamentàries adequades.»

Disposició final catorzena. *Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en els termes següents:

U. S'afegeix un nou incís al final de l'article 24.1, amb la redacció següent:

«En cas de transformació de mútues o mutualitats de previsió social, els mutualistes que no hagin votat a favor de l'acord es poden separar de la societat que es transforma, en els termes que preveu l'article 15 de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de societats mercantils.

En la valoració de les parts socials que corresponen al soci que se separa s'han de tenir en compte les aportacions que va efectuar al fons mutual i el reemborsament de la part de la prima no consumida dels contractes d'assegurança que es resolguin.»

Dos. Es modifica la redacció de la lletra a) del primer incís de l'apartat 1 de l'article 40 en els termes següents:

«a) Les entitats asseguradores, incloses les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores, i les agències de subscripció.»

Tres. Es modifica el títol de l'article 50 i s'hi afegeix un nou apartat 4, en els termes següents:

«Article 50. *Cessió de cartera i fusió transfronterera.*

(...)

4. Quan com a conseqüència d'una fusió transfronterera els contractes subscrits per una entitat asseguradora espanyola passen a estar subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, és aplicable el que disposen els apartats anteriors.»

Quatre. A l'article 60, es fa una nova redacció de l'apartat 3 i s'hi afegeix un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«3. En les assegurances de vida en què el prenedor assumeix el risc de la inversió s'ha d'informar de manera clara i precisa que l'import que es percebrà depèn de fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador i els resultats històrics de les quals no són indicadors de resultats futurs.

En les assegurances de vida en què el prenedor no assumeix el risc de la inversió s'ha d'informar de la rendibilitat esperada de l'operació, considerant tots els costos. La rendibilitat esperada s'ha de calcular en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4. Abans de subscriure un contracte d'assegurança de decessos o assegurança de malaltia, en qualsevol de les modalitats de cobertura, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor de l'assegurança sobre els criteris a aplicar per a la renovació de la pòlissa i actualització de les primes en períodes successius, en els termes que es determinin reglamentàriament.»

Cinc. Es modifica l'article 74.1, en els termes següents:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de portar un registre administratiu d'entitats asseguradores sotmeses a aquesta Llei. Igualment, ha de portar els registres administratius següents: especial de corredors d'assegurances, de societats de corredoria d'assegurances i els seus alts càrrecs; dels alts càrrecs d'entitats asseguradores; de les agències de subscripció, i de les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat i els seus alts càrrecs.

Aquests registres administratius han d'expressar les circumstàncies que es determinin reglamentàriament i l'accés al seu contingut ha de ser general i gratuït.»

Sis. Es modifica la redacció de l'article 81.1, en els termes següents:

«1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis estan subjectes en els contractes que subscriguin en els dos règims al mateix deure d'informació al prenedor de l'assegurança que imposen a les entitats asseguradores espanyoles els articles 53 i 60 d'aquesta Llei. Així mateix, han d'esmentar expressament la no-aplicació de la normativa espanyola en matèria de liquidació de l'entitat. La informació s'ha de subministrar en llengua espanyola oficial del domicili o residència habitual del prenedor de l'assegurança.»

Set. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'article 86.1, en els termes següents:

«1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que pretenguin operar a Espanya en règim de lliure

prestació de serveis estan obligades a designar un representant als efectes de les obligacions tributàries a què es refereix aquesta Llei per les activitats que exerceixen en territori espanyol.»

Vuit. S'afegeix en el capítol I del títol III una nova secció 4a, integrada pels nous articles 86.bis i 86.ter, amb la redacció següent:

«Secció 4a Règim de les agències de subscripció

Article 86 bis. Agències de subscripció.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en estats membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya i que exerceixen les seves activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis poden subscriure contractes d'apoderament amb persones jurídiques espanyoles per a la subscripció de riscos en nom i per compte d'aquelles.

2. Una agència de subscripció a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu accedeix a la seva activitat amb l'obtenció prèvia de l'autorització administrativa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. Són requisits necessaris per obtenir i conservar l'autorització administrativa els següents:

a) Ser societat mercantil els estatuts de la qual prevegin, dins de l'apartat corresponent a l'objecte social, la realització d'activitats com a agència de subscripció.

b) Presentar un programa d'activitats en què s'indiquin els riscos que se subscriuran, per a quines entitats asseguradores i en quins termes i adjuntar els poders atorgats; la seva estructura organitzativa i procediments de control intern, i atènyer-se a aquest programa.

c) Indicar les aportacions i participacions en el capital social dels socis amb participació significativa els quals han de reunir expressament els requisits expressats a l'article 14.

d) Estar dirigides efectivament per persones que reuneixin les condicions necessàries d'honorabilitat i de qualificació o experiència professionals que estableix l'article 15.

e) Disposar, per cada una de les entitats asseguradores que han subscrit un poder, d'un compte separat de la resta de recursos econòmics de la societat en què únicament es gestionin recursos econòmics en nom i per compte de cada una d'aquestes.

f) Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil professional o qualsevol altra garantia financera que cobreixi en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu les responsabilitats que puguin sorgir per negligència professional amb la quantia que es determini reglamentàriament.

4. També és necessària l'autorització administrativa perquè una agència de subscripció pugui operar per a altres entitats asseguradores diferents de les autoritzades i perquè pugui subscriure negoci en altres riscos diferents dels inicialment sol·licitats i autoritzats amb una determinada entitat amb la qual ja estigui autoritzada. L'ampliació de l'autorització administrativa està subjecta al fet que l'agència de subscripció compleixi el requisit de presentar un programa d'activitats en què s'indiquin els riscos que se subscriuran, per a quines entitats asseguradores i en quins termes, atènyer-se a aquest programa i adjuntar els poders atorgats.

5. La sol·licitud d'inscripció com a agència de subscripció s'ha de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'apartat 3 precedent. Aquesta petició s'ha de resoldre en el termini dels tres mesos següents

a la data de presentació de la sol·licitud d'autorització. La inscripció ha d'especificar les entitats asseguradores que hagin atorgat poders a l'agència de subscripció. En cap cas es pot entendre autoritzada una agència de subscripció en virtut d'actes presumptes pel transcurs del termini indicat. La sol·licitud d'inscripció es denega si no s'acredita el compliment dels requisits exigits per a la concessió.

6. L'autorització ha de determinar la inscripció a què es refereix l'article 74, en què s'ha de fer constar el nom de les entitats asseguradores que li hagin atorgat poders de subscripció, la vigència, els rams riscos a què es refereixen i les renovacions.

7. Són aplicables a les agències de subscripció les normes sobre participacions significatives que contenen els articles 22, 22 bis i l'article 22 ter, paràgraf 2, d'aquesta Llei, i s'entén que les mencions que s'hi fan a les entitats asseguradores es refereixen a les agències de subscripció, quan el transmissor o l'adquirent siguin una entitat asseguradora, o un mediador d'assegurances, o un corredor de reassegurances o una altra agència de subscripció.

8. La denominació «agència de subscripció» queda reservada a les societats definides en aquest article. En la documentació mercantil de subscripció d'assegurances i publicitat que les agències de subscripció realitzin amb caràcter general o a través de mitjans telemàtics han d'esmentar la seva naturalesa d'agència de subscripció i l'entitat o les entitats asseguradores amb qui hagin subscrit un contracte d'apoderament.

9. Els departaments i serveis d'atenció al client de les entitats asseguradores han d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions que es presentin en relació amb l'actuació de les agències de subscripció en els termes que estableixi la normativa sobre protecció del client de serveis financers.

Article 86 ter. *Intervenció i supervisió d'agències de subscripció.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de revocar l'autorització administrativa concedida a les agències de subscripció en els termes que estableixen els articles 26.1.a), b), c) i e) i 26.3 i 4 d'aquesta Llei, entenent que les referències que contenen a les entitats asseguradores es fan a les agències de subscripció.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per falta efectiva d'activitat recollida a l'article 26.1.b) d'aquesta Llei s'ha de referir al fet que tots els poders concedits a l'agència de subscripció hagin estat revocats.

2. Són aplicables a les agències de subscripció les mesures de control especial que conté l'article 39 d'aquesta Llei, entenent que les mencions que s'hi fan a les entitats asseguradores es refereixen a les agències de subscripció, llevat de les lletres a) a d) de l'apartat 1, les lletres a) a c) de l'apartat 2, i els apartats 3, 4 i 8.

3. El règim d'infraccions i sancions és el que estableix la secció cinquena del capítol tercer del títol segon d'aquesta Llei.

4. Les agències de subscripció queden subjectes al control de la seva activitat pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes que recullen els articles 70, 71, 72, 74, 75 i 77 d'aquesta Llei.»

Disposició final quinzena. *Règim fiscal dels organismes públics que es transformin en agències estatals.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional desena de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics, amb efectes des de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els organismes públics que es transformin en agències estatals de conformitat amb el que preveu la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei o qualsevol altra norma mantenen el règim fiscal que tenia l'organisme d'origen.»

Disposició final setzena. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.*

D'acord amb el que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, es modifica la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, en els termes següents:

U. S'afegeix una lletra r) a l'apartat 1 de l'article 4, amb la redacció següent:

«r) Els contractes de recerca i desenvolupament remunerats íntegrament per l'òrgan de contractació, sempre que aquest comparteixi amb les empreses adjudicatàries els riscos i els beneficis de la recerca científica i tècnica necessària per desenvolupar solucions innovadores que superin les disponibles al mercat. En l'adjudicació d'aquests contractes s'ha d'assegurar el respecte als principis de publicitat, concurrència, transparència, confidencialitat, igualtat i no-discriminació i d'elecció de l'oferta econòmicament més avantatjosa.»

Dos. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat.*

1. Són contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat aquells en què una Administració pública o una entitat pública empresarial o organisme similar de les comunitats autònomes encarrega a una entitat de dret privat, per un període determinat en funció de la durada de l'amortització de les inversions o de les fórmules de finançament que es prevegin, la realització d'una actuació global i integrada que, a més del finançament d'inversions immaterials, d'obres o de subministraments necessaris per complir determinats objectius de servei públic o relacionats amb actuacions d'interès general, compregui alguna de les prestacions següents:

a) La construcció, instal·lació o transformació d'obres, equips, sistemes, i productes o béns complexos, així com el seu manteniment, actualització o renovació, explotació o gestió.

b) La gestió integral del manteniment d'instal·lacions complexes.

c) La fabricació de béns i la prestació de serveis que incorporin tecnologia específicament desenvolupada amb el propòsit d'aportar solucions més avançades i econòmicament més avantatjoses que les que hi ha al mercat.

d) Altres prestacions de serveis lligades al desenvolupament per l'Administració del servei públic o actuació d'interès general que li hagi estat encomanat.

2. Només es poden formalitzar contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat quan prèviament s'hagi posat de manifest, en la forma que preveu l'article 118, que altres fórmules alternatives de contractació no permeten satisfer les finalitats públiques.

3. El contractista pot assumir, en els termes que prevegi el contracte, la direcció de les obres que siguin necessàries, així com realitzar, totalment o parcialment, els projectes per a la seva execució i contractar els serveis necessaris.

4. La contraprestació a percebre pel contractista col·laborador consisteix en un preu que s'ha de satisfer durant tota la durada del contracte i que pot estar vinculat al compliment de determinats objectius de rendiment.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els contractes privats es regeixen, quant a la preparació i l'adjudicació, en defecte de normes específiques, per aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, i s'apliquen supletòriament la resta de les normes de dret administratiu o, si s'escau, les normes de dret privat, segons correspongui per raó del subjecte o

entitat contractant. Quant als seus efectes i extinció, aquests contractes es regeixen pel dret privat.

Amb tot, són aplicables a aquests contractes les normes que conté el títol V del llibre I, sobre modificació dels contractes.»

Quatre. S'introdueix un nou capítol III en el títol II del llibre I, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL III

Successió en la persona del contractista

Article 73 bis. *Supòsits de successió del contractista.*

En els casos de fusió d'empreses en què participi la societat contractista, continua el contracte vigent amb l'entitat absorbent o amb la resultant de la fusió, que queda subrogada en tots els drets i obligacions que en dimanin. Igualment, en els supòsits d'escissió, aportació o transmissió d'empreses o branques d'activitat d'aquestes, continua el contracte amb l'entitat a la qual s'atribueixi el contracte, que queda subrogada en els drets i les obligacions que en dimanin, sempre que tingui la solvència exigida en acordar-se l'adjudicació o que les diverses societats beneficiàries de les operacions esmentades i, en cas de subsistir, la societat de la qual provinguin el patrimoni, empreses o branques segregades, es responsabilitzin solidàriament amb aquella de l'execució del contracte. Si no es pot produir la subrogació perquè l'entitat a la qual s'atribueix el contracte no reuneix les condicions de solvència necessàries, s'ha de resoldre el contracte, i s'ha de considerar a tots els efectes com un supòsit de resolució per culpa de l'adjudicatari.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«1. A tots els efectes que preveu aquesta Llei, el valor estimat dels contractes el determina l'import total, sense incloure l'impost sobre el valor afegit, pagador segons les estimacions de l'òrgan de contractació. En el càlcul de l'import total estimat cal tenir en compte qualsevol forma d'opció eventual i les pròrrogues eventuales del contracte.

Quan s'hagi previst abonar primes o efectuar pagaments als candidats o licitadors, la quantia d'aquests s'ha de tenir en compte en el càlcul del valor estimat del contracte.

En cas que, de conformitat amb el que disposa l'article 92 ter, s'hagi previst en els plecs o en l'anunci de licitació la possibilitat que el contracte sigui modificat, s'ha de considerar valor estimat del contracte l'import màxim que aquest pugui assolir, tenint en compte la totalitat de les modificacions previstes.»

Sis. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 91, amb la redacció següent:

«Quan l'òrgan de contractació decideixi exigir una garantia provisional ha de justificar suficientment a l'expedient les raons de la seva exigència per a aquest contracte concret.»

Set. S'introdueix un nou títol V en el llibre I, amb el contingut següent:

«TÍTOL V

Modificació dels contractes

Article 92 bis. *Supòsits*

1. Sense perjudici dels supòsits que preveu aquesta Llei de successió en la persona del contractista, cessió del contracte, revisió de preus i pròrroga del termini

d'execució, els contractes del sector públic només es poden modificar quan s'hagi previst així en els plecs o en l'anunci de licitació o en els casos i amb els límits que estableix l'article 92 quater.

En qualsevol altres supòsits, si és necessari que la prestació s'executi en una forma diferent de la pactada, inicialment s'ha de resoldre el contracte en vigor i formalitzar-ne un altre sota les condicions pertinents. Aquest nou contracte s'ha d'adjudicar d'acord amb el que preveu el llibre III.

2. La modificació del contracte no es pot dur a terme amb la finalitat d'addicionar prestacions complementàries a les inicialment contractades, ampliar l'objecte del contracte a fi que pugui complir finalitats noves no previstes en la documentació preparatòria del contracte, o incorporar una prestació susceptible d'utilització o aprofitament independent. En aquests supòsits, s'ha de fer una nova contractació de la prestació corresponent, en la qual es pot aplicar el règim establert per a l'adjudicació de contractes complementaris si es donen les circumstàncies que preveuen els articles 155.b) i 158.b).

Article 92 ter. Modificacions previstes en la documentació que regeix la licitació.

Els contractes del sector públic es poden modificar sempre que en els plecs o en l'anunci de licitació s'hagi advertit expressament d'aquesta possibilitat i s'hagin detallat de manera clara, precisa i inequívoca les condicions en què se'n pot fer ús, així com l'abast i els límits de les modificacions que es poden acordar amb indicació expressa del percentatge del preu del contracte al qual puguin afectar com a màxim, i el procediment que s'hagi de seguir per a això.

A aquests efectes, els supòsits en què es pot modificar el contracte s'han de definir amb concreció total per referència a circumstàncies la concurrència de les quals es pugui verificar de manera objectiva i les condicions de la modificació eventual s'han de precisar amb prou detall per permetre als licitadors la seva valoració als efectes de formular la seva oferta i que es tinguin en compte pel que fa a l'exigència de condicions d'aptitud als licitadors i valoració de les ofertes.

Article 92 quater. Modificacions no previstes en la documentació que regeix la licitació.

1. Les modificacions no previstes en els plecs o en l'anunci de licitació només es poden efectuar quan es justifiqui suficientment la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Inadequació de la prestació contractada per satisfer les necessitats que pretenen cobrir-se mitjançant el contracte a causa d'errors o omissions en la redacció del projecte o de les especificacions tècniques.

b) Inadequació del projecte o de les especificacions de la prestació per causes objectives que determinin la seva falta d'idoneïtat, consistents en circumstàncies de tipus geològic, hídric, arqueològic, mediambiental o semblants, posades de manifest després de l'adjudicació del contracte i que no fossin previsibles amb anterioritat aplicant tota la diligència requerida d'acord amb una bona pràctica professional en l'elaboració del projecte o en la redacció de les especificacions tècniques.

c) Força major o cas fortuït que fessin impossible la realització de la prestació en els termes inicialment definits.

d) Conveniència d'incorporar a la prestació avenços tècnics que la millorin notòriament, sempre que la seva disponibilitat en el mercat, d'acord amb l'estat de la tècnica, s'hagi produït després de l'adjudicació del contracte.

e) Necessitat d'ajustar la prestació a especificacions tècniques, mediambientals, urbanístiques, de seguretat o d'accessibilitat aprovades després de l'adjudicació del contracte.

2. La modificació del contracte acordada de conformitat amb el que preveu aquest article no pot alterar les condicions essencials de la licitació i adjudicació, i s'ha de limitar a introduir les variacions estrictament indispensables per respondre a la causa objectiva que la faci necessària.

3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, s'entén que s'alteren les condicions essencials de licitació i adjudicació del contracte en els casos següents:

a) quan la modificació variï substancialment la funció i característiques essencials de la prestació inicialment contractada.

b) quan la modificació alteri la relació entre la prestació contractada i el preu, tal com aquesta relació va quedar definida per les condicions de l'adjudicació.

c) quan per a la realització de la prestació modificada sigui necessària una habilitació professional diferent de l'exigida per al contracte inicial o unes condicions de solvència substancialment diferents.

d) quan les modificacions del contracte igualin o excedeixin, en més o en menys, el 10 per cent del preu d'adjudicació del contracte; en el cas de modificacions successives, el conjunt d'aquestes no pot superar aquest límit.

e) en qualssevol altres casos en què es pugui presumir que, si s'hagués conegut prèviament la modificació, haurien concorregut al procediment d'adjudicació altres interessats, o que els licitadors que hi van prendre part haurien presentat ofertes substancialment diferents de les formulades.

Article 92 quinquies. *Procediment.*

1. En el cas que preveu l'article 92 ter les modificacions contractuals s'han d'acordar en la forma que s'hagi especificat a l'anunci o en els plecs.

2. Abans de fer la modificació del contracte d'acord amb el que disposa l'article 92 quater, s'ha de donar audiència al redactor del projecte o de les especificacions tècniques, si els ha preparat un tercer aliè a l'òrgan de contractació en virtut d'un contracte de serveis, perquè, en un termini no inferior a tres dies, formuli les consideracions que tingui per convenient.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que estableix l'article 195 per al cas de modificacions que afectin contractes administratius.»

Vuit. L'article 118 queda redactat de la manera següent:

«Article 118. *Avaluació prèvia.*

1. Amb caràcter previ a la iniciació d'un expedient de contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, l'Administració o entitat contractant ha d'elaborar un document d'avaluació en què es posi de manifest que, tenint en compte la complexitat del contracte, no es troba en condicions de definir, amb caràcter previ a la licitació, els mitjans tècnics necessaris per assolir els objectius projectats o d'establir els mecanismes jurídics i financers per portar a terme el contracte, i s'efectuï una anàlisi comparativa amb formes alternatives de contractació que justifiquin en termes d'obtenció de valor més gran per preu, de cost global, d'eficàcia o d'imputació de riscos, els motius de caràcter jurídic, econòmic, administratiu i financer que recomanin adoptar aquesta fórmula de contractació.

2. L'avaluació a què es refereix l'apartat anterior es pot fer de manera succinta si concorren raons d'urgència no imputables a l'Administració o entitat contractant que aconsellin utilitzar el contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat per atendre les necessitats públiques.

3. L'avaluació l'ha d'efectuar un òrgan col·legiat on s'integrin experts amb qualificació suficient en la matèria sobre la qual tracti el contracte.

4. No és necessari fer una nova avaluació quan un òrgan integrat a la mateixa Administració o entitat que aquell que pretengui realitzar el contracte, o a

l'Administració de la qual depengui aquest o a la qual estigui vinculat, l'hagi efectuat prèviament per a un supòsit anàleg, sempre que aquesta avaluació prèvia no s'hagi fet de manera succinta per raons d'urgència.»

Nou. Es modifica la lletra b) de l'article 155, que queda redactada de la manera següent:

«b) Quan es tracti d'obres complementàries que no figurin en el projecte ni en el contracte, o en el projecte de concessió i el seu contracte inicial, però que a causa d'una circumstància que no podia haver previst un poder adjudicador diligent passin a ser necessàries per executar l'obra tal com estava descrita en el projecte o en el contracte sense modificar-la, i l'execució de les quals es confiï al contractista de l'obra principal o al concessionari de l'obra pública d'acord amb els preus que regeixin per al contracte primitiu o que, si s'escau, es fixin contradictòriament, sempre que les obres no es puguin separar tècnicament o econòmicament del contracte primitiu sense causar grans inconvenients a l'òrgan de contractació o que, encara que siguin separables, siguin estrictament necessàries per a la seva perfecció i que l'import acumulat de les obres complementàries no superi el 50 per cent de l'import primitiu del contracte.»

Deu. Es modifica la lletra b) de l'article 158, que queda redactada de la manera següent:

«b) Quan es tracti de serveis complementaris que no figurin en el projecte ni en el contracte però que a causa d'una circumstància que no podia haver previst un poder adjudicador diligent passin a ser necessaris per executar el servei tal com estava descrit en el projecte o en el contracte sense modificar-lo, i l'execució dels quals es confiï a l'empresari a qui es va adjudicar el contracte principal d'acord amb els preus que regeixin per a aquest o que, si s'escau, es fixin contradictòriament, sempre que els serveis no es puguin separar tècnicament o econòmicament del contracte primitiu sense causar grans inconvenients a l'òrgan de contractació o que, encara que siguin separables, siguin estrictament necessaris per a la seva perfecció i que l'import acumulat dels serveis complementaris no superi el 50 per cent de l'import primitiu del contracte.»

Onze. L'article 195 queda redactat de la manera següent:

«Article 195. *Procediment d'exercici.*

1. En els procediments que s'instrueixin per a l'adopció d'acords relatius a la interpretació, la modificació i la resolució del contracte s'ha de donar audiència al contractista.

2. A l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social i altres entitats públiques estatals, els acords a què es refereix l'apartat anterior s'han d'adoptar amb l'informe previ del servei jurídic corresponent, excepte en els casos que preveuen els articles 87 i 197.

3. No obstant això, és preceptiu l'informe del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma respectiva en els casos de:

- a) Interpretació, nul·litat i resolució, quan el contractista formuli oposició.
- b) Modificacions del contracte, quan la seva quantia, de manera aïllada o conjunta, sigui superior a un 10 per cent del preu primitiu del contracte, quan aquest sigui igual o superior a 6.000.000 d'euros.

4. Els acords que adopti l'òrgan de contractació posen fi a la via administrativa i són immediatament executius.»

Dotze. L'article 202 queda redactat de la manera següent:

«Article 202. *Potestat de modificació del contracte.*

1. Els contractes administratius només poden ser modificats per raons d'interès públic en els casos i en la forma que preveu el títol V del llibre I, i d'acord amb el procediment que regula l'article 195.

En aquests casos, les modificacions acordades per l'òrgan de contractació són obligatòries per als contractistes.

2. Les modificacions del contracte s'han de formalitzar de conformitat amb el que disposa l'article 140.»

Tretze. L'article 206 queda redactat de la manera següent:

«Article 206. *Causes de resolució.*

Són causes de resolució del contracte:

a) La mort o incapacitat sobtevinguda del contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista, sense perjudici del que preveu l'article 73 bis.

b) La declaració de concurs o la declaració d'insolvència en qualsevol altre procediment.

c) L'acord mutu entre l'Administració i el contractista.

d) La demora en el compliment dels terminis per part del contractista i l'incompliment del termini assenyalat a la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 96.

e) La demora en el pagament per part de l'Administració per un termini superior a l'establert a l'apartat 6 de l'article 200 o l'inferior que s'hagi fixat a l'empara del seu apartat 8.

f) L'incompliment de la resta de les obligacions contractuals essencials, qualificades com a tals en els plecs o en el contracte.

g) La impossibilitat d'executar la prestació en els termes inicialment pactats o la possibilitat certa de producció d'una lesió greu a l'interès públic si es continua executant la prestació en aquests termes, quan no sigui possible modificar el contracte de conformitat amb el que disposa el títol V del llibre I.

h) Les establertes expressament en el contracte.

i) Les que s'assenyalin específicament per a cada categoria de contracte en aquesta Llei.»

Catorze. L'article 207 queda redactat de la manera següent:

«Article 207. *Aplicació de les causes de resolució.*

1. La resolució del contracte l'acorda l'òrgan de contractació, d'ofici o a instància del contractista, si s'escau, seguint el procediment que s'estableixi a les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. La declaració d'insolvència en qualsevol procediment i, en cas de concurs, l'obertura de la fase de liquidació, sempre donen lloc a la resolució del contracte.

En els altres casos, la resolució la pot instar la part a la qual no sigui imputable la circumstància que la produeixi, sense perjudici del que estableix l'apartat 7.

3. Quan la causa de resolució sigui la mort o incapacitat sobtevinguda del contractista individual, l'Administració pot acordar la continuació del contracte amb els seus hereus o successors.

4. La resolució per acord mutu només pot tenir lloc quan no es doni cap altra causa de resolució que sigui imputable al contractista, i sempre que raons d'interès públic facin innecessària o inconvenient la permanència del contracte.

5. En cas de declaració de concurs i mentre no s'hagi produït l'obertura de la fase de liquidació, l'Administració ha de continuar el contracte potestativament si el

contractista presta les garanties suficients segons el parer d'aquella per a la seva execució.

6. En el supòsit de demora a què es refereix la lletra e) de l'article anterior, si les penalitats que provoca la demora en el compliment del termini arriben a un múltiple del 5 per cent de l'import del contracte, cal atènyer-se al que disposa l'article 196.5.

7. L'incompliment de les obligacions derivades del contracte per part de l'Administració origina la seva resolució només en els casos que preveu aquesta Llei.»

Quinze. S'afegeixen a l'article 208 un apartat 5 i un apartat 6, amb la redacció següent:

«5. Quan la resolució s'acordi per les causes que consten a la lletra g) de l'article 206, el contractista té dret a una indemnització del 3 per cent de l'import de la prestació deixada de realitzar, llevat que la causa sigui imputable al contractista.

6. En el moment d'incoar l'expedient administratiu de resolució del contracte per la causa establerta a la lletra g) de l'article 206, es pot iniciar el procediment per a l'adjudicació del nou contracte, si bé l'adjudicació d'aquest queda condicionada a la terminació de l'expedient de resolució. S'ha d'aplicar la tramitació d'urgència als dos procediments.

Fins que no es formalitzi el nou contracte, el contractista queda obligat, en la forma i amb l'abast que determini l'òrgan de contractació, a adoptar les mesures necessàries per raons de seguretat, o indispensables per evitar un trastorn greu al servei públic o la ruïna del que s'hagi construït o fabricat. Si no hi ha acord, la retribució del contractista l'ha de fixar a instància d'aquest l'òrgan de contractació, una vegada conclusos els treballs i prenent com a referència els preus que van servir de base per formalitzar el contracte. El contractista pot impugnar aquesta decisió davant l'òrgan de contractació, que ha de resoldre el que escaigui en el termini de quinze dies hàbils.»

Setze. L'apartat 7 de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«7. Els òrgans de contractació poden imposar al contractista, havent-ho advertit a l'anunci o en els plecs, la subcontractació amb tercers no vinculats a aquest, de determinades parts de la prestació que no excedeixin en conjunt el 50 per cent de l'import del pressupost del contracte, quan gaudeixin d'una substantivitat pròpia dins del conjunt que les faci susceptibles d'execució separada, perquè les han de dur a terme empreses que comptin amb una determinada habilitació professional o perquè se'n pot atribuir la realització a empreses amb una classificació adequada per a això.

Les obligacions imposades de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior es consideren condicions especials d'execució del contracte als efectes que preveuen els articles 196.1 i 206.g).»

Disset. L'article 216 queda redactat de la manera següent:

«Article 216. *Obres a tant alçat i obres amb preu tancat.*

1. Quan la naturalesa de l'obra ho permeti, es pot establir el sistema de retribució a tant alçat, sense existència de preus unitaris, d'acord amb el que estableixen els apartats següents quan el criteri de retribució es configuri com de preu tancat o en les circumstàncies i condicions que es determinin a les normes de desplegament d'aquesta Llei per a la resta dels casos.

2. El sistema de retribució a tant alçat es pot configurar, si s'escau, com de preu tancat, amb l'efecte que el preu ofert per l'adjudicatari es mantindrà invariable i que no són abonables les modificacions del contracte que siguin necessàries per

corregir errors o omissions en la redacció del projecte de conformitat amb el que estableixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 92 quater.

3. La contractació d'obres a tant alçat amb preu tancat requereix que es compleixin les condicions següents:

a) Que es prevegi així en el plec de clàusules administratives particulars del contracte; aquest pot establir que algunes unitats o parts de l'obra s'excloquin d'aquest sistema i s'abonin per preus unitaris.

b) Les unitats d'obra el preu de les quals s'ha d'abonar d'acord amb aquest sistema han d'estar prèviament definides en el projecte i s'han d'haver replantejat abans de la licitació. L'òrgan de contractació ha de garantir als interessats l'accés al terreny on s'ubicaran les obres, a fi que puguin fer-hi les comprovacions que considerin oportunes amb prou antelació a la data límit de presentació d'ofertes.

c) Que el preu corresponent als elements del contracte o unitats d'obra contractats pel sistema de tant alçat amb preu tancat sigui abonat mensualment, en la mateixa proporció que l'obra executada el mes a què correspongui tingui amb el total de la unitat o element d'obra de què es tracti.

d) Quan, de conformitat amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 131, s'autoritzi als licitadors la presentació de variants o millores sobre determinats elements o unitats d'obra que d'acord amb el plec de clàusules administratives particulars del contracte s'hagin d'oferir pel preu tancat, les variants s'han d'oferir sota aquesta modalitat.

En aquest cas, els licitadors estan obligats a presentar un projecte bàsic el contingut del qual s'ha de determinar en el plec de clàusules administratives particulars del contracte.

L'adjudicatari del contracte, en el termini que estableixi el mateix plec, ha d'aportar el projecte de construcció de les variants o millores ofertes, per a la seva supervisió i aprovació preceptives. En cap cas el preu o el termini de l'adjudicació poden patir variació com a conseqüència de l'aprovació d'aquest projecte.»

Divuit. L'article 217 queda redactat de la manera següent:

«Article 217. *Modificació del contracte d'obres.*

1. Són obligatòries per al contractista les modificacions del contracte d'obres que s'acordin de conformitat amb el que estableixen l'article 202 i el títol V del llibre I.

En cas que la modificació suposi supressió o reducció d'unitats d'obra, el contractista no té dret a reclamar cap indemnització.

2. Quan les modificacions suposin la introducció d'unitats d'obra no previstes en el projecte o les característiques de les quals difereixin de les fixades en el projecte, els preus aplicables a aquestes els ha de fixar l'Administració, prèvia audiència del contractista per un termini mínim de tres dies hàbils. Si aquest no accepta els preus fixats, l'òrgan de contractació les pot contractar amb un altre empresari en els mateixos preus que hagi fixat o executar-les directament.

3. Quan el director facultatiu de l'obra consideri necessària una modificació del projecte, ha de sol·licitar a l'òrgan de contractació autorització per iniciar l'expedient corresponent, que s'ha de substanciar amb caràcter d'urgència amb les actuacions següents:

- a) Redacció de la modificació del projecte i aprovació tècnica de la modificació.
- b) Audiència del contractista i del redactor del projecte, per un termini mínim de tres dies.
- c) Aprovació de l'expedient per l'òrgan de contractació, així com de les despeses complementàries necessàries.

Tanmateix, es poden introduir variacions sense necessitat d'aprovació prèvia quan consisteixen en l'alteració del nombre d'unitats realment executades sobre les

previstes en els mesuraments del projecte, sempre que no representin un increment de la despesa superior al 10 per cent del preu primitiu del contracte.

4. Quan la tramitació d'un projecte modificat exigeixi la suspensió temporal parcial o total de l'execució de les obres i això ocasioni perjudicis greus per a l'interès públic, el ministre, si es tracta de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social i altres entitats públiques estatals, pot acordar que continuïn provisionalment les obres tal com estigui previst en la proposta tècnica que elabori la direcció facultativa, sempre que l'import màxim previst no superi el 10 per cent del preu primitiu del contracte i hi hagi crèdit adequat i suficient per finançar-ho.

L'expedient de projecte modificat a tramitar a aquest efecte exigeix exclusivament la incorporació de les actuacions següents:

a) Proposta tècnica motivada efectuada pel director facultatiu de l'obra, on figuri l'import aproximat de la modificació així com la descripció bàsica de les obres a realitzar.

b) Audiència del contractista.

c) Conformitat de l'òrgan de contractació.

d) Certificat d'existència de crèdit.

En el termini de sis mesos ha d'estar aprovat tècnicament el projecte, i en el de vuit mesos, l'expedient del projecte modificat.

Dins del dit termini de vuit mesos s'han d'executar preferentment, de les unitats d'obra previstes, les parts que no hagin de quedar posteriorment i definitivament ocultes. L'autorització del ministre per iniciar provisionalment les obres implica, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms i entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, l'aprovació de la despesa, sense perjudici dels ajustos que calgui efectuar en el moment de l'aprovació de l'expedient de la despesa.»

Dinou. L'article 220 queda redactat de la manera següent:

«Article 220. *Causes de resolució.*

Són causes de resolució del contracte d'obres, a més de les assenyalades a l'article 206, les següents:

a) La demora en la comprovació del replantejament, conforme a l'article 212.

b) La suspensió de la iniciació de les obres per un termini superior a sis mesos per part de l'Administració.

c) El desistiment o la suspensió de les obres per un termini superior a vuit mesos acordada per la Administració.»

Vint. L'article 221 queda redactat de la manera següent:

«Article 221. *Suspensió de la iniciació de l'obra.*

En la suspensió de la iniciació de les obres per part de l'Administració, quan aquesta deixi transcórrer sis mesos a comptar de la suspensió sense dictar acord sobre la situació esmentada i notificar-ho al contractista, aquest té dret a resoldre el contracte.»

Vint-i-u. L'article 225 queda redactat de la manera següent:

«Article 225. *Principi de risc i ventura en l'execució de les obres.*

1. Les obres s'han d'executar a risc i ventura del concessionari, d'acord amb el que disposen els articles 199 i 214, excepte per a aquella part de l'obra que pugui

ser executada per compte de l'Administració, segons el que preveu l'article 223.2, cas en què regeix el règim general previst per al contracte d'obres.

2. No s'han de tenir en compte als efectes del còmput del termini de durada de la concessió i de l'establert per a l'execució de l'obra els períodes en què aquesta s'hagi de suspendre per una causa imputable a l'Administració concedent o per força major. Si el concessionari és responsable del retard en l'execució de l'obra, cal atènyer-se al que disposa el règim de penalitats contingut en el plec de clàusules administratives particulars i en aquesta Llei, sense que escaigui l'ampliació del termini de la concessió.

3. Si la concurrència de força major implica costos més grans per al concessionari, s'ha d'ajustar el pla economicofinancer. Si la força major impedeix completament la realització de les obres s'ha de resoldre el contracte, i l'òrgan de contractació ha d'abonar al concessionari l'import total de les executades, així com els costos més grans en què hagi incorregut com a conseqüència de l'endeutament amb tercers.»

Vint-i-dos. L'article 226 queda redactat de la manera següent:

«Article 226. *Modificació del projecte.*

Una vegada perfet el contracte, l'òrgan de contractació només pot introduir modificacions en el projecte d'acord amb el que estableixen el títol V del llibre I i l'article 232.1.b). El pla economicofinancer de la concessió ha de recollir en tot cas, mitjançant els ajustos oportuns, els efectes derivats de l'increment o la disminució dels costos.»

Vint-i-tres. L'article 232 queda redactat de la manera següent:

«Article 232. *Prerogatives i drets de l'Administració.*

1. Dins els límits i amb subjecció als requisits i amb els efectes que assenyala aquesta Llei, l'òrgan de contractació o, si s'escau, l'òrgan que determini la legislació específica, té les prerogatives i els drets següents en relació amb els contractes de concessió d'obres públiques:

a) Interpretar els contractes i resoldre els dubtes que ofereixi el seu compliment.

b) Modificar els contractes per raons d'interès públic degudament justificades, d'acord amb el que preveu el títol V del llibre I.

c) Restablir l'equilibri econòmic de la concessió a favor de l'interès públic, en la forma i amb l'extensió que preveu l'article 241.

d) Acordar la resolució dels contractes en els casos i les condicions que estableixen els articles 245 i 246.

e) Establir, si s'escau, les tarifes màximes per la utilització de l'obra pública.

f) Vigilar i controlar el compliment de les obligacions del concessionari, per la qual cosa pot inspeccionar el servei, les seves obres, instal·lacions i locals, així com la documentació, relacionats amb l'objecte de la concessió.

g) Assumir l'explotació de l'obra pública en els supòsits en què es produeixi el segrest de la concessió.

h) Imposar al concessionari les penalitats pertinents per raó dels incompliments en què incorri.

i) Exercir les funcions de policia en l'ús i explotació de l'obra pública en els termes que estableixi la legislació sectorial específica.

j) Imposar amb caràcter temporal les condicions d'utilització de l'obra pública que siguin necessàries per solucionar situacions excepcionals d'interès general, i abonar la indemnització que, si s'escau, sigui procedent.

k) Qualsevol altres drets reconeguts en aquesta o en altres lleis.

2. L'exercici de les prerrogatives administratives que preveu aquest article s'ha d'ajustar al que disposen aquesta Llei i la legislació específica que sigui aplicable.

En particular, és preceptiu el dictamen del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma respectiva en els casos d'interpretació, modificació, nul·litat i resolució, quan el concessionari formuli oposició, en les modificacions acordades en la fase d'execució de les obres que es trobin en el cas que preveu l'article 195.3.b) i en els supòsits que preveu la legislació específica.»

Vint-i-quatre. L'article 233 queda redactat de la manera següent:

«Article 233. *Modificació de l'obra pública.*

1. L'òrgan de contractació pot acordar, quan l'interès públic ho exigeixi i si es donen les circumstàncies que preveu el títol V del llibre I, la modificació de l'obra pública, així com la seva ampliació o, si concorren les circumstàncies que preveu l'article 155 b), la realització d'obres complementàries directament relacionades amb l'objecte de la concessió durant la vigència d'aquesta, i, si s'escau, s'ha de fer la revisió del pla economicofinancer a fi d'ajustar-lo a les noves circumstàncies.

2. Tota modificació que afecti l'equilibri econòmic de la concessió es regeix pel que disposa l'article 241.

3. Les modificacions que, per les seves característiques físiques i econòmiques, permetin la seva explotació independent han de ser objecte d'una nova licitació per a la seva construcció i explotació.»

Vint-i-cinc. L'article 241 queda redactat de la manera següent:

«Article 241. *Manteniment de l'equilibri econòmic del contracte.*

1. El contracte de concessió d'obres públiques ha de mantenir el seu equilibri econòmic en els termes que van ser considerats per a la seva adjudicació, tenint en compte l'interès general i l'interès del concessionari, de conformitat amb el que disposa l'apartat següent.

2. L'Administració ha de restablir l'equilibri econòmic del contracte, en benefici de la part que correspongui, en els supòsits següents:

a) Quan l'Administració modifiqui, per raons d'interès públic i d'acord amb el que preveu el títol V del llibre I, les condicions d'explotació de l'obra.

b) Quan causes de força major o actuacions de l'Administració determinin de manera directa la ruptura substancial de l'economia de la concessió. A aquests efectes, s'entén per causa de força major les enumerades a l'article 214.

c) Quan es produeixin els supòsits que s'estableixin en el mateix contracte per a la seva revisió, d'acord amb el que preveuen l'apartat 4t de la lletra c) i la lletra d) de l'article 115.1.

3. En els supòsits que preveu l'apartat anterior, el restabliment de l'equilibri econòmic del contracte s'ha d'efectuar mitjançant l'adopció de les mesures que escaiguin en cada cas. Aquestes mesures poden consistir en la modificació de les tarifes establertes per la utilització de l'obra, la reducció del termini concessional i, en general, en qualsevol modificació de les clàusules de contingut econòmic incloses en el contracte. Així mateix, en els casos que preveu l'apartat 2.b), i sempre que la retribució del concessionari provingui en més d'un 50 per cent de tarifes abonades pels usuaris, es pot prorrogar el termini de la concessió per un període que no passi d'un 15 per cent de la seva durada inicial. En el cas de força major que preveu l'apartat 2.b), l'Administració concedent ha d'assegurar els rendiments mínims acordats en el contracte

sempre que aquella no impedeixi completament la realització de les obres o la continuïtat de la seva explotació.»

Vint-i-sis. L'article 243 queda redactat de la manera següent:

«Article 243. *Extinció de la concessió per transcurs del termini.*

1. La concessió s'entén extingida per compliment quan transcorri el termini inicialment establert o, si s'escau, el resultant de les pròrrogues acordades d'acord amb l'article 241.3, o de les reduccions que s'hagin decidit.

2. També queden extingits tots els contractes vinculats a la concessió i a l'explotació de les seves zones comercials.»

Vint-i-set. L'article 244 queda redactat de la manera següent:

«Article 244. *Termini de les concessions.*

1. Les concessions de construcció i explotació d'obres públiques s'atorguen pel termini que s'acordi en el plec de clàusules administratives particulars, que no pot excedir els 40 anys.

2. Els terminis fixats en els plecs de condicions només es poden prorrogar per les causes que preveu l'article 241.3.

3. Les concessions relatives a obres hidràuliques es regeixen, quant a la seva durada, per l'article 134.1.a) del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.»

Vint-i-vuit. L'article 258 queda redactat de la manera següent:

«Article 258. *Modificació del contracte i manteniment del seu equilibri econòmic.*

1. L'Administració pot modificar per raons d'interès públic i si concorren les circumstàncies que preveu el títol V del llibre I les característiques del servei contractat i les tarifes que han d'abonar els usuaris.

2. Quan les modificacions afectin el règim financer del contracte, l'Administració ha de compensar el contractista de manera que es mantingui l'equilibri dels supòsits econòmics que van ser considerats com a bàsics en l'adjudicació del contracte.

3. En cas que els acords que dicti l'Administració respecte al desenvolupament del servei no tinguin transcendència econòmica, el contractista no té dret a indemnització per raó dels dits acords.

4. L'Administració ha de restablir l'equilibri econòmic del contracte, en benefici de la part que correspongui, en els supòsits següents:

a) Quan l'Administració modifiqui, per raons d'interès públic i d'acord amb el que estableix el títol V del llibre I, les característiques del servei contractat.

b) Quan actuacions de l'Administració determinin de manera directa la ruptura substancial de l'economia del contracte.

c) Quan causes de força major determinin de manera directa la ruptura substancial de l'economia del contracte. A aquests efectes, s'entenen per causes de força major les enumerades a l'article 214 d'aquesta Llei.

5. En els supòsits que preveu l'apartat anterior, el restabliment de l'equilibri econòmic del contracte s'ha de fer mitjançant l'adopció de les mesures que escaiguin en cada cas. Aquestes mesures poden consistir en la modificació de les tarifes a abonar pels usuaris, la reducció del termini del contracte i, en general, en qualsevol modificació de les clàusules de contingut econòmic incloses en el contracte. Així mateix, en els casos que preveuen els apartats 4.b) i c), es pot prorrogar el termini del contracte per un període que no passi d'un 10 per cent de la seva durada inicial, respectant els límits màxims de durada previstos legalment.»

Vint-i-nou. L'article 272 queda redactat de la manera següent:

«Article 272. *Modificació del contracte de subministrament.*

Quan com a conseqüència de les modificacions del contracte de subministrament acordades de conformitat amb el que estableixen l'article 202 i el títol V del llibre I, es produeixi augment, reducció o supressió de les unitats de béns que integren el subministrament o la substitució d'uns béns per uns altres, sempre que aquests estiguin compresos en el contracte, aquestes modificacions són obligatòries per al contractista i no té cap dret, en cas de supressió o reducció d'unitats o classes de béns, a reclamar indemnització per les causes esmentades.»

Trenta. L'article 275 queda redactat de la manera següent:

«Article 275. *Causes de resolució.*

Són causes de resolució del contracte de subministrament, a més de les assenyalades a l'article 206, les següents:

- a) La suspensió, per causa imputable a l'Administració, de la iniciació del subministrament per un termini superior a sis mesos a partir de la data assenyalada en el contracte per al lliurament, llevat que en el plec se n'assenyali un altre inferior.
- b) El desistiment o la suspensió del subministrament per un termini superior a l'any acordada per l'Administració, llevat que en el plec se n'assenyali un altre inferior.»

Trenta-u. L'article 282 queda redactat de la manera següent:

«Article 282. *Modificació d'aquests contractes.*

Quan, com a conseqüència de modificacions del contracte de serveis de manteniment acordades de conformitat amb el que estableixen l'article 202 i el títol V del llibre I, es produeixi augment, reducció o supressió d'equips a mantenir o la substitució d'uns equips per uns altres, sempre que aquests estiguin continguts en el contracte, aquestes modificacions són obligatòries per al contractista i no té cap dret, en cas de supressió o reducció d'unitats o classes d'equips, a reclamar indemnització per les causes esmentades.»

Trenta-dos. L'article 284 queda redactat de la manera següent:

«Article 284. *Causes de resolució.*

Són causes de resolució dels contractes de serveis, a més de les assenyalades a l'article 206, les següents:

- a) La suspensió per causa imputable a l'Administració de la iniciació del contracte per un termini superior a sis mesos a partir de la data assenyalada en el contracte per al seu començament, llevat que en el plec se n'assenyali un d'inferior.
- b) El desistiment o la suspensió del contracte per un termini superior a un any acordada per l'Administració, llevat que en el plec se n'assenyali un d'inferior.
- c) Els contractes complementaris a què es refereix l'article 279.2 queden resolts, en tot cas, quan es resol el contracte principal.»

Trenta-tres. L'apartat 1 de l'article 309 queda redactat de la manera següent:

«1. La Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat, a través dels seus òrgans de suport tècnic, ha de posar a disposició de tots els òrgans de contractació del sector públic una plataforma electrònica que permeti donar publicitat

a través d'Internet a les convocatòries de licitacions i els seus resultats i a tota la informació que considerin rellevant relativa als contractes que subscriguin, així com prestar altres serveis complementaris associats al tractament informàtic d'aquestes dades. En tot cas, els perfils de contractant dels òrgans de contractació del sector públic estatal s'han d'integrar en aquesta plataforma i s'han de gestionar i difondre exclusivament a través d'aquesta. A les seues electròniques d'aquests òrgans s'ha d'incloure un enllaç al seu perfil del contractant situat a la Plataforma de contractació de l'Estat.»

Trenta-quatre. S'afegeix una disposició addicional trenta-cinquena amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-cinquena. *Règim d'adjudicació de contractes públics en el marc de fórmules institucionals de col·laboració entre el sector públic i el sector privat.*

Els contractes públics i concessions es poden adjudicar directament a una societat d'economia mixta en la qual concorri capital públic i privat, sempre que l'elecció del soci privat s'hagi efectuat de conformitat amb les normes que estableix la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, per a l'adjudicació del contracte l'execució del qual constitueixi el seu objecte i sempre que no s'introdueixin modificacions en l'objecte i les condicions del contracte que es van tenir en compte en la selecció del soci privat.»

Trenta-cinc. L'apartat 2 de la disposició final vuitena queda redactat de la manera següent:

«2. En tot cas, en els procediments iniciats a sol·licitud d'un interessat per als quals no s'estableixi específicament una altra cosa i que tinguin per objecte o es refereixin a la reclamació de quantitats, l'exercici de prerrogatives administratives o qualsevol altra qüestió relativa a l'execució, consumació o extinció d'un contracte administratiu, una vegada transcorregut el termini previst per a la resolució sense que s'hagi notificat aquesta, l'interessat pot considerar desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudici de la subsistència de l'obligació de resoldre.»

Disposició final dissetena. *Reforma de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 114 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, queda redactada de la manera següent:

«b) Persones naturals o jurídiques per finançar béns i inversions en general que hagin de revertir a l'Administració General de l'Estat i hagin de quedar afectes a concessió administrativa, o s'hagin d'adquirir o realitzar en el marc d'un contracte de concessió d'obra pública o de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, o per una societat d'economia mixta creada per executar un d'aquests contractes.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 115 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, queda redactat de la manera següent:

«1. L'import total dels avals que preveu l'apartat 2 de l'article precedent d'aquesta Llei no pot excedir el límit que en cada exercici assenyali la llei de pressupostos generals de l'Estat. Dins d'aquest límit s'ha d'especificar l'import que, com a màxim, es pot destinar a avalar les operacions concertades per les societats d'economia mixta i pels adjudicataris de contractes de concessió d'obra pública o de col·laboració entre el sector públic i el sector privat a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article anterior.

El límit anual d'avalis s'ha d'entendre referit al principal de les operacions avalades. L'aval concedit no pot garantir més que el pagament del principal i dels interessos, llevat que la llei de pressupostos o de concessió disposin expressament una altra cosa.»

Disposició final divuitena. *Modificació del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

Es modifica el text refós de la Llei del cadastre immobiliari en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Contingut.*

1. La descripció cadastral dels béns immobles ha de comprendre les seves característiques físiques, econòmiques i jurídiques, entre les quals hi ha la localització i la referència cadastral, la superfície, l'ús o destí, la classe de conreu o aprofitament, la qualitat de les construccions, la representació gràfica, el valor cadastral i el titular cadastral, amb el seu número d'identificació fiscal o, si s'escau, número d'identitat d'estranger.

2. La certificació cadastral descriptiva i gràfica acreditativa de les característiques indicades a l'apartat anterior i obtinguda, preferentment, per mitjans telemàtics, s'ha d'incorporar als documents públics que continguin fets, actes o negocis susceptibles de generar una incorporació en el cadastre immobiliari, així com al Registre de la Propietat en els supòsits previstos per llei. Igualment s'ha d'incorporar en els procediments administratius com a mitjà d'acreditació de la descripció física dels immobles.

3. Llevat que hi hagi una prova en contra i sense perjudici del Registre de la Propietat, els pronunciaments jurídics del qual prevalen, les dades que conté el cadastre immobiliari es presumeixen certes.»

Dos. Es modifica l'article 6.3, que queda redactat en els termes següents:

«Article 6. *Concepte i classes de béns immobles.*

3. A cada bé immoble se li ha d'assignar com a identificador una referència cadastral, constituïda per un codi alfanumèric que permet situar-lo inequívocament a la cartografia oficial del Cadastre.

Aquesta identificació ha de figurar en tots els documents que reflecteixin relacions de naturalesa econòmica o amb transcendència tributària vinculades a l'immoble, d'acord amb el que estableix el títol V d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica l'article 11.2, que queda redactat en els termes següents:

«Article 11. *Obligatorietat de la incorporació i tipus de procediments.*

2. La incorporació esmentada s'ha de fer mitjançant algun dels procediments següents:

- a) Declaracions, comunicacions i sol·licituds.
- b) Esmena de discrepàncies i rectificació.
- c) Inspecció cadastral.
- d) Valoració.»

Quatre. Es deroga l'apartat 6 de l'article 12, que queda sense contingut.

Cinc. Es modifiquen els paràgrafs a) i c) de l'article 14, que queden redactats en els termes següents:

«Article 14. *Procediment d'incorporació mitjançant comunicacions.*

a) La informació que els notaris i registradors de la propietat han de remetre de conformitat amb el que disposa l'article 36, quan es refereixi a documents autoritzats o inscrits per ells el contingut dels quals suposi exclusivament l'adquisició o consolidació de la propietat de la totalitat de l'immoble, sempre que els interessats hagin aportat la referència cadastral en els termes a què es refereix el títol V i es formalitzi en escriptura pública o se'n sol·liciti la inscripció en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos des del fet, acte o negoci de què es tracti.

Així mateix constitueix comunicació la informació que han de remetre els notaris referida a la segregació, divisió, agregació o agrupació dels béns immobles, sempre que, dutes a terme les actuacions que preveu l'article 47.2, consti la referència cadastral dels immobles afectats, hi hagi correspondència entre els immobles objecte de les actuacions esmentades i la descripció que figura en el Cadastre, i que s'aporti el pla, representat sobre la cartografia cadastral, que permeti identificar aquestes alteracions.

c) Les que les administracions actuants han de formalitzar davant el cadastre immobiliari en els supòsits de concentració parcel·lària, de delimitació administrativa, d'expropiació forçosa i dels actes de planejament i de gestió urbanístics que es determinin reglamentàriament. La comunicació ha de comprendre la certificació administrativa corresponent expedida per l'òrgan actuant.

Quan les actuacions esmentades hagin estat inscrites en el Registre de la Propietat, la informació també ha de ser objecte de comunicació al Cadastre pel registrador, sempre que, dutes a terme les actuacions que preveu l'article 48.5, consti la referència cadastral dels immobles afectats, així com el pla que permeti identificar les actuacions sobre la cartografia cadastral.

També constitueix comunicació la informació que els registradors de la propietat han de remetre, referida als actes de parcel·lació que consisteixen en la segregació, divisió, agregació o agrupació dels béns immobles, sempre que es compleixin els requisits expressats en el paràgraf anterior i que se'n sol·liciti la inscripció en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos des del fet, acte o negoci de què es tracti.»

Sis. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Procediments d'esmena de discrepàncies i de rectificació.*

1. El procediment d'esmena de discrepàncies s'inicia per acord de l'òrgan competent, ja sigui per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, quan l'Administració tingui coneixement, per qualsevol mitjà, de la manca de concordança entre la descripció cadastral dels béns immobles i la realitat immobiliària i el seu origen no es degui a l'incompliment de l'obligació de declarar o comunicar a què es refereixen els articles 13 i 14. La iniciació del procediment s'ha de comunicar als interessats, i se'ls ha de concedir un termini de 15 dies perquè formulin les al·legacions que considerin convenients.

La resolució que es dicti té efectivitat des de l'endemà de la data en què s'acordi i s'ha de notificar als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa és de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació als interessats. El venciment del termini màxim de resolució determina la caducitat de l'expedient i l'arxivament de totes les actuacions.

No obstant això, en els supòsits en què no existeixin tercers afectats pel procediment, aquest es pot iniciar directament amb la notificació de la proposta de resolució. En aquest cas, s'ha de posar de manifest l'expedient per a la presentació d'al·legacions durant un termini de 15 dies. Si, transcorregut aquest termini, els interessats no hi han formulat al·legacions, la proposta de resolució esdevé definitiva i s'ha de tancar i arxivar l'expedient. L'efectivitat d'aquesta resolució es produeix des de l'endemà de la finalització del termini esmentat.

2. En ocasió de l'autorització d'un fet, acte o negoci en un document públic es poden solucionar les discrepàncies relatives a la configuració o superfície de la parcel·la, de conformitat amb el procediment següent:

a) El notari davant el qual es formalitzin els fets, actes o negocis jurídics corresponents ha de sol·licitar als atorgants que li manifestin si la descripció que conté la certificació cadastral a què es refereix l'article 3.2 es correspon amb la realitat física de l'immoble en el moment d'atorgar el document públic.

b) Si els atorgants li manifesten la identitat entre la realitat física i la certificació cadastral, el notari ha de descriure l'immoble en el document públic d'acord amb la certificació i hi ha de fer constar la manifestació de conformitat dels atorgants.

Quan hi hagi un títol previ que hagi de ser rectificat, les noves dades s'han de consignar amb les que ja apareixien en aquell. En els documents posteriors només és necessari consignar la descripció actualitzada.

c) Si els atorgants li manifesten l'existència d'una discrepància entre la realitat física i la certificació cadastral, el notari n'ha de sol·licitar l'acreditació per qualsevol mitjà de prova admès en dret. Quan el notari entengui suficientment acreditada l'existència de la discrepància i una vegada obtingut el consentiment, requerit expressament, dels titulars que resultin del que disposa l'article 9.5 que, en la seva condició d'adjacents, puguin resultar afectats per la rectificació, ha d'incorporar la nova descripció del bé immoble en el mateix document públic o en un altre de posterior autoritzat a l'efecte, en la forma que estableix el paràgraf anterior.

El notari ha d'informar la Direcció General del Cadastre sobre la rectificació efectuada, per mitjans telemàtics, en el termini màxim de cinc dies des de la formalització del document públic. Una vegada validada tècnicament per la mateixa Direcció General la rectificació declarada, s'ha d'incorporar l'alteració corresponent en el Cadastre. En els supòsits en què s'aporti el pla, representat sobre la cartografia cadastral, l'alteració s'ha de dur a terme en el termini de cinc dies des del seu coneixement pel Cadastre, de manera que el notari pugui incorporar en el document públic la certificació cadastral descriptiva i gràfica dels immobles afectats que reflecteixi la seva nova descripció.

d) En els supòsits en què no s'obtingui el consentiment per esmenar la discrepància o quan aquesta no resulti degudament acreditada, el notari n'ha de deixar constància en el document públic i, per mitjans telemàtics, ha d'informar de la seva existència la Direcció General del Cadastre perquè, si s'escau, aquesta incoï el procediment oportú.

La descripció de la configuració i superfície de l'immoble de conformitat amb la certificació cadastral descriptiva i gràfica actualitzada a què fan referència els paràgrafs b) i c) s'ha d'incorporar en els assentaments de les finques ja inscrites en el Registre de la Propietat, sense perjudici de les funcions que corresponguin al registrador en l'exercici de les seves competències.

Quan hi hagi identitat, en els termes que estableix l'article 45, amb la corresponent finca registral inscrita, en els assentaments posteriors s'ha de prendre com a base la nova descripció física i gràfica.

En els supòsits en què no es doni aquesta identitat, el registrador de la propietat, per mitjans telemàtics, ha de posar aquesta circumstància en coneixement de la Direcció General del Cadastre, que, després d'analitzar la motivació exposada, ha d'emetre informe les conclusions del qual s'han de fer constar en el Registre de la Propietat i ha d'incoar, si s'escau, el procediment oportú.

Mitjançant resolució de la Direcció General del Cadastre, previ informe favorable de la Direcció General dels Registres i del Notariat, es poden determinar altres elements de la descripció del bé immoble que han de ser objecte de rectificació de discrepàncies d'acord amb el procediment que preveu aquest apartat.

3. La Direcció General del Cadastre pot rectificar d'ofici la informació continguda a la base de dades cadastral en el que sigui necessari per efectuar correccions de

superfície dins del marge de tolerància tècnica que es defineixi reglamentàriament, així com per reflectir canvis en els identificadors postals o en la cartografia, o quan es portin a terme altres operacions de caràcter general, legalment previstes, que tinguin per finalitat mantenir la concordança adequada entre el Cadastre i la realitat immobiliària.

Quan l'operació de caràcter general consisteixi en la rectificació de la descripció dels immobles que s'hagi de dur a terme amb motiu d'ajustos a la cartografia bàsica oficial o a les ortofotografies inscrites en el Registre Central de Cartografia, s'ha d'anunciar en el butlletí oficial de la província l'inici del procediment de rectificació per ajustos cartogràfics en els municipis afectats i el calendari d'actuacions. Després de l'anunci s'ha d'obrir un període d'exposició pública a l'Ajuntament en què s'ubiquin els immobles durant un mínim de 15 dies i la subsegüent obertura del termini d'al·legacions durant el mes següent. Quan com a conseqüència d'aquestes actuacions es produeixin rectificacions que superin la tolerància tècnica, la resolució per la qual s'aprovin les noves característiques cadastrals, que té efectivitat l'endemà del dia que s'hagi dictat, s'ha de notificar als interessats de conformitat amb el que preveu l'article 29 d'aquest text refós, i no és necessari l'anunci que preveu l'apartat 1 de l'article esmentat.»

Set. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Concepte.*

1. La representació gràfica dels béns immobles a què es refereix l'article 3 ha de comprendre en tot cas la seva descripció cartogràfica en la forma que estableix aquest títol.

2. La base geomètrica del cadastre immobiliari està constituïda per la cartografia parcel·laria elaborada per la Direcció General del Cadastre. Aquesta cartografia cadastral constitueix la base per a la georeferenciació dels béns immobles.

3. La cartografia cadastral ha d'estar a disposició dels ciutadans i de les empreses, així com de les administracions i entitats públiques que requereixin informació sobre el territori o sobre béns immobles concrets, preferentment a través d'un servidor de mapes gestionat per la Direcció General del Cadastre o dels serveis que a aquest efecte s'estableixin a la seva seu electrònica.

Mitjançant resolució de la Direcció General del Cadastre s'han de determinar els formats, condicions d'accés i subministrament, així com les altres característiques necessàries per a la prestació d'aquests serveis.

4. Amb la finalitat de facilitar la utilització de la cartografia cadastral com a cartografia bàsica per a la identificació de les finques en el Registre de la Propietat, la Direcció General del Cadastre ha de proporcionar accés al servei d'identificació i representació gràfica de les finques esmentades sobre la cartografia cadastral, mitjançant un sistema interoperable que respongui a les especificacions que es determinin per resolució de la Direcció General del Cadastre.

En els supòsits en què s'hagin utilitzat mitjans o procediments diferents de la cartografia cadastral per a la identificació gràfica de les finques en el Registre de la Propietat es pot aplicar el procediment de rectificació per ajustos cartogràfics que estableix l'article 18.3 d'aquesta Llei.

5. És aplicable a la cartografia cadastral el que disposa la Llei 7/1986, de 24 de gener, d'ordenació de la cartografia, en les escales i amb les especialitats establertes reglamentàriament.»

Vuit. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2, així com l'apartat 3 de l'article 36, que queden redactats en els termes següents:

Article 36. *Deure de col·laboració.*

«2. Les administracions i altres entitats públiques, els fedataris públics i els qui, en general, exerceixin funcions públiques estan obligats a subministrar al

cadastre immobiliari, en els termes que preveu l'article 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, totes les dades o antecedents rellevants per a la seva formació i manteniment que aquest els sol·liciti, o bé mitjançant una disposició de caràcter general, o bé a través de requeriments concrets. Amb aquesta finalitat, han de facilitar l'accés gratuït a aquesta informació en els termes que s'acaben d'indicar, a través de mitjans telemàtics.

(...)

«3. Els notaris i registradors de la propietat han de remetre telemàticament al Cadastre, dins els 20 primers dies de cada mes, informació relativa als documents autoritzats per ells o que hagin generat una inscripció registral el mes anterior, en què constin fets, actes o negocis susceptibles d'inscripció en el cadastre immobiliari. En aquesta informació s'ha de consignar de manera separada la identitat de les persones que hagin incomplert l'obligació d'aportar la referència cadastral que estableix l'article 40. Així mateix, han de remetre la documentació complementària incorporada en l'escriptura pública que sigui d'utilitat per al Cadastre.

Quan aquest subministrament es refereixi a les comunicacions que han de fer els notaris de conformitat amb el que disposa l'article 14.a), la remissió de la informació s'ha de produir dins els 5 dies següents a l'autorització del document públic que origini l'alteració.

Mitjançant resolució de la Direcció General del Cadastre, previ informe favorable de la Direcció General dels Registres i del Notariat, s'han de regular els requisits tècnics per donar compliment a les obligacions de subministrament d'informació tributària establertes en aquest apartat.»

Nou. El contingut actual de l'article 46 passa a numerar-se com a apartat 1 i s'hi afegeix un nou apartat 2, redactat en els termes següents:

Article 46. *Constància de la referència cadastral en documents administratius.*

«1. (...).

2. Quan del procediment administratiu en resultin modificacions en l'immoble d'acord amb el que preveu l'article 40.2, l'òrgan administratiu ha de remetre al Cadastre còpia dels plànols de situació, perquè aquest mateix expedeixi i comuniqui, en el termini de cinc dies, les noves referències cadastrals dels béns immobles afectats.»

Deu. Es modifica l'article 47.2, que queda redactat en els termes següents:

Article 47. *Constància de la referència cadastral en documents notarials.*

«2. Quan les modificacions a què es refereix l'article 40.2 consisteixin en agrupacions, agregacions, segregacions o divisions de finques o es tracti de la constitució sobre aquestes del règim de propietat horitzontal, el notari ha de remetre al Cadastre, en el termini de cinc dies des de l'autorització del document, còpia simple de l'escriptura juntament amb el plànol o projecte, si l'hi presenta l'interessat, perquè s'expedeixi una nova referència cadastral. El Cadastre ha de comunicar la nova referència cadastral al notari autoritzant del document públic en el termini de 24 hores, perquè consti a la matriu per diligència o nota al marge.

S'ha d'aportar la mateixa documentació per a l'assignació notarial de la referència cadastral provisional en els supòsits d'obra nova en construcció en règim de propietat horitzontal.»

Onze. Es modifica l'article 48, que es redacta en els termes següents:

«Article 48. *Constància registral de la referència cadastral.*

1. La constància de la referència cadastral en els assentaments del Registre de la Propietat té per objecte, entre altres, possibilitar el transvasament d'informació entre el Registre de la Propietat i el cadastre immobiliari.

2. El registrador, una vegada qualificada la documentació presentada, ha de recollir en l'assentament com una més de les dades descriptives de la finca i amb el caràcter i els efectes que estableix l'article 6.3, la referència cadastral que li atribueixin els atorgants en el document inscripció, quan hi hagi correspondència entre la referència cadastral i la identitat de la finca en els termes expressats a l'article 45.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, es pot reflectir registralment la identificació cadastral de les finques com a operació específica, d'acord amb el que està legalment previst.

4. Si la referència cadastral inscrita pateix alguna modificació que no es derivi d'una modificació de les característiques físiques de la finca, n'hi ha prou per a la seva constància amb la certificació expedida a l'efecte pel Cadastre.

5. En cas d'inscripció d'actes de naturalesa urbanística, el registrador ha de remetre a la Direcció General del Cadastre còpia del plànol l'endemà de la seva presentació en el Registre de la Propietat. El Cadastre ha de tornar al registrador, en el termini de cinc dies, les referències cadastrals de les finques objecte de l'acte de què es tracti.

6. Les discrepàncies en la referència cadastral no afecten la validesa de la inscripció.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 62, que queda redactat en els termes següents:

«Article 62. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable de la taxa d'acreditació cadastral l'expedició per la Direcció General del Cadastre o per les gerències i subgerències del Cadastre, a instància de part, de certificacions en què figurin dades que constin en el cadastre immobiliari i de còpia dels documents següents:

- a) Ortofotografia.
- b) Fotografia aèria.
- c) Cartografia.
- d) Informació alfanumèrica digital.
- e) Còpies d'informació no gràfica d'expedients.

2. L'expedició de les certificacions i documents a què es refereix l'apartat anterior no queda subjecta a aquesta taxa quan la seva obtenció es produeixi directament per mitjans telemàtics.»

Tretze. La disposició addicional única del text refós de la Llei del cadastre immobiliari passa a numerar-se com a disposició addicional primera i s'incorpora una nova disposició addicional segona, amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Col·laboració de notaris i registradors.*

Mitjançant una ordre del ministre de Presidència, dictada a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda i de Justícia, s'han de desenvolupar els aspectes procedimentals que siguin necessaris per donar compliment a les obligacions que estableix aquesta Llei, sempre que no s'hagin previst a la mateixa Llei de manera específica altres desplegaments normatius.»

Catorze. S'incorpora una nova disposició transitòria, la vuitena, al text refós de la Llei del cadastre immobiliari, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Utilització de mitjans electrònics.*

La vigència dels terminis que preveuen els articles 18.2, 36.3, 46.2, 47.2 i 48.5 d'aquesta Llei es produeix transcorregut un any des de l'entrada en vigor de la Llei d'economia sostenible. Mentrestant, són aplicables els terminis establerts

en els articles esmentats d'acord amb la redacció vigent a l'entrada en vigor de la dita Llei.»

Disposició final dinovena. *Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional vuitena de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, que queda redactat en els termes següents:

«2. Una vegada establertes les condicions generals, els requisits i les característiques tècniques de la presentació de sol·licituds i escrits en suport magnètic o per mitjans telemàtics, queda reduït en un 15 per cent l'import de les taxes a què estiguin subjectes aquestes sol·licituds i escrits, si aquests es presenten i les taxes s'abonen prèviament o simultàniament pels mitjans tècnics esmentats.»

Disposició final vintena. *Modificació de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.*

La Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, queda modificada en els termes que s'estableixen a continuació.

U. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional primera de la Llei orgànica 5/2002, que queda redactat en els termes següents:

«1. El professorat dels cossos de catedràtics i professors d'ensenyament secundari, així com el de professors tècnics de formació professional, sense perjudici del que estableix l'article 95 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, poden exercir les seves funcions en els centres de titularitat pública amb oferta integrada, i impartir totes les modalitats de formació professional de conformitat amb el seu perfil acadèmic i professional, sempre que reuneixin els requisits per impartir els mòduls inclosos en els títols de formació professional o en els certificats de professionalitat corresponents. Aquest professorat pot completar la jornada i l'horari establerts per al seu lloc de treball impartint accions formatives de les altres modalitats. Així mateix, poden ampliar voluntàriament la seva dedicació, que es considera d'interès públic i no subjecta a autorització de compatibilitat.»

Dos. S'afegeix un nou article 15 bis a la Llei orgànica 5/2002, amb la redacció següent:

«Article 15 bis. *Els serveis d'informació i orientació professional.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de promoure el desenvolupament d'un sistema integrat d'informació i orientació professional i establir una xarxa que asseguri, almenys, l'assessorament dels ciutadans en relació amb les possibilitats de formació, ocupació i el reconeixement de competències, que permeti la coordinació i busqui la complementarietat dels dispositius que depenen de les administracions educatives i laborals, de l'Administració local, dels interlocutors socials i de qualsevol altre organisme o entitat que presti serveis d'orientació, en tant que servei públic.

2. El Govern, en cooperació amb les comunitats autònomes, ha de promoure actuacions i vetllar perquè els serveis públics d'orientació professional s'adeqüin a les directrius següents:

- a) L'orientació integral i la qualitat dels serveis d'orientació, amb independència de l'entitat que els presti.
- b) L'adequada formació inicial i contínua dels professionals que presten serveis d'orientació.
- c) La coordinació entre els serveis d'orientació i les polítiques d'educació, ocupació i d'inclusió social.

d) L'accessibilitat d'aquest servei a tots els ciutadans, independentment de la seva condició social i professional i de la seva ubicació geogràfica, i d'acord amb el principi d'igualtat d'oportunitats.

e) La prestació de serveis d'atenció singularitzada a les empreses, especialment petites i mitjanes, així com a treballadors autònoms, en tant que recurs que permet optimitzar el seu capital humà i dissenyar itineraris formatius ajustats a les seves necessitats.

3. El Govern ha d'impulsar la recollida sistemàtica de dades a escala nacional sobre l'ús del servei d'informació i orientació professional i la demanda potencial, a fi d'ajustar el mapa d'aquests serveis, i ha d'elaborar un informe amb recomanacions i eines per millorar la qualitat de la prestació.

4. El Govern ha de desenvolupar, amb la col·laboració de les administracions de les comunitats autònomes, una plataforma informàtica integrada d'informació i orientació, per a l'assessorament dels ciutadans en relació amb les possibilitats de formació, ocupació i el reconeixement de competències, que faciliti la coordinació i la complementarietat dels dispositius que depenen de les administracions educatives i laborals, de l'Administració local, dels interlocutors socials, i de qualsevol altre organisme o entitat que presti serveis d'informació i orientació. Aquesta plataforma ha d'estar vinculada a la Xarxa europea per al desenvolupament de les polítiques d'orientació permanent.

5. Els centres integrats de formació professional i els centres de referència nacional han d'assumir la funció d'experimentació i difusió dels resultats del model mixt de servei d'informació i orientació.»

Disposició final vint-i-unena. *Energies renovables.*

El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre a les Corts Generals un projecte de Llei d'eficiència energètica i energies renovables, que adopti les mesures necessàries per avançar en el compliment dels objectius que preveu aquesta Llei.

Disposició final vint-i-dosena. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.*

Es modifica la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres (LOTT), en els termes següents:

U. Es modifica l'article 72.3 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«3. La durada de les concessions s'ha d'establir en el títol concessional, d'acord amb les característiques i les necessitats del servei i tenint en compte els terminis d'amortització de vehicles i instal·lacions. Aquesta durada ha de ser limitada i no pot ser superior a deu anys.

No obstant això, en cas que sigui necessari, i tenint en compte les condicions d'amortització dels actius adscrits a la seva prestació, la durada d'una concessió es pot prolongar, com a màxim, durant la meitat del període original, sempre que el concessionari hagi aportat elements que siguin significatius en relació amb la totalitat dels actius esmentats i estiguin predominantment relacionats amb la prestació dels serveis concessionals.»

Dos. Es modifica l'article 73.3 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les condicions i circumstàncies a què es refereix l'apartat anterior es poden establir en els plecs de condicions amb caràcter de requisits mínims o amb caràcter orientatiu, i les empreses licitadores, dins els límits si s'escau establerts, poden formular ofertes que incloguin precisions, ampliacions o modificacions de les

condicions del plec corresponent sempre que no alterin les condicions essencials del servei o de la seva prestació.

En l'establiment de les condicions esmentades s'ha de prestar especial atenció als criteris d'eficiència econòmica, i també als criteris mediambientals i d'eficiència energètica, a l'accessibilitat per a persones de mobilitat reduïda i al foment de l'ocupació, i s'ha de preveure, si s'escau, la subrogació en les relacions laborals de conformitat amb el que assenyala l'article 75.4.»

Tres. Es modifica l'article 74.1 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«1. En la resolució del concurs s'han de tenir en compte les circumstàncies de tot ordre que concorrin en les diferents ofertes i en les empreses que les formulin, per bé que amb especial atenció als criteris que assenyala l'apartat 3 de l'article anterior, i s'han d'establir, a aquest efecte, criteris de valoració específics, o bé amb caràcter general o bé en el plec de condicions corresponent.»

Disposició final vint-i-tresena. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.*

Els articles 8.7, 40, 82, 83 i 84 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, queden redactats en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 8 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, redactat en els termes següents:

«7. Igualment no tenen la consideració de passos a nivell als efectes d'aquesta Llei les interseccions de vials, tant els destinats al trànsit rodat com al de vianants, amb les línies ferroviàries integrades a la Xarxa ferroviària d'interès general o trams d'aquestes que siguin susceptibles de ser utilitzats no només per a la circulació de trens i altres vehicles ferroviaris convencionals, sinó també per a la de tramvies, metros lleugers o altres mitjans de transport sobre rails diferents del ferrocarril convencional, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la configuració física de la línia ferroviària o tram d'aquesta respongui a les tipologies i paràmetres de disseny propis de les línies destinades a la circulació de tramvies, metros lleugers o vehicles anàlegs.

b) Que els sistemes de control de trànsit de la línia o tram i les característiques de la seva explotació siguin els habitualment utilitzats en les línies destinades a la circulació de tramvies, metros lleugers o vehicles anàlegs.»

Dos. Es modifica l'article 40 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Prestació dels serveis addicionals, complementaris i auxiliars.*

1. Els serveis addicionals, complementaris i auxiliars a la Xarxa ferroviària d'interès general i les seves zones de servei ferroviari, tendents a facilitar el funcionament del sistema ferroviari, s'han de prestar a les empreses ferroviàries i altres candidats conforme s'estableix a continuació. S'entén per zones de servei ferroviari les especificades a l'article 9 d'aquesta Llei.

2. La prestació dels serveis addicionals a la Xarxa ferroviària d'interès general i les seves zones de servei ferroviari l'ha de dur a terme sempre l'administrador d'infraestructures ferroviàries, i està obligat a prestar-los a sol·licitud de les empreses ferroviàries.

3. La prestació de serveis complementaris a la Xarxa ferroviària d'interès general i a les àrees de les zones de servei ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha d'efectuar en règim de dret privat i la pot dur a terme:

a) L'administrador d'infraestructures ferroviàries pels seus propis mitjans o mitjançant gestió indirecta a través d'empreses contractistes seleccionades de

conformitat amb la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals; i en els supòsits que aquesta no sigui aplicable, de conformitat amb l'ordenament jurídic privat amb observança dels principis de publicitat i concurrència. Les empreses contractistes han de disposar d'un títol habilitador per prestar el servei complementari corresponent, atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, i han d'ajustar la seva actuació als principis d'igualtat de tracte, transparència i no-discriminació. Es considera condició essencial de l'activitat el respecte a la confidencialitat de les dades que es puguin conèixer durant el desenvolupament de l'activitat sobre les operacions de les empreses ferroviàries i candidats, i el seu incompliment es considera infracció greu de les compreses a l'apartat a) de l'article 89 d'aquesta Llei.

Per ordre del titular del Ministeri de Foment s'han de determinar els criteris conforme als quals l'administrador d'infraestructures ferroviàries ha de prestar aquests serveis.

Els serveis complementaris que ofereixi en cada moment l'administrador d'infraestructures ferroviàries, a través de la declaració sobre la xarxa o document equivalent, són de prestació obligatòria a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats.

b) Directament, a risc i ventura seus, empreses prestadores proveïdes del títol habilitador preceptiu atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, sempre que disposin dels espais, instal·lacions o mitjans necessaris per dur a terme la prestació corresponent, a través de l'acord o contracte oportú amb l'administrador. El títol habilitador ha de tenir caràcter reglat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries ha d'atorgar aquest títol a les empreses que compleixin els requisits que el titular del Ministeri de Foment estableixi reglamentàriament per obtenir-lo. S'ha d'establir per reglament les condicions perquè l'administrador d'infraestructures ferroviàries subscriuï acords o contractes de disposició d'espais, instal·lacions o mitjans que les empreses prestadores de serveis complementaris sol·licitin, per garantir la seguretat ferroviària i l'ús adequat de les instal·lacions. Els serveis complementaris són de prestació obligatòria a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats, amb aplicació dels principis d'igualtat de tracte, transparència i no-discriminació. Es considera condició essencial de l'activitat el respecte a la confidencialitat de les dades que es puguin conèixer durant el desenvolupament de l'activitat sobre les operacions de les empreses ferroviàries i candidats, i el seu incompliment es considera infracció greu de les compreses a l'apartat a) de l'article 89 d'aquesta Llei.

c) Les empreses ferroviàries i els candidats titulars de material rodant, tant si presten serveis complementaris a l'empara del que estableixen els epígrafs a) i b) anteriors com si no, poden realitzar per a si mateixos els serveis complementaris esmentats sempre que hagin subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si s'escau, d'instal·lacions o mitjans que siguin sol·licitats per l'empresa ferroviària o candidat. L'autoprestació es pot efectuar directament o a través d'un contracte amb tercers. En aquest cas, els prestadors han de disposar del títol habilitador corresponent atorgat per l'administrador. En el supòsit que preveu aquesta lletra c) les empreses ferroviàries i altres candidats tenen prohibida la prestació de serveis complementaris a empreses diferents. L'incompliment d'aquesta obligació suposa una infracció greu compresa a l'apartat a) de l'article 89 d'aquesta Llei.

4. La prestació de serveis auxiliars a la Xarxa ferroviària d'interès general i les àrees de les seves zones de servei administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha d'efectuar en règim de dret privat, sense que calgui cap autorització prèvia de l'administració ferroviària i sense que sigui obligatòria aquesta prestació. En tot cas l'empresa prestadora ha d'haver subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat

d'espais i, si s'escau, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li hagi sol·licitat. L'objecte social de l'empresa prestadora ha d'incloure la realització d'aquests serveis; tanmateix, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodant que no compleixin aquest requisit poden realitzar per a si mateixos els dits serveis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers, sempre que hagin subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si s'escau, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li hagin sol·licitat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries pot prestar en tot cas els serveis auxiliars.

5. La prestació de serveis complementaris i auxiliars a les àrees de les zones de servei ferroviari que no estiguin administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha d'efectuar en règim de dret privat i pot ser portada a terme sense subjecció al títol habilitador que preveu aquest article, per empreses l'objecte social de les quals inclogui la realització d'aquests serveis. Tanmateix, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodant que no compleixin aquest requisit poden realitzar per a si mateixos els dits serveis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers. La prestació dels serveis complementaris i auxiliars en l'àmbit esmentat no és obligatòria.

6. En l'àmbit de la seva competència, les autoritats portuàries han d'exercir les funcions assignades a l'administrador d'infraestructures ferroviàries en els apartats anteriors en relació amb els serveis addicionals, complementaris i auxiliars. Els serveis addicionals d'accés a la via i des de la via a les xarxes ferroviàries dels ports d'interès general de l'Estat els pot prestar l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries amb l'acord previ entre aquesta entitat i l'autoritat portuària corresponent.

7. L'ús dels espais, les instal·lacions i els mitjans disponibles a les àrees de les zones de servei ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha de regular a través del corresponent contracte de disponibilitat entre les parts, en què han de figurar, entre altres punts, l'objecte, la forma i temporalitat de la utilització dels mitjans, la durada del contracte i el preu. En el cas de les autoritats portuàries, aquest ús d'espais, instal·lacions i mitjans disponibles s'ha de portar a terme mitjançant les corresponents concessions, autoritzacions i altres formes jurídiques que siguin aplicables de conformitat amb la legislació portuària.

8. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable a les infraestructures ferroviàries de titularitat privada que complementen la Xarxa ferroviària d'interès general i que no estiguin situades a les zones de servei ferroviari d'aquesta, tret dels serveis addicionals d'accés als apartadors i des d'aquests als quals és aplicable el que estableix l'apartat 2.»

Tres. Es modifica l'article 82 de la Llei, que queda redactat en els termes següents:

«Article 82. *El Comitè de Regulació Ferroviària.*

1. Es crea el Comitè de Regulació Ferroviària com a òrgan col·legiat adscrit al Ministeri de Foment, que es regeix pels preceptes que contenen els articles 22 a 27 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i que actua amb independència funcional plena, en el pla de l'organització, de les decisions financeres, de l'estructura legal i de la presa de decisions, de tot administrador d'infraestructures, organisme de tarifació, organisme adjudicador i candidat.

2. El Comitè de Regulació Ferroviària està compost per un president, un mínim de dos i un màxim de quatre vocals i un secretari. El president i els vocals els designa el ministre de Foment, entre persones de reconeguda competència professional en el sector ferroviari o en la regulació de mercats. El secretari el designa el president.

3. El mandat del president i dels vocals del Comitè té una durada de sis anys, al final dels quals no poden ser designats novament.

4. Els membres del Comitè de Regulació Ferroviària cessen en els seus càrrecs per les causes següents:

a) Expiració del terme del mandat, però continuen en funcions fins al nomenament dels nous membres que els han de substituir.

b) Renúncia.

c) Incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions, incompatibilitat sobrevinguda per a aquest exercici o condemna per delictes dolós.

5. S'ha de determinar reglamentàriament el procediment per a la renovació dels membres del Comitè de Regulació Ferroviària i el seu règim d'incompatibilitats.»

Quatre. Es modifica l'article 83 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Fins i competències del Comitè de Regulació Ferroviària i eficàcia dels seus actes.*

1. Són fins del Comitè de Regulació Ferroviària els següents:

a) Salvaguardar la pluralitat de l'oferta en la prestació dels serveis sobre la Xarxa ferroviària d'interès general i les seves zones de servei ferroviari, així com vetllar perquè aquests es prestin en condicions objectives, transparents i no discriminatòries.

b) Garantir la igualtat entre empreses públiques i privades, així com entre qualssevol candidats, en les condicions d'accés al mercat d'aquests serveis.

c) Vetllar perquè els cànon i les tarifes ferroviàries compleixin el que disposa aquesta Llei i no siguin discriminatoris.

2. Per al compliment dels fins esmentats el Comitè de Regulació Ferroviària té les competències següents:

a) Conèixer i resoldre les reclamacions que, en relació amb l'actuació de l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries, les empreses ferroviàries i els altres candidats, plantegin les empreses ferroviàries i els altres candidats en matèria de:

1r L'atorgament i ús del certificat de seguretat i el compliment de les obligacions que aquest comporti.

2n L'aplicació dels criteris continguts a les declaracions sobre la xarxa.

3r Els procediments d'adjudicació de capacitat i els seus resultats.

4t La quantia, l'estructura o l'aplicació dels cànon i tarifes que se'ls exigeixin o se'ls puguin exigir.

5è Qualsevol tracte discriminatori en l'accés a les infraestructures o als serveis lligats a aquestes que rebin de l'Administració o de qualssevol ens públics, o que es produeixi per actes portats a terme per altres empreses ferroviàries o candidats.

Quan es tracti de reclamacions entre empreses ferroviàries i els altres candidats, o entre aquelles i aquests entre si, s'han d'establir reglamentàriament les condicions en què es pot exigir a aquests el pagament de les despeses que ocasioni el procediment.

b) Iniciar d'ofici els procediments que consideri necessaris, resoldre sobre qualsevol denúncia i adoptar, si s'escau, les mesures necessàries per solucionar la situació que els hagi originat en el termini de dos mesos des de la recepció de tota la informació.

c) Supervisar les negociacions entre candidats i administradors d'infraestructures sobre el nivell dels cànon i intervenir-hi quan prevegi que el

resultat de les negociacions esmentades pot contravenir les disposicions comunitàries aplicables.

d) Emetre informe preceptivament sobre els projectes de normes en què es fixin cànons i tarifes ferroviaris.

e) Emetre informe determinant sobre els expedients en matèria ferroviària tramitats per la Comissió Nacional de la Competència. L'informe s'ha d'emetre en un termini de quinze dies. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si s'escau, resolgui, només pot dissentir del contingut de l'informe determinant de forma expressament motivada.

f) Informar l'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes que ho requereixin respecte de qualsevol projecte de norma o resolució que afecti la matèria ferroviària.

g) Qualsevol altres que se li atribueixin per la llei o per reglament.

3. Les reclamacions davant el Comitè de Regulació Ferroviària s'han de presentar en el termini d'un mes des que es produeixi el fet o la decisió corresponent.

Una vegada iniciat el procediment, el Comitè de Regulació Ferroviària pot adoptar, en qualsevol moment, les mesures provisionals que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució. Aquestes mesures s'han d'adoptar motivadament i han de ser proporcionades i limitades en el temps.

4. En l'exercici de les seves funcions el Comitè de Regulació Ferroviària dicta resolucions que vinculen totes les parts afectades, tenen eficàcia executiva i posen fi a la via administrativa. El Comitè pot procedir, amb l'advertència prèvia i respectant sempre el principi de proporcionalitat, a l'execució forçosa de les seves resolucions per qualsevol dels mitjans que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que sigui admissible.

5. Les resolucions dictades pel Comitè de Regulació Ferroviària són recurribles davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu de conformitat amb el que disposa la llei reguladora d'aquesta jurisdicció.»

Cinc. Es modifica l'article 84 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«Article 84. *Deure de col·laboració amb el Comitè de Regulació Ferroviària.*

El Comitè de Regulació Ferroviària ha de disposar dels mitjans necessaris per a l'exercici de les seves competències. El Ministeri de Foment està obligat a prestar-li la col·laboració que li sol·liciti per al compliment dels seus fins.

Igualment el Comitè de Regulació Ferroviària pot sol·licitar la col·laboració i la informació que requereixi de l'administrador d'infraestructures, els candidats i qualsevol tercer interessat.»

Disposició final vint-i-quatrena. *Modificació de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.*

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, queda modificada en els termes que consten a continuació:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 37, que queda redactat en els termes següents:

«1. Per obtenir el títol és necessària l'avaluació positiva en totes les matèries dels dos cursos de batxillerat. No obstant això, els alumnes que tinguin el títol de tècnic en formació professional poden obtenir el títol de batxiller per la superació de les assignatures necessàries per assolir els objectius generals del batxillerat, que ha de determinar en tot cas el Govern en els termes que consten a l'article 44 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 39, que queda redactat en els termes següents:

«3. La formació professional en el sistema educatiu comprèn els mòduls professionals associats a qualificacions professionals de nivell 1 inclosos en els programes de qualificació professional inicial, la superació dels quals permet l'obtenció de certificats de professionalitat de nivell 1, i els cicles formatius de grau mitjà i grau superior, amb una organització modular, de durada variable i continguts teoricopràctics adequats als diversos camps professionals.»

Tres. Es modifica l'article 41, que queda redactat en els termes següents:

«1. Poden accedir a un programa de qualificació professional inicial els alumnes més grans de 15 anys, complerts abans del 31 de desembre de l'any d'inici del programa, per als quals es consideri que és la millor opció per assolir els objectius de l'etapa. Per accedir a aquests programes es requereix l'acord dels alumnes i dels seus pares o tutors.

Les administracions educatives han d'establir les característiques i l'organització d'aquests programes amb la finalitat que l'alumnat pugui obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

Així mateix, les administracions educatives han de dissenyar els mòduls obligatoris per permetre que els alumnes que els superin tinguin la formació necessària per poder accedir a un cicle formatiu de grau mitjà.

2. L'accés a cicles formatius de grau mitjà requereix una de les condicions següents:

- a) Tenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria.
- b) Haver superat els mòduls obligatoris d'un programa de qualificació professional inicial.
- c) Haver superat un curs de formació específic per accedir a cicles de grau mitjà en centres públics o privats autoritzats per l'Administració educativa.
- d) Haver superat una prova d'accés.

En els supòsits d'accés a l'empara de les lletres c) i d), es requereix tenir disset anys com a mínim, complerts l'any de realització de la prova.

Tant el curs com la prova que permeten accedir als cicles formatius de grau mitjà s'han de centrar en les matèries bàsiques de l'educació secundària obligatòria imprescindibles per cursar aquests cicles. Les matèries del curs i les seves característiques bàsiques les regula el Govern.

3. L'accés a cicles formatius de grau superior requereix una de les condicions següents:

- a) Tenir el títol de batxiller.
- b) Tenir el títol de tècnic de grau mitjà i haver superat un curs de formació específic per accedir a cicles de grau superior en centres públics o privats autoritzats per l'administració educativa.
- c) Haver superat una prova d'accés. En aquest supòsit, es requereix tenir dinou anys, complerts l'any de realització de la prova o divuit si s'acredita que es disposa d'un títol de tècnic relacionat amb aquell al qual es vol accedir.

Tant el curs com la prova que permeten accedir als cicles formatius de grau superior s'han de centrar en els objectius generals del batxillerat, i les seves característiques bàsiques les regula el Govern.

4. Les proves a què es refereix l'apartat anterior han d'acreditar, per a la formació professional de grau mitjà, els coneixements i les habilitats suficients per cursar amb aprofitament els ensenyaments esmentats i, per a la formació

professional de grau superior, la maduresa en relació amb els objectius del batxillerat.

5. Correspon a les administracions educatives regular l'exempció de les parts de les proves d'accés als cicles formatius de formació professional en funció de la formació prèvia acreditada per l'alumnat.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 44, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els alumnes que superin els ensenyaments de formació professional de grau mitjà rebran el títol de tècnic de la professió corresponent. El títol de tècnic, independentment de la manera d'obtenir-lo, permet l'accés directe a totes les modalitats de batxillerat. El Govern ha de regular el règim de convalidacions recíproques entre els mòduls professionals d'un cicle formatiu de grau mitjà i les matèries de batxillerat i establir les matèries que sigui necessari superar per obtenir el títol de batxiller, amb la finalitat de facilitar la mobilitat entre aquests ensenyaments. Així mateix, s'han de regular les convalidacions entre els estudis de formació professional i els ensenyaments artístics i esportius.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els alumnes que superin els ensenyaments de formació professional de grau superior obtindran el títol de tècnic superior. El títol de tècnic superior permet l'accés directe als estudis universitaris de grau pel procediment que es determini reglamentàriament, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.»

Disposició final vint-i-cinquena. *Modificació del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.*

Es modifica l'article 497, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 497. *Dret a conèixer la identitat dels accionistes.*

Les entitats que, d'acord amb la normativa reguladora del mercat de valors, hagin de portar els registres dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte estan obligades a comunicar a la societat emissora, en qualsevol moment que ho sol·liciti i amb independència que les seves accions hagin de ser nominatives o no per disposició legal, les dades necessàries per identificar els accionistes, incloses les adreces i els mitjans de contacte de què disposin, per permetre la comunicació amb aquells.

Es poden concretar reglamentàriament els aspectes tècnics i formals necessaris per a l'exercici d'aquest dret per la societat emissora.»

Disposició final vint-i-sisena. *Estudi sobre mesures de simplificació i agilitació de constitució d'empreses contingudes en aquesta Llei.*

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha d'elaborar un estudi, per elevar-lo a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, sobre les mesures de simplificació i agilitació de creació d'empreses. L'estudi ha d'incloure les recomanacions oportunes sobre les modificacions normatives i organitzatives necessàries per continuar avançant en la simplificació, agilitació i implantació plena de mitjans telemàtics en els tràmits per a la constitució de societats, així com en la seva extensió a altres supòsits de creació d'empreses.

Disposició final vint-i-setena. *Adaptació de la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari als canvis duts a terme a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries:

U. Es modifica el número 4 de l'article 11è, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els lliuraments de béns a organismes degudament reconeguts que els enviïn amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la Comunitat Europea o els exporti definitivament a tercers països en el marc de les seves activitats humanitàries, caritatives o educatives, previ reconeixement del dret a l'exempció en la forma que es determini reglamentàriament.

No obstant això, quan qui lliuri els béns a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest número sigui un ens públic o un establiment privat de caràcter social, es pot sol·licitar a l'Administració tributària canària la devolució de l'impost suportat que no s'hagi pogut deduir totalment prèvia justificació del seu import en el termini de tres mesos des que es realitzin els lliuraments esmentats.»

Dos. Es modifica el número 7 de l'article 12è, que queda redactat de la manera següent:

«7. Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis destinats als organismes internacionals reconeguts per Espanya o als membres amb estatut diplomàtic dels organismes esmentats o al seu personal tècnic i administratiu, dins els límits i amb les condicions fixades reglamentàriament o establertes en els convenis internacionals.

En particular, s'han d'incloure en aquest apartat els lliuraments de béns i les prestacions de serveis destinats a la Comunitat Europea, a la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, al Banc Central Europeu o al Banc Europeu d'Inversions, o als organismes creats per les comunitats als quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les Comunitats Europees, dins els límits i de conformitat amb les condicions del mateix Protocol i els acords per a la seva aplicació o els acords de seu, sempre que amb això no es provoquin distorsions en la competència.»

Tres. Es modifica l'apartat 7è del número 1 de l'article 14è, i el número 9 del mateix article, que queden redactats de la manera següent:

«1.7è Les divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, tret de les monedes i bitllets de col·lecció i de les peces d'or, plata i platí».

«9. Les importacions efectuades per organismes internacionals reconeguts per Espanya i les efectuades pels seus membres amb estatut diplomàtic i el seu personal tècnic i administratiu, amb els límits i en les condicions fixades reglamentàriament o establertes en els convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o en els acords sobre la seva seu.

En particular, estan exemptes de l'impost les importacions de béns realitzades per la Comunitat Europea, la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, el Banc Central Europeu o el Banc Europeu d'Inversions, o pels organismes creats per les comunitats als quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les Comunitats Europees, dins els límits i de conformitat amb les

condicions del mateix Protocol i els acords per a la seva aplicació o els acords de seu, sempre que aquesta exempció no provoqui distorsions en la competència.»

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 del número u de l'article 17è, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els serveis que s'enumeren a continuació quan el seu destinatari estigui establert o tingui el domicili o la residència habitual fora de la Unió Europea:

Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial, així com qualsevol altres drets similars.

La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.

Els de publicitat.

Els d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres de similars, llevat dels compresos a l'apartat 1 del número u del punt tres d'aquest article.

Els de tractament de dades i el subministrament d'informacions, inclosos els procediments i experiències de caràcter comercial.

Els de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

Els d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com els serveis financers, esmentats respectivament per l'article 10, número 1, apartats 16è i 18è, d'aquesta Llei, inclosos els que no estiguin exempts, tret del lloguer de caixes de seguretat.

Els de cessió de personal.

El doblatge de pel·lícules.

Els arrendaments de béns mobles corporals, amb excepció dels que tinguin per objecte qualsevol mitjà de transport i els contenidors.

La provisió d'accés als sistemes de distribució de gas natural, electricitat, calefacció o refrigeració, i el seu transport o transmissió a través dels sistemes esmentats, així com la prestació d'altres serveis directament relacionats amb qualsevol dels serveis compresos en aquest paràgraf.

Les obligacions de no prestar, totalment o parcialment, qualsevol dels serveis enunciats en aquest número.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3r del número 1 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«3r La factura original o el justificant comptable de l'operació expedit per qui faci un lliurament de béns o una prestació de serveis al destinatari, subjecte passiu de l'impost, en els supòsits a què es refereixen l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i l'article 58 ter.6 d'aquesta Llei, sempre que la quota meritada pel lliurament o la prestació estigui degudament declarada en la declaració liquidació a què es refereix l'article 59.1.f) de la Llei 20/1991.

En el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el document d'ingrés de la quota.»

Sis. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Naixement del dret a deduir.*

El dret a la deducció neix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.

Tanmateix, en el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el dret a la deducció neix en el moment en què s'ingressi la quota.»

Set. Es modifica el número 4 de l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«4. S'entenen suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar rebí la factura corresponent o altres documents justificatius del dret a deduir.

Si la meritació de l'impost es produeix en un moment posterior al de la recepció de la factura, les quotes esmentades s'han d'entendre suportades quan es meritin.

En el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, les quotes s'han d'entendre suportades en el moment en què s'ingressin.»

Vuit. S'afegeix un número 8 a l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«8. En el cas d'empresaris o professionals establerts en un Estat membre de la Comunitat Europea diferent d'Espanya, la sol·licitud s'ha de presentar per via electrònica a través del portal electrònic disposat a l'efecte per l'Estat membre en què estiguin establerts.»

Nou. Es modifica la lletra c) del número 1 de l'article 59, que queda redactada de la manera següent:

«c) Conservar les factures rebudes, els justificants comptables i les còpies de les factures expedides, fins i tot per mitjans electrònics, durant el termini de prescripció de l'impost.

Quan els documents a què es refereix el paràgraf anterior es refereixin a adquisicions per les quals s'hagin suportat o satisfet quotes de l'impost la deducció de les quals estigui sotmesa a un període de regularització, s'han de conservar durant el període de regularització corresponent a aquestes quotes i els quatre anys següents.»

Disposició final vint-i-vuitena. *Adaptació de la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari als canvis duts a terme a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per la Llei 2/2010, d'1 de març, per la qual es transposen determinades directives en l'àmbit de la imposició indirecta i es modifica la Llei de l'impost sobre la renda de no residents per adaptar-la a la normativa comunitària.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2010 i vigència indefinida, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries:

U. Es modifica el número 11 de l'article 14è, que queda redactat de la manera següent:

«11. Les importacions de béns el valor global dels quals no excedeixi els 22 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- a) Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'Arancel duaner.
- b) Els perfums i aigües de colònia.
- c) El tabac en branca o manufacturat.»

Dos. Es modifica el número 2 de l'apartat tres.u de l'article 17è, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els de transport que s'especifiquen a continuació, per la part de trajecte que discorri pel territori d'aplicació de l'impost tal com aquest es redefeix a l'article 3 d'aquesta Llei:

- a) Els de transport de passatgers, sigui qui sigui el destinatari.
- b) Els de transport de béns quan el destinatari no sigui un empresari o professional que actuï com a tal.»

Disposició final vint-i-novena. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

S'afegeix una disposició transitòria vint-i-dosena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-dosena. *Règim transitori d'instal·lacions en domini públic.*

Els titulars de les activitats a què es refereix l'article 103.1 d'aquesta Llei que abans de la seva entrada en vigor hagin requerit resolució de l'Administració de l'Estat prèvia a l'inici del seu exercici en la qual s'estableixi una determinada localització de les instal·lacions i infraestructures, amb obligació d'aprovació administrativa del seu projecte d'instal·lació, i resulti la necessitat d'ocupació de terrenys delimitats, anteriorment o posteriorment, com a domini públic estatal de qualsevol naturalesa, tenen dret a la pròrroga d'aquestes concessions o, si s'escau, a l'atorgament de noves concessions d'ocupació de domini quan finalitzi la primera, mentre no es declari extingit l'interès general que va motivar la localització mitjançant resolució motivada de rang equivalent a aquella en què es va adoptar la decisió esmentada, o hagin perdut, per una causa prevista a l'ordenament, el títol o condicions que habiliten per a l'exercici de l'activitat. Mentre no es resolgui aquesta pròrroga o, si s'escau, una nova concessió, s'ha de considerar prorrogada l'existent.»

Disposició final trentena. *Concepte de rehabilitació als efectes de la materialització de la Reserva per a inversions a les Canàries.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010 es modifiquen les lletres A i C de l'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queden redactades de la manera següent:

«A. Les inversions inicials consistents en l'adquisició d'elements patrimonials nous de l'actiu fix material o immaterial com a conseqüència de:

La creació d'un establiment.

L'ampliació d'un establiment.

La diversificació de l'activitat d'un establiment per a l'elaboració de nous productes.

La transformació substancial en el procés de producció d'un establiment.

També tenen la consideració d'inicials les inversions en sòl, edificat o no, sempre que no s'hagin beneficiat anteriorment del règim que preveu aquest article i es destini:

A la promoció d'habitatges protegits, quan aquesta qualificació sigui procedent d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del Pla d'habitatge de les Canàries, i siguin destinats a l'arrendament per la societat promotora.

Al desenvolupament d'activitats industrials incloses en les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea l'oferta turística de la qual es trobi en declivi perquè necessita intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques que regula la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'ordenació del turisme de les Canàries, l'adquisició del qual tingui per objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Únicament als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la Reserva el valor corresponent al sòl, es consideren obres de rehabilitació les actuacions dirigides a la renovació, ampliació o millora d'establiments turístics, sempre que reuneixin les condicions necessàries per ser incorporades a l'actiu fix material com a més gran valor de l'immoble:

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea l'oferta turística de la qual es trobi en declivi, perquè necessita intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes en què es defineix en les directrius d'ordenació general de les Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les Directrius d'ordenació general i les Directrius d'ordenació del turisme de les Canàries, amb independència de l'import de les actuacions.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees l'oferta turística de les quals es trobi en declivi, sempre que el cost de les actuacions esmentades excedeixi el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.

Si es tracta d'elements de transport, s'han de destinar a l'ús intern de l'empresa a les Canàries, segons es determina a l'apartat 5 d'aquest article, sense que es puguin utilitzar per prestar serveis de transport a tercers.

En el cas d'actiu fix immaterial, s'ha de tractar de drets d'ús de propietat, industrial o intel·lectual, coneixements no patentats, en els termes que es determinin reglamentàriament, i de concessions administratives, i ha de complir els requisits següents:

Utilitzar-se exclusivament a l'establiment que reuneixi les condicions indicades en aquesta lletra.

Ser amortitzable.

Ser adquirit a tercers en condicions de mercat. En el cas de les concessions administratives s'entén que són adquirides en condicions de mercat quan són objecte d'un procediment de concurrència competitiva.

Figurar en l'actiu de l'empresa.

Si es tracta de subjectes passius que compleixin les condicions de l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en el període impositiu en què s'obté el benefici amb càrrec al qual es dota la reserva, la inversió pot consistir en l'adquisició d'actius fixos usats, sempre que els béns adquirits no s'hagin beneficiat anteriorment del règim que preveu aquest article. Si es tracta de sòl, s'han de complir en tot cas les condicions previstes en aquesta lletra.

S'han de determinar reglamentàriament els termes en què s'entén que es produeix la creació o ampliació d'un establiment i la diversificació i la transformació substancial de la seva producció.»

«C. L'adquisició d'elements patrimonials de l'actiu fix material o immaterial que no pugui ser considerada com a inversió inicial perquè no reuneix alguna de les condicions establertes a la lletra A anterior, la inversió en actius que contribueixin a la millora i protecció del medi ambient en el territori canari, així com les despeses de recerca i desenvolupament que es determinin reglamentàriament.

Si es tracta de vehicles de transport de passatgers per via marítima o per carretera, s'han de dedicar exclusivament a serveis públics en l'àmbit de funcions d'interès general que es corresponguin amb les necessitats públiques de les Illes Canàries.

Si es tracta de sòl, edificat o no, aquest s'ha de destinar:

A la promoció d'habitatges protegits, quan sigui procedent aquesta qualificació d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del Pla d'habitatge de les Canàries, destinats a l'arrendament per la societat promotora.

Al desenvolupament d'activitats industrials incloses en les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea l'oferta turística de la qual es trobi en declivi perquè necessita intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques regulades a la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'ordenació del turisme de les Canàries, l'adquisició del qual tingui per objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Únicament als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la Reserva el valor corresponent al sòl, es consideren obres de rehabilitació les actuacions dirigides a la renovació, ampliació o millora d'establiments turístics, sempre que reuneixin les condicions necessàries per ser incorporades a l'actiu fix material com a més gran valor de l'immoble:

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea l'oferta turística de la qual es trobi en declivi, perquè necessita intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes en què es defineix a les directrius d'ordenació general de les Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les Directrius d'ordenació general i les Directrius d'ordenació del turisme de les Canàries, amb independència de l'import de les actuacions.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees l'oferta turística de les quals es trobi en declivi, sempre que el cost de les actuacions esmentades excedeixi el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.»

Disposició final trenta-unena. *Desplegament reglamentari sobre difusió d'informació en política d'inversió de fons de pensions.*

S'han de desplegar reglamentàriament les condicions per a la difusió de la informació sobre l'ús de criteris socials, mediambientals i de bon govern en la política d'inversió dels fons de pensions.

Disposició final trenta-dosena. *Autorització per elaborar un text refós en matèria de contractació pública.*

S'autoritza el Govern per elaborar, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un text refós en què s'integrin, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades, la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, i les disposicions en matèria de contractació del sector públic contingudes en normes amb rang de llei, incloses les relatives a la captació de finançament privat per a l'execució de contractes públics.

Disposició final trenta-tresena. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La disposició addicional onzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queda modificada de la manera següent:

U. Els punts 2 i 3 de l'apartat primer queden redactats de la manera següent:

«2. Es crea la Comissió Nacional d'Energia com a organisme públic regulador del funcionament del sector de l'energia, que inclou el mercat elèctric, així com els mercats d'hidrocarburs tant líquids com gasosos. La Comissió Nacional d'Energia té per objecte promoure el funcionament competitiu del sector energètic per garantir l'efectiva disponibilitat i prestació d'uns serveis i de qualitat, pel que fa al subministrament d'electricitat i gas natural, en benefici del conjunt del mercat i dels consumidors i usuaris, d'acord amb el que preveu l'article 10 de la Llei 2/2011, d'economia sostenible.

La naturalesa jurídica i el règim de funcionament de la Comissió Nacional d'Energia són els que preveuen els articles 8.3 i 8.4 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

La relació de la Comissió Nacional d'Energia amb les entitats públiques i privades i la seva independència funcional són les que preveu l'article 9 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

L'organització del personal de la Comissió Nacional d'Energia, les seves funcions, processos de selecció i nomenament i les garanties per a la seva actuació són els que preveu la secció 4a del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

La publicitat de les actuacions de la Comissió Nacional d'Energia és la que preveu l'article 20 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

La Comissió Nacional d'Energia ha d'elaborar i aprovar amb caràcter anual un pressupost amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Economia i Hisenda i l'ha de trametre a aquest per elevar-lo a l'acord del Govern i remetre'l posteriorment a les Corts Generals, integrat en els pressupostos generals de l'Estat. El pressupost de la Comissió Nacional d'Energia té caràcter estimatiu i les seves variacions s'autoritzen d'acord amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

El control econòmic i financer de la Comissió Nacional d'Energia s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

3. L'organització de la Comissió Nacional d'Energia i del Consell, les funcions assignades al Consell, al secretari i al president de l'organisme, que també ho és del Consell, i el nomenament, mandat, causes de cessament i funcions i incompatibilitats dels membres del Consell són els que preveu la secció 3a del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Dos. Se suprimeixen els punts 4, 5 i 6 de l'apartat primer.

Tres. Es modifica la numeració del punt 7 de l'apartat primer conforme als canvis proposats anteriorment.

Quatre. Se suprimeix el punt 3 de l'apartat segon.

Cinc. Les funcions catorzena i quinzena del punt 1 de l'apartat tercer queden redactades de la manera següent:

«Catorzena: autoritzar l'adquisició de participacions realitzada per societats d'acord amb el següent:

1. Autoritzar l'adquisició de participacions realitzada per societats que, pel seu compte o per mitjà d'altres que pertanyin al seu grup de societats, exerceixin les activitats de transport, distribució de gas natural o d'energia elèctrica, l'operació del

sistema i del mercat d'energia elèctrica i operació del sistema de gas natural, o siguin titulars de centrals tèrmiques nuclears, centrals tèrmiques de carbó de rellevància especial en el consum de carbó de producció nacional, plantes de regasificació, o que es desenvolupin en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, així com les activitats d'emmagatzematge de gas natural o de transport de gas natural per mitjà de gasoductes internacionals que tinguin com a destí o trànsit el territori espanyol.

2. S'ha de comunicar a la Comissió Nacional d'Energia l'adquisició de participacions en un percentatge superior a un 10 per cent en el capital social o qualsevol altre d'inferior que concedeixi influència significativa en societats que, pel seu compte o per mitjà d'altres que pertanyin al seu grup de societats, alternativament:

- a) Desenvolupin les activitats de transport o distribució de gas natural i energia elèctrica.
- b) Desenvolupin l'operació del sistema i del mercat d'energia elèctrica i operació del sistema de gas natural.
- c) Desenvolupin les activitats per al subministrament d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.
- d) Desenvolupin l'activitat d'emmagatzematge de gas natural.
- e) Desenvolupin l'activitat de transport de gas natural per mitjà de gasoductes internacionals que tinguin com a destí o trànsit el territori espanyol.
- f) Siguin titulars de centrals tèrmiques nuclears.
- g) Siguin titulars de centrals tèrmiques de carbó de rellevància especial en el consum de carbó de producció nacional.
- h) Siguin titulars de plantes de regasificació.

Així mateix, es requereix la comunicació quan s'adquireixin directament els actius necessaris per desenvolupar les activitats esmentades.

Sense perjudici del registre de participacions previst per l'ordenament jurídic vigent, l'adquirent ha de comunicar la titularitat inicial de les participacions i les alteracions que hi experimenti.

Les comunicacions que preveu aquest apartat s'han de dur a terme dins els quinze dies següents a la realització de les adquisicions corresponents.

3. S'ha de sol·licitar autorització a la Comissió Nacional d'Energia quan societats no comunitàries pretenguin l'adquisició de participacions en un percentatge superior a un 20 per cent del capital social o qualsevol altre d'inferior que concedeixi influència significativa en una societat que, pel seu compte o per mitjà d'altres que pertanyin al seu grup de societats, desenvolupi alguna de les activitats o sigui titular d'algun dels actius esmentats a l'apartat 2 anterior. En el càlcul dels percentatges de participació s'han de tenir en compte els drets de vot d'altres societats que hagin estat o seran adquirides en un percentatge igual o superior al 25 per cent per part de la societat no comunitària que efectuarà l'adquisició. També s'han de considerar els drets de vot de terceres parts amb les quals la societat no comunitària adquirent hagi conclòs un acord d'exercici conjunt de drets de vot.

L'autorització també és necessària en el cas de societats comunitàries en què una societat no comunitària posseeixi almenys el 25 per cent del seu capital social, o qualsevol altre d'inferior que concedeixi influència significativa, sempre que hi hagi indicis que la creació de la societat comunitària o l'ús d'aquesta societat comunitària s'ha realitzat en frau de llei amb l'objecte d'eludir l'autorització preceptiva.

L'adquisició efectuada sense l'autorització corresponent, quan sigui necessària, no eximeix de l'obligació de sol·licitar-la, i la Comissió Nacional d'Energia la pot requerir d'ofici. En aquest cas, l'adquirent disposa d'un termini de dos mesos, comptats des de la data de notificació, per presentar la sol·licitud corresponent. En cap cas l'adquirent pot fer ús dels seus drets de vot fins al moment d'haver rebut l'autorització preceptiva.

4. L'autorització que estableix l'apartat 3 anterior només pot ser denegada o sotmesa a condicions quan hi hagi una amenaça fundada i suficientment greu per a la seguretat pública.

5. La resolució d'autorització a la qual es refereixen els apartats precedents s'ha de dictar en el termini d'un mes des de la presentació de la sol·licitud i el silenci té caràcter estimatori.

Quinzena: emetre informe determinant, en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzin activitats en el sector de la seva competència, segons el que preveu l'article 17.2 c) de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si s'escau, resolgui, només pot dissentir del contingut de l'informe determinant de forma expressament motivada.»

Sis. El punt 5 de l'apartat tercer queda redactat de la manera següent:

«5. Els actes i les resolucions de la Comissió Nacional de l'Energia dictats en l'exercici de les seves funcions públiques posen fi a la via administrativa i poden ser objecte de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes establerts a la seva Llei reguladora.»

Set. S'afegeix un nou apartat quart, que queda redactat de la manera següent:

«Quart. Control parlamentari.

El control parlamentari de l'actuació de la Comissió Nacional de l'Energia és el que preveu l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat cinquè, que queda redactat de la manera següent:

«Cinquè. Cooperació amb altres organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

La cooperació amb altres organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència s'articula de conformitat amb el que preveu la secció 6a del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Disposició final trenta-quatre. *Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.*

U. Es modifica l'article 48, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és un organisme regulador dels que preveu l'article 8 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. La relació d'aquesta Comissió amb el Govern i l'Administració General de l'Estat així com la seva independència funcional és la que preveu l'article 9 de la Llei 2/2011, d'economia sostenible. Es regeix pel que disposen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, com també per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en l'exercici de les funcions públiques que li atribueix aquesta Llei i, supletòriament, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveuen l'apartat 1 de la seva disposició addicional desena i la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

2. L'organització del personal de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, les seves funcions, processos de selecció i nomenament i garanties per a la seva actuació es regulen d'acord amb el que preveuen els articles 17, 18 i 19 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

3. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions té per objecte establir i supervisar les obligacions específiques que han de complir els operadors en els mercats de telecomunicacions i el foment de la competència en els mercats dels serveis audiovisuals, de conformitat amb el que preveuen la seva normativa reguladora i l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, la resolució dels conflictes entre els operadors i, si s'escau, l'exercici com a òrgan arbitral de les controvèrsies entre ells.

4. En les matèries de telecomunicacions que regula aquesta Llei, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions exerceix les funcions següents:

a) Arbitrar en els conflictes que puguin sorgir entre els operadors del sector de les comunicacions electròniques, així com en els altres casos que es puguin establir per via reglamentària, quan els interessats ho acordin.

L'exercici d'aquesta funció arbitral no té caràcter públic. El procediment arbitral s'ha d'establir mitjançant un reial decret i s'ha d'ajustar als principis essencials d'audiència, llibertat de prova, contradicció i igualtat, i és indisponible per a les parts.

b) Assignar la numeració als operadors, per a la qual cosa ha de dictar les resolucions oportunes, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries, d'acord amb el que es determini reglamentàriament. La Comissió ha de vetllar per la utilització correcta dels recursos públics de numeració assignats. Així mateix, ha d'autoritzar la transmissió dels recursos esmentats i establir, mitjançant una resolució, les condicions d'aquella.

c) Exercir les funcions que en relació amb el servei universal i el seu finançament li encomani el títol III d'aquesta Llei.

d) La resolució vinculant dels conflictes que se suscitin entre els operadors en matèria d'accés i interconnexió de xarxes, en els termes que s'estableixen en el títol II d'aquesta Llei, així com en matèries relacionades amb les guies telefòniques, el finançament del servei universal i l'ús compartit d'infraestructures.

Així mateix, exerceix la resta de les competències que en matèria d'interconnexió se li atribueixen en aquesta Llei.

e) Adoptar les mesures necessàries per salvaguardar la pluralitat d'oferta del servei, l'accés a les xarxes de comunicacions electròniques pels operadors, la interconnexió de les xarxes i l'explotació de xarxa en condicions de xarxa oberta, i la política de preus i comercialització pels prestadors dels serveis.

A aquests efectes, sense perjudici de les funcions encomanades en el capítol III del títol II d'aquesta Llei i en la seva normativa de desplegament, la Comissió exerceix les funcions següents:

1a Pot dictar, sobre les matèries indicades, instruccions dirigides als operadors que actuïn en el sector de comunicacions electròniques. Aquestes instruccions són vinculants una vegada notificades o, si s'escau, publicades en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

2a Ha de posar en coneixement de la Comissió Nacional de la Competència els actes, acords, pràctiques o conductes dels quals pugui tenir notícia en l'exercici de les seves atribucions i que presentin indicis de ser contraris a la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència. Amb aquesta finalitat, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de comunicar a la Comissió Nacional de la Competència tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, ha de remetre dictamen determinant. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si s'escau, resolgui, només pot dissentir del contingut del dictamen determinant de forma expressament motivada.

3a Exercir la competència de l'Administració General d'Estat per interpretar la informació que en aplicació de l'article 9 d'aquesta Llei li subministrin els operadors

en l'exercici de la protecció de la lliure competència en el mercat de les comunicacions electròniques.

f) Emetre informe determinant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que exerceixin activitats en el sector de la seva competència, segons el que preveu l'article 17.2.c) de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

g) Definir els mercats pertinents per establir obligacions específiques de conformitat amb el que preveuen el capítol II del títol II i l'article 13 d'aquesta Llei.

h) Assessorar el Govern i el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, a sol·licitud d'aquests o per iniciativa pròpia, en els assumptes que concerneixen el mercat i la regulació de les comunicacions, particularment en les matèries que puguin afectar el desenvolupament lliure i competitiu del mercat. Igualment pot assessorar les comunitats autònomes i les corporacions locals, a petició dels òrgans competents de cada una d'aquestes, en relació amb l'exercici de competències pròpies d'aquestes administracions públiques que entrin en relació amb la competència estatal en matèria de telecomunicacions.

En particular, ha d'informar preceptivament en els procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat per a l'elaboració de disposicions normatives, en matèria de comunicacions electròniques, especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació; planificació i atribució de freqüències de l'espectre radioelèctric, així com plecs de clàusules administratives generals que, si s'escau, hagin de regir els procediments de licitació per a l'atorgament de concessions de domini públic radioelèctric.

i) Exercir les funcions inspectores en els assumptes sobre els quals tingui atribuïda la potestat sancionadora d'acord amb l'article 50.1 i sol·licitar la intervenció de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la inspecció tècnica de les xarxes i serveis de comunicacions electròniques en els supòsits en què la Comissió ho consideri necessari per al desenvolupament de les seves funcions.

j) L'exercici de la potestat sancionadora en els termes que preveu aquesta Llei.

En els procediments que s'iniciïn com a resultat de denúncia per part del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, l'òrgan instructor, abans de formular la proposta de resolució oportuna, ha de sotmetre l'expedient a informe del mateix Ministeri. La proposta de resolució ha de ser motivada si se separa de l'informe.

k) Denunciar, davant els serveis d'inspecció de telecomunicacions de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, les conductes contràries a la legislació general de les telecomunicacions quan no li correspongui l'exercici de la potestat sancionadora.

En els procediments que s'iniciïn com a resultat de les denúncies a què es refereix el paràgraf anterior, l'òrgan instructor, abans de formular la proposta de resolució oportuna, ha de sotmetre l'expedient a informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La proposta de resolució ha de ser motivada si se separa de l'informe.

l) Portar un registre d'operadors, en el qual s'han d'inscriure tots aquells l'activitat dels quals requereixi la notificació a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei. El registre ha de contenir les dades necessàries perquè la Comissió pugui exercir les funcions que tingui atribuïdes.

m) Qualsevol altres que legalment o reglamentàriament se li atribueixin o que li encomanin el Govern o el Ministeri Indústria, Turisme i Comerç.

5. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions està regida per un Consell, al qual correspon l'exercici de totes les funcions establertes a l'apartat anterior. L'organització de la Comissió i del Consell, l'aprovació i el contingut del reglament de funcionament intern, les funcions assignades al Consell, al secretari i al president de l'organisme, que també ho és del Consell, la composició del Consell, nomenament,

mandat, renovació, causes del cessament, funcions i incompatibilitats dels membres del Consell i del secretari són els que preveu la secció 3a del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, d'economia sostenible.

6. La publicitat de les actuacions de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions així com la presentació d'una avaluació dels seus plans d'actuació i els resultats obtinguts són les que preveu l'article 20 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

7. En l'exercici de les seves funcions, i en els termes que es determinin reglamentàriament, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, una vegada iniciat el procediment corresponent, pot adoptar en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, les mesures cautelars que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia del laude o de la resolució que pugui recaure, si hi ha elements de judici suficients per a això.

8. La Comissió té la seu a Barcelona i disposa de patrimoni propi, independent del patrimoni de l'Estat.

9. Els recursos de la Comissió estan integrats per:

a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni i els productes i rendes d'aquest.

b) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de serveis i els derivats de l'exercici de les competències i funcions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article. No obstant això, la recaptació procedent de l'activitat sancionadora de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'ingressa en el Tresor Públic.

En particular, constitueixen ingressos de la Comissió les taxes que regula l'apartat 1 de l'annex I d'aquesta Llei en els termes que s'hi fixen.

La gestió i recaptació en període voluntari de les taxes dels apartats 1 i 2 de l'annex I d'aquesta Llei, així com de les taxes de telecomunicacions establertes a l'apartat 4 del mateix annex I que es recaptin per la prestació de serveis que tingui encomanada la Comissió, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, correspon a la Comissió en els termes que es fixen a l'apartat 5 de l'annex esmentat, sense perjudici dels convenis que aquesta pugui establir amb altres entitats i de la facultat executiva que correspongui a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics, o de la seva obligació d'ingrés en el Tresor Públic, si s'escau, en els supòsits que preveu l'annex I d'aquesta Llei.

c) Les transferències que, si s'escau, efectui el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

10. La Comissió ha d'elaborar i aprovar amb caràcter anual un pressupost amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Economia i Hisenda i l'ha de trametre a aquest per elevar-lo a l'acord del Govern i remetre'l posteriorment a les Corts Generals, integrat en els pressupostos generals de l'Estat. El pressupost té caràcter estimatiu i les seves variacions s'autoritzen d'acord amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

11. El control econòmic i financer de la Comissió s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

El control parlamentari de la Comissió s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

12. Les disposicions i resolucions que dicti la Comissió en l'exercici de les seves funcions públiques posen fi a la via administrativa i són recurribles davant la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes establerts a la llei reguladora d'aquesta jurisdicció.

Els laudes que dicti la Comissió en l'exercici de la seva funció arbitral tenen els efectes que estableix la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge; la seva revisió, anul·lació i execució forçosa s'han d'ajustar al que disposa la dita Llei.

13. La cooperació i col·laboració de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions amb la resta d'organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència és la que preveuen els articles 23 i 24 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Disposició final trenta-cinquena. *Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«2. D'acord amb el que disposen aquesta Llei i la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, la Comissió Nacional de la Competència exerceix les seves funcions en l'àmbit de tot el territori espanyol. Igualment, exerceix les seves funcions en relació amb tots els mercats o sectors productius de l'economia, sense perjudici de les competències que la legislació vigent atribueix als organismes reguladors sectorials.»

Dos. Es modifica l'article 17, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional de la Competència i els reguladors sectorials han de cooperar en l'exercici de les seves funcions en els assumptes d'interès comú, respectant, en tot cas, les competències atribuïdes a cadascun d'ells.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, s'han de transmetre mútuament d'ofici o a instància de l'òrgan respectiu informació sobre les seves respectives actuacions així com dictàmens determinants, en el marc dels procediments d'aplicació de la regulació sectorial i d'aquesta Llei. Els dictàmens són determinants per als reguladors sectorials o per a la Comissió Nacional de la Competència, segons s'apliqui, que només poden dissentir del contingut de forma expressament motivada. En tot cas:

a) Els reguladors sectorials han de posar en coneixement de la Comissió Nacional de la Competència els actes, acords, pràctiques o conductes dels quals puguin tenir coneixement en l'exercici de les seves atribucions que presentin indicis de ser contraris a aquesta Llei, i han d'aportar tots els elements de fet al seu abast i adjuntar, si s'escau, el dictamen corresponent, que té caràcter determinant.

b) Així mateix, els reguladors sectorials han de sol·licitar informe, que té caràcter determinant, a la Comissió Nacional de la Competència, abans de la seva adopció, sobre les circulars, instruccions, decisions de caràcter general o resolucions en aplicació de la normativa sectorial corresponent que puguin incidir significativament en les condicions de competència en els mercats.

c) La Comissió Nacional de la Competència ha de sol·licitar als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe determinant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que duguin a terme activitats en el sector de la seva competència.

Adicionalment, en la vigilància de les resolucions de la Comissió Nacional de la Competència en procediments sancionadors o de control de concentracions, el regulador sectorial ha d'emetre un informe determinant de conformitat amb el que es disposa a continuació.

L'informe s'ha d'emetre, amb la sol·licitud prèvia de la Direcció d'Investigació, en algun dels supòsits següents:

1r Quan es detecti l'existència d'un incompliment de les condicions o compromisos imposats per la resolució sotmesa a vigilància.

2n Quan per haver-se complert les condicions o compromisos s'hagi de proposar la finalització de la vigilància.

3r Quan l'empresa autoritzada sol·liciti algun tipus de suspensió, modificació o dispensa de les obligacions derivades de la resolució objecte de vigilància.

També es pot emetre aquest informe a iniciativa del regulador sectorial quan, com a conseqüència de la modificació de l'estructura del mercat o de l'activitat normativa desenvolupada per aquell, es consideri que les condicions o compromisos imposats per la Comissió Nacional de la Competència resultin innecessaris o s'hagin de modificar.

d) La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes han de sol·licitar als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe determinant en el marc dels expedients incoats per conductes restrictives de la competència en aplicació dels articles 1 a 3 d'aquesta Llei.

3. Els presidents de la Comissió Nacional de la Competència i dels respectius òrgans reguladors sectorials s'han de reunir almenys amb periodicitat anual per analitzar les orientacions generals que han de guiar l'actuació dels organismes que presideixen i, si s'escau, establir mecanismes formals i informals per a la coordinació de les seves actuacions. La convocatòria, el funcionament i les conclusions d'aquestes reunions s'han de fer d'acord amb el que preveu l'article 24 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Tres. Es modifica l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«Els òrgans de la Comissió Nacional de la Competència són:

a) El president de la Comissió Nacional de la Competència, que té les funcions de direcció i representació de la Comissió i presideix el Consell.

b) El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, òrgan col·legiat de resolució format pel president de la Comissió Nacional de la Competència i sis consellers.

c) La Direcció d'Investigació, que exerceix les funcions d'instrucció d'expedients, investigació, estudi i preparació d'informes de la Comissió Nacional de la Competència.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 28, que queda redactat en els termes següents:

«2. El president de la Comissió Nacional de la Competència ha de comparèixer amb periodicitat almenys anual davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats per exposar les línies bàsiques de la seva actuació i els seus plans i prioritats per al futur. Igualment, el president de la Comissió Nacional de la Competència ha d'enviar al ministre d'Economia i Hisenda amb caràcter anual una programació de les seves activitats. Cada tres anys hi ha d'haver una compareixença especial per debatre l'avaluació dels plans d'actuació i els resultats obtinguts per la Comissió Nacional de la Competència.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 29, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els consellers són nomenats pel Govern mitjançant un reial decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda entre juristes, economistes i altres professionals de prestigi reconegut, prèvia compareixença davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, que ha de versar sobre la capacitat i els coneixements tècnics del candidat proposat.»

Sis. Es modifica l'apartat u de l'article 30, que queda redactat en els termes següents:

«1. El president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència cessen en el seu càrrec segons el que preveu l'article 16 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Set. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 33, que queden redactats en els termes següents:

«1. Són membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència el president de la Comissió Nacional de la Competència, que presideix el Consell, i sis consellers.»

«3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers.»

«5. El Consell, a proposta del president, nomena un secretari no conseller, que té veu però no vot i que exerceix les funcions que preveu l'article 12 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Vuit. Es modifica l'article 34, que queda redactat en els termes següents:

«El Consell de la Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan de decisió en relació amb les funcions resolutòries, consultives i de promoció de la competència que preveu aquesta Llei. En particular, és l'òrgan competent per:

1. A proposta de la Direcció d'Investigació:

a) Resoldre i dictaminar en els assumptes que la Comissió Nacional de la Competència té atribuïts per aquesta Llei i, en particular, en els que preveuen els articles 24 a 26 d'aquesta Llei.

b) Resoldre els procediments sancionadors que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

c) Sol·licitar o acordar l'enviament d'expedients de control de concentracions que entrin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei a la Comissió Europea segons el que preveuen els articles 9 i 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener, sobre el control de les concentracions entre empreses.

d) Acordar l'aixecament de l'obligació de suspensió de l'execució d'una concentració econòmica de conformitat amb l'article 9.6 d'aquesta Llei.

e) Resoldre sobre el compliment de les resolucions i decisions en matèria de conductes prohibides i de concentracions.

2. Adoptar les comunicacions previstes a la disposició addicional tercera i les declaracions d'inaplicabilitat que preveu l'article 6.

3. Sol·licitar la instrucció d'expedients per la Direcció d'Investigació.

4. Acordar la impugnació dels actes i disposicions a què es refereix l'article 12.3 d'aquesta Llei.

5. Elaborar, si s'escau, el seu reglament de règim interior, en el qual s'ha d'establir el funcionament administratiu i l'organització dels serveis.

6. Resoldre sobre les recusacions, incompatibilitats i correccions disciplinàries i apreciar la incapacitat i l'incompliment greu de les seves funcions pel president i els consellers.

7. Nomenar el secretari i acordar-ne el cessament, a proposta del president del Consell.

8. Aprovar el pressupost de l'organisme.

9. Elaborar la memòria anual de l'organisme així com els plans anuals o plurianuals d'actuació en què es defineixin objectius i prioritats.»

Disposició final trenta-sisena. *Modificació de la Llei 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal.*

U. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 1 i s'hi introdueix un nou apartat 4, que queden redactats en els termes següents:

«2. La Comissió Nacional del Sector Postal es configura com un organisme públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, dels que preveu la Llei 2/2011, d'economia sostenible.

3. La relació de la Comissió Nacional del Sector Postal amb el Govern i l'Administració General de l'Estat, així com la seva independència funcional, és la que preveu l'article 9 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

4. El control parlamentari de la Comissió Nacional del Sector Postal és el que preveu l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.»

Dos. Es modifica l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

«La Comissió Nacional del Sector Postal es regeix pel que disposen aquesta Llei, les seves disposicions de desplegament, la legislació postal i la Llei 2/2011, d'economia sostenible.

Així mateix, li és aplicable la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària; la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en l'exercici de les funcions públiques que la Llei li assigni, i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb caràcter supletori.»

Tres. Es modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«La Comissió exerceix les seves funcions a través d'un Consell, al qual correspon desenvolupar les establertes a la legislació postal i a la Llei 2/2011, d'economia sostenible.»

Quatre. Es modifica l'article 4, que queda redactat en els termes següents:

«1. El Consell està compost per un president, que també és el president de la Comissió Nacional del Sector Postal, i sis consellers. El Consell, a proposta del president, elegeix un secretari no conseller, que té veu però no vot. L'organització de la Comissió i del Consell, l'aprovació i el contingut del reglament de funcionament intern, les funcions assignades al Consell, al secretari i al president de l'organisme, que ho és al seu torn del Consell, la composició del Consell, nomenament, mandat, renovació, causes del cessament, funcions i incompatibilitats dels membres del Consell i del secretari són les que preveu la secció 3a del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, d'economia sostenible.»

Cinc. Es deroga l'article 5.

Sis. Es modifica l'article 6, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió ha de vetllar per la prestació correcta del Servei Postal Universal, per la garantia de la lliure competència en el sector en condicions adequades de qualitat, eficàcia, eficiència i pel ple respecte dels drets dels usuaris i dels operadors postals i els seus treballadors.

Amb aquest fi, la Comissió ha de preservar i promoure el màxim grau de competència efectiva i transparència en el funcionament del sector postal, sense perjudici de les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional de la Competència.»

Disposició final trenta-setena. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'afegeix la disposició addicional tretzena al text refós de la Llei de l'impost sobre

societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en aquesta Llei i en altres disposicions a la Directiva 90/434/CEE del Consell, de 23 de juliol, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvis d'accions realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre, s'han d'entendre efectuades als preceptes corresponents de la Directiva 2009/133/CE del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvis d'accions realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre.»

Disposició final trenta-vuitena. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

S'afegeix una lletra e) a l'apartat 7 de l'article 18 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que queda redactada de la manera següent:

«e) Els terminis en què s'han de presentar les sol·licituds de devolució dels impostos especials de fabricació.»

Disposició final trenta-novena. *Modificació de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.*

La Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, es modifica de la manera següent:

U. Els articles 37 i 39 de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, queden redactats de la manera següent:

«Article 37. *Accés a la documentació per evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats.*

1. Quan es tracti de substàncies actives incloses a la llista comunitària, no s'han de repetir innecessàriament experiments amb animals vertebrats per al compliment del que estableix l'apartat 2 de l'article 30 en la presentació de noves sol·licituds, renovacions, revisions o modificacions d'autorització de productes fitosanitaris o substàncies actives, o per mantenir les existents.

2. Amb la finalitat d'evitar la repetició innecessària dels experiments esmentats a l'apartat anterior, s'ha d'aplicar el procediment d'accés a la documentació que preveu l'article 39 d'aquesta Llei únicament als efectes que, si s'escau, l'Administració pugui utilitzar les dades corresponents de la documentació a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 36 a favor dels interessats en l'obtenció, modificació, renovació, revisió o manteniment de les autoritzacions per fabricar o comercialitzar substàncies actives i productes fitosanitaris que les continguin.

Article 38.

Queda sense contingut.

Article 39. *Procediment d'accés a documentació.*

1. Per al compliment del que disposa l'article 37, en cas que hi hagi drets d'ús exclusiu de la documentació perquè està protegida de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 36, el sol·licitant ha d'intentar arribar a un acord amb el titular dels drets perquè la documentació pugui ser utilitzada a favor seu.

2. Si el sol·licitant acredita que no s'ha arribat a un acord per a la utilització compartida de la documentació, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, prèvia audiència al titular dels drets, ha d'instar els interessats a dur a terme totes les gestions oportunes per arribar, en el termini de quinze dies, a un acord que permeti evitar la repetició innecessària dels corresponents experiments amb vertebrats.

3. Si transcorregut aquest termini no s'assoleix cap acord, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de resoldre sobre la necessitat de la utilització dels experiments amb vertebrats en el que sigui estrictament indispensable als efectes del que preveu l'article 37.

4. El titular dels drets pot reclamar al sol·licitant una proporció dels costos en què hagi incorregut imputables a la documentació respecte a la qual se sol·licita l'accés. Els costos s'han de determinar de manera equitativa, transparent i no discriminatòria. En cas que les parts no arribin a un acord, poden sotmetre la fixació de la compensació procedent a arbitratge, d'acord amb el que disposa la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, o a la decisió de l'ordre jurisdiccional civil.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria quarta a la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarta. *Procediments d'accés a documentació per evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats.*

El que disposen els articles 37 i 39, en la redacció feta per la Llei d'economia sostenible, és aplicable a tots els procediments d'accés a la documentació per evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats que estiguin en tramitació a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

Disposició final quarantena. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 142, al qual s'afegeix un següent incís amb la redacció següent:

«3. Per determinar la responsabilitat patrimonial s'ha d'establir reglamentàriament un procediment general amb inclusió d'un procediment abreujat per als supòsits en què concorrin les condicions que preveu l'article 143 d'aquesta Llei. En el procediment general és preceptiu el dictamen del Consell d'Estat o, si s'escau, de l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma quan les indemnitzacions reclamades siguin d'una quantia igual o superior a 50.000 € o a la que estableixi la legislació autonòmica corresponent.»

Disposició final quaranta-unena. *Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual:

U. El paràgraf setè de l'apartat 3 de l'article 5 passa a situar-se com a paràgraf quart, amb la redacció següent:

«En tot cas, el 60 per cent d'aquesta obligació de finançament s'ha de destinar a la producció en alguna de les llengües oficials a Espanya.»

Dos. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 49 passa a tenir la redacció següent:

«El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais està format per la Presidència i sis conselleries els titulars de les quals els nomena el Govern mitjançant un reial decret,

a proposta del Congrés dels Diputats per majoria de tres cinquens entre persones de competència reconeguda en matèries relacionades amb el sector audiovisual en tots els vessants.»

Tres. S'afegeix una nova disposició addicional, que passa a ser la setena, amb el text següent:

«Disposició addicional setena. *Caràcter no publicitari d'anuncis de servei públic o de caràcter benèfic.*

No tenen la consideració de publicitat els anuncis de servei públic o de caràcter benèfic, difosos gratuïtament, d'acord amb el que estableix l'article 2 d'aquesta Llei. Als efectes del còmput que preveu l'apartat 1 de l'article 14, l'autoritat audiovisual competent pot resoldre, a sol·licitud dels interessats i prèviament a l'emissió, sobre la no-consideració com a missatges publicitaris d'aquestes comunicacions.»

Disposició final quaranta-dosena. *Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, i de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.*

U. Amb efectes per als exercicis econòmics que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica l'apartat 4 de l'article 93 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, modificat per la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les cooperatives agràries poden desenvolupar operacions amb tercers no socis fins a un límit màxim del 50 per cent del total de les realitzades amb els socis per a cada tipus d'activitat exercit per aquelles.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2011 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, modificat per la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat:

1. La lletra a) de l'apartat 2 de l'article 9 queda redactada de la manera següent:

«a) Que les matèries, productes o serveis adquirits, arrendats, elaborats, produïts, realitzats o fabricats per qualsevol procediment, per la cooperativa, amb destí exclusiu per a les seves pròpies explotacions o per a les explotacions dels seus socis, no siguin cedits a tercers no socis, llevat que es tracti dels romanents ordinaris de l'activitat cooperativa o quan la cessió sigui conseqüència de circumstàncies no imputables a la cooperativa.

Les cooperatives agràries poden distribuir al detall productes petrolífers a tercers no socis amb el límit establert a l'apartat 10 de l'article 13 d'aquesta Llei.»

2. El paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Que les bases imposables de l'impost sobre béns immobles corresponents als béns de naturalesa rústica de cada soci situats en l'àmbit geogràfic a què es refereix l'apartat u, les produccions dels quals s'incorporin a l'activitat de la cooperativa, no excedeixin els 95.000 euros, import que s'ha de modificar anualment segons els coeficients d'actualització aplicables al valor cadastral dels béns immobles de naturalesa rústica establerts a la Llei de pressupostos generals de l'Estat. No s'incompleix aquest requisit quan un nombre de socis que no sobrepassi el 30 per cent del total dels integrats a la cooperativa superi el valor indicat en aquest paràgraf.»

3. L'apartat 10 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«10. La realització d'operacions cooperativitzades amb tercers no socis, fora dels casos permesos a les lleis, així com l'incompliment de les normes sobre comptabilització separada d'aquestes operacions i destí al Fons de reserva obligatori dels resultats obtinguts en la seva realització.

Cap cooperativa, de qualsevol classe, pot realitzar un volum d'operacions amb tercers no socis superior al 50 per cent del total de les de la cooperativa, sense perdre la condició de cooperativa fiscalment protegida.

Als efectes de l'aplicació del límit establert en el paràgraf anterior, s'assimilen a les operacions amb socis els ingressos obtinguts per les seccions de crèdit de les cooperatives procedents de cooperatives de crèdit, inversions en fons públics i en valors emesos per empreses públiques.»

Disposició final quaranta-tresena. *Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic; el Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, i la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per a la protecció de la propietat intel·lectual en l'àmbit de la societat de la informació i de comerç electrònic.*

U. S'introdueix una nova lletra e) a l'article 8.1 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, amb el contingut següent:

«e) La salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual.»

Dos. S'introdueix un nou apartat segon a l'article 8 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, amb renumeració correlativa dels actuals 2, 3, 4 i 5:

«2. Els òrgans competents per adoptar les mesures a què es refereix l'apartat anterior, a fi d'identificar el responsable del servei de la societat de la informació que està tenint la conducta presumptament vulneradora, poden requerir als prestadors de serveis de la societat de la informació la cessió de les dades que permetin aquesta identificació a fi que pugui comparèixer en el procediment. Aquest requeriment exigeix l'autorització judicial prèvia d'acord amb el que preveu l'apartat primer de l'article 122 bis de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Una vegada obtinguda l'autorització, els prestadors estan obligats a facilitar les dades necessàries per portar a terme la identificació.»

Tres. S'introdueix una disposició addicional cinquena en el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, amb la redacció següent:

«El Ministeri de Cultura, en l'àmbit de les seves competències, ha de vetllar per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració pels responsables de serveis de la societat d'informació en els termes que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.»

Quatre. Es modifica l'article 158 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, amb la redacció següent:

«Article 158. *Comissió de Propietat Intel·lectual.*

1. Es crea al Ministeri de Cultura la Comissió de Propietat Intel·lectual, com a òrgan col·legiat d'àmbit nacional, per a l'exercici de les funcions de mediació i arbitratge, i de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual que li atribueix aquesta Llei.

2. La Comissió actua per mitjà de dues seccions.

La Secció Primera exerceix les funcions de mediació i arbitratge que li atribueix aquesta Llei.

La Secció Segona vetlla, en l'àmbit de les competències del Ministeri de Cultura, per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració pels responsables de serveis de la societat d'informació en els termes que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

3. Correspon a la Secció Primera l'exercici de les funcions de mediació i arbitratge, d'acord amb les regles següents:

1r En la funció de mediació:

a) Col·laborant en les negociacions, prèvia submissió de les parts, en cas que no arribi a formalitzar-se un contracte, respecte a les matèries directament relacionades amb la gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual, i per a l'autorització de la distribució per cable d'una emissió de radiodifusió, per manca d'acord entre els titulars dels drets de propietat intel·lectual i les empreses de distribució per cable.

b) Presentant, si s'escau, propostes a les parts.

Es considera que totes les parts accepten la proposta a què es refereix el paràgraf anterior si cap d'elles no expressa la seva oposició en un termini de tres mesos. En aquest supòsit, la resolució de la Comissió produeix els efectes que preveu la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i és revisable davant l'ordre jurisdiccional civil. La proposta i qualsevol oposició a aquesta s'ha de notificar a les parts, de conformitat amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El procediment mediador s'ha de determinar reglamentàriament.

2n La Comissió actua en la seva funció d'arbitratge:

a) Donant solució, prèvia submissió de les parts, als conflictes que se suscitin entre entitats de gestió, entre els titulars de drets i les entitats de gestió, o entre aquestes i les associacions d'usuaris del seu repertori o les entitats de radiodifusió o de distribució per cable. La submissió de les parts a la Comissió és voluntària i ha de constar expressament per escrit.

b) Fixant una quantitat substitutòria de les tarifes generals, als efectes que assenyalava l'apartat 2 de l'article anterior, a sol·licitud de la mateixa entitat de gestió afectada, d'una associació d'usuaris o d'una entitat de radiodifusió, sempre que aquestes se sotmetin, per la seva part, a la competència de la Comissió amb l'objecte previst a la lletra a) d'aquest apartat.

S'ha de determinar reglamentàriament el procediment per a l'exercici de la seva funció d'arbitratge.

La decisió de la Comissió té caràcter vinculant i executiu per a les parts.

El que determina aquest apartat s'entén sense perjudici de les accions que es puguin exercitar davant la jurisdicció competent. No obstant això, el plantejament de la controvèrsia sotmesa a decisió arbitral davant la Comissió impedeix als jutges i tribunals conèixer-ne, fins que s'hagi dictat la resolució i sempre que la part interessada ho invoqui mitjançant excepció.

3r En l'exercici de les seves funcions per a la fixació de quantitats substitutòries de tarifes, la Comissió ha de valorar el criteri d'utilització efectiva, per l'usuari, del repertori real de titulars i obres o prestacions que gestionin les entitats i la rellevància i utilització en el conjunt de l'activitat de l'usuari.

La Comissió també pot tenir en compte, entre altres criteris o antecedents, les tarifes existents per a l'explotació dels mateixos drets i que hagin estat establertes per la Comissió o en els acords i contractes signats per la mateixa entitat per a situacions anàlogues.

4t La Secció Primera de la Comissió està formada per tres membres nomenats pel ministre de Cultura, a proposta dels subsecretaris dels ministeris d'Economia i Hisenda, Cultura i Justícia, per un període de tres anys renovable una sola vegada, entre experts de competència reconeguda en matèria de propietat intel·lectual. Els ministeris de Cultura i Economia i Hisenda nomenen, conjuntament, el president de la Secció Primera. La Secció es regeix pel que estableix el present text i, supletòriament, per les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.

4. Correspon a la Secció Segona, que actua de conformitat amb els principis d'objectivitat i proporcionalitat, l'exercici de les funcions que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, per a la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració pels responsables de serveis de la societat d'informació.

La Secció pot adoptar les mesures perquè s'interrompi la prestació d'un servei de la societat de la informació que vulneri drets de propietat intel·lectual o per retirar els continguts que vulnerin els drets esmentats sempre que el prestador, directament o indirectament, actuï amb ànim de lucre o hagi causat o sigui susceptible de causar un dany patrimonial.

Abans d'adoptar aquestes mesures, el prestador de serveis de la societat de la informació ha de ser requerit a fi que en un termini no superior a les 48 hores pugui retirar voluntàriament els continguts declarats infractors o, si s'escau, presenti les al·legacions i proposi les proves que consideri oportunes sobre l'autorització d'ús o l'aplicabilitat d'un límit al dret de propietat intel·lectual. Transcorregut el termini anterior, si s'escau, s'ha de practicar prova en dos dies i donar trasllat als interessats per a conclusions en un termini màxim de cinc dies. La Comissió, en el termini màxim de tres dies, ha de dictar resolució. La retirada voluntària dels continguts posa fi al procediment. En tot cas, l'execució de la mesura davant l'incompliment del requeriment exigeix l'autorització judicial prèvia, d'acord amb el procediment que regula l'apartat segon de l'article 122 bis de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de les accions civils, penals i contencioses administratives que, si s'escau, siguin procedents.

La Secció, sota la presidència del subsecretari del Ministeri de Cultura o la persona en qui aquest delegui, es compon d'un vocal del Ministeri de Cultura, un vocal del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, un vocal del Ministeri d'Economia i Hisenda i un vocal del Ministeri de la Presidència.

S'ha de determinar reglamentàriament el funcionament de la Secció i el procediment per a l'exercici de les funcions que té atribuïdes. El procediment per al restabliment de la legalitat, que s'inicia sempre a instància del titular dels drets de propietat intel·lectual que es consideren vulnerats o de la persona que tingui encomanat el seu exercici i en què són aplicables els drets de defensa que preveu l'article 135 de la Llei 30/1992, s'ha de basar en els principis de celeritat, proporcionalitat i altres que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La falta de resolució en el termini establert reglamentàriament té efectes desestimatoris de la sol·licitud. Les resolucions dictades per la Comissió en aquest procediment posen fi a la via administrativa.»

Cinc. Es modifica l'article 9 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, numerant-ne el text actual com a apartat 1 i afegint-hi un apartat 2, amb el contingut següent:

«2. Correspon als jutjats centrals contenciosos administratius l'autorització a què es refereix l'article 8.2 de la Llei 34/2002 així com autoritzar l'execució dels actes adoptats per la Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual perquè s'interrompi la prestació de serveis de la societat de la informació o perquè es retirin continguts que vulnerin la propietat intel·lectual, en aplicació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.»

Sis. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 80 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el contingut següent:

«d) Les recaigudes sobre les autoritzacions que preveuen l'article 8.6 i els articles 9.2 i 122 bis.»

Set. S'introdueix un nou article 122 bis a la Llei 29/1998, de 13 d'abril, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el contingut següent:

«1. El procediment per obtenir l'autorització judicial a què es refereix l'article 8.2 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic, s'inicia amb la sol·licitud dels òrgans competents, en què s'han d'exposar les raons que justifiquen la petició acompanyada dels documents que siguin procedents a aquests efectes. El jutjat, en el termini de les 24 hores següents a la petició i prèvia audiència del Ministeri Fiscal, ha de dictar resolució que autoritzi la sol·licitud efectuada sempre que no resulti afectat l'article 18, apartats 1 i 3, de la Constitució.

2. L'execució de les mesures perquè s'interrompi la prestació de serveis de la societat de la informació o perquè es retirin continguts que vulnerin la propietat intel·lectual, adoptades per la Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual en aplicació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, requereix autorització judicial prèvia de conformitat amb el que estableixen els paràgrafs següents.

Acordada la mesura per la Comissió, ha de sol·licitar al jutjat competent l'autorització per executar-la, referida a la possible afectació als drets i llibertats que garanteix l'article 20 de la Constitució.

En el termini improrrogable dels dos dies següents a la recepció de la notificació de la resolució de la Comissió i posant de manifest l'expedient, el jutjat ha de convocar el representant legal de l'Administració, el Ministeri Fiscal i els titulars dels drets i llibertats afectats o la persona que aquests designin com a representant a una audiència, en la qual, de manera contradictòria, el jutjat ha d'oïr tots els personats i ha de resoldre en el termini improrrogable de dos dies mitjançant interlocutòria. La decisió que s'adopti únicament pot autoritzar o denegar l'execució de la mesura.»

Vuit. Es modifica l'apartat 5 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el contingut següent:

«5. Els actes administratius dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, Comissió Nacional d'Energia, Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, Comissió Nacional del Sector Postal, Consell Econòmic i Social, Institut Cervantes, Consell de Seguretat Nuclear, Consell d'Universitats i Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Nou. Se suprimeix l'apartat 6 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, que es va afegir per la disposició addicional vint-i-quatre, punt 1, de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final quaranta-quatre. *Modificació del Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.

U. L'apartat 4 de la disposició addicional primera queda redactat així:

«4. S'habilita el Govern per modificar mitjançant un reial decret el que disposa l'apartat 2, per adequar-lo a l'evolució de la tecnologia. Les modificacions eventuais només afecten les instal·lacions que no estiguin en funcionament en el moment de l'entrada en vigor del dit reial decret, per a la qual cosa s'ha de considerar la data d'inscripció en el registre de preassignació de retribució per a instal·lacions fotovoltaïques.»

Dos. La disposició final primera queda redactada en els termes següents:

«Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.*

Es modifica la taula 3 de l'article 36 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, substituint, per a les instal·lacions de tipus b.1.1, les referències en el termini als primers 25 anys pels primers 30 anys.»

Disposició final quaranta-cinquena. *Accés de la tecnologia fotovoltaïca a les línies de liquiditat de l'ICO.*

En el marc de les actuacions d'impuls de les energies renovables, els titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica amb tecnologia fotovoltaïca poden accedir a les línies actuals de liquiditat de l'ICO per facilitar l'adaptació al seu marc regulador.

Disposició final quaranta-sisena. *Modificació del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.*

S'afegeix un paràgraf a l'apartat 2 de la disposició transitòria primera del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, amb la redacció següent:

«El règim transitori del recurs cameral permanent que regula aquest apartat s'entén sense perjudici dels règims forals dels territoris històrics del País Basc i Navarra.»

Disposició final quaranta-setena. *Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació:

U. Es modifica l'article 2.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Per al desenvolupament adequat de les seves funcions, especialment les de caràcter obligatori, i prèvia autorització de l'Administració tutelar, les cambres

oficials de comerç, indústria i navegació poden promoure tota classe d'associacions, fundacions i societats civils o mercantils, o participar-hi, com també establir entre si els convenis de col·laboració oportuns.

Amb aquest mateix fi, les cambres i les administracions públiques poden establir els convenis que, si s'escau, considerin pertinents. Així mateix, les cambres poden rebre encàrrecs per a la gestió i la prestació de serveis a les empreses.»

Dos. Es modifiquen el títol i l'apartat 1 de l'article 6, que queden redactats de la manera següent:

«Article 6. *Pertinença a les cambres i cens públic d'empreses.*

1. Poden ser membres de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exerceixin activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional. Els membres tenen la condició d'electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, dins de la circumscripció de les quals tinguin establiments, delegacions o agències.

Tanmateix, formen part del cens públic d'empreses que elaborin les cambres oficials de comerç, indústria i navegació d'acord amb l'article 2.1.h) les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exerceixin activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional, sense que se'n derivin obligacions o drets.»

Tres. S'introdueix un nou article 17 amb el contingut següent:

«Article 17. Deure d'informació.

1. Les administracions tributàries han de facilitar al Consell Superior i a les cambres, quan ho sol·licitin, les dades amb transcendència tributària que siguin necessàries per gestionar les exaccions integrades en el recurs cameral permanent que siguin exigibles d'acord amb la disposició transitòria primera del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

2. Les administracions tributàries han de facilitar al Consell Superior i a les cambres, quan ho sol·licitin, les dades de l'impost sobre activitats econòmiques i les censals de les empreses que siguin necessàries per confeccionar el cens públic d'empreses a què es refereix l'article 2.1.h) d'aquesta Llei.

3. Sense perjudici de la publicitat i de l'accés públic al cens públic d'empreses, la informació esmentada només es pot utilitzar per a la finalitat prevista en els apartats anteriors i únicament hi poden tenir accés els empleats de cada corporació que determini el ple. Aquest personal té, amb referència a les dades indicades, el mateix deure de sigil que els funcionaris de l'Administració tributària. L'incompliment d'aquest deure constitueix, en tot cas, infracció molt greu.»

Disposició final quaranta-vuitena. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifica l'article 117 bis de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«Article 117 bis. *Sol·licituds de devolució d'empresaris o professionals establerts en el territori d'aplicació de l'impost, Illes Canàries, Ceuta i Melilla corresponents a quotes suportades per operacions efectuades a la Comunitat amb excepció de les realitzades en el territori d'aplicació de l'impost.*

Els empresaris o professionals que estiguin establerts en el territori d'aplicació de l'impost, Illes Canàries, Ceuta i Melilla, han de sol·licitar la devolució de les quotes suportades per adquisicions o importacions de béns o serveis efectuades a la

comunitat, amb excepció de les realitzades en el territori d'aplicació de l'impost, mitjançant la presentació per via electrònica d'una sol·licitud a través dels formularis disposats a l'efecte en el portal electrònic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La recepció i la tramitació de la sol·licitud a què es refereix aquest article s'han de portar a terme a través del procediment que s'estableixi reglamentàriament.»

Disposició final quaranta-novena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

U. S'afegeix una nova disposició addicional trenta-unena a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-unena. *Rendiments derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions.*

En el cas dels rendiments del treball que derivin de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors que s'imputin en un període impositiu que finalitzi amb posterioritat al 4 d'agost de 2004, als efectes de l'aplicació de la reducció del 40 per cent que preveu l'article 18.2 d'aquesta Llei, només s'ha de considerar que el rendiment del treball té un període de generació superior a dos anys i que no s'obté de manera periòdica o recurrent quan les opcions de compra s'exerceixin transcorreguts més de dos anys des de la seva concessió, si, a més, no es concedeixen anualment.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 s'afegeix una nova disposició addicional trenta-dosena a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Escala autonòmica aplicable als residents a Ceuta i Melilla.*

L'escala que preveu la disposició transitòria quinzena d'aquesta Llei és aplicable als contribuents que tinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla.»

Disposició final cinquantesena. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Amb efectes a partir de 3 mesos des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquesta Llei, es modifica l'article 38 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Taxa per examen de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, per a la qualificació per grups d'edat.*

1. Es crea la taxa per examen de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, per a la qualificació per grups d'edat. La taxa es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa l'examen de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals per a la qualificació per grups d'edat quan aquest examen sigui establert per disposició legal o reglamentària.

3. La taxa es merita quan es presenta la pel·lícula o una altra obra audiovisual per al seu visionament.

4. Són subjectes passius de la taxa els titulars dels drets d'explotació de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals presentades a qualificació i que pretenguin distribuir-les a Espanya per a la seva projecció, comunicació pública o venda, que estiguin legalment o reglamentàriament obligats a sol·licitar la qualificació de les obres per grups d'edat.

5. Quantia de la taxa.

La quantia de la taxa s'aplica en funció de la durada de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, d'acord amb els trams següents:

Pel·lícules i obres amb durada entre 1' i 30': 10 €.

Pel·lícules i obres amb durada entre 31' i 60': 50 €.

Pel·lícules i obres amb durada entre 61' i 90': 80 €.

Pel·lícules i obres amb durada entre 91' i 120': 110 €.

Pel·lícules i obres amb durada a partir de 121': 150 €.

6. La taxa és objecte d'autoliquidació pels subjectes passius, d'acord amb els models que s'aprovin, i el pagament s'ha de fer en efectiu mitjançant ingrés en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

7. La gestió de la taxa correspon a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

8. La recaptació de la taxa s'ha d'aplicar al pressupost de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.»

Disposició final cinquanta-unena. Autorització al Govern per a l'aprovació del procediment bàsic de certificació energètica en edificis existents.

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret i en el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi el procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica als edificis existents que estableix l'article 83. Aquest desplegament reglamentari ha d'incorporar els supòsits d'excepció i els sistemes de certificació que preveuen els articles 4 i 7, respectivament, de la Directiva 2002/91/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a l'eficiència energètica dels edificis.

Disposició final cinquanta-dosena. Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

Es modifica l'apartat 1. A) de la disposició adicional segona de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els terminis màxims de resolució dels procediments que s'enumeren en aquesta disposició es computen des de la data de recepció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les sol·licituds respectives, i són els següents:

A. Concessió de patents i addicions: si es tramiten pel procediment general de concessió, el que resulti d'afegir catorze mesos al període transcorregut des de la data de recepció de la sol·licitud fins a la publicació de l'Informe sobre l'estat de la tècnica en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial", i si es tramiten pel procediment de concessió amb examen previ, el que resulti d'afegir vint-i-quatre mesos al període esmentat.»

Disposició final cinquanta-tresena. Modificació de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010.

Es modifica l'apartat dos de la disposició adicional cinquanta-quatrena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment inclou des de l'1 de gener de 2010 fins al 31 de desembre de 2011.»

Disposició final cinquanta-quatrena. *Modificació del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.*

Es modifica la disposició addicional quarta del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Registre de personal directiu del sector públic estatal.*»

Es crea, dependent del Ministeri d'Economia i Hisenda, el Registre de personal directiu del sector públic estatal i que ha d'incloure el personal que tingui aquesta condició quan els correspongui l'exercici de funcions executives de màxim nivell de les fundacions del sector públic estatal, dels consorcis participats majoritàriament per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes i de les societats mercantils estatals definides a la Llei de patrimoni de les administracions públiques.»

Disposició final cinquanta-cinquena. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.*

Amb efectes d'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, es modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, que queda redactat en els termes següents:

«1. El contracte de gestió de serveis públics és aquell en virtut del qual una Administració pública o una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social encomana a una persona, natural o jurídica, la gestió d'un servei la prestació del qual ha estat assumida com a pròpia de la seva competència per l'Administració o mútua que fa l'encomanda.

Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals només poden fer aquest tipus de contracte respecte a la gestió de la prestació d'assistència sanitària.»

Disposició final cinquanta-sisena. *Modificació de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.*

Es modifica la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 43, que queda redactat en els termes següents:

«2. Quan es tracti de fitxers de titularitat pública cal atènyer-se, quant al procediment i a les sancions, al que disposen els articles 46 i 48 d'aquesta Llei.»

Dos. Es fa una nova redacció dels apartats 2 a 4 de l'article 44, que queden redactats en els termes següents:

«2. Són infraccions lleus:

a) No trametre a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades les notificacions previstes en aquesta Llei o en les seves disposicions de desplegament.

b) No sol·licitar la inscripció del fitxer de dades de caràcter personal en el Registre general de protecció de dades.

c) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seves dades de caràcter personal quan les dades les sol·liciti el mateix interessat.

d) La transmissió de les dades a un encarregat del tractament sense donar compliment als deures formals que estableix l'article 12 d'aquesta Llei.

3. Són infraccions greus:

a) Crear fitxers de titularitat pública o iniciar la recollida de dades de caràcter personal per a aquests, sense autorització de disposició general, publicada en el "Butlletí Oficial de l'Estat" o diari oficial corresponent.

b) Tractar dades de caràcter personal sense demanar el consentiment de les persones afectades, quan aquest sigui necessari de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i les garanties que estableixen l'article 4 d'aquesta Llei i les disposicions que el despleguen, excepte quan sigui constitutiu d'infracció molt greu.

d) La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal al qual es refereix l'article 10 d'aquesta Llei.

e) L'impediment o l'obstaculització de l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

f) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seves dades de caràcter personal quan les dades no s'hagin aconseguit del mateix interessat.

g) L'incompliment dels altres deures de notificació o requeriment a l'afectat imposats per aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

h) Mantenir els fitxers, locals, programes o equips que continguin dades de caràcter personal sense les degudes condicions de seguretat que es determinin per via reglamentària.

i) No atendre els requeriments o les advertències de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o no proporcionar-li tots els documents i informacions que sol·liciti.

j) L'obstrucció a l'exercici de la funció inspectora.

k) La comunicació o cessió de les dades de caràcter personal sense comptar amb legitimació per a això en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, llevat que aquesta sigui constitutiva d'infracció molt greu.

4. Són infraccions molt greus:

a) La recollida de dades de manera enganyosa o fraudulenta.

b) Tractar o cedir les dades de caràcter personal a què es refereixen els apartats 2, 3 i 5 de l'article 7 d'aquesta Llei excepte en els supòsits en què ho autoritza la mateixa Llei o violentar la prohibició que conté l'apartat 4 de l'article 7.

c) No cessar en el tractament il·lícit de dades de caràcter personal quan hi hagi un requeriment previ del director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en aquest sentit.

d) La transferència internacional de dades de caràcter personal amb destinació a països que no proporcionin un nivell de protecció equiparable sense autorització del director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, excepte en els supòsits en què de conformitat amb aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament no és necessària l'autorització.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 a 5 de l'article 45, i en resulta la redacció següent:

«1. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de 900 a 40.000 euros.

2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 40.001 a 300.000 euros.

3. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 300.001 a 600.000 euros.

4. La quantia de les sancions es gradua atenent els criteris següents:
- a) El caràcter continuat de la infracció.
 - b) El volum dels tractaments efectuats.
 - c) La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la realització de tractaments de dades de caràcter personal.
 - d) El volum de negoci o activitat de l'infractor.
 - e) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció.
 - f) El grau d'intencionalitat.
 - g) La reincidència per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa.
 - h) La naturalesa dels perjudicis causats a les persones interessades o a terceres persones.
 - i) L'acreditació que abans dels fets constitutius d'infracció l'entitat imputada tenia implantats procediments adequats d'actuació en la recollida i el tractament de les dades de caràcter personal, i que la infracció és conseqüència d'una anomalia en el funcionament d'aquests procediments no deguda a una falta de diligència exigible a l'infractor.
 - j) Qualsevol altra circumstància que sigui rellevant per determinar el grau d'antijuridicitat i de culpabilitat presents en l'actuació infractora concreta.

5. L'òrgan sancionador ha d'establir la quantia de la sanció i aplicar l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedeixi immediatament en gravetat aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti, en els supòsits següents:

- a) Quan s'apreciï una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet com a conseqüència de la concurrència significativa de diversos dels criteris enunciats a l'apartat 4 d'aquest article.
- b) Quan l'entitat infractora hagi regularitzat la situació irregular de manera diligent.
- c) Quan es pugui apreciar que la conducta de l'afectat ha pogut induir a cometre la infracció.
- d) Quan l'infractor hagi reconegut espontàniament la seva culpabilitat.
- e) Quan s'hagi produït un procés de fusió per absorció i la infracció sigui anterior a aquest procés, de manera que no és imputable a l'entitat absorbent.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 45, els apartats 6 i 7 actuals passen a ser els apartats 7 i 8, i el text del nou apartat és el següent:

«6. Excepcionalment l'òrgan sancionador, amb l'audiència prèvia dels interessats i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència significativa dels criteris que estableix l'apartat anterior, pot no acordar l'obertura del procediment sancionador i, en lloc seu, advertir el subjecte responsable a fi que, en el termini que l'òrgan sancionador determini, acrediti l'adopció de les mesures correctores que siguin pertinents en cada cas, sempre que concorrin els pressupòsits següents:

- a) Que els fets siguin constitutius d'infracció lleu o greu de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.
- b) Que l'infractor no hagi estat sancionat o advertit amb anterioritat.

Si l'advertència no és atesa en el termini que l'òrgan sancionador hagi determinat, escau l'obertura del procediment sancionador corresponent per aquest incompliment.»

Cinc. Es fa una nova redacció dels apartats 1 a 3 de l'article 46 i la seva redacció passa a ser la següent:

«1. Quan les infraccions a què es refereix l'article 44 es cometin en fitxers de titularitat pública o en relació amb tractaments els responsables dels quals ho serien

de fitxers d'aquesta naturalesa, l'òrgan sancionador ha de dictar una resolució en què estableixi les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. Aquesta resolució s'ha de notificar al responsable del fitxer, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament i als afectats si n'hi ha.

2. L'òrgan sancionador també pot proposar la iniciació d'actuacions disciplinàries, si són procedents. El procediment i les sancions a aplicar són els que estableix la legislació sobre règim disciplinari de les administracions públiques.

3. S'han de comunicar a l'òrgan sancionador les resolucions que recaiguin en relació amb les mesures i actuacions a què es refereixen els apartats anteriors.»

Sis. Es modifica l'article 49, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 49. *Potestat d'immobilització de fitxers.*

En els supòsits constitutius d'infracció greu o molt greu en què la persistència en el tractament de les dades de caràcter personal o la seva comunicació o transferència internacional posterior pugui suposar un greu menyscabament dels drets fonamentals dels afectats i en particular del seu dret a la protecció de dades de caràcter personal, l'òrgan sancionador, a més d'exercir la potestat sancionadora, pot requerir als responsables de fitxers de dades de caràcter personal, tant de titularitat pública com privada, que cessin en la utilització o cessió il·lícita de les dades. Si es desatén el requeriment, l'òrgan sancionador, mitjançant resolució motivada, pot immobilitzar els fitxers únicament a l'efecte de restaurar els drets de les persones afectades.»

Disposició final cinquanta-setena. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

Es modifiquen les lletres k) i l) de l'apartat 1 de l'article 14 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queden redactades en els termes següents:

«k) Els dividendes i les participacions en beneficis obtinguts sense mediació d'establiment permanent per fons de pensions equivalents als que regula el text refós de la Llei de plans i fons de pensions aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que siguin residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents de les institucions esmentades situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Es consideren fons de pensions equivalents les institucions de previsió social que compleixin els requisits següents:

Que tinguin per objecte exclusiu proporcionar una prestació complementària en el moment de la jubilació, mort, incapacitat o dependència en els mateixos termes que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Que les contribucions empresarials que es puguin realitzar s'imputin fiscalment al partícip a qui es vincula la prestació, transmetent-li de manera irrevocable el dret a la percepció de la prestació futura.

Que tinguin un règim fiscal preferencial d'ajornament impositiu tant respecte de les aportacions com de les contribucions empresarials realitzades a aquests. El dit règim s'ha de caracteritzar per la tributació efectiva de totes les aportacions i contribucions així com de la rendibilitat obtinguda en la seva gestió en el moment de percebre la prestació.

El que disposa aquest apartat s'aplica igualment als fons de pensions equivalents residents en els estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu sempre que aquests hagin subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària.»

«l) Els dividendes i participacions en beneficis obtinguts sense mediació d'establiment permanent per les institucions d'inversió col·lectiva regulades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris; no obstant, en cap cas l'aplicació d'aquesta exempció pot donar lloc a una tributació inferior a la que hauria resultat si s'hagués aplicat a aquestes rendes el mateix tipus de gravamen pel qual tributen en l'impost sobre societats les institucions d'inversió col·lectiva residents en territori espanyol.

El que disposa aquest apartat també s'aplica a les institucions d'inversió col·lectiva residents en els estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu sempre que aquests hagin subscrit un conveni amb Espanya per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària.»

Disposició final cinquanta-vuitena. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

Se suprimeix el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició final cinquanta-novena. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

S'autoritza els ministres de Foment, d'Indústria, Turisme i Comerç, i d'Economia i Hisenda, d'acord amb les seves competències respectives, per adaptar les normes dels articles 105 i 106 i la disposició addicional sisena d'aquesta Llei a les modificacions de la normativa comunitària.

Disposició final seixantena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de la modificació introduïda per la disposició final catorzena d'aquesta Llei a l'article 60.3 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que entra en vigor per a totes les pòlisses d'assegurança subscrites o renovades a partir de l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 de març de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA

Dades per al càlcul dels costos d'utilització dels vehicles de transport per carretera durant la seva vida útil

Quadre 1: contingut energètic dels combustibles

Combustible	Contingut energètic
Gasoil	36 MJ/litre
Gasolina	32 MJ/litre
Gas natural/biogàs	33-38 MJ/m³N
Gas líquid de petroli (GLP)	24 MJ/litre
Etanol	21 MJ/litre
Biodièsel	33 MJ/litre
Emulsions	32 MJ/litre
Hidrogen	11 MJ/m³N

Quadre 2: cost de les emissions en el transport per carretera (a preus de 2007)

CO ₂	NO _x	NMHC	Partícules
0,03-0,04 eur/kg	0,0044 eur/g	0,001 eur/g	0,087 eur/g

Quadre 3: quilometratge dels vehicles de transport per carretera durant la seva vida útil

Categoria de vehicle (Categories M i N, tal com es defineixen a la Directiva 2007/46/CE)	Quilometratge durant vida útil
Vehicles de turisme (M ₁)	200.000 km
Vehicles industrials lleugers (N ₁)	250.000 km
Vehicles pesants per al transport de mercaderies (N ₂ , N ₃)	1.000.000 km
Autobusos (M ₂ , M ₃)	800.000 km